¶ Figurarum biblie· fructuoſum et vtile compendium aureum biblie re=
pertorium nuncupatum feliciter incipit·

¶ De abſtinencia et ieiunio· :

Abſtinencia eſt·
- Meriti augmentatiua·
- Sapiencie acquiſitiua·
- Religioſitatis oſtēſiua·
- Carnis refrenatiua· :
- Vindicte impeditiua· :
- Oracōis auxiliatiua·
- Indulgencie obtentiua·
- Exempli demonſtratiua

Abſtinēcia eſt p̄mo meriti augmētatiua· augꝫ ei meri
ta et virtutes Ideo voluit dn̄s nr̄ parentes nrōs p̄mos nō
ōni cibo in paradiſo vti· ſꝫ ab aliq̄ abſtinere vt ex abſtinēcia et
obediencia amplius mererētur vt habetur· geñ· ij· Propter eandē cauſā
p̄cepit dn̄s filijs iſrl' vt a multis cibis abſtinerēt Leuitici· xi·
¶ Abſtinēcia valꝫ ad habēdā ſapiaꝫ· nā moyſes poſtq̄ ieiu
nauit et abſtinuit meruit a dn̄o legē in ſinai accipe Exo· xxiiij· :
Helias vt liberius et ſapiēcius ꝓphetarꝫ· vtebatur victu tenui et exili
qn̄ peciit in ſarepta a vidua aquā et bucellā pānis· iij· re· xvij Et
notādū q꜔ corui paſcebāt heliā carnibꝫ bis i die· ſꝫ āgelus ſ꜔l pa
ne tm̄· iij· re· xvij· Danieli ꝓpter eius abſtinēciā oſtēdit dn̄s viſiōeſ
mirabiles Dan̄· xij· Et eidē poſt ieiuniū reuelatū ē miſteriū icar
nacōis et paſſiōis ihū xp̄i Dan̄· ix· Quia āna vidua ſeruiebat deo
die ac nocte ieiunijs et oracōibus ideo meruit a dn̄o prudēter ꝓpheta
re de xp̄o Lu· ij· ¶ Abſtinē dn̄t religioſi et clerici p̄ ceteris· ideo
vir q̄ debebat ꝯſecrari dn̄o ab ōni qd̄ inebriare poterat abſtine
bat Nūi· xi· In horꝫ figura ꝯmendatur abſtinēcia rechabitarꝫ a
dn̄o q̄ noluerūt bibē vinū ſic pr̄ eorꝫ mādauerāt Ihere· xxxv· ꝓp
ter abſtinēciā dicebatur iohēs bap· ſcūs vltra oēs· nā ipē fuit p̄
mus religioſus in nouo teſtamēto cuius cibus erat locuſta et mel ſil
ueſtre mat· iij· Ideo dixit de eo ihūs· Iohēs nō mādu̇cās panes
neqꝫ bibēs vinū mat· xi· Mittēs dn̄s diſcipulos ad p̄dicād̄ di
xit Edētes et bibētes q̄ apud illos ſūt· hoc eſt ſitis cōtēti de appoſi
tis et ne delicata appetatis Lu· x· Petrus volēs oſtēdere q꜔ religioſi
n̄ dn̄t eē ebrij dixit Nō ij ebrij nō ſunt cū ſit hora diei tercia Act·
ij· ¶ Abſtinendū eſt ab eſu carniū maxime religioſis et clericis
qui debent carnem ſuam pre ceteris refrenare· Ideo vxor viri

Iherobo am vadens ad abiam ꝓphetã tulit panẽ ꝛ mel· carnes
vero nõ legit᷑ attuliſſe· iij· Re· xiiij· Multũ approbat᷑ abſtinẽcia
carniũ patz ex illo· q2 dñs multociẽs multiplicauit panes ꝛ pi
ſces ꝛ nunq̃ carnes de q̇b9 pluẽs ſaturauit· vt habet᷑ Mat· xiiij
Mar· viij· Lu· ix· Io· vi· Non legim9 ſaluatorẽ noſtꝝ comediſ
ſe carnes niſi de agno paſchali tp̃e paſſionis Mat· xxvi· Mar
ci· xiiij· Lu· xxij· Io· viij· Et tamẽ nõ exp̃ſſe ſꝫ de cena dicitur de pi
ſcibus comedit ꝛ dedit diſcipul' ſuis Lu· xxiiij· Io· xxi· Populo
vero iudaico tanq̃ carnali ꝛ de carne curãti dedit carnes licꝫ in
eoꝝ malũ Numeri· xi· Exodi· xv· ¶ Abſtinencia p̃bet victori
am in temꝑalibus ꝛ ſp̃ualibus bellis· Ideo vxori manue cõcep
ture Sampſonẽ fortiſſimũ pugnatorẽ· angel9 abſtinẽciã in
dixit· Iudic· xiij· In paucis puta· ccc· viris temꝑate bibentib9
liberauit dñs populũ ſuũ Iudic· vij· Ob hãc cauſã ꝓplo iſrl' ex
iſtente in caſtris· null9 comedit niſi ionathas ꝯ preceptũ ſaul
regis ꝛ pris eius· p̃· Re· xiiij· Ioſaphath rex iuda victoriã ha
buit q2 ipſe ieiunauit ꝛ ipſe alijs ieiuniũ predicauit· ij· palip·
xx· Iudith caſtiſſima q2 õmib9 diebus ieiunauit de holoferne ti
ranno victoriã reportauit· Iudith· viij· Filij iſrl' bis debellati a
filijs beniamin ieiunauerũt ꝛ victoriã habuerunt Iudicũ· xx·
Philiſtei debellauerũt filios iſrl' ꝛ archam ceperũt· p̃· Reg· iiij
Saluator cũ dyabolo pugnaturus ieiunabat ꝛ in trib9 temp
tacõibus ſuꝑauit Math· iiij· ¶ Abſtinencia iuuat oracõez
Ido Thob· xij· dicit᷑· Bona eſt oracõ cum ieiunijs· Predicauit
eſdras ieiuniũ q2 petiturus erat a domino viã rectã Eſdre· viij
Filij iſrl' timentes potẽciã holofernis ieiunauerũt ꝑius ꝛ poſtea
orauerũt Iudith· iiij· In hui9 figura heſter locutã cũ aſſuero ie
iunauit cũ ancillis ꝛ mardocheo· Heſter· iiij· Multũ valet ab
ſtinẽcia ad ieiunandũ ſcꝫ vt homo poſſit orare ꝛ vigilare· nã p9
cenam increpauit domin9 apl'os q2 orarẽ ꝛ vigilare nõ poterãt
Math· xxvi· ¶ Abſtinencia meret᷑ indulgẽciã pctõꝝ Nam tem
ꝑauit dñs penam achab regi quã ei cõminatus fuerat ꝓpter
ieiuniũ quod ſeruauit· iij· Re· xxi· Niniuitis dñs ſubuerſio
nẽ ciuitatis ꝑpercit· q2 a maximo vſqꝫ ad minimũ omñes ſe ieiu
nio afflixerũt Ione· iij· ¶ Abſtinere debꝫ homo ꝓpter alioꝝ
exẽplum· Nam dauid deſideratã aquã de bethleem allatã ſibi
bibere noluit· vt exemplũ abſtinẽcie alijs prebẽt· ij· Reg· xxiij·

Eleazarus maluit occidi q̄ carnes porcinas mādućare vt alijſ
exemplū p̄berz·ij·mach·vi·Septē frēs cū pia ipſoꝝ m̄rē pocí
ns varios cruciatus voluerūt accipe q̄ de eſu ſacrilego mādu
care ne alij ſiſia ppetrarēt·ij·mach·vij·Quāq̄ eſurirz petr⁹ tñ
noluit imūda māducaē ne exēplū ingluuie alijs darz Act·x·

¶ De accepcōne muneꝝ·

Acceptio munerū·
- Vendit libertatis obſequiū·
- Peruertit veritatis iudiciū·
- Nutrit pdicōnis flagiciū·
- Prebet ſymonie viciū·
- Valet ad deum placandū·
- Valet ſi mun⁹ fuit ꝓprium·

ACcipe non debz homo munera p impēſis ſeruicijs q̄ſi
ſeruicia vendēs·ideo abraham noluit accipe munera q̄
ei obtulit rex ſodomoꝝ p victoria quā fecit de inimicis ſuis·ne
ſeruicium vēdere videret Geñ·xiiij·Mgr̄ milicie regis babilo
nis nō accepit a ihere mia mūera p liberacōe ipſi⁹ ſ; dedit ei mu
nuſcula et dimiſit eum·Ihere·iiij·Daniel rñdit balthaſar regi
munera p̄mittēti p expoſicōe ſcripture·munera tua tibi ſint et
donaria domus tue da alteri Dañ·v·¶ Acceptio muneꝝ puer
tit iudiciū et veritatē·ideo balaam a nūcijs balach acceptis mu
nerib⁹ ɔtra iuſticiā populo dei maledicere ſatagebat Nu·xxij·
Munera q̄ ſyba obtulit·cauſa fuerūt q̄ dauid falſā ſētenciā de
dit ɔtra miphiboſeth·ij·Re·ix·Menela⁹ ꝓpter vaſa aurea que
dedit andronico ɔtra iuſticiā fecit onyā occidi et ꝓpter pecuniā
quam ptolomeo p̄miſit euaſit ipſe et fecit accuſatoēs occidi·ij·
mach·iiij·Propt̄ pecuniā quā cuſtodes ſepulchri xp̄i accepit
a principib⁹ ſacerdotū·mētiti ſunt corp⁹ xp̄i furti ab apoſtol' ſub
latū Mat·xxviij·Felix preſes tenebat paulū in vincul'·qꝛ ſpe
rabat ab eo pecuniā obtinē Actu·xxiiij·¶ Acceptio muneꝝ gn̄at
et nutrit pdicōnē·nam aoth p munera q̄ dedit eglon regi·mo
ab ipſū pdicioſe occidit Judic·iij·Dalida ſāpſonem tradidit
philiſteis ꝓpter munera q̄ accepit ab eis Judic·xvi·Propter
mūera benedab·rex ſirie rupit fed⁹ qđ fecerat cū rege iſrl'·iij·re
gū·xv·Munerib⁹ triphonis deceptus ē ionathas dimittēs ſo
cios qui fuit pdicioſe occiſus·p̄·mach·xij·Meneal⁹ ꝓpter ac
cepta munera a iaſone poſtea ipſū nequiter ſupplātauit·ſecūdo

Machab·iiij· ¶ Acceptio munerꝝ eſt cauſa ſymonie·ido de
filiis iſrli dicit Declinauerūt poſt auariciā ⁊ ſuſceperūt mūera·
ꝑ·Re·viij·Quia ieſi accepit munera ꝑ ſanacōe naamā·arripu
it eum lepra·iiij·Re·v·Propter munera q̄ ꝓmiſit iaſon anthio
cho ſūmum occupauit ſacerdociū·ii·Mach·iiij·Alchim⁹ cupi
ens fieri ſūmus ſacerdos·demetrio coronā aureā pñtauit·ii·
Mach·xiiij·Symō magus voluit ſpūſſāctuȝ munerib⁹ ⁊ pecu
nia cōparare Actu·viij· ¶ Accipe pñt munera deo ſeruiētes·et
paupes a diuitib⁹ ad deū placandū·In cuius figura iacob mi
ſit fratri ſuo munera vt placarȝ eū Geñ·xxxiij·Mūera obtulerūt
filij iſrl̄ ad opus tabernaculi qñtum oportebat in ope Exo·xx
xvi·In ſignū q munera ſunt dāda deo·dedit regina ſaba regi
ſalomoni centūviginti talēta auri·iij·Re·x·Interfecto aman·
iudei largiti ſunt paupib⁹ elemoſinas Heſter·ix·In cui⁹ eciaȝ
figura·ionathas dedit regi alexādro munera·⁊ inuenit graciā
corā eo ꝑ·Mach·x· ¶ Accipi nō debēt mūera de alieno ꝫ de ꝓ
prio vt ſit deo placitū Ido dauid noluit offerre ſacrificiū de mu
nere alieno ꝫ de ꝓprio vt deo ſit placitū·ij·Re·xxiiij·Rex achaȝ
ſpoliata domo dñi ⁊ reguȝ·miſit munera regi aſſirioꝝ ⁊ michil
ei ꝓfuerunt·ij·palip·xxviij·Magi aptis theſauris ſuis nō ali
enis obtulerūt aurū·thus·⁊ mirrā·Mat·ij·Duo minuta pau
pcule ꝓprio q̄ſita labore·a dño diuiti munerib⁹ ꝓferūt Lu·xxi·

¶ De accidia·

Accidie vicium·
- Requirit reprehenſionē·
- Parit trāſgreſſionem·:
- Inquirit occaſionem·
- Exquirit punicōem·

Accidioſi repꝛehendēdi ſunt ⁊ ſolicitādi a prib⁹·dñis et
plātis·ido iacob accidioſos filios increpauit ⁊ ſolici
tauit dicens·Quare negligitis? Geñ·xlij·Propt̄ hāc cauſā pre
cepit Ioab leuitis vt eēnt ſoliciti q̄ negligētes erant·ij·palip·
xxxv·Redarguit dñs in ſua pabola ocioſos ⁊ remūerat opan
tes Mat·xx·Dormiebat ionas ſopore graui·ꝫ gubernator na
uis redarguit eū Ione·ꝑ·Redarguit dñs dulciter diſcipulos
ſuos q̄ ſecum vna hora non poterāt vigilare Mat·xxvi· ¶ Ac
cidia cauſa eſt q̄ſi omniū pctōrum·vn̄ filij iſrl̄ manducātes pa
nem angelorum attediati ſūt ⁊ murmurāre ceperūt·viles cibos

egipti deſiderabant. vbi patȝ ꝙ accidia fuit eis cauſa murmu
racōis. impaciēcie. carnalitatis ⁊ mēdacij. Nũi. xi. ⁊. xxi. Tēpe
belli manēs dauid in domo ocioſus: adulteriũ ⁊ homicidiũ cōmi
ſit. ij. Re. xi. Cũ dormirent homines poſt ſeminacōeȝ ſeminis bo
ni. inimicus hō ſupſeminauit zizaniā pctōꝝ. Mat. xiij. ¶ Ac
cidia eſt cauſa ſpũalis ⁊ tpalis mortis. ideo zizara iacens optꝰ
pallio. clauo in tēpora ↄfoſſus eſt in terrā a iahel vxore abder
cinei Iudic. iiij. Sampſō dormiēs int̄ genua dalide. fuit cap
tus cathenatus ⁊ mortuꝰ Iudic. xvi. Quia abner negligenter
cuſtodiebat regē ſaul. poterat eũ dd̄ occidere ſi voluiſſet. p. Re.
xxvi. Iſboſeth dormiēs ſup lectũ ſeth in meridie occiſus eſt a
latronibꝰ. ij. Re. iiij. ¶ Accidioſos punit deꝰ grauiter. nā quan
do cepit populũ ſuũ tedere itineris ⁊ laboris. locutus eſt ↄtra do
minũ ⁊ moyſē pphs dicēs. Cur eduxiſti nos vt moreremur in ſoli
tudine. deeſt panis. aque nō ſunt. anima nrā nauſeat ſup cibo
iſto leuiſſimo. ideo miſit dñs ſerpentes ignitos q̄ populũ occide
rũt Nũi. xxi. Virgines dormiētes ⁊ lāpades acceſas lucidi ope
ris nō hñtes a ſpōſi celeſtis nupcijs ſunt excluſe. Mat. xxv.

¶ De adoracōne dei.:

Adorandꝰ eſt deus ⁊ colendus cum
- Bonorum oblacōe.
- Verborum oracōne.
- Templorum fabricacōne
- Aduerſorum toleracōne.
- Idolorum deteſtacōne.
- Credendorum ordinacōne.

Adorandus eſt ⁊ colendus deus cum bonorũ oblacōe
⁊ muneribus donis. Ideo duobus fratribus adoran
tibus ⁊ ſacrificantibꝰ deo. dominꝰ reſpexit ad abel ⁊ ad munera
eius. ad cayn autē non reſpexit. q2 abel obtulit meliora. Gene
ſis. iiij. Paratus erat abrahā vnicum filiũ domino offerre ſup
montē in holocauſtum Gen̄. xxij. Poſtꝙ̄ precepat dñs moyſi
ꝙ ipſe ⁊ aaron cũ leuitis aſcēderent ⁊ adorarēt obtulerũt vitulos
duodecim. Exodi. xxiiij. Salomon abijt ⁊ īmolauit mille ho
ſtias ⁊ ibi apparuit ei dñs. iij. Re. iij. Magi intrantes domũ pā
deteſqȝ adorauerũt puerũ ⁊ munera obtulerũt. quid ergo debēt
facere xpiani iam regenerati vbi hec gētiles fecerũt puulo vagi
enti mat. ij. ¶ Adorandꝰ eſt deꝰ corde. ore. ope ⁊ verbo. Vide

Enos filius ſeth cepit inuocarē nomē dn̄i Gen̄·iiij·Salomon
ſtetit ante altare ⁊ expādens man9 genua flexit ⁊ orauit·iij·Re
gum·viij·Adorauit leproſus ih̄m dicens·Dn̄e ſi vis potes me
mundare Mat·viij·Mater filioꝝ zebedei acceſſit ad xp̄m orās
⁊ petēs aliquid ab eo·math·xx·¶ Ad adorādum deū·dn̄t ſa
bcari eccīe ⁊ altaria·iō noe edificauit altare dn̄o ⁊ de mūdis ai
malibus ⁊ volucrib9 obtulit holocauſtū dn̄o Gen̄·viij·Helca
na tāte fidei erat q̄ deſcendebat de ciuitate ſua ſtatutis diebus vt
adoraret dn̄m in ſilo·p̄·Re·p̄·Rex dauid cultū dei in ſacerdoti
bus ⁊ cantorib9 ampliauit p̄·palip̄·xv·Cecus natus ⁊ illumi
natus a ih̄u ait·credo dn̄e·⁊ p̄cidēs adorauit eū Jo·ix·¶ Ado
rand9 eſt deus in tribulacōnib9 ⁊ piculis·vt ab ipſis homies li
berētur·Jdo filij iſrl̄ afflicti in egipto·audiētes q̄ reſpexit do
min9 afflictōem eoꝝ pni adorauerūt in terra Exo·xiiij·Cū dixiſ
ſet dn̄s de pcuſſione egipti: incuruatus popul9 adorauit Exodi
xij·Offerēte ſamuele ſacrificiū·liberatus eſt pp̄ls de tribulacōe
philiſtinoꝝ·p̄·Re·vij·Reuerſi filij iſrl̄ de captiuitate babilōiſ
die ac nocte cōfitebant̄ domino Nee·ix·Cum audiſſet iob nūci
orū verba dicēcium ſibi pdicōem rerū·adorauit dn̄m dicens·:
Nud9 egreſſus ſū ex vtero matris mee nud9 reuertar illuc Job
p̄·¶ Adorādus eſt de9 ſolus ⁊ non aliq̄ creatura·idō p̄mū p̄
ceptū decalogi fuit Nō adorabis deos alienos ⁊ nō facies ſculp
tile Exo·xx·Manue volēti ſacrificare angelo·ait ei āgelus·Si
vis offerre ſacrificiū offeras dn̄o Judic·xiij·Cū irent filij iſrl̄
ad vitulos aureos·thobias fugiebat cōſorcia eoꝝ ⁊ ibat ī ihe
ruſalē ad templum ibiq̄ʒ adorabat dn̄m deum iſrl̄· Thob·p̄·
¶ Q̄uis eſſʒ ꝓhibitū vt null9 peteret aliquid ab aliq̄ dn̄o
niſi tm̄ a dario·tamē daniel trib9 tēpibus dn̄m adorabat Da
niel·vi·Popul9 liſtre qui voluit paulū ⁊ barnabā adorare·ꝓ
hibitus eſt ab eis Actu·xiiij·Angel9 iohem euāgeliſtā ꝓhibu
it ne ſe adoraret ſed ſolum deū Apoc·xxij·

¶ De adulacōe ⁊ blandicijs·

Adulatoreſ·
- Querūt complacēciam·
- Recipiunt diſplicēciam
- Tendunt ad infamiam·:

Adulatores ſemp loquūtur ea q̄ credūt placere audiē
tibus eos·idō clore cū cōpliab9 ſuis populo placere

volens dixerūt· ſufficiat nobis Nū̄i·xvi· Abſalon vt cauſā iu
ria pr̄is habentibꝰ placēt dicebat cuilibꝫ· vidētur michi ſmo
nes tui recti·ij·Re·xv· Proph̄e falſi dixerunt achab pſpera de
bello futuro cui ꝯplacere credebant·iij·Re·xxij· Cōſiliarij regiſ
aſſueri adulātes ei dixerunt·regis iuſta eſt indignacio·cū tam̄
eius iram ꝯtra reginā potiꝰ temꝑare debuiſſent Heſter·p̄· Ai
ci amon volentes ꝯplacere ei dixerunt·iube parari excelſā trabem
Heſter·v· Alchimꝰ ꝓditor volens placere demetrio·male lo
cutus ē de iuda machabeo·p̄·mach·vij· Herodi impio accla
mabat populꝰ voce ei deſiderās ꝯplacē Act·xij ¶ Adulatoreſ
diſplicēt ſapiētibꝰ q̄bꝫ placē credebant ſuis blandicijs nā ado
leſcēs narrans dd̄ morte ſaul inimici ſui: credēs ei placē· ſuit eiꝰ
iuſſione occiſus·ij·Re·p̄· Adulatores occiderūt hiſboſeth et at
tulerunt caput eius ad dd̄ placere ei credētes diſplicuerūt mul
tū et ab eo ſimilit̄ occiſi ſūt·ij·Re·iiij· ¶ Adulatoēs laudant i
facie et in abſēcia detrahunt et diffamāt· ꝯtra quoꝝ ꝯſuetudiē
ſaluator nr̄ recedētibus a ſe diſcipulis·ih̄us cepit iohēm multi
plicit̄ ꝯmēdare quē in eoꝝ pn̄cia non ꝯmēdauit Mat·xi· Pha
riſei volētes xp̄m cape in ſermōe·ipſū in facie laudare ceperūt
dicētes·mḡr ſcimus qꝛ verax es·mat·xxij·

¶ De ambicōne·

¶ Ambicioſi ſunt
- Alieni nominis detractores·:
- Innocētes ſanguis effuſores·:
- Preſūptuoſi famis iactatoēs·:
- Cito regiminis deſertores·
- Prophani ſermōis ſcīatores·
- Supbi culminis zelatores·

AMbicio cauſat detractōez·naꝫ ambicioſi ido detrahūt
alijs vt ipſi magis appareāt· ſic maria et aaron ābien
tes dn̄iū ipſi detrahebant moyſi dicentes· Nobis locutus ē do
minꝰ Nū̄i·xij· Chore et ꝯplices ambiētes dn̄iū ipſi moyſi ſimi
liter detraxerūt Nū̄i·xvi· Ab ſalon ambiēs regnū patris ſui·
dixit cauſantibꝰ videntur michi ſermones tui recti·ſꝫ nō eſt q̄
audiat te ꝯſtitutus a rege·ij·Re·xv· Gaal filiꝰ obeth ambiēs
dn̄are in populū iſrl̄ detrahebat abimelech dicēs· quis eſt abi
melech vt darꝫ alijs populū iſtū ſub manu mea Judicū·ix· Al
chimus qui voluit fieri ſummus pontifex coram demetrio de

trahebat iude machabeo .i. mach. vij. ¶ Ambicioſi nō timent ſanguinē effunderē ꝛ multa mala cōmittere vt liberi⁹ valeāt dominari. vn̄ abimelech callide ꝓcurauit p amicos eligi in dn̄m qui poſtea ſeptuagita frēs eius occidit ꝛ alia multa mala fecit Judic. ix. Parabola ionathe de rāno vrente ligna. ābicioſos et coꝝ mala opa declarauit Judic. ix. Jherobōā ambicioſus. peſſime regnauit ꝛ multa mala ꝯmiſit. iij. Re. xij. Athalia libidine dn̄andi ōne ſemen regū interfecit. iiij. Re. xi. Ptolome⁹ vt obtineret regnū. ſymonem ꝛ filios eius interfecit p̄. Mach. xvi.

¶ Ambicioſi ſp mala ꝛ p̄ſumptuoſa de ſe loquūtur. Jdō gaal p̄ſumptuoſe dixit. vtinā daret aliq̄s populuz iſtum ſub manu mea vt auferrē de medio abimelech. qd̄ nō fecit Judic. ix. Eleuabat adonias dicēs. ego regnabo qd̄ nō euenit poſtea. iij. Re. p̄. Nabuchodonoſor dixit cogitacōez ſuam in eo eſſe vt omnem terrā ſuo impio ſubiugarz Judith. i. Dicebat herō. faciā michi nomē ꝛ glorificabor in regno ꝛ debellabo iudā. ꝫ ipſe fuit p⁹ea debellatus. vt habet p̄. mach. iij. ¶ Ambicioſoꝝ regnū ꝛ dominiū cito trāſit diuino iudicio Jdō zambri occidit dn̄m ſuum vt regnaret poſt eū. ſeptē dieb⁹ regnauit poſt eū tm̄. iij. re. xvi Ptolome⁹ regnū alexādri voluit occupare ābicioſe. ꝫ parꝝ gauiſus eſt. qꝛ tercia die defunct⁹ eſt. p̄. mach. xi. ¶ Ambicioſi vt plurimū fiūt ſymoniaci. Nam qꝛ iaſon ſummū ſacerdociū ābiebat. miſit p menelaū pecuniam copioſā regi Anthiocho. ccc. lx. talēta auri ꝛ alia multa. ꝫ tamē modico tpe funct⁹ eſt hoc honore. qꝛ menela⁹ quē miſerat. ſciuit ſummum ſacerdociū in ſeipſum retorqre. ij. Mach. iiij. Symō mag⁹ ambiens ptātem dandi ſpm̄ſanctū. voluit illum pecunia ꝯparare Actu. viij. ¶ Ambicōſi ꝛ ſupbi pl⁹ dolēt de paucis q̄ eos nō honorant. q̄p letent̄ de multis q̄ eis obediunt ꝛ honorāt. Et talis fuit amon q̄ plus dolebat de mardocheo eū adorare nolēte q̄p letaret̄ de multis alijs q̄ eum q̄tidie adorabant Heſter. v.

¶ De amicicia.

¶ Amici debent habere:
- Commune gaudium.
- Familiare colloquiū.
- Fidele obſequium.
- Malicie tedium.
- Salubre conſorcium.

AMici debent ſibi cõmunicare gaudia et oia temporalia
et ſpiritualia bona. Ideo laban vocatis amicis fecit rachel
nuptias et deſponſauit eam. Gen. xxix. Dilexit dauid ionathan
ſicut animam ſuã et expoliauit ſe tunica ſua et dedit ei. p. Regũ
xviij. In huius figura laudauit dominꝰ villicũ iniquitatis. et
cõſuluit nobꝭ facere amicos de mãmona iniquitatis eis bona no
ſtra cõmunicãdo gratãter. Luce xvi. Poſuit etiã exemplũ ſalua
tor de illo q̃ vadit ad amicũ ſuuz media nocte poſtulãs ſibi cõ
municare tres panes. Luce xi. ¶ Amici debẽt ſibi habere de ſuis
negocijs ſecretũ colloquiũ. Ideo loqbatꝛ dominꝰ moyſi de agẽ
dis ſicẽ ſolet loqui homo cũ amico ſuo. Exo. xxviij. Vocauit amõ
amicos ſuos ad ſe et expoſuit magnitudinẽ diuitiarũ et turbã
filiorũ. pſpera q̃z et aduẽſa que ſe reputabat habere. Heſter iij
Tres amici iob venerũt ad eũ vt cõſolarẽtꝛ. Iob ij. Saluator
cũ dilexiſſet ſuos q̃ erant inmũdo in finẽ dilexit eos. id ẽ faciens
ſerõnem familiarẽ locutus ẽ eis. Ioh. xiij. ¶ Amici debẽt eſſe fi
deles et vnꝰ alium nũq̃ deſerere debẽt. ſed verbꝭ et factis ſe inuicẽ
iuuare. Ideo ruth dixit ad noemi. q̃cunq̃ꝫ prexeris pgã et vbi
ſtabꝭ ſtabo. et vbi morata fueris morabor. Ruth p. Fidelis ami
citia ſepe idiſcreta fuit. ideo armiger regis ſaul cũ eo mortuus ẽ
p. Re. xxxi. Dixit abner ad dd̃ fac mecũ amicitias et erit manꝰ
mea tecũ. ij Regũ iij. Chuſi amicus dauid fidelis eum nõ dereli
quit ſed diſſipauit cõſilium achitophel cõtra euz. ij Regũ xvij.
Fideles amici erãt eleazaro ſecundũ corpus. qui ei cõſulebãt ne
pateretur. ij. Mach. vi. ¶ Amicitia tñ malorũ eſt deteſtãda.
qꝛ ſẽper tendit ad malũ. Ideo ꝓpheta iehu dixit ad regem ioſa
phat. Impio p̃bes auxiliũ et hijs qui oderũt dominũ amicitia
iungeris. et idcirco iram q̃dem domĩ merebaris. ij paralipo. ix. Al
chimus proditor factꝰ amicus demetrij. cõcitauit euz aduẽſus
iudam et fratres eiꝰ dicẽs. perdidit iudas amicos tuos. p Ma
ch. vij. Duo ribaldi peſſimiq̃ꝫ hõmines. herodes et pilatꝰ facti ſunt
amici in morte ihũ xp̃i. Luce xxiij. ¶ Amicitia cõtrahenda eſt cũ
bonis ſapiẽtibꝰ et potentibus viris. Ideo rex alexãder ſcripſit
ionathe frĩ ionathe ſalutẽ. Audiuimꝰ de te q͏ vir potẽs ſis et ap
tus viribus. eſto amicus nr̃. p Mach. x. Itẽ miſit alexãder rex
litteras ad ptholomeum regez egipti ꝓ amicicijs in hec verba.
Et nunc ſtatuimꝰ ad inuicẽ amicitiã et da michi filiã tuã. prio

Mach·x· Bonos amicos habuit paul⁹ qui rogauerūt eū ne ſe daret in theatru· Actu·xix·

De amore dei·

Amor dei — Miam obtinet pctōrum·: / Scripturā ɔtinet pceptor·:

Amor dei facit miaz obtinere· idō datur⁹ dn̄s legē moyſi dixit Ego dn̄s faciens miaz hijs q̄ diligunt me Exo di·xx· Ob hanc cauſā poſt recepta pcepta· dixit dn̄s moyſi· Diliges dn̄m deum tuum· ⁊ hoc idō poſtpoſuit· vt ſi in aliquo preceptorū offendim⁹· p dilectōem dei miam conſequamur Deut vi· Amoris dei preceptū· pricipiū ⁊ finis eſt omniū preceptorū· ideo dixit moyſes populo Nichil petit a te de⁹ niſi vt ambules in vijs eius ⁊ diliges eū Deut·x· Joſue poſt alias āmonicōes dixit populo· diliges dn̄m deum tuū q̄ſi faceret cōcluſionē omniū pceptor· Joſue·xxiij· Paul⁹ etiā dixit· ſi qs nō amat deum anathema ſit· p̄·Cor·xvi· Hoc eſt etiā qd paul⁹ dixit· ſi linguis hominū loquar ⁊ angelor· caritatē autē non habeā· factus ſū ſicut es ſonans aut cimbalū tynniens· vbi oñdit q nullū bonū fieri pōt ſine dilectōne dei ⁊ ipſa habita non facit homo malum· p̄·Cor·xiij·

De amore proximi·

Amor pximi oñditur p — Speāle p eo effundendo oracōez / Singularē oñdendo dilectōez· / Salutarē exhibendo ɔpaſſiōez· / Liberalē faciendo ſbuencionē·: / Perſonalē dimittēdo offenſiōez

Amor pximi oſtendit eſſe verus· qn̄ p eo oramus etiaz ſi ſit malus ⁊ inimicus· Jdō abrahā ſolicite ⁊ deuote orauit deum vt pctā ſodomitis indulgerz· qd fuit ſignū magne dilectōis Gen̄ xviij· Tantā dilectōnem habuit moyſes ad pplm q dixit dn̄o· Aut dimitte eis noxā hanc· aut dele me de libro in quo me ſcripſiſti Exo·xxxij· Dn̄s etiā monuit nos orare p pximis nō ſolum p amicis ſ etiā pro inimicis dicēs· Orate p pſequētibus vos· Mat·v· Amare debet homo pximū ſicut ſeipſū Jdō grauiter reprehenſus eſt cayn q̄ dixit ſe non eſſe cuſtodem fr̄is ſui Gen̄·iiij· Moyſes dilexit quēlibet de populo iſrl̄ ſicut ſeipſum· ita vt optaret quēlibet pphetare ſicut ſe· licz in hoc

videreť honor diminui ſuus Nū̃i·xi· Noluit moyſes populum
ꝑdere vt maioribꝰ populi dñ̃ arcetur· qꝛ eos ꝛ quelibꝫ ſic ſe di
lexit Nū̃i·xiiij· Anima ionathe colligata erat aīe dauid ꝛ dili
gebat eum ſicut animā ſuā ꝓ·Re·xviij· ¶ Amare debꝫ homo
ꝓximū ſuum oñdendo ei cōpaſſionē in eius tribulacōibus ꝛ ad
uerſitatibus· ideo filij iſrł poſt occiſionē filiorū beniamin ꝯpaci
entes fleuerunt Judic·xxi· Sanctꝰ ꝓpha dauid oñdit cōpaſſi
onem dilectōis in planctu ſaulis inimici ſui·ij·Re·ꝓ· Oñdit
hoc eciā in filio malicioſe eum pſequēte ꝛ in fletu quem fecit in
morte abſalon·ij·Re·xviij· ¶ Amare debet homo ꝓximū ſub
ueniēdo ei in neccītatibꝰ· ideo magnā dilectōem habuit Neemi
as in filios trāſmigracōis· qꝛ amicabiliter fecit eis Nee·v·
Thobias eciā ꝓximos multū diligebat qꝛ multis multa bona
fecit Thob·ꝓ· Hunc amorē ſamaritanꝰ pfecte habuiſſe oñdiť
qui vulnerato ꝛ ſemiuiuo relicto multa bñficia cōtulit· Luce·x·
¶ Amare debꝫ homo ꝓximū iniurias dimittendo· In cuius ſi
gnum dixit dñs petro· dimitte frī tuo non tm̄ ſepcies· ſꝫ ſeptu
agies ſepcies Math·xviij· Nimiā dilectōēꝫ habuerūt ad ꝓ
ximos· xp̄s ꝛ ſtephanꝰ qui nō ſolum dimiſerūt iniurias ſꝫ ꝛ ꝓ
pſecutoribus orauerūt· Lu·xxiij· ꝛ Actu·vij·

¶ De amore carnali.

¶ Amor carnalis non debꝫ impedire.
- Honorꝝ diſtribucōem.
- Dolorum mitigacōem.
- Supnorum ꝓpoſicionem.
- Diuinorꝝ reuelacōem.

Amore carnalꝫ ꝯſanguinitatis nō debꝫ p̄latus bona ec
cleſiaſtica diſtribuē· ſꝫ ſolū amore meriti ꝛ v̓tutis Jō
moyſes diſtribuens leuitis boues ꝛ plauſtra· nullū dedit filijs
caath ſibi carne ꝓpinqs Nū̃i vij· Nō legimꝰ moyſen aliquod
magnū officiū dediſſe filijs ſuis Exo·leui·deu· Migraturꝰ moy
ſes rogauit dñm vt ꝓpło ſuo ducē ꝓuidēt· nullū aūt de filijs ſu
is aut cōſanguineis noiauit· ꝯſtituitqꝫ eis ioſue Deu·xxxiiij· Di
ſtribuēs ioſue terrā filijs iſrł· minorē ptem tribuit tribui ſue Jo
ſue·xviij· Johēz ꝛ vtꝝqꝫ iacobū· nō pmiſit dñs caput ecc̄e ſi
eri· ſꝫ ſolum petꝝ Jo·xxi ¶ Amari nō dñt tātū ꝯſanguinei ne ni
mius dolor de morte eoꝝ habeať Jdō hely audiēs mortē filiorū
nō eſt viſus multū curare· ſꝫ ſolū de capcōe arche ꝓ·Re·quarto·

Dauid etiā mortuum filiū puulum nō plorauit·ſȝ gaudiuȝ poci
us demōſtrauit·ij·Re·xij·Joab icrepauit dauid de nimio fle
tu in morte abſolon filij ſui·ij·Re·xviij·Mat̄ illa mirabil̄ cōſtā
ter ſeptē filios mori videns·nō oſtendit dolorem·ſȝ mirabilit̄
eos cōfortauit·ij·Mach·vij·¶ Amari ſic debēt cōſanguinei mo
derate vt ſemp eis ꝑponatur diuina Jdō iudei pliaturi cōtra ni
chanorē·pl⁹ timebant piclitacōem templi qȝ amiſſionē filiorū
vxorū ꝛ amicoꝝ·ij·mach·xv·alias·xvi·Loquēte ihū ad tur
bas cum diceret ei·mater ꝛ frēs querētes te foris ſtant·Rn̄dit
que eſt mat̄ mea ꝛ qui ſūt fratres mei·ſ quicūqȝ eni fecerit volū
tatē pr̄is mei qui i celis eſt ipſe me⁹ frater ſoror ꝛ mat̄ eſt Ma
th·xij·¶ Amor carnalis cōſanguinitatis impedit cōſolacōes
et reuelacōes diuinas Jdō dixit xp̄s petro·Caro ꝛ ſanguis nō
reuelauit tibi·oñdens qȝ prauas reuelacōes caro oſtēdit Mat·
xvi·Ob hanc cauſā dicebat paul⁹ apoſtol⁹·Cum autē placuit
ei qui me ſegregauit ex vtero matris mee cōtinuo nō acquieui
carni ꝛ ſanguini Gal·pmo·

¶ De angelis bonis·

Angeli boni ſunt·
- Reuelatores cōtingenciū·
- Liberatores innocenciū·
- Regulatores ꝑmerencium·
- Eruditores neſcienciū·
- Propugnatores cōfligenciū·
- Increpatores delinquenciū·
- Confortatores paciencium·
- Incitatores exercenciū·
- Introductores decedenciū·

Angeli boni reuelant ꝛ nunciāt ſecreta futura q̄ debent
cōtingi vt fides adhibeat̄ deo Jdō apparuerūt angeli
abrahe ꝛ ſe erga eum familiarit̄ habuerūt plura ei reuelātes ſe
creta Gen·xviij·Reuelauit āgelus vxori manue cōceptōem ſam
pſonis ꝛ vitam quā eum gerere oportebat·ꝛ hec eadē viro vxori ſꝛ
poſtea reuelauit·Judic·xiij·Reuelauit angelus helie qȝ nunci
aret nuncijs ochoſie qȝ de lecto ſue infirmitatis aſcēderet nō va
leret·iiij·Re·i·Danieli ſūt multa ꝛ magna miſteria reuelata p
angelū Dañ·ix·x·ꝛ·xi·Zacharie apparuit angel⁹ cōcepcōeȝ ꝛ
vitā precurſoris annūcians ꝛ reuelās Lu·p̄·Magdalene etiam

atq; eius ſociab⁹· angeli reuelauerūt xp̄m a mortuis reſurrexiſ
ſe Mat·xxviij·marci·xvi·Lu·xxiiij·Jo·xix·Marie virgini an
gelus gabriel nunciauit fieri matrē xp̄i filij dī Lu·p̄·Aduētū
xp̄i ad iudiciū angeli reuelauerūt apoſtolis in die aſcēciōis·
Act·p̄·Per angelū reuelauit dn̄s iohi euāgeliſte diuerſa grā
ſecretoꝝ Apoc·p totū· ¶ Angeli boni liberāt ⁊ adiuuāt in pi
culis ⁊ maxime innocētes·vt illi angeli qui hoſpitati fuerunt
cū loth·eū de periculo ſodome eripuerūt de q̄ erat innocēs ·Geñ·
xix·Raphael q̄ fuit dux thobie eū a piſcis deuoracōe liberauit·⁊
Thob·vi·Vxorē eciā eius a demone ⁊ prēm a cecitate oculoꝝ
liberauit Thob·vi·⁊·xi·Deſcēdit angel⁹ cū azaria ⁊ ſocijs eius
in fornacē ⁊ eos de incēdio liberauit Dañ·iij·Carcerato petro ā
gel⁹ aſtitit ⁊ lumē refulſit petꝛ qꝫ de carcē liberauit·Actuū·xij·
¶ Angeli boni regulant ⁊ dirigūt hoīes ne peccēt ſꝫ merearītur·
io angel⁹ ꝓhibēs ꝛgulauit abrahā ne filiū interficēt ⁊ offerrꝫ
Geñ·xxij·Stetit angel⁹ in via ꝯtra balaā q̄ ſedebat ſup aſinā
⁊ ꝓhibuit ne ꝑplo dei malediceret Nūi·xxij·Regulauit angelus
ioſeph volentē mariā dimittē·ꝓhibens dimiſſionē ⁊ racōeꝫ in
tegritatis eius oſtēdēs Math·p̄·¶ Angeli boni erudiūt ⁊ do
cent ignorātes·In cuius figura vidit iacob ſcalam ⁊ angelos
aſcendētes ⁊ deſcēdentes p eam ⁊ ſignificabat viā eūdi in celuꝫ
in qua docent āgeli p vitā contemplatiuā aſcēdere ⁊ ad ꝯpaſſi
onē proximoꝝ deſcēdere p vitam actiuāꝫ Geñ·xxviij·Apparuit
yſaie vn⁹ de ſeraphyn ⁊ mundauit labia eius calculo inſtruēs
ad loqūdum Yſa·vi·Docuit angel⁹ paſtoēs inuenire xp̄m na
tū in bethleē pānis inuolutū Lu·ij·Inſtruxit angel⁹ ioſeph ac
cipe mariā ⁊ pueꝝ ⁊ fugē in egiptū·q̄ fuit inſtructio vt ſcꝫ capi
amus rectitudinem penitēcie ⁊ ſalutariū operum promtitatē·mū
dumq; qui nos pſequitur fugiamus Math·ij·¶ Angeli bo
ni pugnant pro nobis nos ab inimicis corpalibus ⁊ ſpiritua
libus defendendo·iđo angelus domini ſtetit inter caſtra egipci
orū ⁊ populū iſrl̄ defendens eum Exo·xiiij·Item angelus appa
ruit ioſue in agro vrbis iericho Joſue·v·Plures boni angeli i
ſpecie equitum erant cū heliſeo ad propugnandū ipſum quos
eciā puero oñdit·iiij·Re·vi·Angel⁹ domini egreſſus pcuſſit in
caſtris aſſirioꝝ centū octogintaq̄nq;milia ⁊ liberauit ciuitateꝫ
ihrl̄m Yſa·xxxvij·Cum magna pugna eēt int̄ iudā mach·et

thimotheum· apparuerūt de celo q̄n̄q3 viri in equis frenis aure
is machabeū ⁊ populū d̄fendētes·ij·mach·x·Angelꝰ apparuit
iude machabeo ceteriſq3 iudeis p̄cedens eos eq̄ſter in veſte cādi
da armis aureis haſtam vibrās·ij·mach·xi· ¶ Angeli boni
increpant ⁊ puniūt d̄linquētes·ſic increpauit angelꝰ filios iſ
rahel·eo q̄ amiciciā fecerūt cum chanaan ⁊ cū nō deleuerūt·Iu
dic·ij·Numerato populo iſrl̄ a dauid angelꝰ extēdit manū ſu
p ihrlm vt diſperderz eam ⁊ cū vidiſſet dd̄ angelū ait·ego ſuz
qui peccaui·ij·Reḡ·xxiiij·Percuſſit angelꝰ dn̄i vna nocte inimi
ſtros aſſirioꝝ·c·lxxxv·milia ⁊ pctōꝝ in caſtris ſennacherib q̄
iniuſte cōtra dei populū dimicabat·iiij·Re·xix·Percuſſit ange
lus dn̄i eliodorū qui templū dn̄i expoliare volebat·ij·mach·3·
Herodē volentem habere honores diuinos pcuſſit angelꝰ ⁊ ꝯ
ſumptus a vermibꝰ expirauit Actu·xij· ¶ Angeli boni cōfor
tant ⁊ ꝯſolantur timidos ⁊ afflictos ne in tribulacōe deſperent
ſic ꝯfortauit gedeonē animās eum ad pugnā ⁊ ne deſperaret de
triumpho·victoriā pmiſit Iudic·vi·Eiecte agar ⁊ tribulate cū
filio apparuit angelꝰ ⁊ ꝯfortauit eam Gen̄·xxi·Fugiētem heliā
a facie iezabelis·āgelus cū cibo reficiens ꝯfortauit·iij·Re·xix·:
Tranſtulit angelꝰ abakuc de iudea cuz pulmēto in babilonem
vt cōfortaret danielē in lacu leonum Dan̄·xiiij·Poſt receſſum
temptatoris·acceſſerūt angeli ⁊ miniſtrabāt ei ſcz ihū Math·
iiij·Orante xp̄o a ſe auferri calicē paſſionis·āgelꝰ apparens vi
ſibiliter eum ꝯfortauit Lu·xxij· ¶ Angeli incitāt ⁊ ſolicitant
puocantes ⁊ excitātes ad bonū·ſic angelus dn̄i apl̄os de carce
re eductos excitauit dicēs·ſurgite ⁊ loquimini ad plebē Actu·
v·Apparuit angelꝰ philippo ⁊ incitauit eum vt iret·qui vadē ſ
in illo itinere cōuertit eunuchū Actu·viij·Incitauit angelus ⁊
ſuſcitauit cornelium vt iret ad petꝝ·qui vadens fidē xp̄i ⁊ bap
tiſma ſuſcepit Actu·x· ¶ Angeli boni deducunt hominem ad
portū ſalutis vite eterne aīas eoꝝ deducentes In cuius figura
redeunte iacob ad frēm ſuum apparuerūt angeli ⁊ ipſū deduxe
runt ſecurū Gen̄·xxxij·Propter hāc eciā cauſā dixit dn̄s popu
lo·Ecce ego mitto angelū meum q̄ precedet te ⁊ introducz te in
terram pmiſſionis Exo·xxij·Raphael āgelus ſub huiꝰ figura
deduxit thobiam ad patrē Thob·xi·Ob hoc dixit iudith·cuſto
diuit me angelus dn̄i hinc euntē ibi ꝯmorantē ⁊ inde reuertētē

Judith·xiij·Factum ē vt morerer mendicus ⁊ portarer ad ange
lis in ſinum abrahe Lu·xvi·:

¶ De angelis malis·

¶ Angeli mali ſunt·
- Xpianoꝝ tormentores·
- Adulteroꝝ punitores·
- Vicioꝝ introductores·
- Mendacioꝝ relatores·
- Diuinoꝝ formidatores·

Angeli mali tormentāt fideles In cuius figura legit̄ ꝙ
ſpūs malus dn̄i exagitabat ſaul·ideo dr̄ ſpūs dei· q̄ꝛ
poteſtate dei pōt quicq̄d poteſt·ꝑ·re·xvi·Sic ecīā tormētauit
iob in rebus filijs ⁊ carne ꝓpria ꝑmiſſiōe diuina Job·ꝑ·Filia
chananea male vexabat̄ a demonio Math·xv·Et ille demoni
acus male torq̄bat̄ a dyabolo q̄ ſpumabat ⁊ dentibꝰ ſtridebat
Lu·ix·¶ Angelus malꝰ habz poteſtatē ſup luxurioſos·adul
teros ⁊ male vtentes cōiugijs·nam hoc eſt ꝙ occidit ſeptez vi
ros filie raguelis qui intrabant ad eā ſicut equꝰ ⁊ mulꝰ n̄ amo
re ꝓlis ſ3 ardore libidinis Thob·vi·Propter hāc cauſā dn̄m
ſeptez demonia a magdalena eieciſſe legimꝰ·que luxurie operi
bus vacans a dyaboli poteſtate poſſidebat̄ Math·xvi·Ange
lus malus omnē defectū inducit in hominē quē poſſidet ꝑ pecca
tū Nam facit hominē crudelem·qđ figurāt illi demoniaci ſeui
nimis·de quibꝰ habet̄ Math·viij·Itē facit hominē immūdu3
q̄ꝛ demoniaci habitabant in monumentis Mat·viij·Pecierūt
ecīā demones intrare in porcos ꝓpt̄ immundiciā poſſeſſorū ab eis
Lu·viij·Ideo vocatur a dn̄o immūdus ſpūs q̄ aliqn̄ ꝑ penitēci
am exijt ab homine·regrediēs autē ſumit ſeptez alios ſpūs ne
quiores ſe ⁊ ingreſſi habitāt ibi Lu·xi·Facit ecīā hominē cecu3
ad ſui cognicōem ⁊ mutum ad peccati confeſſionem Math·xij
Lu·xi·¶ Angeli mali virtute diuina eiciūtur quā ipſi timent
eam potentiſſimā cognoſcentes Vnde ſaluator noſter octo de
moniacos liberauit vt pat3 in capitulo de miraculis dei infra i
hoc eodē ope ca·lxxxiij·Paulꝰ in hac virtute curauit puellā quā
ſpūs phitonicus poſſidebat·Actu·xvi·Quia quidam deriſiue
in dei ⁊ pauli nomine volebant demonia eicere·demoniacꝰ i eoſ
inſiluit ⁊ ꝯfudit Actu·xix·¶ Angeli mali mēdaces ſūt ⁊ men
dacia ꝓferunt ⁊ ſi aliqn̄ ꝓferunt vera·ſemp eis falſa ꝯmiſcent·

Ideo audiri nō debent. ꝓpter quod ſaluator laudes eoꝝ renuit et ipſos tacere fecit licet tunc ipſi diceret veritatē Lu. iiij. Egreſſus eſt ſpūs mendax et ſtetit in ore omniū ꝓphetarum et decepit achab regem iſrahel iij. Regū. xij.:

¶ De anime reſurrectōe et immortalitate.

Anime immortalitatē probant exempla.
- Perſonarū decedenciū
- Locorꝝ continenciū.
- Perfectorū credenciū.
- Mortuorū ſurgenciū
- Verborꝝ permanenciū.
- Sanctorꝝ aſſerenciū.

ANime racōnalis immortalitas ꝓbatur exemplis perſonarꝝ defunctarꝝ qui in alia vita legunt viuere. Ideo dr de abraham appoſitus eſt ad populuꝫ ſuum. ex q̃ apparet ꝙ in alia vita habꝫ populū. ſcꝫ eos qui in hac vita bn̄ vixerūt ſicut et ipſe vixit Gen̄. xxv. et ſimile dr de yſaac Gen̄. xxxv. Apparens dn̄s moyſi dixit. Ego ſum de⁹ abraham et de⁹ yſaac et de⁹ iacob Exo. iij. Per hoc ꝓbat ſaluator reſurrectōem mortuorū dicens. Nō eſt deus mortuorꝝ ſꝫ viuenciū Mat. xxij. Dn̄s reddidit iob omnia que ꝑdiderat in duplo. et tamē nō habuit niſi ſeptem filios et tres filias ſicut pri⁹. vt ſcdm̄ Grego. Hij q̃ fuerūt mortui viuere cōprobaretur Job. xxxij. Frequēter legim⁹ in libris regū. dormiuit cū patribus ſuis In q̄bus verbis innuit eos viuere poſt mortē et iterū reſurrecturos ſicut de dormicōe. Apparet eciā ex verbis defunctorꝝ ꝙ tam boni ꝙ̄ mali viuēt in futuro ſeculo. hec em̄ ſunt verba damnatorꝝ. Nos inſenſati vitā illoruꝫ eſtimabam⁹ inſaniā et finem illorꝝ ſine honore. ecce quō cōputati ſunt inter filios dei Sap. v. ¶ Anime racōnal' immortalitatē ꝓbant loca aiabus ſpecialiter deputata in sacra ſcriptura. ſcꝫ infernus et reḡes paradiſi Ideo cum iacob crederꝫ mortuum eē ioſeph filium ſuū dixit. Deſcendā ad filium meū cum dolore lugens in infernū Gen̄. xxxvij. De chore et cōplicibus ſuis dicit. Deſcenderūt viui ad inferos operti humo. vt ꝑ hoc oſtendat ꝙ mali in inferno viuant ſcdm̄ aīas immortales Numeri. xvi. Cum abſalon interiſſꝫ. dauid lacrimabilit planxit eū. dicit ſuꝑ hoc Aug⁹. de doctrina xpiana. Non orbitatē filij doluit. ſꝫ nouerat quib⁹ penis tā impia et ꝑricidalis aīa torq̄retur. Nā puſ

alio filio qui innocens erat pro quo egrotātē affligebatᷣ mori
ente letatus eſt·ii·Regū·xij·⁊ xviij·Thobias dixit filii ſanctorū
ſumus et vitam illorum expectamꝰ quā dn̄s daturus ē hijs q̄
fidē eius nō mutant·Thob·ii·De nabuc·dicitᷣ·Infernus con
turbatus ē in aduētu tuo·Yſa·xiiij·¶ Anime immortalitatē
oſtēdit fides ꝑfectorum ⁊ ꝑfecte credentiū ac reſurrectōnez ſpe
rantiū·Si em̄ ſaul nō crediſſet ſamuelē ſcḋuz animā viue
re·nō eū ſuſcitari peciſſet·pn̄o·Rx·xxviij·Hāc fidem hūit dd̄
ꝑfecte qn̄ ſeruis ſuis de puero mortuo dicebat·Ego ibo ad eum
ipe vero nō reuitetᷣ ad me·ii·Regū xij·Hāc fidez hūit thobias
dicēs·Precipe in pace recipi ſpm̄ meū·Thob·iij·Fidelis eleaza
rus ſibi ſuadentibꝯ trāſgredi tradicōes pr̄nas dixit·manus dei
oīpotentis nec viuus nec defūctꝰ effugiaz·ii·Mach·vi·Ex ver
bis ſeptē fratrū machab·aperte colligitᷣ aīas viuere pꝰ hanc
vitā·ij Mach·vij·¶ Aīe imortalitatē ꝓbat r̄ſurrectō mortuo
rū veteris et noui teſtamēti·Ideo helias reſuſcitaturꝰ puerū ho
ſpite ſue dixit·Reuertatᷣ oro aīa pueri huiꝰ in viſcera eius·qui
niſi vixiſſet nō potuiſſet viſcera ītrare·iii·Regū xvij·Heliſeus
nō ſuſcitaſſet filiū ſunamitis ni tunc anima eius vixiſſet·iii·Re
iiij·Saluator nr̄ ſuſcitaturꝰ adoleſcētē defūctū ac ſi viueret vo
cādo ſurgere imperauit·Luce vij·Dormiētē appellat puellam
mortuā q̄ſi de ſono excitās ſuſcitauit·Math·ix·Lazarū q̄driduā
nū tāq̄m viuentē vocās dixit·lazare veni foras·Joh·xi·¶ Aīe
immōrlitatē ꝓbat teſtimōiuz veritatis qḋ mētiri nō poteſt·ſcz
ihū xp̄i dicētis·Nolite timere eos q̄ occidūt corpꝰ·aīam autez
occīdere nō pn̄t·Math·x·Hoc idē patet ex verb eiꝰ reſurrectō
nem ꝓnunciantibꝯ ſaduceis·Math·xxij·In pabola eiꝰ de laza
ro ⁊ diuite epulone oñdit aīaz viuere pꝰ hāc vitā·Luc xvi·Cō
filiū xp̄i eſt·facite vob aicos de māmona iniq̄tatis vt cū defece
ritis r̄cipiāt vos i et̄na tabernacula·ergo aīa poſt hāc vitā eter
na tabernacula poſſidebit·Luce xvi·¶ Aīe immōrlitatē ꝓbāt
teſtimōia ſāctorū q̄ fuerūt a ſpitu ſācto docti·Ideo ſalomō ait·
Reuertatᷣ puluis in terraz ſuam vnde erat ⁊ ſpūs ad dominum
qui dedit illū·Ecā·xij·Stephanus cū lapidaretᷣ dicebat·dn̄e
accipe ſpiritū meū·Actuū vij·Paulus ait·ſi t̄reſtris domꝰ cor
rūpatᷣ habemꝰ domū nō manufactā et̄naz in celis·ii Corinth·
iij·Item Cupio diſſolui ⁊ eſſe cū xp̄o·qḋ nichil eēt dicē ſi aīa

non inueniret requiē aut viueret in eternū Ad philip. p.

¶ De apparicōnibus.

Apparuit de⁹ aliquādo.
- Nescientes instruendo.
- Delinquētes corrigēdo.
- Se querētes pmittendo.
- Confugiētes defendēdo.
- Non credētes asserēdo. :
- Pacientes resoluēdo.
- Diligētes experiendo. :

Apparuit aliqñ deus vt instrueret nesciētes ⁊ admone
ret eos. Sic añ peccatū apparuit ⁊ locutus ē ad adaȝ ⁊
euam instruēs eos ⁊ āmonens ne de ligno vetito mādućarent.
Geñ. ij. Noe apparuit ⁊ instruxit vt faceret archaȝ ⁊ modū et
ordinē demonstrauit Geñ. vi. Monuit abrahā vt de terra ⁊ cog
nacōne sua exiret Geñ. xij. Multociens appuit dñs moysi ipsū
liberans ⁊ de ducatu populi instruēs Exo. iij. Sic ⁊ iosue multo
ciens apparuit instruēdo eum Josue. iij. v. vij. xij. ⁊ xix. Spūs
sanct⁹ apparuit in linguis igneis vt discipulos ardēter instru
eret pdicare Actu. ij. Petro orāti apparuit dñs ⁊ eum de cūersi
one cornelij instruxit Actu. x. Paulo apparuit ⁊ āmonuit vt sicut
in ihrlm predicauit sic pdicaret ⁊ rome Actu. xxiij. Appuit
grā saluatoris dei nostri omnib⁹ hoībus erudiens nos ad Ty
tū. ij. ¶ Appuit qñqȝ domin⁹ ad corrigēduȝ delinqñtes sic p⁹
pcm̄ apparuit ⁊ locutus est ade eue ⁊ serpenti penas ⁊ maledi
ctōes inferēs p peccato Geñ. iij. Sic apparuit cayn post fr̄icidi
um eum arguēs de peccato cōmisso Geñ. iiij. Per somnū appuit
abimelech dicens. morieris ꝓpter mulierē quā tulisti Geñ. xx
Vñ etiā salomō apparuit ⁊ eum dure de cōmissis scelerib⁹ incre
pauit. iij. Re. xi. Cū appropinqret saulus damascuȝ vt caperet
xpianos appuit ei dñs in luce de celo ⁊ pstrauit. correxit ⁊ argu
it Actu. ix. ¶ Appuit aliquādo domin⁹ pmittendo mercedē q
rentibus ⁊ sequētib⁹ se. Sic apparuit abrahe dicēs. Tibi dabo
terrā hanc Geñ. xij. Salomoni appuit dñs dicens. Postula
quid vis ⁊ dabo tibi. q̄ pecijt sapienciā ⁊ a dño quod pecierat i
petrauit. iij. Re. iij. ¶ Apparuit qñqȝ ad defendendū sicut mul
tociens appuit iacob qñ fratris iracundiā fugiebat ⁊ eum defē
sare pmittebat. ⁊ redeūte ipso dixit domin⁹ ad laban. Caue ne

quicq̄ aſperē loquaris ɔtra eum Gen̄·xxxi· Cū dauid volebat
ɔmittere p̄lium ſemp cōſuluit dn̄m qui apparebat ꝛ rn̄debat
ei ꝑmittēdo auxilium ꝛ ferēdo·p̄·Re·xiij· ¶ Apparuit aliquā
do ad teſtificandū veritatem vt increduli credāt·ſic ſupra xpm
baptiſatū ſpūſſanctꝰ viſus eſt·paterna vox audita eſt· Hic ē
filiꝰ meus dilectus Lu·iij· In trāſfiguracōne vt diſcipuli crede
rent·apparuit ſpūſſanctꝰ in nube paterna voce teſtificās ipſuz
filium dei eē·vt habeť Mať·xvij· ¶ Apparuit aliqn̄ ad cōſo
landū afflictos·ſic apparuit iacob in pſecucōe eſau frīs ſui Ge
neſ·xxviij· Sic poſt reſurrectōem apparuit p̄mo marie mag
dalene afflicte·deide petro·pꝰ ea duobꝰ diſcipulꝭ eūtibꝰ iemauſ
deinde alijs congregatis Luce·vl· Stephano in ſua paſſione
oſ̄dit celos apertos ꝛ ei apparēs ſeipſum ſtantē a dextris pr̄is
oſ̄dit·Actu·vij· ¶ Apparuit qn̄qȝ ad temptādū ꝛ ꝓbandum
ſic apparuit abrahā tēptās eū vt tollerȝ ꝛ victimarȝ filiū ſuuȝ
yſaac Gen̄·xxij· Apparicōes ꝛ reuelacōnes angelorum·vide ſu
pra capitulo de angelis bonis·

¶ De aſpectu incauto· :

Aſpectꝰ incautus eſt· — Preceptoꝝ trāſgreſſiuꝰ
Laſciuiaꝝ intenſiuus·:

Aſpectus incautus eſt cauſa tranſgreſſionis omniū p̄
ceptorum·Nam prima mulier que pomum incaute a
ſpexit tranſgreſſa eſt preceptum dominicum:gule vicium leta
liter cōmittendo·Gen̄·iij· Quia cham virenda patris incau
te reſpexit·incurrit maledictōis effectum Gen̄·ix· Timuit abra
ham ne ex incauto aſpectu homicidiū ſequereť·idō dixit ſare·ſi
viderint te egipcij occident me ꝛ te obſeruabunt Gen̄·xij· Dina
filia lye incaute volēs videre mulieres regiōis illiꝰ·fuit viola
ta a ſichem filio principis vn̄ multa homicidia ſūt ſecuta·Gen̄·
xxxiiij· Herodes ſaltatricē incaute aſpexit caput iohīs ꝑmiſit·
ꝛ nequiter adimpleuit Mať·xiiij·mar·vi· ¶ Aſpectꝰ incautꝰ
accēdit ꝛ fouet laſciuias ꝛ luxurias ꝛ maxime aſpectꝰ pulchri
tudinis mulieꝝ Nā filij dī vidētes filias hominū q̄ eſſent pul
chre·vxores acceperūt Gen̄·vi· Judas qꝛ thamar icaute aſpe
xit i biuio exarſit i libidinē ꝛ cū ea peccauit Gen̄·xxxviij· Dd̄ vi
dit incaute mulierē lauātem ſe ꝛ ex hoc adulteriū ꝛ homicidiuȝ
ɔmiſit·ij·re·xi· Holofernes iudith pulchrā vidēs i ōrtu ab eiꝰ

pulchritudie fuit captus ⁊ turpit̃ capite trũcatus Judith·xiij
Viderunt duo ſenes ſuſannã in pomerio deambulantẽ ⁊ in eiuſ
cõcupiſcenciam exarſerũt Dañ·xiij·

¶ De aſtucia ⁊ calliditate·:

¶ Aſtuti ſunt ſiue dicũtur·
- Imitatores demonioꝝ·:
- Deceptores ſociorum·
- Simulatores amicorum·:
- Suppreſſores ſubditoꝝ·
- Extinctores inimicoꝝ·
- Celatores delictorum·:

Aſtuti ſunt imitatores dyaboli q̃ p̃mus mgr̃ aſtucie ⁊ calliditatis fuit· ⁊ hoc in ſerpẽte qui erat callidior cũ ctis animãtibus terre· q̃ primã mulierẽ ſua ſeduxit aſtucia et calliditate· qui eciã non ẽ aggreſſus viꝝ in quo maior pruden cia fuit Geñ·iij· Quia ſatan corã deo virtuti ⁊ ſanctitati iob de rogare nõ potuit· eũ callide decipe voluit omnia auferendo ⁊ in fortuniũ rerũ ⁊ filioꝝ ſimul venire fecit· eiuſqꝫ dolorẽ multipli cando vt ſic cicius impaciẽcia frangeret̃· Job·p̃· ¶ Aſtuti ſũt deceptores ſocioꝝ ſuorum ⁊ aliaꝝ pſonarum ⁊ ſemp nouas ſb tilitates ad decipiendũ inueniũt· ſicut laban multociens voluit iacob illudere· nunc in vxore nunc in mercede ⁊ ſẽp nouas aſtu exquirẽdo Geñ·xxix·⁊·xxx· Cũ laban ſcrutaret̃ omnẽ ſuppelle ctilem quã habebat iacob· tamen callide fuit a rachele illuſus· Geñ·xxxi· Filij iacob volebãt prẽm aſtute decipe mittentes ei tunicam ioſeph intinctã ſanguine vt crederꝫ ioſeph a beſtijs deuoratũ Geñ·xxxvij· Gabaonite nouis aſtucijs ꝑcurauerunt decipe ioſue ⁊ filios iſrl̃· Joſue·ix· Variũ circuitum interroga cionũ fecerũt phariſei ceco nato vt eum oſtẽderent dixiſſe men dacium q̧ xp̃s ipſum illũinaſſꝫ Jo·ix· ¶ Aſtuti ſunt ſimulato res fingẽtes ſe eſſe qđ non ſunt Nã fratres dyne callide decepe runt ſichem ⁊ populũ ciuitatis· religionẽ ⁊ amiciciaꝫ ſimulãtes Geñ·xxxiiij· Sedechias ꝓpheta baal fecit ſibi cornua ferrea ve rũ ꝓphetam ſe ſimulãs ⁊ fefellit regeꝫ achab dicẽs· hijs cornu bus ſyriam ventilabis·iij·Re·xxij· Callide cogitauerũt phari ſei demonſtrantes ſe velle honorare ihm dicẽtes· Mgr̃ ſcimus qꝛ verax es ⁊ viam dei in veritate doces· volẽtes eum capere ĩ ſer mone Math·xxij· Simile fecerunt cum adduxerũt ei mulierẽ

in adulterio dep̄henſaꝫ Joh̄·viij· ¶ Aſtuti ſunt inuentores no
uarū aſtuciarum vt ſubditos ⁊ alios dep̄mant ⁊ occidant ſic
fecit pharao nouas inueniendo aſtucias·mandādo obſtetricī
bus vt maſculos occiderent vt ſic filios extirparet·Exodi·p̄·
Callide voluit ſaul facere occidi dauid dans ei filiā ſuam ſimu
lans ſe eſſe conſanguineū eius ·p̄·Regū·xviij· Scelleratam ac
nociuam inuenit iezabel aſtuciam vt vineā auferret naboth ⁊
eum occidi fecit ſine culpa·iij·Re·xxi· Athalia vt regnare poſ
ſet omne ſemen regiū interfecit callide·iiij·Re·xi·Herodes ty
rānus impius callide cogitauit xp̄m occidere exquirēdo temp⁹
ſtelle ⁊ poſtea videns ſe illuſū a magis·innocētes pueros occi
dit Math·ij· ¶ Aſtucias ſubtiles inueniūt inimici vt vn⁹ ali
um poſſit ſup̄are·ſic cogitauerunt callide philiſtim vt faber fer
rari⁹ non inueniretur in iſrl̄ ne fabricaret arma haſtā aut gla
dium vt ſic eos facile ſuparent p̄·Regū·xiij·Quia abſalon ini
micabatur amon ·qui ſororem ſuam callide oppreſſit vt eum
occideret: cōuiuium ordinauit·ij·Reḡ·xiij·Aſtute nunci⁹ ſenna
cherib nomē rapſacis alta voce vt audiret populus qui erat ſu
pra muros clamauit·vt timens popul⁹ crudelitatem dictoꝝ ci
uitatē traderet·iiij·Re·xviij·Satrape pſarum inimicātes da
nieli aſtute pcurauerunt ꝙ rex faceret decretum cōtra quod ſcie
bant danielem facturum ⁊ ſic ipſi regi exoſus: incurreret penaꝫ
mortis Dan̄·vi·Calliditate quorūdam inimicanciū paulo ī ci
uitate liſtris vbi paulum volebant populi adorare·vbi demuꝫ
poſt fuit lapidatus Actu·xiiij· ¶ Aſtuti nitūtur ſua ſcelera oc
cultare facta vel facienda aliq̊ velamine bonitatis ne cognoſcan
tur·ſicut dauid aſtute occultare voluit adulteriū pietate quan
do miſit ꝑ vria vt cum vxore quieſceret ⁊ dormiret ·ij·Re·xi·Ne
phandam aſtuciam tenuit amon qui volens violare ſororem
ſuam·ſub ſpecie egritudinis iniquitatem celauit·ſecūdo regū·
xiij·Ambicionem regni celabat aſtute abſalon ſub pietate iu
dicij dicendo cauſantibus·videntur michi ſermones tui iuſti ⁊
boni ſed non eſt qui te audiat a rege conſtitutus·ſecundo regū
decimoquinto·Duo ſenes preſbiteri qui tunc populum iudica
bant ſub pretextu iudicium iniquitatē peſſimā celauerunt ⁊ oc
cultauerunt Daniel decimotercio·

6

¶ De auaricia et cupiditate.

¶ Auari sunt.
- Iurgiorum materiam exquirentes.
- Thesaurorum pecuniam appetentes.
- Iudiciorum iusticiam peruertentes.
- Sacrilegiorum neqciam committentes
- Occasionum malicia incurrentes.
- Proditorum piciam exercentes.
- Punitorum tristiciam sustinentes.

AVari sunt litigiosi et discoli. sub cuius figura cayn qui interpretatur possessio. abel fratrem suum occidit Gen. iiij. Propter nimiam substanciam abraham et loth non potuerunt simul habitare propter iurgia pastorum vtriusque Gen. xiij. Locupletato ysaac pastores sui et conuicinorum suorum iurgia inceperunt Gen. xxvi. Propter hanc causam saluator noster noluit se intromittere de diuisionibus frenis substancie cum tamen super hoc fuerit requisitus Lu. xij. ¶ Auari nunquam saciantur temporalibus sed semper acquirere et congregare nituntur. In cuius figura dicitur cayn edificasse ciuitatem et non abel. quia sancti et paupres xpi nolunt habere hic manentem ciuitatem sed futuram inquirunt Gen. iiij. Obtenta victoria de arfaxat. nabuchodonosor alia regna concupiuit Judith. p. Adolescens iuuenis qui semper inhiabat ad plura. recessit tristis cum audiuit a domino quod non solum plura non quereret sed relinqueret acquisita Math. xix. Contra illos qui bona temporalia congregare nituntur dixit xps similitudinem diuitis cuius ager fructus vberes acquirebat Lu. xij. Propter auariciam questuariorum qui amplius volebant acquirere. factum est vt paulus et silas missi fuerunt in carcerem atque virgis cesi Actu. xvi. Ex auaricia vlterius congregandi pecuniam. argentarius sedicionem in paulum excitauit Actuum. xix. ¶ Auari cupiditate ducti peruertunt rectum iudicium et veritatem in falsitatem commutant. Ideo dixit Jetro moysi. prouide autem de omni plebe viros sapientes et timentes deum in quibus sit veritas et qui oderunt auariciam. quasi diceret. nam amantes auariciam peruertunt veritatem Exo. xviij. Balaam seductus auaricia benedictionem in maledictionem populi conuertit Nu. xxij. Filij samuelis seducti sunt auaricia et iudicium peruerterunt. p. Re. viij. Vinea nabaoth fuit causa quod falsi testes producti fuerunt contra eum. iij. Re. xxi. Per pecuniam corrupti sunt custodes sepulchri et mentiti sunt dicentes. quod corpus ihesu xpi per discipulos sublatum

fuerat. Math. xxviij. Felix pſes ſperabat a paulo pecuniam re
cipe ideo eum vinculis tenuit. Act. xxiiij. ¶ Auari vt pecuniã
recipiant ſepius ſaclegia ⁊ ſimoniã ↄmittũt. Sacerdotes ꝓpt
auaritiã permittebant in tẽplo vendi oues ⁊ boues ⁊ eſſe cathe
dras colũbaruꝫ. Math. xxi. Vnde nõ ſũt hodie religioſi vel cleri
ci q̃ oblacões ſatiunt populo ꝓhiberi ſic̃ qui templi preerant
operib⁹ ſatiebant. Exodi xxxvi. ¶ Auari ꝓpter ſuam cupiditateꝫ
ſepius incurrũt mortem. Nã achior cupiditate ductus tulit de
anathemate iherico. ideo lapidatus fuit. Joſue vij. Nabal q̊
nunciis dd̃ nimis auar⁹ fuit fere totã ſb̃ſtantiam ⁊ vitam ꝑdi
diſſet. niſi ꝙ ꝓpter prudentiam ⁊ largitatẽ vxoris ſue euaſit. p̊.
Regũ xxv. Quia ſemei ex auaritia exiuit ſeruos req̊rere fecit iuſ
ſit eũ ſalomon occidi. iij Re. ij. Propter hanc cauſã dixit iudas
cõmilitonibus. Nõ concupiſcatis ſpolia. q2 bellum coñ nos ẽ
q̃ſi diceret quia ſi cõcupiſcitis facilit̃ occidimini. p̊ Mach. iiij. Ob
ſidentes turres corrupti pecuñia dimiſerũt q̊ſdam ideo ſũt occiſi
p̊. Mach. xi. ¶ Auari vt pecuniã habeant ꝓditiões exercent
et amicos ſb̊plantant. Nã dalida ꝓpter pecuniam ſampſon t̃
didit q̃ꝫ p̊us dilig̃e oñdebat. Judic. xvi. Judas ſcarioth ꝓpt
cupiditatẽ decime q̃m ꝑdidit vngẽto effuſo. xp̃m tradidit ⁊ vẽ
didit a q̊ mlta receperat bñficia. Math. xxvi. ¶ Auari ſũt g̃uit
puniẽdi ⁊ corrigendi a p̃lato. et g̃uiter puniũtur a deo. Nã p̃
cipua occaſio ṙprobacõis ſaul. videt̃ fuiſſe cupiditas quam ha
buit in preda amalech. p̊rio. Regũ xv. Opprimentes alios ꝑ
vſuras ⁊ exactões. neemias grauiter increpauit. Nee. v. Ptho
lomeus increpauit alexandrũ q2 regnum per auaritiaꝫ cõcupi
uit. p̊. Mach. xi. Acerbe punitus ẽ diues epulo. qui de micis pa
nis lazaro fuit auarus. Luce xvi. Emptores boũ ⁊ villarũ id ẽ
mobiliũ ⁊ immobiliũ ſunt excluſi a cena magna q̃m dominus
prepauit. Luce xiiij. Terribiliter punita ẽ auaritia ananie ⁊ ſa
phire p aplm petrũ. q2 ãbo ſb̊itanea morte occubuert̃. Act. v.

¶ De auditu verbi dei.

Audiri debet verbum dei:
- Cum fidelitate credendi:
- Cũ ſinceritate reuerendi
- Cũ aſſiduitate implendi
- Cũ voluntate penitendi:
- Sine ipietate reſiſtẽdi

AVdiri debꝫ verbum dei cum credulitate ⁊ fide Iudo cũ
aaron verbũ dñi fuiſſet locutus ad populuꝫ· credidit
õnis popul⁹ ⁊ proni adorauerũt Exo· iiij· Poſt aduentũ ſpũſſcĩ·
multi qui audierũt verbũ dei crediderũt ⁊ creuit eccĩa Actu· iiij
Gentes audientes ꝙ paul⁹ ⁊ barnabas predicarẽt· gauiſi ſũt
⁊ crediderũt Actu· xiij· Intrãte paulo in ſynagogas audierũt
multi cũ auiditate q̃ crediderũt Actu· xiij· Paulo ⁊ barnaba p̄
dicantib⁹ Iconij audierũt multi cũ auiditate ⁊ crediderũt Act·
xiij· ¶ Audiri debꝫ verbum dei cũ reuerẽcia ⁊ deuocõe cordis et
geſtus Iudo eglon rex ſtatim ſurrexit de ſolio cũ aioth dixit ei·
verbũ dei habeo ad te o rex· maximã reuerẽciam exhibẽs verbiſ
dei Iudic· iij· Heli docuit ſamuelẽ vt reuerẽter diceret· loquere
dñe q2 audit ſeruus tuus p̄· Re· iij· Legit eſdras verba legis a
mane vſqꝫ ad meridiẽ ⁊ aures populi erant erecte Eſdre· viij·
Reuerẽter maria ſoror marthe ſedebat ſecus pedes dñi ⁊ audie
bat verbum illi⁹ Lu· x· Loquebatᷣ ih̄s docẽs in templo ⁊ õnis
popul⁹ ſuſpenſus erat audiens verbũ eius Lu· xix· Reprehẽdẽ
tes ſe diſcipuli de ignorãcia agnicõnis xp̄i dicebant ad inuicẽ
nõne cor noſtrũ ardens erat in nobis de ih̄u cum loqueretᷣ no
bis in via Lu· vl· Predicãte philippo in ſamaria intẽdebant
turbe deuote hijs que a philippo dicebantᷣ Actu· viij· ¶ Audi
re verbum dei nõ ſufficit niſi homo ope adimpleat illud quod
audit· Iudo dixit popul⁹ moyſi· oĩa verba que locutus eſt do
min⁹ faciemus Exo· xxiiij· Iob dixit dño· auditu auris audiui
te dñe· ⁊ poſt pauca ſequitᷣ Ago penitẽciam in fauilla ⁊ cinere
Iob· vl· aꝰs· xlij· Herodes licꝫ peſſim⁹ audiebat tamẽ iohẽꝫ et
audito eo multa faciebat Mar· vi· In fine ſermõis in monte
dixit dñs Omĩs qui audit verba mea ⁊ facit ea· hic compabitᷣ
viro q̃ edificauit domum ſuã ſupra firmã petrã Math· vij Mu
lieri dicenti· btũs venter q̃ te portauit dixit xp̄s· bti qui audiũt
verbum dei ⁊ cuſtodiũt illud· Lu· xi· Eſtote factores verbi ⁊ non
auditores tm̃ Iaco· p̄ ¶ Auditus v̓bi dei ↄuerti facit pctõrẽ ab
errore vie ſue Iudo dixit dñs ihereniie Noli ſubtrahẽ v̓bũ ſi for
te audiãt ⁊ ↄuertãtur Ihere· xxvi· Verbũ p̄dicacõis ione venit
ad regem ⁊ ↄuertit eum ⁊ populũ toti⁹ ciuitatis niniue Jone· 3·
Poſt predicacõem xp̄i in nauicula· petrus ⁊ alij relictis omni
bus ſecuti ſunt eũ Lu· v· Videntes diſcipuli ꝙ p predicacões

ipſius cõuertebantur infideles dicebant multitudini. Nõn eſt
equũ derelinquẽ verbum dei ⁊ miniſtrare menſis. ⁊ tamen ille
menſe erãt pauperũ ⁊ viduaꝝ. vt oñderet ꝙ ꝑ̄dicacio verbi ad
homines conuertẽdos ꝑ̄ualet opibus miſericordie corpalibus
Actu. vi. Quia eunuchꝰ audiuit verbũ dei a philippo ↄuerſus
⁊ baptiſatus eſt Actu. viij. Predicacio petri ⁊ ammonicio ãge
li cornelium cõuerterunt Actu. x. Lidda purpuraria ad ꝑ̄dicacĩ
onẽ pauli eſt conuerſa Actu. xvi. Paulo loquẽte de reſurrectõe
mortuorũ dyoniſius archiopagita credidit Act. xvij. ¶ Audi
re verbum dei nolũt mali ⁊ incorrigibiles ne cõuertãtur. ido di
xit dño moyſes. filij iſrl̃ me non audiũt. ⁊ quõ audiet me pha
rao. Exo. vi. Rex achab noluit audire micheã. qꝛ non ꝓphauit
ei niſi malũ ſicut ipſe merebat̃ habere. iij. Reg. xxij. Dixit dñs
ezechieli. Domꝰ iſrahel nolunt audire te qꝛ nolunt audire me.
qꝛ domus exaſperans eſt Ezechielis. iij. Iudei obturauerũt au
res ſuas vt non audirẽt ſtephanũ ⁊ audientes diſſecabant̃ in
cordibꝰ ſuis Actu. vij. Cum audiſſent quidã paulũ dicentẽ de
reſurrectõe mortuorũ irridebãt eũ Actu. xvij.

¶ De auiditate mulierũ.

¶ Auide sũt muliẽs ad.
- Vetitorum ꝑpetracionem.
- Filiorum ꝓpagacõem.
- Genitorum ꝓſperacõem.
- Sublimoꝝ cumulacõem.
- Secretoꝝ reuelacõem.
- Inimicoꝝ vindicacõem.
- Gaudiorum enarracõem.

AVide ſunt mulieres ſemp de ſibi ꝓhibitis ⁊ ampliũs
deſiderant vetita. Ideo prima mulier de conceſſis fru
ctibus comediſſe non legitur nec eorũ deſideraſſe. ſed ſolum ve
titum concupiuit ⁊ viro ſuo attulit ad comedẽdum Gen. iij. Vx
or loth voluit ↄtra ꝓhibicõem poſt tergum reſpicẽ ⁊ verſa eſt i
ſtatuam ſalis. Gen. xix. Dina cõtra licenciam patris ⁊ fratruꝫ
voluit videre mulieres regiõis ⁊ oppreſſa eſt a ſichem Quid er
go de illis qui volunt videre viros ⁊ videi ab ipſis Gen. xxxiiij
Domina cui ſeruiebat ioſeph. qꝛ ſciebat adulteriũ a naturali
lege ꝓhibitũ. auide ſolicitabat ioſeph ad peccãdũ Gen. xxxix.
¶ Auide ſũt muliẽs hr̃e filios vt careãt ſterilitatis obprobo

Ideo ſara deſiderabat filios ꝙ pocius voluit abraham habē fi
lios de ancilla ꝙ non habere· credēs de ſe nunꝙ poſſe filios ge
nerari Gen̄·xvi· Filie loth pocius voluerūt habere filios de pa
tre ꝓprio ꝙ non habere Gen̄·xix· Rachel videns ſororez fecūdā
dixit marito· da michi liberos alioquin moriar· Gen̄·xxx· An
na deſiderio habēdi filios flebat ⁊ nō capiebat cibum·p̄·Re·
p̄·Multū deſiderabat illa mulier habere filiū ꝓprium q̄ rapue
rat alienū·iij·Re·iij· ¶ Auide ſunt mulieres de ꝑfectib⁹ ⁊ ꝓ
ſperitatib⁹ filiorum·ideo mulier ſunamitis voluit ire ad heliſeū
ꝓ ſuſcitacōe filij ſui· ꝙuis ei vir plenam ꝑtātem non ↄceſſiſſet·
iiij·Re·iiij· Vxor thobie quotidie ꝑſpiciebat viam vt viderꝫ fi
lium ſuū ꝓſpere venīētem Thob·x· Mulier chananea ſic ferui
de deſiderabat filie ſue ſanacōem· ꝙ dominū plures ꝓ ea roga
bat plura obprobria ſuſtinēs·non deſtitit donec qd̄ pecierat im
petraret Math·xv· Mater filioꝝ zebedei ſic̄ auida fuit ꝓ ꝓſpe
ritate filioꝝ·ita vt acceſſit ad ihm̄ ⁊ petiuit filios ante laborem
remunerari Math·xx· ¶ Auide ſūt mulieres hōe poſſeſſiōes
⁊ gloriā Ideo axa filia caleph obtinuit terrā irriguam qꝛ ſuſpi
rans affectuoſe poſtulauit Joſue·xv· Ita concupiuit iezabel vi
neam naboth ꝙ fecit eum iniuſte lapidari·iij Re·xxi· Athalia
ↄcupiſcens gloriā ⁊ regnū·omne ſemē regium occidi iuſſit·ex
cepto ioas q̄ abſconſus remāſit·iiij·Re·xi· ¶ Auide ſūt mulie
res ſcire ſecreta viroꝝ ⁊ quātomagis eis occultātur tāto āpli⁹
ſcire deſiderant·ſꝫ nullū ſecretū cōtinent·vn̄ vxor ſampſonis tā
tum inſtetit ꝙ ei ſampſon reuelauit ſecretū ⁊ ꝓpoſicionē obſcu
ram quā parentib⁹ noluit reuelare·ſꝫ vxor eaꝫ poſtea reuelauit
Judic̄·xiiij· Dalida ſua importunitate deuicit ſampſonē vt ſe
cretū ſue fortitudis ei panderꝫ·qd̄ poſtea philiſteis reuelauit·
Judicū·xvi· ¶ Auide ſunt muliēs ad vindictā ⁊ non parcunt ni
ſi vlciſcantur ſe bn̄ Heſter non fuit ↄtēta in vindicta aman ſu
ſpenſi ⁊ quingētoꝝ virorum occiſorū·ſꝫ in craſtinum fecit cete
ros trucidare Heſter·ix· Herodias ſic deſiderauit vindictam
de iohē que dixerat coraꝫ eo·ꝙ magis elegit petere caput iohis
ꝙ dimidiū regni ſui Mar·vi· Dixit xp̄s exemplū de vidua que
multū fuit moleſta iudici vt eam de aduerſario vindicarꝫ Luce
xviij· ¶ Auide ſunt mulieres ſecreta gaudia ſui cordis exprīe
re ⁊ alijs reuelare·vn̄ interrogata rebecca ſi vellet ire cum ſeruo

abrabam ad yſaac marito ſuo leticiã volens oñdẽ. nõ dixit. ſꝫ placꝫ vobis. ſꝫ letãter dixit. vadã Geñ. xxiiij. Puella noie rode petro veniẽti de vinculis p̄ gaudio nõ apiruit ianuã. ſꝫ ꝙ petrus adeſſꝫ letãter intra latẽtibꝰ nunciauit Actu. xij.:.

¶ De baptiſmate.

Baptiſmꝰ xp̄ianoꝝ eſt.
- Demonſtratus in figuris.
- Prophetatus in ſcripturis.
- Roboratus xp̄i curis.

Baptiſmus figuratus fuit in figuris antique legiſ. Nã figuratus eſt per mare rubrum in quo filij iſrł̃ liberati ſunt. id eſt xp̄iani ⁊ pharao id eſt dyabolus cum ſuis ſequacibus eſt ſubmerſus Exo. xiiij. Ideo apoſtolꝰ dicebat quõ prẽs noſtri omnes ſub nube fuerunt ⁊ mare tranſierunt ⁊ baptiſati ſunt in mari. p̄. Cor. x. Per aquã in quam miſit heliseus ſaleꝫ. id eſt xp̄s graciã vt eius ſterilitas ſanaretur. iiij. Reg. ij. Septena locio naaman in iordane que eũ mũdauit a lepra. ſignat ſeptem dona ſpũſſancti mundancia hominẽ baptiſatũ. iiij. Re. v. ¶ Baptiſmꝰ ꝓphetatus fuit ⁊ eſt in ſcripturis dictus ab antiquis ꝓphetis ⁊ nouis. Nam de eo ꝓphetiſauit ezechiel. Effundam ſup vos aquã mundã ⁊ mundabimini ab omnibꝰ inquinamentis Ezech. xxxvi. Johẽs baptiſta eximius ꝓphꝫarum ꝓphetauit ⁊ predicauit baptiſmũ ⁊ incepit eum ⁊ xp̄i baptiſmũ prophetice nunciauit Math. iij. Mar. p̄. Luc. iij. Item yſaias Haurietis aquas in gaudio de fontibus ſaluatoris Yſa. xij. ¶ Baptiſmũ conſecrauit ⁊ approbauit xp̄s quãdo baptiſatꝰ eſt a iohanne ⁊ ſpiritusſanctus apparuit in ſpecie columbe. vt aquis virtutem tribueret ſalutarem Math. tercio Precepit criſtus baptiſmũ fieri de neceſſitate cum dixit. Niſi quis renatus fuerit ex aqua ⁊ ſpiritusſancto non intrabit in regnum celorum Joh. iij. Predicari eciam voluit criſtus baptiſmũ ⁊ formã baptiſandi tradidit dicens Euntes docete omnes gentes baptiſãtes eos in nomine patris ⁊ filij ⁊ ſpiritusſancti Mathei. xxviij.: mar. xvi. In baptiſmo ⁊ fide oñdit xp̄s eſſe ſalutẽ noſtram dicens. Qui crediderit ⁊ baptiſatus fuerit ſaluus erit Math. vltimo. Marci decimoſexto.

¶ De benedictõe dei ad hominẽ.

¶ Benedictionem dei recipiunt·

- Coniugiorum ꝑfecti obſeruatores·
- Preceptorum ſubiecti executores·
- Flagellorum effecti ſupportatores·:
- Arduorum accepti operatores·
- Deuotorum electi hoſpitatores·

BEnedicit deus exiſtentib⁹ in matrimonio ad filios ꝓcreandū· ſic bn̄dixit ade ⁊ eue dicens Creſcite ⁊ multiplicamini Gen̄·ix· ¶ Bn̄dixit deus obedientib⁹ precepto eius Ido dixit ad abraham Egredere de terra tua ⁊ de cognacōe tua ⁊ē· ⁊ faciā te in gentē magnā ⁊ bn̄di·tibi Gen̄·xij· Aſcenſurus in celum ſaluator eduxit diſcipulos in bethaniā in montē oliueti q̄bus obedientibus bn̄dixit Lu·xxiiij· ¶ Bn̄dicit de⁹ tribulatis tribulaciones pacienter portantib⁹· ſic benedicit abraham de iſmahele eiecto ⁊ tribulato dicens· Ecce benedicam ei ⁊ augebo ⁊ multiplicabo eum Gen̄·xvij· Job bn̄dixit ⁊ reddidit ei dupplicia· q2 paciens fuit Job·xlij· ¶ Benedicit de⁹ iuſtis ⁊ bn̄ opātibus augēdo eis bona tpalia ⁊ ſpūalia· ſic bn̄dixit yſaac quādo ire voluit ad regem paleſtinoꝝ Gen̄·xxvi· Jacob luctās cū angelo dixit· nō dimittā te niſi bn̄dixeris michi ⁊ bn̄dixit ei in eodē loco Gen̄·xxxij· Opib⁹ manuū iob bn̄dixit de⁹ ⁊ poſſeſſio eius creuit in terra Job·j· Deſiderāda eſt illa bn̄dictō quā daturus eſt dn̄s iuſtis ⁊ bn̄ opantibꝫ in die iudicij dicēs· Venite bn̄dicti pr̄is mei ꝑcipite regnum Math·xxv· ¶ Bn̄dicit dominꝰ h̄ recipiētib⁹ hoſpicio ſcōs hoīes vl' ſcās religiōſas· ſic dixit iacob ad laban Modicū habuiſti anteq̄ venirē ad te ⁊ nunc diues fcūs es ⁊ bn̄dixit tibi de⁹ ad introitū meū Gen̄·xxx· Propt' ioſeph bn̄dixit de⁹ domui egipti ⁊ multiplicauit in oib⁹ Gen̄·xxxix· Habitauit archa dn̄i ī domo obeth edom trib⁹ mēſibꝫ ⁊ bn̄dixit dn̄s obeth edom ⁊ om̄ē domū eius·ij·Re·vi·

¶ De benedictione hominis ad deū·

¶ Benedicere debꝫ homo deo pro·

- Supacōe decertacōnum·
- Acquiſicione illuſtracōnū·:
- Adepcōe ꝑfectōnum·
- Promocōe prelacōnū·
- Effuſione oracōnū·:
- Euaſione tribulacōnū·
- Cognicōe retribucōnum·:

Benedicere debet homo deo ꝓ obtentis victoriis corporali
um ⁊ ſpiritualiū inimicorū. Ideo melchiſedech ocurrēs
abrahe poſt victoriaȝ quam habuerat de quatuor regib⁹ dn̄m
pro obtenta victoria benedixit. Gen̄. xiiij. Obtēta victoria de zi
zara. delbora ⁊ baruth cōcinerunt dicētes. Qui ſpōte obtuliſtis
anīa veſtras de iſrˡ ad periculum. bn̄dicite deo. Judicū v. Poſt
victoriā quam habuit dd̄ de golia. dicit̄ dauid feciſſe pſalmū
Bn̄dictus dn̄s deus meus qui docet man⁹ meas ad p̄lium ⁊ di
gitos meos ad bellū. ꝑ Re. xvij. Ps̄. c xliij. Achior princeps
vidēs caput holofernis ⁊ iudith. bn̄dixit dn̄m. Judith. xiij. Ob
tēta victoria et edificato altari ſb̄ iuda machabeo. bn̄dixit pp̄ls
dn̄m. ꝑ Mach̄ iiij. Heliodoro volēti ſpoliare tēpluȝ ſed tribili
ter flagellato. bn̄dixerūt oēs deuȝ. ij. Mach̄ ij. ¶ Bn̄dicere de
bet hō deum pro acq̄ſita vˡ acquirēda ſapientia. Ideo cū audiſ
ſet hirā verba ſalomonis ait. Bn̄dict⁹ deus qui dedit dd̄ filiū
ſapientiſſimū. iij Re. v. Cū apperuiſſet librum eſdras vt inſtru
eret populū. bn̄dixerūt domio ipe ⁊ populus. ij Eſdre viij. Tho
bias inſtruēs filiū ſuū inter cetera dixit ei. Omni tp̄e bn̄dic dn̄o
Thob̄ iiij. Daniel qui accepit ſapietiā ⁊ reuelationes a deo ait.
Bn̄dictus domin⁹ qui dat ſapiaȝ. Dan̄. ij. ¶ Bn̄dicere debet
hō ꝓ complementis et pfectōne cuiuſlibet operis boni. Sic ſa
lomō edificato tēplo bn̄dixit deo qui dedit grāȝ complēdi op⁹
ſuū dicēs. Bn̄dictus dn̄s qui locutus eſt ad dd̄ patrē meum ⁊
cōpleuit. iij Regū viij Cōpleto muro irˡm ſub eſdra et neemia
dixerūt. Venite ſurgite et bn̄dicite deuȝ noſtrū ab eterno. Nee.
ix. Cōpleta ꝓmiſſione ſimeonis a ſpūſācto facta. accepit iheſuȝ
in vlnas ſuas ⁊ bn̄dixit deum dicēs. Nunc dimittis ſuū tuum
dn̄e. ⁊c. Luce ij. ¶ Bn̄dicere debȝ homo in electōne boni plati
Ideo facto pncipe azaph. ad ↄfitēdū domio ſequit̄. benedict⁹
domin⁹. ꝑ palip. xvi. Vidēs eſdras animū artarxerſis regis eē
bonū dixit. bn̄dictus deus. iij Eſdre viij. ¶ Benedicere debȝ hō
deo ⁊ maxime in ecc̄ia in orōne. Ideo ſara filia raguelis orando
dixit. benedictū nomen tuū deus. qꝛ cū iratus fueris miſericordi
am facis. Thobie iij. Poſt aſcenſionem domini diſcipuli erant
in tēplo orantes ⁊ benedicētes domio. Luce xxiiij. ¶ Bn̄dicere
dēt homo deo in orōne ꝓ euaſiōe tribulacōnū. Ideo raguel ⁊ vx
or eius vidētes ꝙ demō thobiā nō necauerat dixert. bn̄diciam⁹ te

domine de⁹ iſrł q2 non contigit nobis queadmodum putab a⁹ Thob·viij· Ananias ꝛ ſocij eius liberati a flāma fornacis bn̄ dixerunt dn̄o·ꝛ ſimiliter nabuchodonoſoꝛ deū ꝓ eoꝝ liberacōe populū benedixit Dan̄·iij· Petrus tribulacōes paciēs dicebat Bn̄dictus deus ꝛ pat dn̄i mei ihū xpi pater miſericordiarū et deus toti⁹ ꝯſolacōnis qui ꝯſolatur nos in ōni tribulacone nrā p̄·Pet·p̄· ¶ Benedicere deb3 homo deo ꝓ receptis beneficijs grās referendo· Jdo raguel ſolicite monuit thobiā ꝛ filiam·vt ꝓ receptis bn̄ficijs benediceret deum celi ꝛ ōnia eius beneficia enarraret dicens Fac eos dn̄e plenius benedicere te· Thob·xij· Recepato viſu ꝛ auditis ſermonib⁹ raphael·thobias dn̄m be nedixit Thob·xiij· Machabeus ꝛ q̄ cum erant audiētes auxili um a dn̄o ſibi miſſum bn̄dixerunt dominu3·ij·Mach·xij· Za charias recepta ple ꝛ ſoluto vinculo lingue eius ꝓphetauit di cens· Benedict⁹ dominus deus iſrł Lu·p̄·

¶ De benedictōe hominis ad hominē·:

¶ Bn̄dicere deb3 homo·
- Bellatoꝝ victoribus·
- Genitoꝝ ꝓpinquioribus·
- Hoſpicioꝝ cultoribus·
- Prelatoꝝ inferioribus·
- Egenoꝝ fautoribus·
- Bonorū actorib⁹·

Benedicere deb3 homo ꝓbis hominib⁹ ꝛ ꝓ iuſticia pre liantib⁹ ꝛ vincentib⁹ Jdo melchiſedech bn̄dixit abr̄ he reuertēti de victoria qui fuit ꝓ iuſticia preliat⁹ Gen̄·xiiij In cantico ꝓ victoria habita·ʒiʒara dicit benedicta inter muliēs iahel Judicū·v· Ozias p̄nceps populi dixit ad iudith q̄ decapi tauerat holofernez· Benedicta es tu filia a dn̄o deo excelſo· Ju dith·xiij· ¶ Bn̄dicere deb3 homo filijs ꝛ ꝓpinquis·ſic yſaac benedixit iacob· Det tibi dn̄s de rore celi ꝛ pinguedine terre et deſup erit tua benedictio Gen̄·xxvij· Jacob benedixit filio ſuo ioſeph ꝛ duob⁹ filijs eius dicens· Benedicat de⁹ pueris hijs· ꝛ poſt modicū benedixit omnib⁹ filijs ſuis Gen̄·xlviij·ꝛ·xlix· Raguel bn̄dixit filiam tradens eā thobie dicēs· De⁹ abraha3 ꝛ deus yſaac ꝛ de⁹ iacob ſit vobiſcū ꝛ coniungat vos ꝛ impleat be nedictōem ſuam in vobis Thob·vij· ¶ Benedicere ꝛ ſalutar̄e debet homo hoſpites ſuos·ſic pharao poſtq̄ ioſeph introduxit

patrem ſuum iacob benedixit ei interrogans quot ſunt dies ā
noꝝ vite tue Geñ·xlvij· Raguel oſculans thobiam hoſpitez ſu
um ꝑ gaudio fleuit ⁊ ait· benedictio ſit tibi fili mi· qꝛ boni opti
mi viri filius Thob·vij· Gabelus inueniēs thobiam hoſpitem
bn̄dixit thobiam ſolūmodo Thob·ix· Veniente virgine maria
ad domū elizabeth ⁊ ſalutante eam exclamauit dicens Benedi
cta tu in mulierībꝰ ⁊ benedictus fructꝰ ventris tui· Luce ꝑmo·
¶ Bn̄dicere debent prelati ſubditos ſuos· ideo dixit dn̄s moy
ſi· ſic benedices filijs iſrl'· benedicat tibi dominꝰ deus tuus ⁊ cu
ſtodiat te Numeri·vi· Extendēs manum aaron ad populuz et
benedixit eis· Leuiti·ix· Non ſolum p̄lati boni ſꝫ eciā mali debēt
bn̄dicere ſubditos· ideo dixit balaaz· ad benedicendū adductꝰ
ſum· bn̄dictōem ꝓhibere non potero Nūeri·xxiij· Conuertit ſa
lomon faciem ſuā ⁊ bn̄dixit omni ecc̄e iſrl' ⁊ omnis eccleſiā ſta
bat·iij·Regum·viij· Cum dauid obtuliſſꝫ holocauſta· bn̄dixit
populo in nomine domini· ꝑ·pali·xvi· ¶ Bn̄dicere dn̄t pau
peres bn̄factoribus ſuis· ideo bn̄dixit moyſes populo ſuo· Non
pnoctabit apud te pignus paupis vt dormiens in veſtimēto
benedicat tibi Deut·xxiiij· Noemi videns ꝙ boos benefeciſſet
ruth nurui ſue ⁊ paupi vidue benedixit ei dicens· Bn̄dictꝰ ſis
a domino quia graciam quā ꝓbuerat viuis· ſeruauit mortuis·
Ruth·ij· ¶ Benedicere debꝫ homo bene opantes ⁊ ſancta ope
ra facientes· ideo ioſue dixit rubenitis ⁊ gaaditis· Feciſtis ōnia
que ꝓcepit moyſes· ⁊ ſequitur benedixit eis Ioſue·xxij· Quia
ruth caſte vixerat ⁊ bn̄fecerat ⁊ bene fuerat operata· Ideo boos
benedixit ei· Ruth·iij· Hely ſacerdos benedixit helcane ⁊ vxori
eius orantibus ⁊ offerentibꝰ in templo· ꝑmo Regū ꝑmo· Nun
ciatum eſt dauid ꝙ viri gabes galaad ſepeliſſent ſaul mortuū
⁊ dixit ad eos· Benedicti vos a domino qui feciſtis miſericor
diam hanc·ij·Regū·ij·

¶ De benignitate dei·

Benignꝰ eſt deus·
Exorātibꝰ ꝓ alienis delictis·
Tolerātibꝰ ⁊ habenis aſtrictis·:
Opantibꝰ celi cenis aſcriptis·
Decertātibꝰ ⁊ effrenis deuictis·
Peccātibꝰ ⁊ obſcenis delictis·
Egrotātibꝰ morbi penis afflictis·

BEnignus eſt de⁹ orātibus ꝓ peccatoribus. vn̄ abrahā
petēti a dn̄o vt pceret zodomitis q̄ cum multa fiducia
loquebat̄ ſemp benigne rn̄dit. ⁊ quis abrahā viſus
fuiſſʒ dominibꝯ importun⁹. dn̄s ei qd̄ petebat benigne cōceſſit.
Gen̄. xviij. Dixit domin⁹ moyſi cerno ꝙ populus iſte dure ceruī
cis ſit. dimitte me vt iraſcat̄ furor meus ⁊ deleam eos. Ecce dn̄s
dicit. dimitte me q̄ſi benigne diceret. tu tenes me ꝑ tuis oratio Ex
odi. xxxij. Similia dicebat ihꝫeremie orāti ꝑ populo quē vole
bat ꝓpt̄ peccata delē. Ihere. vij. ¶ Benign⁹ eſt deus tribulacio
nem ſuſtinētibus. Jd̄o fugiēti iacob eſau fratrē ſuum ⁊ reuertē
ti. ipſū ꝓtexit ⁊ fratrē ꝓpicium fecit. Gen̄. xxxij. ⁊ xxxiij. Loq̄ba
tur dn̄s moyſi vt amico ⁊ ipſum a detractorib⁹ liberauit Nu̅i.
xij. ⁊ xiiij. Helie anguſtiato benignitate dei. corui panes ⁊ car
nes deferebant. iij. Re. xvij. Eidem helie feſſo ⁊ tribulato deus
panē ⁊ aquā ꝑ angelū deſtinauit. iij. Re. xix. Cum azaria ⁊ ſo
ciis eius vidit nabuchodonoſor quartū ſimilē filio dei. ad pro
bandū ꝙ deus ſemp eſt cū tribulatis tribulacōem pacīēter ſu
ſtinētibus. Dan̄. iij. Danieli exiſtenti in lacu leonuʒ deus benig
ne miſit pulmentū ꝑ abakuc de longiquo. Dan̄. xiiij. Diſcipu
lis xp̄i ex eius receſſu tribulatis ſpūſanctū ꝓmiſit. Joh̄. xiij. Et
poſtea dedit Actu. ij. Petrū fluctuantē in mari dn̄s benigne de
fluctib⁹ liberauit. Math̄. xiiij. Stephano poſito in tribulacōe
martirij dn̄s benigne celū apertū ⁊ ſeipſū demonſtrauit. Act.
vij. Johēs exiſtens in pathmos a dō eſt multis reuelacōnib⁹
ꝯſolatus. Apoc̄. ꝑ totū. Suſāna exiſtens in maximis tribula
cōnibus ⁊ piculo mortis de⁹ eam miſericorditer ꝑ danielē libera
uit. Dan̄. xiij. Latronē clamātem in ſuis tribulacōib⁹ ꝯſolatus
eſt dn̄s dicēs. Hodie mecū eris in padiſo. Lu. xxiij. Jonā qui
fuit deglutitus a piſce dn̄s benignit̄ liberauit. Jone. ij. Ex hijs
oīmibus colligit̄ benignitas dei ōmipotentis. ¶ Benign⁹ eſt de
us iuſtis ⁊ bene viuētibus. Jd̄o iacob q̄ bn̄dixerat fiduciaIiter
dicebat. Nō dimittā te niſi benedixeris michi. ⁊ benigne bene
dixit ei. Gen̄. xxxij. Ezechias rex dixit. domin⁹ bonus ꝓpiciabit̄
cunctis q̄ ex toto corde exquirunt eū. ij. palip. iij. Miſit domin⁹
benigne angelum raphaelē qui duxit thobiā incolumē atqꝫ re
duxit. Thob. v. ⁊ q̄ſi ꝑ totū vſqꝫ ad. xij. Mariā magdalenam
pio opi intendentē. diſcipulis murmurātib⁹ xp̄s pie excuſauit

Math. xxvi. Exaudiuit dn̄s innocētem ſuſannam ⁊ benigne eā ab iniuſtis ſenibꝰ liberauit Dan̄. xiij. Diſcipulos iuſtos tempore paſſiōis xp̄s benigne defendit dicēs Si ergo me q̄ritis ſinite hos abire Joh. xviij. ¶ Benignꝰ eſt dn̄s p̄liantibus ꝓ iuſticia eos cōfortando ⁊ adiuuando. ideo obediuit dn̄s voci ioſue dicēti. Sol cōtra gabaō nō mouearis Joſue. x. Gedeōi dedit benigne bis ſignum in vellē ꝙ de hoſtibꝰ victoriā obtinerꝫ Judicū. vij. Machabeꝰ ⁊ qui cū eo erant bis auxiliū a dō acceperunt. ij. mach. xi. ¶ Benignꝰ eſt dominꝰ pc̄tōribus ⁊ ſpecialiter volentibus penitere. ideo benigne pepcit dauid ꝯfitenti peccatū cū a nathan extitit rep̄henſus. ij. Reg. xij. Preparauit dominꝰ piſcem qui deglutirꝫ ionā. q̄uis iuſte ex inobediēcia puniretur Jone. ij. Statim poſt vocacōem mathei. xp̄s benigne cum peccatoribꝰ manducauit. Lu. v. math. ix. Magdalene pie peccata pepcit ⁊ a murmuracōe phariſei ipſā defendit Lu. vij. Exēplum xp̄i qd̄ dixit d̄ filio ꝓdigo. magnā liberalitatē ⁊ benigtatē ad pc̄tōres oſtendit Lu. xv. Zacheus publicanꝰ qui xp̄ꝫ deſiderabat videre benigne fuit a dn̄o viſitatus Lu. xix. Latroni petenti a xp̄o ſui memoriā. in breui ꝑmiſit dare paradiſū. Luce. xxiij. Magna pietas xp̄i petrum ter negantē non abiecit ſꝫ potius eum benigne reſpexit Lu. xxij. Thomā non credētem non repulit. ſꝫ ſe tangi ⁊ palpari ꝑmiſit Jo. xx. Saulū pſecutorē benigne pſtratum. terruit. cecauit ⁊ cōuertit Actu. ix. ¶ Benignus eſt dn̄s debilibus ⁊ infirmis eis ſanitatē reddēdo. Nā circuibat ihs ſanans omnes languores ⁊ infirmitates Mat. iiij ⁊ ix. Leproſū dicētem. dn̄e ſi vis potes me mūdare. extendens ihūs manū tetigit ⁊ mundauit Math. viij. A muliere ſanguiflua ſcd̄m legem immunda ihēſus ſe tangi ꝑmiſit eamqꝫ ſanauit Math. ix. De benignitate dei circa infirmos quos curauit quere in multis locis euangeliorum.

¶ De blaſphemia.

Blaſphemia.
- Acerbitatē punicōis ſubmittit.
- Iniquitatē traſgreſſiōis ꝯmittit.
- Sanitatē correpcōis obmittit.
- Sublimitatē elacōis ꝑmittit.
- Maligtatē detractōis immittit.

Blaſphemātes deum grauiter puniūtur etiā in p̄nti et
tamē aliqui nō dimittūt. Naz filius mulieris iſraheli
te qui blaſphemauerat deū iuſſus eſt dn̄o lapidari Le
uit. xxiiij. Vir dei dixit ad regem iſrl̄ Quia dixerunt ſyri. deus
montiū eſt dominꝰ ⁊ nō deus valliū. Dabo om̄ez multitudinē
hanc grandē in manu tua. iij. Re. xx. Multū diſplicuerūt dn̄o
blaſphemie ſeruoꝝ ſennacherib regis aſſirioꝝ. ꝓpter quas per
cuſſit deꝰ centūoctogitaq̄nq3 milia hominū de exercitu ſuo. iiij
Re. xix. ¶ Blaſphemi cōmittunt pctm̄ grauiſſimū ⁊ acriter deum
in ſua iniquitate impugnāt. Ideo dixit heli filijs ſuis Si pecca
uerit vir in virum placari ei pōt deus. ſi autē in dn̄m q̄s orabit
ꝓ eo. p̄. Reg. ij. Maius pctm̄ neſciuit excogitare iezabel q̄ bla
ſphemiā. Nam ſubmiſit falſos teſtes qui dicerēt naboth deū ⁊
regem blaſphemauit. iij. Re. xxi. ¶ Blaſphemi quāto magis
reprehēdūtur ⁊ rn̄det eis tanto peiores fiūt ⁊ āpliꝰ blaſphemāt.
ꝓpter qd̄ ezechias ꝓhibuit ne populꝰ reſpōderet aliquid bla
ſphemijs rapſaris. iiij. Re. xviij. ⁊ yſa. xxxvi. Cum arguerz ihe
remias ꝓpha populū qui ſacrificabāt dijs alienis rn̄derūt. Ser
monē quē locutus es in nomine dn̄i ad nos nō audiemꝰ ex te-
ſꝫ ſacrificemꝰ regine celi. Ihere. xliiij. ¶ Blaſphemia ex magna
ſupbia ⁊ elacōne trahitur. ideo ſupbi ſunt q̄ blaſphemāt ⁊ ma
iores ſe dn̄o reputant. vn̄ nabuchodonoſoꝛ dixit tribꝰ pueris.
Quis eſt q̄ vos eripiat de manu mea. hoc autez dicebat qꝛ ſta
tuam eius eneam adorare nolebāt Dan̄. iij. Holofernes indi
gnatus. qꝛ achior dei potēciam cōmendauit dixit. qꝛ ꝓphaſti
nobis dicens q̄ gens iſrl̄ defendatur a deo ſuo. oſtēdam q̄ non
ſit deus in terra niſi nabuchodonoſoꝛ Iudith. vi. Dicētibus iu
deis nicanori. eſt deus potēs in celo qui iubet cuſtodiri ſabbatū
Rn̄dit ⁊ ego potens in terra qui iubeo ſumi arma. ij. mach. xv
¶ Blaſphemāt deum increduli ⁊ infideles detrahētes dei operi
bus. vnde cū ihs̄ eieciſſet demonia phariſei clamabāt dicētes
In beelzebub principe demonioꝝ eiicit demonia Lu. xi. Mat. xij
Pendente xp̄o in cruce p̄tereuntes mouebāt capita ſua dicētes
Vah qui deſtruis templū dei Math. xxvij. Mar. xv. Lu. xxiij.
Io. xix. Contradicebāt iudei hijs que a paulo dicebātur bla
ſphemantes. Actu. xiij. ⁊ xviij.

¶ De caſtitate ⁊ cōtinencia.

¶ Caſtitas.
- Sociorum malignitate amittitur.
- Flagellorum acerbitate dimittitur.
- Pre cunctorum vtilitate diligitur.
- Clericorum maturitate dirigitur.
- Relictorum ſobrietate acquiritur.
- Sine morum equalitate perditur.

CAſtitas ſeruatur in ſocietate bonorum et pditur in ſocie
tate malorum. In cui⁹ ſignū pentes nr̄i adam ⁊ eua duꝫ
in padiſo fuerūt erant caſti. ſꝫ poſt q̄ꝫ eiecti fuerūt inter ſe cogno
uit adam vxorē ſuā. Gen̄ iiij. Dina donec fuit cū f̄ribus ſuis pa
tre et matre lya caſta fuit. ſed exiens videre mulieres regionis
corrupta fuit. Gen̄ xxxiiij. ¶ Caſtitatē violātes con̄ p̄ceptuꝫ do
mini ḡuit puniūtur. Nā cū ſichē violaſſet dinam filiā lye. filii
iacob fratres ei⁹. ſichē patrē ei⁹ ⁊ populū occiderūt. Gen̄ xxxiiij
Poſt debellationē madianitarū iuſſit moyſes feminas q̄ viros
nouerāt iugulai v̓gines aūt ſeruari. Nūi. xxxi. Amō ꝑpt deflo
racōnē thamar ab abſalone i ꝯuiuio ē occiſus. ii Re. xiiij. Poſt
violacōnē vxoris leuite. pluſ q̄m lx milia virorū fuit occiſi. Iu
dicū xx. ¶ Caſtitas cara eſt apud deum ⁊ multuꝫ diligenda et
debet ſe homo morti exponere vt eam cuſtodiat. Ideo ioſeph li
cet eſſet iuuenis ⁊ ſolicitaret a domina. maluit tamen diffama
ri ⁊ incarcerari q̄ꝫ perdere caſtitatem. Gen̄ xxix. Iudas qui caſt⁹
nō erat diligebat tamē in aliis caſtitatem. ideo deteſtatus ē for
nicationem thamar. Gen̄ xxxviij. Sic diligebat ſara caſtitatē
que dicebat tu ſcis dn̄e qꝛ nunq̄ꝫ virum concupiui. Thobie iii.
Grauiter fuit ſuſānā moleſtata a ſeniorib⁹. ſed nec famam nec
vitā prepoſuit caſtitati. Dan̄. xiij. Maria nō fuit oblita votū ca
ſtitatis. licz āgelus dixit ei q̄ꝫ de ea filius dei naſceret. Luc. prio
¶ Caſtitatē maxime dēnt ſeruaē ſacerdotes ⁊ miſtri dei. In cui⁹
figura dicit̄ q̄ꝫ mundi eſſe debebāt a mulierib⁹ q̄ panes ſacerdo
tales māducabāt. p̄ Regū xxi. Cū mulier ſunamitis volebat lo
qui heliſeo. tūc heliſeus miſit puerū id ē ſeruum tāq̄ꝫ vitans cō
ſortia mulierū. iiii Re. iiij. Propter id quod xp̄s dixit q̄ꝫ in alio
ſeculo non nubent neqꝫ nubent̄ ſꝫ erunt ſic angeli dei. oñditur
q̄ꝫ vita miſtrorū dei in terra dēt eſſe caſta vt ſeq̄tur vitā celeſtiū
miſtroꝝ. Math xxij. Argumētū ē caſtitatis clericis et p̄latis q̄ꝫ
Stephanus mulierib⁹ eſt p̄poſitus. Actu. vi. ¶ Caſte debent

viuē relicte vidue inter alias mulieres ⁊ q̄ caſtitas eſt eis difficilioꝝ ꝓpter voluptates expertas ad eā ſeruādam debēt intendē ieiunijs ⁊ oracōibus. Ideo iudith poſt mortē viri ſui non cognouit alium virū. ſʒ cum puellis ſuis clauſa morabatᷣ habēs cilicium ſup lumbos ſuos ⁊ ieiunās cūctis dieb⁹ vite ſue p̄ter ſabbata ⁊ neomenias ⁊ feſta dom⁹ iſrahel. Judith. viij. Anna prophetiſſa ꝓceſſerat in dieb⁹ multis ⁊ vixerat cū viro ſuo ānis ſeptē a virginitate ſua. ⁊ hᷓ vidua erat vſqꝫ ad annos. lxxxiiij. q̄ non diſcedebat de templo. ieiunijs ⁊ obſecracōibus ſeruiēs do die ac nocte. Lu. ij. ¶ Caſtitas nō ſufficit ſola ad ſalutē ſi nō alijs virtutib⁹ ⁊ moribus bonis adornatᷣ. qd̄ oſtēditur in parabola decē virginum. vbi virgines fatue excluſe ſunt. ſapientes introducte. qꝛ fatue licet virgines caſte erāt. oleum tamē bonorum opeꝝ nō habebant. Math. xxv.

¶ De caſu peccati.

Caſu pcī cadūt aliqñ. Preſignati bonis vulgarib⁹.:
Predotati donis ſingularibus.

Cadunt aliqñ viri boni qui reputati ſūt ſācti in pctm̄. Ideo qui ſe exiſtimat ſtare videat ne cadat. Nā licꝫ p̄mi noſtri parentes eſſent in innocēcia ſācti in loco tam eminēti ⁊ dño ſatis ꝓpinqui: nichilomin⁹ ceciderunt Geñ. iij. Et loth qui bon⁹ fuit inter malos. egreſſus autē a ſodomis cū duab⁹ filiab⁹ ſuis cecidit in pctm̄ luxurie Geñ. xix. Dauid q̄ fuit ſanct⁹ ⁊ electus a deo de graui pctō in grauius pctm̄ cecidit. qñ poſt adulterium in ſeruū ſibi fidelem homicidiū ꝑpetrauit. ij. Re. xi. Judas ſcarioth ⁊ petrus ceciderūt qui erāt diſcipuli xp̄i. vn⁹ tradidit alter negauit. Math. xxvi. ¶ Cadunt aliqñ in peccatū homines dotati multis donis de quibus ſe debebant a caſu tueri. Nam angeli ceciderūt qui fuerūt creati in celo. dotati multis dotibus nullam habētes materiam ad caſū inclinātē. pſa. xiiij. Salomō dotatus ſapiēcia cecidit qui cū amarꝫ alienigenas mulieres. ydola ꝓpter luxuriam adorauit. iij. Re. xi. Fortiſſimus ſampſon qui cū mandibula aſine mille viros occidit ⁊ portas apportauerat ciuitatis. decepcōne muliercule cecidit. cecatus ē ⁊ demum mortuus. Judicū. xv.

¶ De confeſſione.

¶ Confeſſionem peccatorū·
Efficit detectā accuſacio·
Inficit erecta deſperacio·
Minuit incepta iteracio·
Conſulit recepta tribulacio·
Perficit accepta reputacio·

C Onfeſſio pctōꝝ debꝫ eſſe accuſatoria ⁊ nullū debꝫ excu
ſare pctm̄· Ad quod monebat dn̄s adā vt cognoſce
ret ⁊ accuſarꝫ pctm̄ ſuum· ſed ipſe retorſit in deum ⁊ mulierem
⁊ mulier in ſerpentē Gen̄· iij· Reprehenſus dauid a nathan pec
catū ſuum humiliter eſt ꝯfeſſus· ij· Re· xij· Similiter recogno
uit pctm̄ murmuracōis populi ⁊ obtulit ſe pene· ij· Reg· xxiiij·
Veniebat ad iohēm omnis popul⁹ iuda ꝯfitens pctā ſua· ma
th· iij· mar· p̄· In cuius figura dixit leproſis· Ite oſ̄dite vos ſa
cerdotib⁹ Lu· xvij· Predicāte paulo multi veniebant cōfitētes
pctā ſua Actu· xix· ¶ Confeſſio pctōrum debꝫ eſſe cum vera ſpe
venie ⁊ non deſperacōe· ido confeſſio chayn deo nō placuit nec
ſibi ꝓfuit quātumcūqꝫ peccatū ſuum recognouit· qꝛ cum deſpe
racōne mixta fuit cum dixit· maior eſt iniquitas mea q̄ꝫ vt veni
am merear Gen̄· iiij· Judas traditor confeſſus eſt peccatuꝫ di
cens· peccaui tradens ſanguinē iuſtum· ſed ſibi non ꝓfuit qꝛ cū
deſperacōne fuit hec cōfeſſio Math· xxvij· ¶ Confeſſio pctōꝝ
debꝫ eſſe cū ꝓpoſito vlterius nō peccandi Ido pharaoni dicenti
peccaui· nō ꝓfuit cōfeſſio qꝛ nō intendebat deſiſtere a peccato il
lo nec derelinquere duriciā cordis Exo· x· Simile accidit ſaul
cum reprehenderꝫ eum ſamuel de inobediencia ad deum· p̄· Reg·
xv· Sed qꝛ dauid dixit verbum peccaui cum intencōne nō pec
candi· vlterius dixit ei nathan· tranſtulit de⁹ peccatū tuum· ij·
Regū· xij· ¶ Confeſſionē inducit aliqn̄ tribulacō ⁊ afflictō Cū
enim homo tribulat̄ cogitat qꝫ ꝓ peccatis ſuis patitur ⁊ dn̄o ꝯ
fitetur· ido dixit rex dauid Multiplicate ſunt īfirmitates eorū
poſtea accelerauerūt ſcꝫ ad cōfeſſionē· ps̄· xv· Afflicti filij iſrl̄
ꝑ ſerpentes ignitos dixerunt moyſi· peccauim⁹ qꝛ locuti ſumus
cōtra te Numeri· xxi· Oppreſſi filij iſrl̄ a philiſteis ⁊ filijs amō
confeſſi ſunt dicētes· peccauim⁹ Judic· xx· ¶ Confiteri dn̄t ho
mines quātūcūqꝫ iuſti ⁊ ſe pctōres aſſerere ⁊ reputarꝫ exemplo
neemie dicētis· Ego ⁊ dom⁹ pr̄is mei peccauimus iniquitatē fe
cim⁹ Neemie· p̄mo· Orans daniel qui erat vir ꝑfectus dicebat

peccauim⁹ Dañ·ix· Sextus illoꝝ ſeptem fratꝝ qui pro dño ſu
ſtinebant martiriũ dixit· Hec patimur merito p̄ria peccauim⁹·
ij·Machabeoꝝ·vij·

¶ De confidencia·

¶ Confidenter debent homines·

Delinqn̄tes ꝓhibere arguēdo·:
Audiētes adhibere referēdo·
Inſurgētes cohibere fugiēdo·
Veta gētes docē diſſerēdo·
Indigētes ſe prebē in petēdo·:
Obſeqn̄tes ſe exhibē parēdo·

COnfidēs debet eſſe homo ad arguendū vicia ⁊ peccata
Jdo cōfidenter arguit moyſes ꝯtra pharaonē Exodi
vij· ⁊ aliqbus ſeqn̄tibus Audacter· ꝯfidēter ⁊ diſcrete nathā
ꝓpha arguit dauid de pctō·ij·Re·xij· Helias ꝯfidenter repre
hendit achab dicēs·non ego turbo iſrl' ſed tu·iij·Reguꝫ·xviij·
Stephanus audacter ⁊ cōfident' arguit iudeos de pctis eorū
dicens· O dure ceruicis ⁊ incircūciſis cordib⁹ ⁊ auribus vos ſē
p ſpūiſancto reſiſtitis Actu·vij· Paul⁹ p̄nte proconſule·elimaꝫ
magū cōfidenter rephendit lumineqꝫ ꝑuauit Actu·xiij· ¶ Cō
fident' debꝫ hō referre ⁊ annūciaē audiētibus q̄ nunciāda ſunt
a deo· Jdo helias ꝯfidēter obtulit ⁊ retulit ochoſie regi·hec di
cit dn̄s·de lectulo tuo non deſcendes ſꝫ morte morieris·iiij·Re·
p̄· Heliſe⁹ homo magne ꝯfidencie dixit ad ioram regē· Quid
michi ⁊ tibi·iiij·Re·iij· ¶ Confidenter ⁊ audacter debꝫ homo
pugnare ꝓ iuſticia ⁊ in prelijs puſilanimes aīare·ſicut ezechi
as cōfidēter bellatores ad bellum ꝯfortauit·ij·palip·xxxi· Ma
gne fuit cōſtancie neemias q̄ ab inimicis nō potuit terreri Ne
emie·xlvi· Judith fuit valde magnanimis qn̄ decapitabat ho
lofernē Judith·xiij· Judas dixit ſocijs ſuis multitudinē time
tibus·abſit vt fugiam⁹·ij·mach·viij· Pugnāte ionatha fugi
erunt ſocij·ſꝫ vidētes eum fortiter p̄liari reuerſi victoriā habu
erūt·p̄·mach·ij· ¶ Confidēter debꝫ homo loqui ⁊ p̄dicaē pub
lice veritatē·nec timore vel alia cauſa declinare ab ea·ſicut mar
doche⁹ non declinauit a veritate cultus dīn adorādo aman ⁊ cō
fidenter verbi veritatē loq̄batur regine Hester·iij·⁊·iiij· Cec⁹
a dn̄o illuminatus audacter ꝯfitebatur phariſeis miraculi ve
ritatē Joh·ix· Petrus q̄ prius ad vocē ancille negauit·recepto

ſpū ſancto ſic confortatus eſt vt audacter corā toto collegio ↄfi
teretur eū Actu. ij. ꝛ. iij. Magnanim⁹ ꝛ audax fuit paul⁹ ꝑdi
cando corā īgratib⁹ ꝛ ciuib⁹ ꝛ coram multis iudicib⁹ veritatē
Actu. ix. ꝛ. xxi. ¶ Confidēter debꝫ homo petere ꝛ maxime qđ
iuſtum eſt. ſic cōfidēter pecijt berſabee a dauid ꝙ ſalomō fili⁹
ei⁹ regnarꝫ. iij. Re. ꝑ. Audacter ſed indiſcrete pecijt mať filio
rū zebedei ꝓ filijs ſuis vnū ſedere a dextris ꝛ alium a ſiniſtris.
Math. xx. Magna fiducia mulier chananea filie liberacōez a
dn̄o poſtulabat Math. xv. Cū magna fiducia pecijt iohēs ſibi
ꝓditorē a dn̄o reuelari Jo. xiij. Joſeph audacter introiuit ad
pilatū ꝛ pecijt corp⁹ ihū Mať. xxvij. ¶ Cōfidenter ꝛ audacter
debꝫ homo ſe pare ad obedienciā ꝑlatoꝝ vſqꝫ ad mortē. ſic tho
mas volēs obedire xp̄o dicēti. Eam⁹ in iudeā iteꝝ alijs diſcipu
lis timentib⁹ ꝛ dicētib⁹. Rabi nunc quērebant te iudei lapidare
ꝛ iteꝝ vadis illuc⁹ dixit thomas. Eam⁹ ꝛ nos moriamur cum
eo Jo. xi. Petrus dixit magiſtratib⁹. Obedire oportꝫ đo magis
ꝙ hominib⁹ Actu. v. De hac materiā querātur pluā de fortitu
dine retro vbi tractatur de hac littera. f.

¶ De compaſſione ad primū.

¶ Compati debꝫ homo
- Carceratis liberando.
- Tribulatis cōfortando.
- Fatigatis ſubleuando.
- Morti datis deplorando
- Obſtinatis ſupportando.
- Viduatis conſolando.
- Secum natis adiuuando.
- Re priuatis res donando.:
- Infirmatis viſitando.:
- Fatigatis hoſpitando.

C Ompati debꝫ homo captiuis ꝛ eos ꝓ poſſe liberare. ſic
abraham audiēs loth captiuū velociter ꝛ viriliť iuuit
eū Gen̄. xiiij. Thobias cōpaciebať captiuis paſcēs ꝛ redimēs
eos Thob. ꝑ. ꝛ. ij. Abdemelech ↄpaciēs iheremie in lacū miſſo
ꝓcurauit liberare eū Jhere. xxxiij. Dani⁹ audiens daniele eſſe in
lacu leonū ꝑ dolore dormiuit incenatus Dan̄. iij. ¶ Cōpati dꝫ
homo tribulatis eos cōfortādo verbis ꝛ fcīs. ſicut rubē ꝛ iudas
cōpacientes tribulato ioſeph nitebātur liberaꝛe eū Gen̄. xxxvij.

Cum iezabel ꝑſequeretur ꝓphas dñi· abdias ꝯpaciens abſcō
dit ex eis centū· iij· Re· xviij· Heſter audiēs tribulacōem popu
li ꝯpaciens eis ſe morti expoſuit vt liberaret eos Heſter· iiij· ⁊
iiij· Diſcipuli ꝯpacientes mulieri chananee tribulate ꝓ filia ꝓ eiꝰ
exaudicōe dñm rogauerūt· Math· xv· Vides dñs flentes ſoro
res lazari ꝯpaciens eis lacrimatꝰ eſt ⁊ laſarū ſuſcitauit Jo· xi·
Pendēs xp̄s in cruce videns matrē tribulatā ⁊ in anima cruci
figi ꝯpaciens ei iohāni cōmiſit Joh· xix· ¶ Compati debꝫ hō
fatigatis ⁊ eos refocillare ſicut pōt Jdo gedeon ꝯpaciēs ſocijs
ſuis fatigatis· poſtulauit ꝓ eis panes vt refocillarent̄ Judicū·
viij· Dauid cōpaciens laſſis ſocijs nō potētibꝰ ire ad bellum et
remanētibꝰ ad ſarcinas· ꝯſtituit vt eis eq̄litas prede daretur·
p̄· Re· xxx· ¶ Compati debꝫ homo mortuis ⁊ ſpēaliter mortuiſ
in malo ſtatu aīe vel mortuis ꝯtra iuſticiā· Jdo filij iſrł in exci
dio fratꝝ ſuorū de tribu beniamin eis amare fleuerūt· licet ab
eis grauiter ⁊ enormit̄ fuerint offenſi Judic· xxi· Doluit dd̄ de
occiſione abſalon ꝯpaciens ei ſciens eū damnatū· ij· Re· xviij·
Anthiochꝰ licꝫ malꝰ· tamē audiēs oīa iniuſte eē occiſū flenſ
ei cōpaciebatur· ij· mach· iiij· ¶ Compati debꝫ homo pcc̄oribꝰ
obſtinatis ⁊ ſe iniuriantibꝰ eis benigne parcēdo ⁊ ſupportādo·
ſic ſamuel lugebat ſaul regē ei cōpaciens quē ſciebat a dō ṙpro
batū p̄· Re· xv· Coñ nolētes delinquētibus parcere ⁊ cōpati ꝓ
poſuit xp̄s parabolā de ſeruo nequā cui dñs multa dimiſerat ⁊
ipſe noluit dimittere pauca Jdo eum dñs tormētis tradidit ⁊
ſibi qd̄ dimiſerat repetiuit Math· xviij· ¶ Cōpaciendū eſt re
lictis ⁊ viduis eas dulciter cōſolando Jdo helias benigne acce
pit verba vidue ſatis dura ⁊ ei cōpaciens filiū ſuſcitauit· iij· Re
gū· xvij· Similiter ꝯpaſſus eſt heliſeꝰ vidue in debitis multiſ
exiſtēte ei oleum augmētando· iiij· Re· iiij· Magnū dolorē hūit
onias qñ vidit ab heliodoro tēplum ſpoliari in quo erāt depo
ſita viduaꝝ· ij· mach· iij: Vidēs ihs flentem viduā cōpaciens
ei eius filiū ſuſcitādo Lu· vij· Petrus vidēs flere viduas ꝓ mor
te thabite q̄ alebat eos· ꝯpaciens eis eam ſuſcitauit vt eis ali
menta iterū preberꝫ Actu· ix· ¶ Compati debꝫ hō ſingulariter
patrie ⁊ natis in ea qñ videt eam in ꝑiculo vł malo ſtatu Jdeo
neemias audiens malū ſtatum ihrłm ⁊ iudeoꝝ fleuit diebꝰ mł
tis ⁊ tandē arripuit cōſilium oportunū Nee· p̄· Magnā ꝯpaſſi

onem habuit iheremias de deſtructõne ſue ciuitatis plorans ⁊
vlulans ſup eam Treñ. p̄. ⁊ quaſi p totũ. Saluator videns ci
uitatẽ ihrlm deſtruẽdam. ꝯpaciens fleuit ſup illam Luce. xix.
¶ Compati debȝ homo paupibus tpalibus priuatiſ eis in ne
ceſſitatibus ſubueniẽdo. Jdo dicebat iob. xxix. Auris audiens
beatificat me ꝙ liberaſſem paupem. Multũ mouet ad cõpacien
dum paupibus ꝙ diſceptacio futuri iudicij ſolum de opibꝰ mi
ſericordie fiet exhibitis vel non exhibitis paupibus ⁊ egenis.
Math. xxv. Miſertus eſt dñs turbe que cũ tribus diebꝰ ſuſti
nebat. qui ita paupes erant ꝙ nõ haberent q̊d manducarent.
ſed xp̄us miſertus eoꝝ de quinqȝ panibꝰ ⁊ duobus piſcibus
ſaciauit eos. Math. xiiij. mar. vi. Luce. ix. Joh̄. vi. ¶ Cõpati
debȝ homo infirmis ⁊ eos quantũ poteſt iuuare. ſic cõpaſſus ẽ
ſamaritanꝰ homini vulnerato alligãs eius vulnera ⁊ imponẽs
iumento Lu. x. Quia diues epulo nõ eſt cõpaſſus laſaro vlceri
bus pleno. ido ſepultus eſt in inferno Lu. xvi. Multuȝ cõpaſ
ſus eſt ſaluator ſurdo ⁊ muto quẽ ſanauit Math. ix. mar. vij.
Quociens xp̄s ex cõpaſſione infirmos ſanauit quere infra de
miraculis. ¶ Cõpati debȝ homo pegrinis ⁊ vagis. eos recipe
⁊ hoſpitare atqȝ reficere qñ põt. ſic cõpaſſus eſt abrahã angelꝰ
quos credebat pegrinos Geñ. xviij. Loth eciã ꝯpaciẽs angelꝰ
quos pegrinos credebat in hoſpiciũ introduxit. Geñ. xix. Duo
diſcipuli euntes in emaus cõpacientes xp̄o quẽ pegrinum eſti
mabant eum ad hoſpicium coegerunt Lu. xxiiij. Quõ autẽ reci
piendi ſunt pegrini ⁊ cum compaſſione ⁊ caritate tractãdi que
re infra de pegrinis p totum capitulũ.

¶ De conſilijs bonis.

¶ Cõſilijs acquieſcendũ eſt.
- Angeloꝝ viriliter erudienciũ.
- Coniũctoꝝ humiliter admonẽciũ.
- Peritoꝝ ſalubriter inſtruẽcium.
- Socioꝝ fideliter conſulenciũ.
- Aduerſoꝝ vtiliter edocenciũ.

Conſilijs angeloꝝ ⁊ ſanctorum acquieſcendum eſt Jõ
legitur ꝙ angeli dederunt conſiliũ loth ⁊ vxori eius ſꝫ
qꝛ vxor non tenuit ido verſa eſt in ſtatuã ſalis. Geñ. xix. Loth
eciã qꝛ non ſtatim aſcendit in montẽ ſcḋm ꝙ ei angeli cõſuluerãt.
ido duplicem inceſtum cõmiſit cũ duabus filiabus. Geñ. xix.

¶ Conſilijs bonis cõſanguineoꝝ acquieſcendũ eſt. q2 non acq̃eſcẽtibus ſepe mala contingũt. Ideo generi loth q̃ accepturi erãt filias eius. nõ acquieſcẽtes ꝯſilio loth perierũt cũ zodomitis Geneſ. xix. Quia fratres ruben nõ crediderũt nec ſecuti ſunt cõſilium qd̕ dedit ioſeph qd̕ ſcȝ ioſeph retulit patri ſuo. idcirco venit ſup eos tribulacõ Gen̄. xxxvij. Filij beniamin nõ crediderũt filijs iſrl̕ cõſulentibus poſt ſcelus ꝯmiſſum. ideo perierũt Judi. xx. Bonũ cõſilium dedit pilato vxor ſua. ſȝ ipſe non credẽs occidit xp̄m. Math. xxvij. ¶ Conſiliũ ſapientũ ſeruandũ eſt. ideo dicebat thobias filio ſuo. cõſilium a ſapiente require Thob. iiij. Qui non credidit cõſilijs ſapientũ perijt. ſicut filij iſrl̕ qui noluerũt credere moyſi ſapienti et expto dicẽti. Nolite aſcendere ideo victi fuerunt Nũi. xiiij. Roboam q̃ non tenuit cõſilium ſapientũ ſenum. ideo maiorẽ ptem regni pdidit. iij. Re. xij. Daniel ſapiẽcia dei plenus dabat bonum cõſilium nabuchodonoſor. q peccata ſua elemoſinis redimeret. ſȝ ipſe non credidit ideo in beſtiã mutatus eſt Dan̄. iiij. Joſephꝰ et azarias nõ crediderũt cõſilijs ſapiẽtis iude ideo perierũt. p̄. mach. ij. ¶ Conſilijs amicoꝝ et ſociorũ credendũ eſt Naȝ fidele ꝯſilium dabat achior holoferni cũ quo erat in exercitu. ſȝ q2 nõ credidit ideo occiſus fuit Judith v. Quia godolias non credidit ꝯſilijs iohãnis occiſus eſt Jhere. xiiij. Judas cum paucis pugnaturꝰ nõ credidit conſilio Joram ideo victꝰ fuit. p̄. mach. ix. ¶ Conſiliũ non ſolũ amicoꝝ ſȝ etiã inimicoꝝ tenendũ eſt ſi vtile eſt. Nam azahel nõ credidit ꝯſilio abner vt deſiſteret pſeq̃ eũ. ideo lancea trãſfoſſus ẽ. ij. re. ij.

¶ De conſilijs malis.

¶ Cõſilium malũ pcedit.
- A feminis decipiẽtibus.
- A ſubditis cõtradicentibꝰ.
- A reprobis male loqũtibus.
- A ſapidis vana docẽtibus.
- A cupidis lucra querẽtibꝰ.

Conſiliũ malũ mulierum deteſtandũ eſt nec acquieſcẽdum eis. Nam eua male cõſuluit et pſuaſit viro q de ligni vetiti fructu manducaret qd̕ et fecit ideo amenissimũ locum paradiſi pdidit Gen̄. iij. Dña cui ioſeph ſeruiebat cõſulebat et pſuadebat ei vt caſtitatẽ pderet Gen̄. xxxix. Mulieres ſuis pſuaſionibꝰ puerterũt cor ſalomõis vt adoraret ydola. iij. Regũ. xi.

Mater ochoſie regis iuda impulit filium ſuū vt male ageret·
ij·parali·xxij· Stultum cōſilium dedit vxor iob viro ſuo ſed ipē
tanq̄ iuſtus ⁊ ſanctus non acquieuit Job·ij· Nephandū conſi
lium dedit herodias filie ſue dicens·nichil aliud petas niſi ca
put iohis baptiſte Math·xiiij·mar·vi· ¶ Conſiliū malū dāt
q̄nq3 ſubditi principibus ⁊ p̄latis vt eos faciant venire in ſcā
dalū ⁊ in malum·ſic populus iſrł male cōſuluit aaron vt facēt
eis vitulum aureū quē adorauerīt·quib9 aaron ſtulte credidit
⁊ ſcandalū incurrit Exo·xxxij· Artaxerſi pſuaſum eſt a ſubdi
tis emulis iudeorum vt ꝓhiberet fieri opus templi. p̄·Eſdre·
iiij·Filij amon male ſuggeſſerūt regi ſuo vt dehoneſtar3 nunci
os dauid ꝓpter qd̄ ſcandalū ⁊ odium fuit inter ipſos reges ge
neratū·ij·Re·x· ¶ Conſiliū malū dāt puerſi homines vt faciāt
alios cadere in piculum ⁊ peccatum·ſic balaam conſuluit bala
ach q̄ filios iſrł facer3 fornicari ⁊ iram dei incurrere Numeri·
xxiiij·Amici aman ſibi male cōſuluerunt vt ſuſpender3 mardo
cheum·qd̄ poſtea ſibi euenit in damnū Heſter·v· In diebus
anthiochi aliqui puerſi ex filijs iſrł pſuadebāt alijs deſerere
fratres ⁊ diſponere teſtamentū cum gentilib9 ·p̄·mach·prio·
Jonadab iniquū conſilium dedit amon vt violar3 thamar ſororē
ſuam Numeri·xiij·⁊·xxxiiij·Elimas magus puerſe conſuluit
vt non crederetur verbis pauli Actu·xiij· ¶ Conſiliū malum
dant aliquādo ſapiētes quorū deus ſtultam facit ſapienciā·ſic
nephandū conſilium dedit achitofel abſalon· ⁊ tamē erat con
ſilium eius illis diebus quaſi conſilium dei·dedit enim conſili
um vt ingrederet ad concubinas pris ſui·ij·Re·xvi· Sapiē
tes pharaonis dederunt cōſilium inſipiens Yſa·xix·Rectores
populi ⁊ ſapientes cōſuluerūt ſedechie vt occideret iheremiā·
Jhere·xxxviij·Ad malā ſuggeſtionē ſatrapaꝝ ſtatuit rex pſa
rum puerſum decretum Dan̄·vi· ¶ Conſiliū malum dant cu
pidi ⁊ auari ꝓpter auariciā·ſic menelaus iniquū ꝯſilium dedit
andronio vt occider3 oniam ſacerdotē vt ipſe haber3 ſacerdo
cium·ij·machabeoꝝ quarto·Queſtores perdito queſtu pſua
ſerunt magiſtratibus ⁊ fecerunt paulum cedi Actuū decimoſex
to·Ptolomeus corruptus pecunia conſuluit regi q̄ menelaum
abſolueret ⁊ accuſatores innocentes occider3·ſecundo macha
beorum quarto·

¶ De conſolacõibus diuinis·

¶ Conſolatur dominus·
- Humiliter obſequentes·
- Viriliter pacientes·
- Salubriter penitẽtes·
- Fideliter confligentes·
- Hoſtiliter ſubſiſtentes·
- Utiliter incedentes·

Conſolatur dñs obediẽtes mandatis eius Jdo pt? q̄ abraham exiuit de terra ſua ad mãdatum dñi· dñs cõſolatus eſt eum diuerſ apparicõib? Gñ·xiij·xv· ⁊·xvij·⁊ aliquib? ſeq̄ñtibus· Filij iſrł qui obediẽtes deo exierũt de egipto vt ſacrificarent in deſerto miſit dñs cõſolacõnem qñ pluit eis mãna Exo·xvij· ¶ Conſolatur dñs tribulatos poſt tẽpeſtatez tribulacõis dans tranq̄llitatẽ cõſolacõis· iuxta illud qd̄ dicitur i pſal·xciij· Scdm̄ multitudinẽ dolorũ meoꝝ conſolacões tue letificauerũt animã meã· Jdo fugiente iacob a facie frīs ſui deus multipliciter eſt eũ ꝯſolatus in ſomno Gen·xxviij· Moyſi exulanti apparuit dñs in deſerto ⁊ cõſolatus eſt eũ loquens de rubo qd̄ non accidit ei in domo pharaonis· Exo·iij· Luctum iudeorũ dñs cõuertit in gaudiũ qñ p heſter fuerũt a tanto periculo liberati heſter·v· ¶ Notãdum q̄ filij iſrł tempe captiuitatis babilonice habuerũt plures ꝓphecias q̄ tempe ſalomonis i quo fuerunt in magna ꝓſperitate· qꝛ habuerũt iheremiã ezechielẽ ⁊ danielẽ Ihere·p̄· Ezech·iiij· Paul? ſenciebat multas cõſolaciones diuinas in ſuis tribulacõib?· vñ dicebat Sicut abundant tribulacões xp̄i in nobis· ita p xp̄m abundat conſolacio nr̃a·ij·Cor·p̄· Johes exul ⁊ tribulatus i pathmos inſula plures reuelacões ⁊ cõſolacões habuit q̄ in ꝓſperitate Apoc·per totũ· ¶ Conſolatur dñs penitẽtes in multis tribulacõibus ⁊ necẽitatibus ⁊ temptacõibus q̄ in penitẽcia accidunt· In cui? figura moyſes qui ieiunauit in mõte quadragita dieb? ⁊ quadraginta noctib? cibatus fuit a cõſolacõne diuina Exo·xxiiij· In huius eciã figura heliam in torrẽte ieiũnũ p diuinã ꝯſolacionem corui mane ⁊ veſpere paſcebãt·iij· Re·xvij· Saluator eciã diſcipulos exiſtẽtes in naui q̄ penitẽciaꝫ ſignat cũ haberet ventũ ſcꝫ temptacõis contrariũ ingreſſus ad eos ipſos eſt multipliciter cõſolatus Math·vi· Paul? eciã volens cõfortare eos

eos qui erāt secū in naui tēpore tempestatatis ait. astitit michi
angel⁹ dn̄i dicens Ecce donaui ⁊ saluaui omnes qui nauigant
tecum Actu. xxvij. ¶ Cōsolat̄ dn̄s p̄liantes ꝑ fide ⁊ ꝑ iusticia
adiuuans ⁊ ꝯfortans eos in pugna. sic ꝯsolatus est iosue dic̄.
Nō dimittā te nec relinquā. ꝯfortare ⁊ esto robust⁹ Josue pri.
Machabe⁹ ⁊ q̇ cū eo erant vidētes illō adiutoriū missuꝫ a dn̄o
⁊ ducē ꝯfortati ⁊ letati sunt ⁊ bn̄dicebant dn̄o ⁊ ꝯfortatis aīs
cōualuerunt. ij. mach̄. xi. ¶ Consolat̄ de⁹ obsessos corpalit̄ et
spūaliter ab hostib⁹ ⁊ carceri mancipatos. sic cōsolatus est eze
chiam regē qn̄ de exercitu regis assirioꝝ per angelū vnā nocte
pcussit cētū octogintaquīqꝫ milia. iiij. Re. xix. Filios isrl̄ obsessos i
bethulia ab holoferne consolatus est victoria quā dedit p ma
nū femine Judith. x. ⁊. xiij. Petꝝ inclusū in carcere herodis cō
solatus est p angelū suum liberans eū. Actu. xij. Paulū ⁊ sylā
positos in carcere dn̄s misso terremotu ꝯsolatus est Act. xvj.
¶ Consolat̄ dn̄s iustos vtilia opa faciētes. sic ꝯsolatus ē tho
biam ⁊ saram liberans a demonio q̇ viros eius occidebat Thob
viij. Danielē iustum bis positū in lacu leonū dn̄s cōsolatus est
p angelum ⁊ abacuk Dan̄. vi. ⁊. xiiij. Susānā q̇ adulterio no
lebat cōsentire morte damnatā dn̄s p danielē liberauit Dan̄. x
iij. Impleuit dn̄s ꝑmissam ꝯsolacōēꝫ qn̄ aplis spūsc̄m in pē
the. pmisit Actu. ij. De ecc̄ia iustorū dicit̄ ꝙ edificabat̄ in tiore
dn̄i ⁊ cōsolacione spūssc̄ā. Actu. ix.

¶ De contemplacōne.

¶ Cōtēplant̄ deū ⁊ illustrant̄:
- Penitentes in religione.
- Quiescentes ab occupacōne.
- Recedētes in p̄lacōe.
- Astinētes a cōmessacōne.
- Consistentes in oracōne.
- Paciētes in tribulacōne.

COntemplantur deum ⁊ illustrant̄ viri religiosi qui reli
cta patria ⁊ parentibus in terram rligionis sibi a do
monstratā vt ibi liberius deo vacent ⁊ cōtemplentur. In cuius
figura postꝙ egressus est abraham de terra ⁊ cognacōe sua ve
nit in terram quā monstrauit illi domin⁹ apparuit ei Cumqꝫ ele
uasset oculos apparuerunt ei tres viri Genesis. xviij. Helie fu
gienti a facie iezabel id est religioso a facie carnalitatis ostēsuꝫ

eſt ꝙ dominꝰ non erāt in ſpiritu grandi ſcꝫ ſuꝑbie quē religio
ſus relinquit ꝑ obediēcie humilitatē· nec in cōmodōe auaricie
quē religioſus relinquit ꝑ voluntariaꝫ pauꝑtatem· nec in igne
luxurie quē religioſus relinquit ꝑ ꝓpoſitam caſtitatem· ſed in
ſibilo aure tenuis·i·quiete cōtemplacōnis·iij·Re·xix· Johan
ne ſequeſtrato a conſolacōne mundana reuelata ſunt celeſtia·
Apoc·ꝑ totum· ¶ Contemplari pñt deum viri mente ⁊ corpo
re quieti nec diſcurrētes nec vagabūdi· ſic eſau vir vagabun
dus non habuit bñdictōem patris· ſꝫ iacob domi remanēs bñ
dictionem recepit pr̄is ⁊ pluēs reuelacōes hūit Geñ·xxvij Iteꝫ
iacob requieſcēs ſup lapidem poſt ſolis occaſū vidit ſcalam ce
los tangentē ⁊ angelos dei aſcendētes ⁊ deſcedentes ꝑ eam Ge
neſ·xviij· Danieli intr̄ ſemetipm cogitanti reuelatū eſt miſteri
um Dañ·ij· Notabile eſt ꝙ maria quiete ſedebat ad pedes do
mini ꝓponitur marthe que miniſtrabat ei Lu·x· Cum petrus
oraret in ſuꝑiori pte domus reuelatū eſt ei gentiles non abiciē
dos Actu·x· ¶ Contēplari volētes liberꝰ nccē eſt eſſe ſolitarios
⁊ a turba remotos· ſic yſaac habitās in terra auſtrali relicta
familia egreſſus eſt ad meditādum in agro Geñ·xxiiij· Poſt
trāſitum fluminis iacob ſolꝰ remanſit ⁊ contēplatus eſt ange
lum ſecum luctātem Geñ·xxxij Heliſeꝰ quādo voluit orare pro
filio ſunamitis remāſit ſolus ⁊ clauſit oſtium·iiij·Re·iiij· Da
uid contēplaturus dicebat· Quis dabit michi pēnas ſicut co
lumbe ⁊ volabo ⁊ requieſcā· Ecce elongaui fugiēs ⁊ manſi in ſo
litudine et expectabam eum qui ſaluū me fecit·pſ̄·liij· Dimiſ
ſa turba ih̄s aſcendit in montē ſolus orare· in quo dat exēplū
fugiendi turbas Math·xiiij· ¶ Contēplantur deum p̄lati de
bite p̄lacōnis officium exercētes· In cuius figura moyſes pa
ſcendo oues eaſqꝫ inducēs ad interiora deſerti ꝯtemplatus eſt
deum in flāma rubi ardentis· ſic ⁊ p̄latus ducens populum ad
aſperam penitēciam cōtemplatur deū· Exo·iij· Prelato aſcendē
te in montē cōtemplacōnis reuelat dñs que debeat populo nū
ciare ſeruanda· ſic reuelauit moyſi qñ precepta ⁊ cerimonias
ei dedit in monte Exo·xix· Loquitur dominꝰ prelatis in contem
placōe· ſic loquebatur moyſi facie ad faciem ſicut amicus ami
co Exo·xxxiij· Zacharias ingreſſus in tēplū dñi ⁊ offerēs incē
ſū· ꝯtēplatus eſt angelū nūciātē Lu·ꝑ· ¶ Cōtēplanť deū nec

crapuloſi nec ebrij ſed ieiunantes ⁊ ſobrij. Jdeo moyſes ſtetit
cum domino quadraginta diebus panem non manducans et
aquã non bibens. Exodi.xxi. Helyas ieiunans contemplatus
eſt angelum quando pavit eum cibo ſpirituali. in cuius fortitu
dine ambulavit vſqz ad montẽ dei. iij. Regũ. xix. Zara vt libe
rius vacarz oracõni ⁊ cõtemplacõni tribus dieb9 ieiunavit nõ
manducans neqz bibens Thob. iij. Danieli oranti ⁊ ieiunanti
oſtendit deus mirabiles viſiones Dañ. ij. Ad ſaluatorẽ noſtꝝ
poſt ieiuniũ acceſſerũt angeli ⁊ miniſtrabant ei Math. quãto.
Saulus ꝓſtratus ⁊ excecatus ieiunãs p triduum vidit mira
biles viſiones ⁊ tunc raptus creditur ad tercıũ celum ⁊ ibi au
divit archana dei Actu. ix. ¶ Contẽplari debz hõ orãdo ⁊ deũ i ec
cleſia laudibus debitis collaudando. In cuius figura ſamuelem dor
mientẽ in templo id eſt in oracõne contemplãtem domin9 voca
vit. pmo Regũ. iij. Dum cantaret pſalterium ante heliſeum fcã
eſt ſup eum manus domini ⁊ prophetavit. iiij. Regũ tercio Da
nieli oranti dixit angelus. egreſſus ſum vt docerem te ⁊ intelli
geres Daniel. ix. Orantibus apoſtolis in die penthe. deſcendit
ſup eos ſpũſſanct9 Actu. ij. ¶ Contẽplantur deum tribulati p
liberacõne tribulacõnis. ſic contemplabatur iudith quãdo vi
dit tribulacõem civitatis ſue. ingreſſa eſt oratorium in cinerez
ſe proſternens oravit Judith octavo. Heſter videns populuz
ſuum in tanta tribulacione poſitum. depoſitis veſtib9 regijs in
duit ſe ſacco ferventer orans ⁊ complens oracõem ingreſſa eſt
ad regem p liberacõe populi Heſter nono. Ezechiele ſtante in
medio captivorum facta eſt ſuper eum manus domini Ezechie
lis pmo.

De correctione fraterna.

Corrigendi ſunt fratres ⁊ proximi.
- Ex intencione miſerendi.
- Cum diſcrecōe arguendi.
- Sine leſione reſiſtendi.
- Sub affectione diligendi.
- Comminacōe diligendi.
- Execucōne penitendi.
- In contemplacōe dirigendi.

Correctō fraterna eſt opus miſericodie ⁊ pietatis ſpū
alis ⁊ eſt opus magis meritoriū ꝙ̄ mia corpalis. qꝛ
corpalis lucratur vitā corpalem. ſpūalis vero vitā ſpūalem at
qꝫ anime. Vn̄ abraham poſtꝙ̄ iurauit abimelech faciens ſecū
miſericordiā ſtatim increpauit eū Geñ. xxi. Magnā miſericor
diam fecerūt ruben ⁊ iudas arguentes frēs ſuos volētes inter
ficere ioſeph ꝙ retraxerunt frēs a fratricidio ⁊ ioſeph ſeruaue
runt vitā. Geñ. xxxvij. Finees ⁊ decē pricipes cum eo miſſi miſei
corditer egerunt arguentes frēs ſuos qui edificauerūt altare.
ſꝫ poſt datam rñſionez eos benigne receperūt Joſue. xxij. Miaꝫ
duplicem fecit ionathas qū prēm reprhendedo temptauit ⁊ da
uid ꝑ tunc liberauit. p̄. Re. xix. Perfectam regulā dedit dn̄s pe
tro dicens Si peccauerit in te frat̄ tu⁹ corripe eum inter ⁊ ipſuꝫ
ſolum. ſi te audierit lucratus es frēm tuū Math. xviij. Cor
rectio fraterna debꝫ fieri benigne diſcrete ⁊ caritatiue. ⁊ tal̄ cor
rectio deducāt homies errātes ad viā veritatis ⁊ pacis. Et ſic be
nigne atqꝫ diſcrete ꝯpeſcuit abrahaꝫ iurgium inter paſtores
loth ⁊ paſtores ſuos. Geñ. xiij. Non cū furore ⁊ indiſcrete ar
guit nathan dauid de homicidio ⁊ adulterio. ſed cū diſcrecōe
aſſumpta ſimilitudine. illaq̄auit eum verbis oris ſui ⁊ ꝯuertit
eum. ij. Re. xij. Similit̄ vnus de filijs ꝓphārum reprhēſurus re
gem iſrl̄. diſcretā ſimilitudinē ꝓpoſuit arguēdo. iij. Re. xiij. Be
nigne reprhendit iudith ciues ſuos ⁊ fecit ab īcepto ꝓpoſito re
moueri Judith. viij. Quia petrus diſcrete arguit quoſdā irri
dentes apoſtolos. ido cōuertit eos Actu. ij. ⁊. iij. Poſt ſanacō
nem claudi petrus benigne populū corrigēdo. ꝯuertit qnqꝫ mi
lia hominū Actu. iiij. Paul⁹ benigne ⁊ diſcrete arguit romāos
ꝯuerſos ad fidem Rō. iij. Ob quā cauſā iohēs apoſtol⁹ diſcre
te arguit ecciam. qꝛ reprehēdendo eos de malis q̄ faciebāt ſep

memorabant bona que fecerant ne deſperarent· ſ; magis ↄfor
tarentur Apoc· ij· ⁊· iij ¶ Correpcio ⁊ reprehenſio non ꝓdeſt ob
ſtinatis ymo deteriores fiunt· Jdeo dimittendi ſunt ⁊ habēdi
tanq̄ ethnici ⁊ publicani vt dicit os veritatis Mat· xviij· Sa
tis benigne ⁊ dulciter increpabat loth zodomitas· ſ; ipſi obſti
nati eum non audiebāt Gen̄· xix· Hebreus vir cum reprehende
retur a moyſe· iniuriosa verba obſtinatus ꝓrupit Exo̊· ij· Fi
lij iſrl̄ reprehenderunt filios beniamin ꝑ ſcelere vxoris leuite et
noluerunt malos punire· ſ; ipſi obſtinati non audierūt ſ; malꝫ
conſēſerunt ⁊ perierunt Judic̄· xx Abner reprehendit azahel de ꝑ
ſecucōne eius ſ; ipſe cōtempſit ideo periit· ij· Reg· ij· Pulchre ar
guebat cecus a dn̄o illuminatus iudeos· ſ; ipſi obſtinati eie
cerunt eum extra ſynagogā Joh̄· ix· ¶ Corrigētes ⁊ arguētes
bonos diliguntur ⁊ honorātur ⁊ correpti meliores efficiuntur·
Jdeo moyſes reprehenſus a ietro q̄ ſtulto labore conſumaretur
eius verba non deſpexit· ſed omnia implens ipſu; honorauit·
Exo· xviij· Diſcrete arguit daniel regē balthaſar· rex vero paci
enter audiuit ⁊ dilexit ac magnifice honorauit Dan̄· quinto·:
¶ Corrigēdi ſunt dn̄i cum zelo ⁊ cū furore dure ⁊ acriter incre
pandi· Jdeo helyas cū magno zelo arguebat populū dicēs· Vſ
q;quo claudicatis in duas ꝑtes· iij· Re· xviij· Grādi furorē ⁊ ze
lo reprehendit heliſeꝰ regē iſrl̄ dicēs· quid michi ⁊ tibi ē· vadaſ
ad ꝓphetas pris tui· iiij· Re· iij· Johēs baptiſta cū magno furo
re dicebat phariſeis· ꝓgenies viparꝝ Mat· iij· Luc̄· iij· Multa
audacia ⁊ zelo arguebat iohēs herodē dicēs· nō licꝫ tibi hre vx
orem fris tui Math̄· xiiij· Stephaꝰ in cōſilio iudeorꝝ audacter
increpauit eos Actu· vij· ¶ Corrigē dn̄t p̄lati ſubditos ſuos
⁊ eos de quolibꝫ vicio ſingulariter arguere· q2 vita ſubditorꝝ
debꝫ ſtare ſub manibꝰ p̄latorꝝ· debēt ei eos reprobare de p̄ſūp
cione· ſic ſacerdotes reſtiterunt ozie qn̄ voluit offerre incenſū q2
nō erat ſui officij· ij· pali· xxvi· Jtē debēt eos reprehendere ſi non
ſeruānt iura ⁊ ſtatuta eccl̄ie· ſic reprehendit eſdras filios tranſmi
gracōnis qui duxerunt vxores alienigenarū cōtra legē· ꝑmo Eſ
dre· ix· ⁊· x· Jtē debent reprehendere oppreſſores minorꝝ ⁊ paupe
rum· ſic neemias increpauit optimates ꝓpter grauamina que
a diuitibus paupibus imponebant Nee· v· Jtem debꝫ eos re
p̄hendere dure de mendacio· Sic petrꝰ reprehendebat anamiā

⁊ ſaphiram Actu·v· Itē debent eos rep̄hendere de violacōe fe ſtoꝝ·ſic arguebat neemias portantem onera ſabbato Nee·xiij Itē debent increpare ſubditos de malo exemplo p q̄d aliquan do retrahunt·ſic paul⁹ elimam magum dure rep̄hendit· qꝛ ni tebat auertere pconſulem Actu·xiij·Reprehendē eciā debent du re ſimoniacos·ſic petrus rep̄hendit ſymonē volentē emere ſpi ritūſanctū Actu·viij·Itē de pctō carnis·ſic apoſtol⁹ rep̄hēdit corinthios de fornicacōe p̄·Cor·v·Reprehendē eciā debent liti gātes·ſic apoſtol⁹ paul⁹ rep̄hendit qui inter ſe cōtencōnes ha bebāt·p̄·Cor·vi·Item de irreuerēcia circa ſacramēta ſicut pau lus eoſdē arguit de irreuerēcia circa eucariſtiā·p̄·Cor·xi·Ma gis debent eos arguere de errore circa reſurrectōem p̄·Cor·xv· Multū debent increpari ſubditi ſi non reuerēter honorant p̄la tos ſuos ſicut decet·ſic ap̄ls rep̄hendit eoſdē·qꝛ falſis apoſtol' gracia ſuſtinebant ⁊ ipſū non honorabāt·ij·Cor·ix·Itē argu endi ſunt ſubditi vel religioſi qui poſt ingreſſum religiōis vel vite ſpūalis volunt eciā aliqua tenere de vita ſeculari·ſic pau lus arguebat galathas q̄ poſt recepcōem euangelij volebant tenere obſeruacōem legis Gal·iij·Itē p̄lati debent corrigē ſub ditos ocioſos ⁊ pigros·ſic paul⁹ correxit theſſalonicenſes ocio ſos ⁊ pigros·p̄·Theſſ·v· Corrigēdi ſunt ebrioſi ⁊ crapulo ſi ⁊ nō in ipſa crapula ⁊ ebrietate·qꝛ tunc non hn̄t intellectū et ſpūs claros ſꝫ obfuſcatos·ſed cū vinuꝫ vel crapulam digeſſerit Cuius figurā habem⁹ in ſapiēte abigail que volens reprehēde re nabal virum ſuū ſup duricia quā oñderat nuncijs dd̄ noluit eū rep̄hendē cū vinolentus eſſet·ſꝫ expectauit tps oportunū q̄ uſqꝫ vinū bibitū digeſſiſſꝫ p̄·Re·xv·

De curioſitate humana

Curioſi·
- Diligūt ſucceſſionē ſapiēcie·:
- Cupiūt acceſſionē euidēcie·
- Appetunt oſſionē emineāe·:
- Exigunt monicōeꝫ penitēcie·

Curioſi ſemp deſiderant noua ſcire ⁊ ipſa ſciencia appa rere Ido prima mulier q̄ deſiderabat bonū ſcire ⁊ ma lum ſicut de⁹ vocē ſerpētis audiens pomū aſpexit·diuinū p̄cep tuꝫ ꝯtempſit Gen·iij·Diſcipuloꝝ curioſitatē volenciū ſcire ſecū dum aduentū dn̄s reprehēdit dicens·Nō eſt vrm noſſe tēpa

vel momēta que paſ poſuit in ſua ptāte Actu·p̄· Athenienſes q̄
erant curioſi nō vacabant niſi dicē vel audiē aliq̄d nouū vt ſp
aliq̄d noui ſciret Act·xvij· ¶ Curioſi volūt vidē ſp magna et
noua ꝛ aliqn̄ in eoꝝ piculū· nā dina curioſe volens vidē mulie
res regiōis corrupta eſt Gen̄·xxxiiij· Judi vidētes miracula ci
manifeſte fieri adhuc quēbant videre alia dicētes· mgr̄ volu⁹
a te ſignū videre Math·xij· Herodes curioſe deſiderabat vidē
ih̄m vt viderꝫ ab eo ſigna Lu·xxiij· ¶ Curioſi appetūt apparē
potēcia ꝛ magnanimitate q̄ eſt ꝯtra mādatū dei Jdo p̄cepit do
min⁹ ꝓplo ne in montē aſcendēt·i·alta nō ſapet ꝛ terminos nō
trāſirꝫ Exo·xxiiij· Vt curioſitas tolleref· p̄cepit dn̄s vt oia va
ſa ꝛ ornamēta inuoluerētur Nū·iiij· Ozias rex iuda voluit of
ferre incenſū vt videref fungi officio ſacerdotis·ij·palip·xxvi·
A curioſitate ꝓceſſiſſe videf ꝙ ſymon mag⁹ voluit baptiſari·
qꝛ videbat ſignā q̄ faciebat philipp⁹ ꝛ ea ad oſtēſionē facere cu
piebat Actu·viij· ¶ Curioſi dn̄t admoneri ꝛ p̄dicari ꝛ induci
ad penitēciaꝫ a ſapientib⁹ ꝛ bonis viris· qꝛ freqn̄ter curioſitatē
relinquūt ꝛ ꝯuertunt· ido paulo predicāte epheſi· multi qui fu
erūt curioſitatē ſectati attulerūt libros ꝛ ꝯbuſſerūt coram diſci
pulis Act·xix· Reprehēdebat apl's quoſdā theſſalonicēſes cu
rioſos curioſe ꝛ inq̄ete ambulātes ꝛ nichil opantes·ij·theſſa·
iij· Adoleſcētulas viduas monet apl's eē vitādas cū frequēter
ſunt vage ꝛ curioſe ocioſe ꝛ verboſe Ad titū·v·

¶ De decimis ꝛ primicijs

Decime conſiderātur· — Ad qualitatē offerēcium· / Ad dignitatē exigencium·

Decime conſiderāde ſunt quātum ad eas dātes ꝛ quan
tū ad clericos eas recipiētes· Decimas debꝫ dare qui
libꝫ quātum cūqꝫ magnus ꝛ potēs de melioribus rebus· ſicut
fecit melchiſedech qui fuit rex ſalem qui dedit abrahe decimas
de omnibus que habebat Gen̄·xiiij· Dat homo decimas qꝛ de
us eum cuſtodit· paſcit· veſcit ꝛ dirigit ſicut pecijt iacob Gene·
viceſimooctauo Cito debent dari decime ſicut precepit domin⁹
dicens· Decimas ꝛ primicias ne tardabis Exodi viceſimoſecū
do· De meliorib⁹ ꝛ pinguioribus debent decime dari· Numeri
decimooctauo A fidelibus debent decime ad templum portari
eciam ſi ſacerdotes non petant· Deuteronomij·decimooctauo·

¶ Decimas recipiētes ſunt ſacerdotes qui nō debent ſupflua pe
tere ſed dō vacare ⁊ decimis ⁊ pmicijs debēt ɔtenti eē Numeri
xviij. Per ſacerdotes recipiētes decimas dn̄t cōmunicari decime
⁊ pmicie ⁊ alij redditus eccīaꝝ paupibus. pupillis ⁊ viduis.
Deut. xiiij. Sacerdotes ⁊ miniſtri qui recipiūt decimas. debent
vacare ſpiritualib⁹ ⁊ diuinis laudibus ⁊ non tempalibus et
mundanis. ij. palip. xxiij.

¶ De deriſione ⁊ cōuicijs.

¶ Deridentur a deriſorib⁹
- Moderatorēs malaꝝ affectionū
- Opatores ſcāꝝ opacōnum.
- Suſtētatorēs dataꝝ tribulacōm
- Predicatorēs rectaꝝ accuſacōm

Deriſores ſuis deriſorib⁹ qui eis ꝑus non nocuiſſent i
ditamentū dant nocendi. ſic viri ſocoth deridentes ge
deonem ſup zebee ⁊ ſalmana cum induxerūt ad nocēdum eis.
qui prius nocere nolebāt Judicū. viij. Nabal incitauit dd̄ et
ſocios ſuos ɔtra ſe qui pri⁹ pacifici erant ꝓpter deriſiones ⁊ con
uicia dicta nuncijs eoꝝ p̄. Re. xxv. Inſtruēdi ſunt ergo pueri
ne derideant ſenes. qꝛ pueri deridētes heliſeum dicētes. aſcēde
calue aſcēde. qui maledixit eis ⁊ deuorati ſūt ab vrſis q̄ tamen
alias ɔpaſſus pueꝝ mortuū ſuſcitauit. iiij. Re. ij. ¶ Derident
mali bonos ⁊ pctōres iuſte opantes ſiue iuſte operari volentes.
ſic michol vidēs ludentē dauid an̄ archam deriſit eum dicens
Qm̄ glorioſus fuit hodie rex iſrahel diſcoopiens ſe ante ancill
as ſeruoꝝ ſuoꝝ. ij. Re. vi. ⁊ p̄. palip. xiij. Sanaballath ⁊ tho
bias amonites deriſerunt edificātes muros ihrlm. i. mali deri
dent bonos qui bonis opib⁹ ⁊ viuis lapidib⁹ edificāt tāq̄ fide
les eccīe Neemie. vi. Nicanor vidēs offerri holocauſta deride
bat offerētes p̄. machī. vij. ¶ Derident poſiti in pſperitate. po
ſitos in aduerſitate qd̄ maximū malū ē ſic excecato thobia. vx
or parētes ac cognati deridebant eū dicētes. vbi ſpes tua pro
qua elemoſinas faciebas Thob. iij. Job afflictum in reb⁹ ſuis
filijs ⁊ pſona deridebat vxor ſua dicens. benedic deo ⁊ morere
Job. ij. Saluator noſter tēpore ſue ſanctiſſime paſſionis mul
tas deriſiones ⁊ illuſiones accepit. vt daret exēplum paciencie
tribulatis Mat. xxvi ⁊ Lu. xxiij. ¶ Derident hodie pdicatorēs

⁊ prelati miſſi ad predicādum qꝛ veritatem dicūt ⁊ predicant.
In cuius figura aliqui de filijs iſrł deriſerunt curſoēs q̊s miſit
ezechias rex. ij. parali. xxx. Sic etiā deridebat ppłs ꝓphetas miſ
ſos a deo q̊ eis veritatem nunciabāt. ij. parali. xxxvi. Iudei deride
bant apoſtolos p̄dicantes ⁊ loquētes varijs linguis dicentes
eos plenos muſto quos ſpiritusſanctus repleuerat Actu. ij. Cū au
diſſent athenienſes a paulo p̄dicari reſurrectōem mortuorum ir
ridebant eum Actu. xvij.

¶ De detractōe ⁊ ſuſurracōe.

¶ Detractores habent

- Sanctitatis malignacōem.
- Felicitatis indignacōem
- Seueritatis punicōem
- Iniquitatis occaſionē.
- Sublimitatis elacōem.
- Equitatis corrupcionē.
- Bonitatis peruerſionem.

Detrahunt viri peſſimi quādoqꝫ viris bonis multa fal
ſa mala ipſis imponētes. ſic dn̄a ioſeph inique detraxit
ei apud virum ſuum imponēs ei qꝫ eam voluiſſꝫ opprimere Ge
neſ. xxxix. Similiter pharao detraxit moyſi dicens. cui dubiū
eſt qꝫ peſſime cogitaueritis Exo. x. Peiores ſūt tales balaam q̊
voluit detrahere ⁊ maledicere populo dei Numeri. xxiij. ⁊. xxiiij.
Ancilla peſſima detraxit ⁊ maledixit zare imponens interfectio
nem virorum. Thob. iij. Senes iſti peſſimi ſuſānam diffama
uerūt magnā falſitatem ei imponētes Dan̄. xiij. Falſi teſtes detr
xerunt ſtephano dicētes. Hic homo non ceſſat loqui aduerſus
locū ſanctū ⁊ legem Act. vij. ¶ Detractio viciū eſt inuidorū q̊
inuidentes felicitati aliorū. informāt alios vt etiam deſeuiant
in eos. ſic principes detraxerūt dd̊ apd̊ achis. p̄. Re. xxix. Prīci
pes populi detraxerunt iheremie apud ezechiam regē Iheremie
xxxviij. Viri chaldei inuidia moti. accuſauerūt iudeos detrahē
tes eis corā rege Dan̄. iij. Satrape darij inuidētes felicitati da
nielis detraxerunt ei apud darium regē Dan̄. vi. Pharisei inui
dentes xp̄o multociens detraxerunt ei dicētes. qꝛ cum publicanis
⁊ peccatoribus hic manducat Math. ix. Lu. v. Paulo plures ex
inuidia detractum eſt Actu. xviij. ¶ Detractores grauit' puni
unt' a deo ⁊ etiaꝫ in preſenti. nam locuta eſt maria detrahendo

moyſi modica occaſione aſſumpta. ſꝫ ꝗto ſecuta eſt pena lepre.
Numeri. xij. Nuncij miſſi ad explorandū terram ꝓmiſſionis.
cauſa fuerunt ꝙ filij iſrl̄ detraxerunt terre ꝓmiſſionis in ſuum
malū. quia nullus eoꝝ intrauit eā ſed in deſerto mortui ſūt oīes
Nūi. xiij. ⁊. xiiij. Propter detractōem chore ⁊ ꝯpliciū multi oc
ciſi ſunt Nūi. xvi. ¶ Detractio eſt occaſio ⁊ cauſa iniq̄tatis. homi
cidij ⁊ multoꝝ maloꝝ. Nam occaſione doech ydumei referētis
ſauli de abimelech ꝙ panes dederat dauid. occiſi ſunt octogin
taquinqꝫ viri induti ephot ⁊ muliēs multe ⁊ paruuli ꝑ. Re. xxij.
Principes filioꝝ amon detrahētes nuncijs dd. ꝑuerterunt intē
cionem eius ⁊ fuerūt cauſa belli ⁊ guerre ⁊ multoꝝ malorū. ij.
Re. x. Symō ꝓpoſitus templi ſuis malis reuelacōibꝰ faciebat
templū dei deſpoliari. ij. mach. iij. Mala verba ⁊ detractoīa q̄
ſtuarioꝝ fecerunt paulū capi ⁊ verberari Actu. xvi. ¶ Detra
ctio a ſupbia ꝓcedit ⁊ ambicione. nam volētes exaltari ⁊ alios
deprimē: detrahunt eis. ſic abſalon ambiēs regnū prīs detrahe
bat ei dicens habēti negocium. Nō eſt qui te audiat ꝯſtitutꝰ
a rege. ij. Re. xv. Aman ſupbus quia non adorabatꝰ a mardocheo
detrahebat ōībus iudeis apud regē Heſter. iij. Alchimꝰ cupi
ens fieri ſūmus ſacerdos detrahebat iude coram demetrio. pri
mo mach. vij. ¶ Detractores non ſūt audiri. nec verbis eoꝝ
adhibēda eſt fides. nam ſiba ſeruꝰ miphiboſeth neq̄ter detra
xit dn̄o ſuo coram dd. ⁊ dauid ꝗto adhibuit fidem verbis eius
⁊ ideo ꝑuerſum dedit iudicium. ij. Re. xvi. Sapiens fuit rex ale
xander qui viros peſtilentes q̄ venerunt aduerſus ionathan de
trahentes ei ⁊ interpellātes regē aduerſus eum. ipſe eos nulla
tenus audire voluit. ꝑ. mach. x. ¶ Detractores ꝑuerterunt ſp
bona in mala vel dicūt mala intencione fcā. nam ſi ieiunas. te
dicit ypocritam. ſi comedis. voracem. ſi quieſcis pigꝝ. ſi vadis
inquietū. ſi taces ſtultum. ſi loqueris ꝓſumptuoſuꝫ. ſi tua pau
pibus erogas. vaneglorioſū. ſi non erogas auaꝝ. ſi ſapiēs ſu
pbum. ſi religioſus ypocritam. ſi bone ꝯuerſacōis diſſolutū.
ſi alioꝝ graciā nō habes maledictū. ſi mature viuis melancoli
cum. Vnde Oroſius dicit. Sunt quidā ꝑuerſi homines ſimi
les phariſeis qui de ōi re quā vident malā iudicant ⁊ in peiꝰ
interpretātur. Ideo de iohāne baptiſta multuꝫ ieiunante dice
bant detractores quidā. demoniū habꝫ. de ihū autē comedēte

dicebant ecce homo vorax ⁊ potator vini Math. xi. Viſo mira
culo in ceco nato detraxerunt phariſei ihũ dicentes. nos ſcim⁹
q̄ꝛ hic homo peccator eſt. Joh. ix.

De diſcordia ⁊ lite.

Diſcordia oritur ex
- Inuidia fraternitatis.
- Adiacencia cupiditatis.
- Eminencia ſubtilitatis.
- Fraudulencia carnalitatis.
- Complacēcia guloſitatis.
- Aſſiſtencia fidelitatis.
- Sed corrigit̄ prudēcia p̄lati.

Diſcordia multociens oritur ex inuidia fratꝝ vt patz
in p̄ma diſcordia fratꝝ videlicꝫ cayn ⁊ abel q̄ facta eſt
ex inuidia. q̄ꝛ munera abel d̄o placuerunt Geñ. iiij. Ocāſo a da
uid philiſteo ⁊ auditis cantantib⁹ ſaul percuſſit mille ⁊ dauid
decemmilia. ſaul ex inuidia motus p̄ſequebatur d̄d̄. p̄. Reguꝫ
xviij. In turba erat diſſenſio de ihũ. Nam quidā dicebant q̄ꝛ
bonus eſt. alij dicebant non ſꝫ ſeducit turbas Jo. vij. Aliquā
do ex inuidia diſcordāt religioſi. ſic baptiſato cornelio a petro:
diſceptabant aduerſus illū qui erāt ex circūciſione fideles inui
detes ei q̄ꝛ gentilis fuerat Actu. xi. Diſcordie oriūtur aliquā
do ex auaricia ꝓpter tempalem ſubſtāciaꝫ. nā ꝓpter tēpalē ſub
ſtanciā quā hēbant abraham ⁊ loth facta eſt rixa int̄ paſtoēs
vtroꝝqꝫ Geñ. xiij. Quia iacob decepit eſau in hereditate ⁊ bene
dictōe p̄ma. facta eſt diſcordia inter eos Geñ. xxvij. ⁊. xxviij.
Locupletato yſaac paſtoēs ſui ⁊ vicinoꝝ iurgia incepērūt Ge
neſ. xxvi. Et ꝓpter auariciā nabal ad d̄d̄ facta eſt diſcordia in
ter eos. ſꝫ prudēs abigail ſedauit p̄. Re. xxv. Diſcordia mlt̄
tociēs oritur ex ſupbia ⁊ ambicōe dñij. nāq̄ꝛ reges ſodomoꝝ re
ceſſerūt a ſeruitute chodorlaomor cui ſeruiebāt duodecī annis:
factū eſt bellū magnū Geñ. xiiij. Ex timore p̄dc̄ī dñiū pugna
uit amalech ꝯtra iſrl̄ ⁊ vict⁹ eſt Exo. xvij. Inter abimelech ⁊
pncipes ſichem q̄ male fecerūt eum pncipem facta eſt diſcordia
magna Judith. ix. Propter ambicōēꝫ facta ē diſcordia ſeuis
inter dauid ⁊ abſalon. ij. Re. xv. ⁊ trib⁹ ſeqn̄tibus. Propt̄ du
rā ⁊ ſupbam reſpōſionem quā roboam fecit diuiſū eſt regnum
iij. Re. xij. Contencio inter diſcipulos ihũ fcā eſt ex ambicōne

Quis eoꝝ videretur eſſe maior videtur ex ſuperbia ꝓceſſiſſe q̄
ꝑ humilitatē ſedata eſt Lu. xxij. ¶ Diſcordie oriūtur freq̄nter
ꝓpter mulieres ſiue ꝓpter luxuriā. Nam zodomite vallauerunt
domū loth. in qua erant angeli in ſpē hūana vt libidini vaca
rēt Gen̄. xix. Occaſione dine quā oppreſſit ſichem fcā eſt diſcor
dia ⁊ ſecuta ſunt multa homicidia Gen̄. xxxiiij. Propt̄ vxorē le
uite peſſime fcā eſt diſcordia ⁊ magna effuſio ſanguis Judicū.
xix. ⁊ xx. Quia thamar violata erat ab amon fcā ē diſcordia i
ter frēs ⁊ amon occiſus eſt. ij. Re. xiij. Propter vxorē ſampſois
alteri traditam facta eſt diſſenſio eius cum philiſteis. Judicuz
xv. ¶ Diſcordia oritur aliq̄n a vicio gule ſic accidit filijs iſrl̄
q̄ iurgati ſunt cōtra moyſen ductorē ipſorum ꝓpter defectuz po
tus Exo. xvi. als. xxvi. Attediati ſūt filij iſrl̄ edere manna ⁊ rix
ati ſūt ꝯtra moyſen ⁊ petebant carnes Nū. xi. ¶ Diſcordia ⁊
diſſenſio facta eſt in diſputacōe ꝑ inueniēda fide vel veritate de
fendenda ⁊ in faciendis bonis. bona eſt ſuſtinenda. ideo barna
be ⁊ paulo predicātib⁹ iconij diuiſa eſt ciuitas. quidā erant cū
iudeis. quidā vero cuz bonis aplis auxiliū defenſiōis preſtabāt
Actu. xiiij. Vt ꝑ paulū iuſticia. ꝑ barnabam mīa mōſtraretur
facta eſt diſcenſio in eos ꝓpter iohem Act. xiiij. Cum exclamaſ
ſet paulus in conſilio de reſurrectōe mortuorū. facta eſt diſcep
tacio inter eos. i. phariſeos ⁊ ſacerdotes Actu. xxiij. ¶ Diſcor
dia deb; corrigi ꝑ p̄latos ⁊ maioēs qui dn̄t pacem exēplis ⁊ ra
cionib⁹ ꝓuocare. Sic moyſes corripuit rixātes hebreos adin
uicem Exo. ij. Mulieres rixantes ꝓpter infantē viuū. ſalomon
rex cū vera iuſticia quietauit. iij. Re. iij. Contēcōem diſcipulorū
q̄s eoꝝ eſſet maior xp̄s ſedauit in ſua hūilitate dans exemplū.
Lu. xxij. Litigātes iudeos adinuicē q̄ mō xp̄s poſſz eis dare car
nem ſuam ad manducandū. ſaluator multis exhortacionibus
quietauit. Johānis. vi.

¶ De duricia ⁊ obſtinacōe.

Duri ⁊ obſtinati
- Verbis vtilib⁹ nō emolliūtur
- Signis ſblimib⁹ n̄ corripiūt
- Auditis correctōibus peiores efficiuntur.

DVri ⁊ obſtinati in malo ꝑ verba ⁊ predicacōnes non
emolliūtur. ſicut duri lapides ſuper quib⁹ ſi cadat aq̄

non molleſcūt interi⁹. ſic heli filios verbo corripuit ꝫ nō ꝓfuit.
ꝑ. re. ij. Samuel dixit ꝑplo ſatis graues cōdicōes regis ⁊ volun
tatē dei. ꝫ nō potuit immutaꝛe aīos eos. ꝑ. Re. xviij. Nec p vͣba
ionathe admonētis. nec p bn̄ficia dauidis cor duꝝ ſaul potuit
immutari ꝑ. Re. xviij. Nabal fuit ita durus ꝗ ad dulcia vͣba
nunciorꝝ dauid nō potuit mollificari ꝑ. Re. xxv. Multa verba
dixit abner ad azahel vt non pſequeret eū. ꝫ ipſe non cōſenſit
ei. ido occiſus fuit. ij. re. ij. Nūcij ezechie inſtruebāt viros iuda
ꝫ ipſi indurati ſubſanabāt eos. ij. pali. xxx. ¶ Duri ⁊ obſtiati
in malo ſignis ſublimib⁹ nō ꝯuertūtur. qꝛ quātūcūqꝫ videant
miracula fieri tn̄ ꝓpter hoc nō mollificāt mētes ſuas. ſic indura
tū fuit cor pharaonis ꝙ ad nulla ſigna ꝗ moyſes de mandato
dn̄i faciebat emollari poterat ad credēdū deo Exo. vij. ⁊ viij. Ju
dei qui ihm̄ apprehēderunt fuerūt duriſſimi ⁊ obſtiati. qꝛ neqꝫ
p ſignū pſtracōis eoꝝ neqꝫ p ſanacōem auricule moti ſunt cōtra
ſup eū Jo. xviij. Lu. xxij. ¶ Duri ⁊ obſtinati nō ſolū nō acquie
ſcūt. ꝫ eciā ſi reprehendūtur peiores fiunt. nā durior fuit cayn p⁹
admonicōem dn̄i qn̄ frēꝫ occidit Gen̄. iiij. Obſtiati iudei zacha
riā eos increpātē occiderūt int̄ tēplū ⁊ altaꝛe Stephanū icrepā
tē iudeos de eoꝝ duricia ipſi eū neqͥter lapidauerūt Actu. vij.

¶ De eccīa vel templo.

¶ Eccleſia materialis eſt.
- Sine pigricia edificanda.
- Summa leticia dedicanda
- Vbi homicidia nō ſunt ꝑpetrāda
- Vbi ſpurcicia eſt emūdanda.
- Eſt ad officium implēdū viſitāda
- Vbi plebis vicia ſūt predicāda.

Eccleſia cū omni ſolliciudine ⁊ feruore debꝫ a fidelib⁹
edificari. Ido ſalomon maiorē ſolicitudinē habuit i
edificacōe templi dei ꝙ̄ ꝓprie domus. qꝛ templum pͥus pfecit et
incepit ꝙ̄ ꝓpriam domum. qꝛ templū in ſeptem annis. domꝰ
vero in tredecim. iij. Regū. vi. ⁊ vij. Magnā curam habuit do
min⁹ de edificacōe templi qū̄o p̄cepit ciro vt edificaret ei domū
in ihrlm quod pri⁹ predixerat p yſaiam. ꝑ. Eſdre. pͥmo. Iudei
prius edificauerunt templum ꝙ̄ muros ciuitatis. licet haberēt
inimicicias prope. ꝑ. Eſdre. iij. ¶ Eccīa edificata debet ſolem
niter ⁊ cum gaudio conſecrari in toto vel in parte ſcilicꝫ altari

Jdo magnam ſolẽnitatẽ fecit ſalomõ in edificacõe tẽpli .iij. re.
viij. Obtẽta victoriã de inimicis dixerũt machabei. Ecce ↄtriti
ſunt inimici nrĩ qꝛ ↄtaminauerũt tẽplum. aſcendam9 nunc in
nouare ⁊ mũdare ſcã .i. ecc̃iam dedicare. nec de domib9 ſuis fece
rũt mencionẽ .ꝑ. mach. iiij. Multũ deb3 homo timere violacõe3
tẽpli. Nã iudei ꝑliaturi cũ nicanore pl9 timebãt de violacõne tẽ
pli q̃ꝫ de ſuis ꝓprijs vxorib9 ⁊ filijs .ij. mach. xv. ¶ Ecc̃ia de
dicata deb3 ee̾ libera ⁊ gaudẽ de ꝑuilegio libtatis vt fugiẽtes
ad eam ſaluẽtur nec ibi aliquis occidat᷑. Jdo p̄cepit ioiadas
pontifex vt athalia educeret᷑ ex templũ ⁊ nõ occideret᷑ in tẽplo
iiij. Re. xi. Demetri9 ſtatuit vt q̃cũq3 fugerꝫ ad templũ. in õni
maleficio deb3 eſſe liber. ꝑ. mach. ꝑ. Quãuis iudei graui odio
pſequerent᷑ paulũ. tamẽ ꝓpter reuerẽciam ⁊ libertatẽ templi no
lebant eũ in templo occidere Actu. xxi. ¶ Ecc̃iam intrare deb3
homo mund9 a pc̃õ. Jn cuius figura dixit dñs moyſi. facias la
biũ3 eneũ ad lauandũ ⁊ miſſa aq̃ . aaron ⁊ filij ſui lauabũt ma
nus ſuas ⁊ pedes cũ ingreſſuri ſũt tabernaculũ3. p man9 intelli
gũtur opacões. p pedes affectões Exo. xxx. Non licebat n̄ pau
cis ⁊ mundis intrare in tẽplum ſiue tabernaculũ ⁊ tãgere vaſa
eius Nũ. iiij. Saluator noſter tẽplum mũdabat eiciẽs inde
vendẽtes ⁊ emẽtes ⁊ menſas nũmularioꝝ ſubuertit Mat. xxi.
¶ Ecc̃ia3 deb3 homo intrare ⁊ ſepe viſitaꝛe ⁊ ſpẽaliter ad horas
canonicas reddẽdas ⁊ orões offerẽdas. Jdo ↄmẽdat᷑ thobias
q̇ aſcẽdebat ihrl̃m ad templũ dñi ⁊ adorabat Thob. ꝑ. Jnſtru
endi ſunt pueri vt ecc̃ia3 viſitẽt exẽplo xp̄i q̇ q̈dragesima die a
natitate voluit in tẽplum deferri. ⁊ p triduũ a mr̃e q̄ſitus in tẽ
plo ſuit reptus Lu. ij. Petrus ⁊ iohẽs aſcẽdebant in tẽplũ ad
horã oracõnis nonã ⁊ tunc ſanatus eſt claud9 Actu. iij. Eunu
ch9 candacis regine ethiopũ ↄmẽdat᷑ q̇ de ethiopia venit ĩ ihe
ruſalẽ ⁊ in reuerſione ſedẽs in curru legebat yſaiã ꝓphã3. qđ ẽ
ↄ illos q̇ ad ſacra loca eũtes ⁊ reuertẽtes nõ referũt documẽta ſꝫ
vana. Actu. viij. ¶ Ecc̃ia3 d3 hõ viſitaꝛe freqñt ⁊ p̄dicacões ⁊
documenta audire que debent facere p̄lati ⁊ religioſi deteſtando
vicia ⁊ ↄmendando virtutes exemplo xp̄i qui multociẽs p̄dica
uit ⁊ docuit in templo Math. xx. Luc. xix. a̾ls. xx. Joh. vi. An
gel9 aperto carcere in quo erant apl̃i dixit eis Jte ⁊ loq̇mini in
templo verba vite huius Actu. v.

¶ De electõne prelatoꝝ·

¶ Electõem·
- Oracõ debet p̄cedere·
- Designacio solet incedere·
- Iustificacio debꝫ p̄cedere·
- Animacio debꝫ accedere·
- Malignacio solet incedere·

Electõem semꝑ debꝫ p̄cedere deuota oracõ ad deum vt
deꝰ corda eligenciũ illuminet ad vere ⁊ veraciter eligẽ
dum· sicut nos instruxit moyses qui moriturus ante electõem
alteriꝰ ꝓlati orauit dicens· Prouideat dñs deꝰ spm̄ oĩs carnis
hoĩe qui sit sup multitudinẽ hanc· Nueri· xxvij· Post mortẽ
iosue orauit populꝰ dñm ⁊ cõsuluit eum ꝓ duce Iudic· p̄· Apl'i
cũ eligerẽt coapostolũ loco iude ꝓditoris· statuerũt ioseph et
mathiã ⁊ orantes dixerũt Tu dñe qui corda nosti omniũ· ostẽ
de quẽ elegeris ex hijs duobꝰ Actu· p̄· ¶ Elegit deꝰ aliqñ ꝑla
tos p signa vel reuelacões ⁊ iste sunt optime electões· sic prece
pit moysi dicens· Accipe virgas singulas p cognacões suas a
cunctis principibus tribuũ ⁊ quẽ ex hiis elegero germinabit vĩ
ga eius ⁊ inuenta est virga aaron germinasse in signũ diuine
electõis Nume· xvij· De mandato dñi speciali elegit samuel
dd ⁊ vnxit eum in regẽ· p̄· Re· xvi· Barnabã ⁊ paulũ elegit dñs
p reuelacõem secrete Actu· xiij· ¶ Eligendi dñt esse boni ⁊ iu
sti vt populũ pacifice regent· tales dixit ietro moysi esse eligen
dos dicens ꝙ eligerꝫ sapiẽtes ⁊ timẽtes deum in quibꝰ esset veri
tas ⁊ qui oderint auariciã ꝑcipue clericis ⁊ religiosꝭ in exemplũ
Exo· xviij· Saul qñ erat electꝰ fuit bonus ⁊ non fuit melior inẽ
filios isrl' p̄· Re· ix· Post mortẽ saul filij de tribu iuda elegerũt
dauid bonũ in regẽ· ij· Re· ij· Appropinquãs morti dauid dix
it· de filijs meis elegit dominꝰ salomonẽ· p̄· pali· xxviij· Scri
psit iehu litteras in samariã· statim ut acceperitis litteras has
qui habetis filios dñi vestri eligite meliorẽ· iiij· Regũ· x· Voca
uit dñs ihs discipulos suos ⁊ elegit ex eis duodecim scꝫ melio
res q̊s vocauit apostolos· Luce· vi· Elegerũt apl'i stephanũ
viꝝ plenũ spũscõ ⁊ fide Actu· vi· ¶ Eligẽ dñt electores prela
tũ non infirmũ ꝫ fortẽ qui possit contra hostes spũales ⁊ corpo
rales fortiter defendere ⁊ onera prelacõis magnanimiter por
tare· Ideo moyses videns madianitas superare populum dei

⁊ poſtea volens ſe vlciſci de eis· elegit duodecī milia viroꝝ forā
um Nũi· xxxi· Videtes filij iſrł ꝙ gedeon viriliť pugnarꝫ dixe
runt· dn̄are tu nobis Judic· viij· Maiores natu de galaad ele
gerūt iepte dicentes· dn̄aē tu ī nobis ⁊ ſis prīceps noſter Judi
cū· xi· Amici iude dixerūt ionathe· ex quo iudas deffūct᷒ eſt ⁊ n̄
eſt ei ſimilis· eligim᷒ te hodie prīcipem ⁊ ducē ad bellādum bel
lum nr̄m· p̱· macħ· ix· ¶ Eligunt aliqn̄ mali ⁊ eligunť diuīo
iudicio in dampnū ⁊ malū eoꝝ· ſic abimelech ꝓcurauit eligi per
amicos ſʒ vtriſqʒ male ſucceſſit Judicū· ix· Parabola de ramno
quā ꝓpoſuit ioathan ptinet ad malos prelatos Judi· ix· Ter
ribili dei iudicio factus eſt rex ieroboā ſup decē trib᷒ iſrł q̄ fu
it occaſio ꝙ ꝑpł's receſſit a cultura dei· iij· Re· xi·

¶ De exhortacōe ⁊ predicacōe

¶ Exhortacio bona ſolet
- Contemnētes nō iuuare·
- Audientes honorare·
- Morientes liberare·
- Exercētes recreare·
- Deliqn̄tes coartare·
- Pacientes cōfortare·
- Parentes obſecrare·
- Neglıgētes incitare·
- Reuerētes animare·
- Non credētes reuocare·

Exhortacio ⁊ p̄dicacio obſtinatis non ꝓdeſt· exterior
enī exhortacio ſine interiori nichil ꝓdeſt ⁊ parū eſt ef
ficax Nam caym exteriori voce dei exhortatus ab incepta nequi
cia nō deſtitit ſʒ frēm ſuum abel crudeliť occidit Gen̄· iiij· So
domite cū āmonerētur male reſpōderūt ⁊ peſſime egerūt Gen̄·
xix· Hortatus eſt abner azahelē· ſʒ ipſe obſtinatus nō acquie
uit ideo occiſus fuit· ij· Regū ſecundo· Curſores ezechie exhor
tati ſunt filios iſrahel ſed aliqui obſtinati non audierunt eos·
ij· Paralip· triceſimo· Satis exhortabatur daniel regem na
buchodonoſor ꝙ peccata ſua redimeret elemoſinis· ſed non ac
q̄euit ideo nō ꝓfuit· Dan̄· iiij· ¶ Exhortacōes bonoꝝ audiētib᷒
⁊ ſeqn̄tibꝰ multū ꝓfuit ⁊ bn̄ accidit eis· ſic bn̄ accidit iacob qui
acq̄euit exhortacōibus mr̄is ⁊ ideo bn̄dictōem accepit Gen̄· xx
vij· Bn̄ ceſſit frib᷒ ioſeph q̄ crediderunt exhortacōib᷒ ruben

et iudee ne interficerent ioſeph· qꝛ per eum poſtea ab inopia fuit
ſbleuatū ⁊ exaltatū· Gen̄ xxxvij Serui naaman hortati ſunt eum
vt crederet verbis heli· qui acquieuit ⁊ in iordane ſe lauit et ſa
nitatem recepit· q̄rto Regū v· Thobie bene accidit qꝛ credidit
exhortationibus raphahelis· nam incolumis iuit ⁊ rediit· Tho
bie· vi· ¶ Exhortatio bona quandoqꝫ liberat hominem a morte·
Nam exhortatio quā fecit ſoror moyſi filie pharaonis liberauit
moyſen a morte· Exodi ij· Bonā exhortationem· quā fecit abi
gail ad dauid liberauit nabal a morte· p̄ Re· xxv· Quia mardo
cheus exhortatus ē heſter qꝫ rogaret regē et populū a periculo
eruit vt euidentiſſime patꝫ· Heſter iiij· Abimelech exhortatꝰ ē
ſedechiam ⁊ liberauit ieremiā de laci in quo erat· Iere· xxxviij
¶ Exhortatio bona laborem ⁊ fatigationē minuit et recreacōnē
tribuit· Nam exhortatio quam fecit ietro moyſi vt iudices cōſti
tueret ⁊ ipē non ſtulto labore cōſumeretur diminuit laborē ⁊
fatigationem moyſi· Exodi xviij· Deſiderans neemias edificarē
muros iheruſalē hortatus ē optimates ⁊ ingrātus dicēs· Sur
gamus ⁊ edificemus muros ⁊ confortate ſunt manus eorum in
bono· Nee· ij· ¶ Exhortatio retrahit a peccato iam in ꝓpoſito
exiſtentem· Sic exhortatio abigail ad dauid retraxit eum ab
homicidijs q̄ conceperat facere· p̄ Re· xxv· Quādiu vixit ioiada
qui inſtruxit ioas fuit bonus· ſed eo mortuo factus ē peſſimus
exhortatio enī illius retrahebat eum a malo· iiij Re· xij· ⁊ etiam
ij· palipo· xxiiij· Ad exhortationē neemie vſurarij reddiderunt
vſuras ⁊ vlterius non acceperūt· Nee· quīto· Iohāne baptiſta
exhortante populum· multi baptiſabantur cōfitentes pctā ſua
Math· p̄· ¶ Exhortatio bona tribulatos confortat et tribula
tiones patienter portare facit· Ideo thobias pergebat per omēs
in captiuitate poſitos exhortans eos· Thobie p̄· Tribulato iob
venerūt amici eius ad eum vt exhortacōnibꝫ cōfortarēt· Iob ij
Cum primꝰ ſeptem fratrum in ſartagine torq̄retur· ceteri vna
cum matre hortabantur ſe mori fortiter dicentes· dominꝰ deus
aſpiciat· ij Ry· vij· ¶ Exhortatio bona parētum ad filios facit
eos eſſe bonos· Ideo ſummopere ſtudere debēt parentes filios
et filias exhortari· Sic parentes vxoris thobie monuerūt eam
honorare ſocros· diligē maritum· regē familiam· gubernarē do
mum ⁊ ſeipam irreprehenſibilem exhibere· Thob· x· Moiturus

mathathias filios ſuos efficaciter exhortatus eſt ad agendū
viriliter ꝓ lege domini qđ ⁊ fecerunt. p̊. Mach. ij. ¶ Exhorta
cio bona incitat ⁊ iuuat homines ad bonum ⁊ virtutes. Sic iu
dith ſua exhortacōe animauit homines de bethulia ad viriliť
reſiſtendū holoferno Judith. ix. Judas machabeus hortabať
⁊ animauit populū ſermonibꝰ bonis. ij. Mach. xv. Paulus ⁊
barnabas hortabantur fratres vt ꝑmanerent in fide Actuum
xiiij. ¶ Exhortacōes in predicacōibus debent ſacerdotes libē
ter facere. quia eis hoc officium a deo iniungitur. Jdeo quia ex
ipſis predicatoribus peccatores ⁊ infideles ad dominū conuer
tuntur. ꝓpter primum dixit dominꝰ yſaie Clama ne ceſſes qua
ſi tuba exalta vocem tuā. annuncia populo meo ſcelera eorum ⁊
domui iacob pctā eoꝝ Yſa. lviij. Jheremias p̄mo de p̄dicacio
ne ſe excuſauit. poſtea domino cōſulente cōſenſit Jhere. p̊. c. ij.
Factum eſt verbū domini ad ionam ꝓphetam vt iret predicare
in niniuē grandem. que licet primo fugeret poſtea obediuit Jo
ne p̊. c. ij. Miſit ſaluator diſcipulos dicēs predicate dicētes ap
propinquabit regnum dei Math. x. Exprobrata incredulitate
diſcipulorum xp̄s dixit diſcipulis. Euntes predicate euangeli
um omni creature Math. xvi. ¶ Exhortacio predicacōis vti
lis eſt. qꝛ peccatores ⁊ infideles ad deum cōuertuntur. Sic pre
dicacio ione vtilis fuit niniuitis qui ꝓpter peccata debebāt ſub
uerti Jone. ij. Petro in penth. ſic efficaciter predicante conuer
ſi ſunt circiter tria milia hominū Actu. ij. Ad predicacōem pe
tri factus eſt numerus credencium quinqꝫ milia Actu. iiij. Pre
dicante paulo yconij multi crediderunt ex iudeis ⁊ grecis Act.
xiiij. Non debꝫ homo p̄dicator attediare nec ipſum audientes
dummodo ſermo ſit vtilis. Nam cum paulꝰ quadam vice pre
dicaſſet vſqꝫ ad mediū noctis. vir quidā adoleſcēs ſomno op
preſſus cecidit ⁊ mortuꝰ eſt quē paulꝰ ſuſcitauit ⁊ predicacōem
reſumens ꝓtraxit vſqꝫ ad diem Actu. xx. Eſdra ſtante ſup gra
dum ligneum ⁊ predicante ſiue legēte librum legis amane vſ
qꝫ ad mediam diem. omnis populꝰ congregatus eſt quaſi vir
vnus ⁊ aures eoꝝ erant erecte ad librū. ij. Eſdre. viij.

¶ De fallacijs mulierum.

¶ Fallacie mulierꝝ tendunt

- Ad guloſitatis deceꝑcōem.
- Veritatis ſubuerſionem.
- Carnalitatis accenſionē.:
- Cupiditatis replecōem.
- Pietatis compaſſionem.

FAllaces ſunt mulieres vt ſeducant homines ad om̄e viciū. ⁊ qꝛ ꝑ viciū gule omnia cetera vicia introducun tur. Jdeo de vicio hoc pri⁹ homines seducēdo decipiunt vt ſic ad ſpūalem ducant interitū. Nam occaſione eue ſeduct⁹ eſt ꝑm⁹ homo vt vetitū fructum comederꝫ ex quo mortē ſpūalem ⁊ tem palem incurrit Gen̄. iij. Zizaram ſicientē ex fatigacōe fuge Ja hel petiuit ꝑ aqua. ſꝫ iahel fraudulēter petēti aquā: tribuit lac te cuius potacōne obdormiuit quē tandē ipſa iahel clauo ⁊ mal leo occidit Judicū. iiij. ¶ Fallaces ſūt mulieres decipiēdo mē dacijs quib⁹ multū vtuntur fallendo. vnde zara vxor abrahe nō ſolum homines ſꝫ ⁊ deum voluit fallere menciēdo dicēs. nō riſi Gen̄. xviij. Cum ſuis mendacijs addūt aliq̄n lacrimas falſe mulie res vt cici⁹ credatur eis. ſic vxor ſampſonis fundebat lacrīas dicens. odiſti me ſimulans ſe ſampſonē diligere cui ſecretum poſtea reuelauit quod celare ꝓmiſit. Judicū. xviij. Mentita eſt dalida ſimulans ſe ſampſonē diligere donec ſecretum ſue for titudinis reuelaret quē poſtea tradidit inimicis Judicū. xvi. Vnde de talibus fallēter plorātibus quidā poeta dixit. Dū hu ſe ſonant hominū ſe ſpeciales gerunt. quē cum depauperauerint diciores querūt. Dum tibi prebet oſculū tunc magis lacrimat Vt hominē decipiat intencio verſatur. ¶ Fallacias multas in ueniunt mulieres vt viros ad luxuriam trahāt ⁊ ſic ad ſuas vo luptates alliciant. nam filie loth bene alios viros decepiſſent. ex quo patrē ad duplicem inceſtū ꝓuocauerunt Gen̄. xix. Mu lieres moabitarꝝ fornicari fecerunt filios iſrahel Numeri. xxv.: Domina cui ſeruiebat ioſeph fallere eum ad luxuriā voluit ſed neq̄uit Gen̄. xxxix. Licꝫ optima intencōe iudith holofernē per accenſionē luxurie decepit. Judith. x. Herodias ꝑ libidinē ſic dementauit herodem vt decollari faceret iohānem quē ſciebat virū iuſtum ⁊ ſanctū Math. xiiij. Mar. vi.: ¶ Fallacias inueni unt mulieres auaricia ⁊ cupiditate attracte. Sic rachel q̄ ꝓpter auariciā fuerat furata ydola pris cum pat ſcrutaretur omnem

ſuppellectilem iacob veniſſetqȝ intemerātorium rachelis· illa feſti
nans abſcondit ydola ſubter ſtramina cameli ⁊ ſedit deſup di
citqȝ patri· ne iraſcatur dominꝰ meus quia coram eo aſſurgere
nequeo· iuxta conſuetudinē feminaruȝ nūc accidit m̄· ſic ſolli ci
tudo queretis [illusa] eſt· Geneſ· xxxi· Zaphira p auariciam furata ē
precium agri ⁊ credidit petrum decipere ⁊ ipſa expta eſt diuinā
vlcionem Actu· v· ¶ Fallunt aliquādo mulieres iniquos vi
ros volentes alijs nocere ex ꝯpaſſione ⁊ pietate eruendo de eoꝝ
manibus innocentes· ſic fefellerunt obſtetrices pharaoneȝ vo
lentem interficere pueros filios iſrł· Exodi pmo· Raab mere
trix exploratores abſcondit ⁊ eos ad mortem querētes arte il
luſit Joſue· ij· Michol fecit fugere dauid a ſaule querēte euȝ oc
cidere ⁊ poſuit ſimulachꝝ ſup lectum eius ⁊ ſic deluſit ſaul ⁊ da
uid liberauit· p· Re· xix· Mulier quedā abſcondit nuncios da
uid in puteo tegens puteum velamine· ⁊ ſic illuſit nūcios abſa
lon querētes eos ad mortē· ij· Re· xvij·

¶ De fide ad deum·

Fides ad deum·
- Cōmendatoꝝ pfectōe oñdit·:
- Miracloꝝ ꝑceſſiōe extēditur·
- Inimicoꝝ abiectōe attēdit·
- Periculoꝝ euaſione attēdit·:
- Signoꝝ oñſione defendit·
- In deuotoꝝ ſaluacōe ppēdit·
- Predicatoꝝ inſtructōe īfūdit·
- Increduloꝝ vexacōe rephēdit·:

Fidem habentes magnam ⁊ deo credentes in ſcriptu
ra ſacra cōmendantur vt eorum exemplo credamus·
Nam credidit abraham deo ⁊ reputatum eſt ei ad iu
ſticiam Geñ· decimo qnto· Moyſen de magna fide ꝯmendauit
apoſtolus dicens· Fide moyſes magnus effectꝰ eſt Heb· xi·
Mariam virginem de magna fide cōmendauit elizabeth dic
Beata es que crediſti Luce pmo Commēdauit ſaluator fide
centurionis dicens· Non inueni tantam fidem in iſrł· Math·
octauo· Credentes laudat dominus eos eſſe beatos dicens Be
ati qui non viderunt ⁊ crediderunt Johānis viceſimo· De fi
de ꝯmendatur ſtephanꝰ· Nam dicitur· ſtephanus plenꝰ ſpū
ſancto ⁊ fide Actuum· vi· ¶ Fides aliquando acquiritur ex

miraculis precedentibus ⁊ oſtenſis. Dum enim vident homines
fieri miracula inducuntur citius ad credendu3. Ideo poſtꝗ̄ filij
iſrahel tranſierunt mare miraculoſe diuiſum et viderunt phara
onem ſubmerſum timuerūt deum ⁊ crediderūt deo. Exodi xiiij.
Magi videntes ſtellam eis miraculoſe demonſtratam receperūt
magna3 ⁊ nouam fidem. venientes de longinquo adorare puerū
paruulum ipm̄ deum eſſe credentes. Mathei. ij. Viſo miraculo de
claudo ſanato per petrum et iohānem factus eſt numerus crede
tium quinq3 milia. Act. iij ⁊ iiij. Paulus ⁊ cornelius modo va
rio ſed vterq3 oſtēſo ſibi miraculo eſt cōuerſus ad fidem. Act.
ix. ⁊. x. Procōſul videns elymam magū per paulum miraculo
ſe cecatum. credidit. Act. xiij. ¶ Fidei attribuitur victoria. ip
ſa enim eſt que triumphum habet de hoſtibus iuxta illud. San
cti per fidem vicerunt regna. magna enim eſt victoria que vin
cit mundum fides noſtra. Ideo dixit ionathas cū magna fide
armigero ſuo. Non eſt deo difficile ſaluare in multis vel in pau
cis. ꝗ poſtea habuit victoria3. p̄ Re. xiiij. Cū mag̃ fide dixit dd̄
ad golia3. tu venis ad me cū gladio ⁊ haſta et clipeo. ego aūt
venio ad te in noīe dn̄i. et triūphum hūit in pugna. p̄ Re. xvij.
Magna fides fuit qn̄ dixit aza. dn̄e non ē apud te vlla diſtācia
vtr3 in paucis auxiliaris an in multis. et bellās victoriam hūit
ij. palip. xiiij. Similē dixit iudas machabe⁹ ⁊ extitit triūpha
tor. p̄ Mach. iij. ¶ Fides facit hominē ſecurum in om̄i periculo ⁊ au
fert om̄ni timorem. Ideo dixit ioſaphat exercitui ſuo. credite in
domino deo et ſecuri eritis. ij palipo. xx. Eſdras venturus in irl̄m
p periculoſā viam erubuit cōductum petere a rege. ſꝫ cū magna
fide cōuertit ſe ad dominū ieiunijs ⁊ orōnibus. p̄rio Eſdre viij.
Neemias vidēs imminere edificantib⁹ pericula dixit cū fiducia.
de⁹ noſter pugnabit pro nobis ⁊ nos ſecure faciem⁹ opa. Nee
iiij. Tres pueri miſſi in fornacem magna fide dixerunt. Eripuit
nos deus nr̄ ab inferis et ſaluos fecit de manu mortis. Dan. iij.
Ex ſuperhūdanti fide pceſſerūt verba ſeptem frm̄. ij. Mach. vij
¶ Fides operat̄ miracula id eſt fidem hn̄tes miracula operant̄
p fidē. Ideo xp̄s dixit. ſi hūeritis tantā fidem ſicͭ granū ſynapis
et dixeritis huic mōti. tranſi hinc. ⁊c. Math. xvij. Dixit etiam
xp̄s. Signa autē eos qui crediderīt hec ſeqn̄tur. In noīe meo
demonia eiciunt. līguis loqūtur nouis. Marci vltio. Miracula

eciam recipiūt fidē habentes· idō dominꝰ ꝓpter fidē cēturionis
ſanauit filium eius Math· viij· Multū valet fides ꝓpria· ſi ꝓp
ter fidē alienam paliticus ſanatus eſt· q̄d fit ꝑ ꝓpriam? Mat
viij· Quia mulier chananea magnā fidem hūit idō ſanitatē fi
lie impetrauit Math· xv· Credēs pater pueri lunatici dixit cre
do domine adiuua incredulitatē meam Mar· ix· Paulꝰ videns
quendā claudum qui poſtq̄ accepit fidem paulꝰ eum ſanauit
Actu· xiiij ¶ Fides ſaluat· i· facit homines ſaluari· ideo mulier
paciens fluxū ſanguinis dixit intra ſe· ſi tetigero fimbriā veſti
menti eius ſalua ero· ⁊ ſequit̄· Confide filia fides tua te ſaluā
fecit Math· ix· Magna fuit fides magdalene ꝓpter quā xp̄us
dixit ei· fides tua te ſaluam fecit vade in pace Luc· vij· Cuſtos
carceris in quo erat paulꝰ· videns terremotū ⁊ carcerē aptum
dicebat· Quid me oportꝫ facere vt ſaluꝰ fiam? Rn̄dit paulus·
crede in deum ⁊ ſaluus eris Actu· xvi· ¶ Fidē inſtruit· ⁊ inſtru
ere debent p̄lati ⁊ predicatores verbi dei populū audiētem ⁊ ad
eam inducere nō credētes· Nam p̄dicante petro in penth· credi
derunt tria milia viroꝝ Actu· ij· Multi ſamaritani crediderūt
in predicacōe philippi ⁊ eciā ſymon magus Actu· viij· Poſtq̄
philippus predicauit eunucho dixit eunuchus· Ecce aqua q̄s
ꝓhibet me baptiſari· dixit philippus· ſi credideris ex toto cor
de· Et ait· Credo dominū ihm̄ xp̄m Actu· viij· Quidā ciprij ⁊ ci
renci loquebātur ad gentes ⁊ cōuerſi ſunt ad fidē Actuum· xi·
¶ Fidem non habētes debent reprehendi ⁊ puniri· idō zachari
as qui verbis angeli fidē non adhibuit angeluſ eum taciturni
tate puniſſit dicens· non poteris loqui quouſq̄ hec fient ꝑ eo q̄
n̄ credidiſti Lu· p̄· Puniuit illos dn̄s de patria ſua ꝓpt̄ carēciā
fidei ſubtrahēdo virtutes ⁊ miracula q̄ nō fecit ibi virtutes mł
tas ꝓpter incredulitatē eoꝝ Math· xiij· Reprehēdit ſaluator pe
trum dicēs· Modice fidei· quare dubitaſti? Mat· xiiij· Thomā
non credētem dn̄s reprehendit dicēs· Noli eē incredulꝰ Jo· xx·

¶ De fide magna mulieꝝ·

Fides mulieꝝ magna eſt·
- More viroꝝ ſic extollit̄·
- Verbū ſcōꝝ ſic obſecrātur·
- Ne creditoꝝ corda ꝑmant̄·

Fides ſanctarum mulierum in ſacra ſcriptura extollitur ꝛ laudatur. Nam cõmendat apoſtolꝰ fidem raab. que non periit cum incredulis. ſuſcipiens nuntios ioſue exploratores in pace. Joſue ii. Cõmẽdatur ruth de fide que dixit ſocrui ſue. populus tuus populus meus et deus tuus deus meus. Ruth. pmo Redarguitur zacharias ab angelo de infidelitate et Elizabeth cõmendatur de fide qꝛ fideliter exclamauit. Luce p. De reſurrectione domini multos viros legimus dubitaſſe. ſed de mulieribus nichil tale. ſed legimus qꝫ xp̄s primo marie magdalene apparuit. et illa credens fideliter currensqꝫ velociter apoſtolis ãnuntiauit. Math xxviij. Marci xvi. Luce xxiiij. Johãnis xx.

¶ Fidem habent mulieres ſancte credendo verbis ſãctorum virorum ꝛ eis fidez plenarie adhibẽdo. Sic vidua ſareptana verb helie fidem adhibuit. licz ille rem multum difficilem iuberet. iii Re. xvij. Alia mulier multis debitis obligata v̾bis helizei fidez adhibuit ꝛ vaſa multa mutuo acqſiuit et oleum multiplicatũ inuenit. iiij Re. iiij. Lidda purpuraria paulo inſtructi credidit ꝛ baptiſata eſt cũ omni domo ſua. Actu. xvi. ¶ Fidem non ſolũ mulieres ſꝫ et omnes homines confiteri debent. qꝛ corde credit ad iuſtitiam ore autem confeſſio fit ad ſalutem. Rom. x. Mundi creatorem ꝛ corporum reſurrectionem cõfitebatur illa mulier que ſeptem filios ad mortem pro dei legibꝰ aiauit. ii. Mach vij. Anna ꝓphetiſſa confitebatur domino ꝛ loquebatur de illo omnibus qui expectabant redemptionem iſrahel. Luce. ij. Mulier ſamaritana confeſſa eſt fide dicens. Scio qꝛ meſſias venit qui dicitur criſtus. Joh. iiij. Confeſſio fidei marthe ſimilis fuit confeſſioni petri. Petrus enĩ dixit. Tu es criſtus filius dei viui Math. xvi. Mar. viij. Luce. ix. Martha autez dixit. ego credidi qꝛ tu es xp̄s filius dei viui. Joh. ix. De fide mulieris ſanguiflue chananee et magdalene q̄re proximo capitulo p̄cedenti.:

¶ De fidelitate ſeruanda:.

¶ Fideles debent eſſe hõines:.
- Obedientia vere parendo:
- Beniuolentia ſe diligendo
- In p̄ſentia bene regendo:
- Pleni ſcientia conſulendo:
- Incurrẽtia pacta tenendo

FIdeles debēt eſſe ſerui dn̄is ſuis ⁊ nunq̄ꝫ ſibi mādata
pretermittē· Sic ſeruus abrahe fideliter egit ſibi ꝯmiſ
ſum a dn̄o qn̄ iuit ꝑ rebecca nuru ſuā Gen̄·xxiiij· Ja
cob fidelit̄ ſeruiuit laban paſcēdo greges eius Gen̄·xxxi· Erga
dominū ſuū ioſeph fideliter ſe habuit qn̄ vxorē eius ſe vrgētē
tangē recuſauit Gen̄·xxxix· Noluit dauid tāgere dn̄m ſuum ꝑ
ſeq̄ntem cū ſe tn̄ bene potuiſſet eū occidere·p̄·Reḡ·xxiiij· Armi
ger ſaul licꝫ indiſcrete tamē fidelit̄ ſe habuit qn̄ viuere noluit
poſt mortē domini ſui·i·Re·xxxi· Fideliter ſe habuerunt viri ia
bes ⁊ dilectiōem grādem oſtn̄derunt dn̄o ſuo· qꝛ mortuo ſaul ipſi
nocte venientes rapuerunt corpa eius ⁊ filiorū ⁊ ea honorifice ſe
pelierunt·p̄·Re·xxxi· Vrias fidelis fuit in dilectōne domini ſui
qꝛ q̄ꝫdiu ioab capitaneus exercitus dauid eſſet in bello noluit
vrias intrare in domū ſuam ⁊ dormire cum vxore ſua quātum
cūqꝫ fuiſſet ſolicitatus a rege·ij·Regū·xi· Joab fuit domino ſuo
valde fidelis quādo capiendo ciuitatē miſit pro domino ſuo da
uid ne ſibi nomen victorie aſcriberetur·ij·Re·xij· Tres viri ro
buſtiſſimi fidelitatem magnā ⁊ dilectionem oſtenderunt domi
no ſuo dd̄ offerētes ei aquā de ciſterna bethleem cuꝫ magno pe
riculo pſonarum·ij·Regū·xxiij· ⁊ ·p̄·palip·xi· ¶ Fidelitatē de
bent inter ſe ſeruare amici tempe tribulacōnis ⁊ alterutruꝫ ſe
iuuare· Sic ionathas indicauit dauid iram pr̄is ſui ⁊ ipſum
quātum potuit excuſauit·p̄·Re·xx· Dixit dauid ad abimelech
amicum ſuum· Non timeas ⁊ non paueas quicq̄ꝫ· qui quefie
rit animā tuam queret ⁊ meā·p̄·Regum·xxij· Cum fugerꝫ da
uid abſalon dixit ei ethai viuit dominꝰ viuit ⁊ anima tua· qꝛ i
quocūqꝫ loco fueris ſiue in vita ſiue in morte tecum ero·ij·Re·
xv· Rex iſrl̄ dixit regi iuda amico ſuo· Vbi ego ibi ⁊ tu· ⁊ ſicut
populꝰ tuus ita ⁊ populꝰ meus·ij·Paralip·xviij· ¶ Fideles de
bent eſſe p̄lati ſubditis ſuis ⁊ eos more boni paſtoris ⁊ n̄ mer
cenarij fideliter defendē Jdō fideliter egit ioiada pontifex cuꝫ
ioas rege filio iōram·iiij·Re·xi· Licet ipē poſtea male recogno
uit ingratus·ij·palip·xxiiij· Onyas ſumus ponfex fidelit̄ labo
rauit vt cuſtodiret depoſita templi in vſus viduaꝝ que ſymō
auferre nitebat̄·ij·mach·iij· ¶ Fideles debent eē homines i cō
ſilijs ⁊ fidelit̄ dare cōſiliū indigentibꝰ· Sic ioſeph fidelit̄ ſe ha
buit in ꝯſilio qd̄ dedit pharaoni ꝑ qd̄ eciā famē euaſit Gen̄·xli

Viri dauid dederūt ei fidele cōſilium ꝙ ipſe nōn exirꝫ cū eis ad
ꝑlium dicētes. Non exibis qꝛ tu vn⁹ ꝓ decemmilib⁹ ꝯputabe
ris. ij. Re. xviij. Scđa vice iurauerāt viri dauid dicētes. Jam
nō egrediens nobiſcū in bellum ne extinguat̃ lucerna in iſrl̃. ij.
re. xxi. Diſcretū ⁊ fidele conſiliū dederunt quidaꝫ de aſia paulo
ne ſeparet in theatro Actu. xix. ¶ Fidelitas ſeruāda eſt in pro
miſſo vt homo ex pacto id qđ libere ꝓmittit obſeruet fideliter
Sic raab fideliter ſe habuit cū exploratoib⁹ quos ſaluare pro
miſit Joſue. ij. Joſue etiā fideliter habuit ſe ad eaꝫ ſaluādo. ſic
exploratoēs ꝓmiſert Joſue. vi. Quāuis gabaonite fefelliſſent
ioſue ⁊ populū eius. tamē ioſue pacta ⁊ iuramēta fcā cū eis fide
liter ſeruauit. Joſu. viij. al's. ix. al's. x.

¶ De filijs erudiendis.

Filij inſtruēdi ſūt a pentib⁹.	Cū reuerēcia deū timere.
	Sūma decēcia mala cauē.
	Cū ꝯplacēcia mores hrē.

Filij inſtruēdi ſunt ꝑmo ⁊ an̄ omnia ad diligēdum de
um ⁊ reuerēdum qđ ſi non faciūt ſepe cōtingit ꝙ tales
pueri mala morte moriūtur. Nam qꝛ fili⁹ mulieris iſrahelitice
quē habuerat de viro egipcio fuerat male inſtruct⁹ a pentib⁹
ꝑſtatus itaqꝫ ſpuri⁹ filius mulieris iſrahelitice blaſphemauit ⁊
ex ꝑcepto dni̅ lapidatus fuit Leui. xxiiij. Precepit dn̄s filijs iſ
rahel vt docērēt filios ſuos magnalia q̄ fecit eis vt euꝫ magis
honorarēt Deut. xi. Sollicitus erat iob de filijs ne forte deuꝫ of
fenderꝫ Jđo ꝓ eis quotidie ſacrificiū offerebat oib⁹ pentibus
in exēplū Job ꝑ. Mater ſeptē fratꝝ machabeoꝝ mirabilit̃ in
ſtruebat filios ſuos in hijs q̄ ad deū erant. ij. mach. vij. ¶ Fi
lij inſtruēdi. corrigēdi ⁊ corripiēdi ſunt a pentib⁹ de vicijs q̄ cō
mittūt. ſic iacob increpabat ioſeph filium ſuū reuelanteꝫ ſom
nia de ſupbia ⁊ ambicōe p quā videbatur velle patri ⁊ matri
⁊ fratrib⁹ dominari. Geñ. xxxvij. Arguebat iacob filios ſuos
de negligencia dicens. quare negligitis Geñ. xlij. Quia heli ne
gligēter corripuit filios. ipſe ⁊ ipſi grauiter ſūt puniti. ꝑ. Reg
iiij. Contumax fili⁹ ⁊ ſupb⁹ q̄ ꝓpter patris impium nō dimit
tit pcā ꝑcipitur a dn̄o lapidari Deu. xxi. Adonias qui non fu
it correptus a prē volens ſupbe regn̄re fuit a fratre ſuo ſalomōe
occiſus. iij. Regum. ij. ¶ Filij erudiendi ſūt ⁊ docendi operari

bonos mores ꝛ virtutes. Sic dauid appropinquās ad mortē inſtruxit filium ſuū ſalomonē de regimine bono. ꝑ. palip. xxviij.
In ōni tempe debꝫ pater filiū inſtruē bona agere. nam thobias docuit filium ſuū ab infancia Thob. ꝑ. et poſtea in iuuētute Thob. iiij. poſtea in morte Thob. xiiij. Parētes multū debēt inſtruere filias qn̄ matrimonio copulanᷣ. Sic pentes ſare monuerūt eā honorare ſocerū. diligere maritū. gubernare domū. ꝛ regere familiam ꝛ ſeipſā irrepꝛhenſibilem exhibē Thob. x. Quia pentes ſuſane iuſti erant Jdo inſtruxerunt filiam ſuā iuxta legem moyſi que poſtea noluit adulterio cōſentire Dan̄. xiij. Mathathias inſtruxit filios ſuos dans eis vnū in ducē ꝛ alium in conſiliatorem omnibꝰ nobilibus in exemplū. ꝑ. mach. ij.

¶ De fortitudine bona.

¶ Fortes ꝛ ſtrennui debent eſſe.
- Viri potētes ad ſuccurrēdum.
- Pure viuentes ad aſſerēdum.
- Guerras agētes ad fugiendum
- Bella regentes ad acuendum.
- Preuemētes ad inuadendum.
- Se munientes ad reſiſtenduꝫ.
- Pacientes ad ſuſtinendum.

FOrtes debēt eſſe viri potentes ad ſuccurrēduꝫ ꝛ adiuuandum in prelijs ꝛ piculis ſuccurrētes. ꝑſertim contra hereticos ꝛ malos ꝛ puerſos homines. Talis fuit fortitudo abrahe Qui audiens captum eſſe loth. aſſumptis tricentis et decem ꝛ octo vernaculis ſuccurrit ei ꝛ liberauit eum ꝛ reduxit cū cū tota ſua ſubſtancia Gen̄. xiiij. Saul fortiter ſuccurrit viris iabes galaad ꝛ obſeſſis a naab ꝛ liberauit eos. ꝑ. Re. xi. Joiada ſtrēnue ſuccurrit regi ioas puulo eiecto de regno p athaliā ponens eum erga regem. iiij. Regum. xi. et. ij. Paralip. xxiiij.
¶ Fortem ſtrēnuum ꝛ audacem reddit hominē puritas conſciēcie ꝛ ad dicendum ꝛ agendum ſecure. Sic iacob timens iurgium ait. Quā ob culpam ꝛ ob quod peccatum ſic exarſiſti me. Geneſ. xxxi. Per puritatem iacob cui femur emarcuit luctans cum angelo dixit angelꝰ ei. Si contra deum fortis fuiſti quāto magis contra homines preualebꝭ Gen̄. tricesimo ſecūdo. Moyſas purus audacter ꝛ conſtanter ſtetit coram pharaone arguēſ eum Exodi quinto. ꝛ pluribꝰ ſequētibus. Judith q̄ꝛ puram ꝛ

dam intentionem habuit· contra holofernem ſtrennuitatem
exercuit· Judith xiij· ¶ Fortes ſūt bellatores in p̄liis viriliter
et ſtrennue p̄liantes et maxime iuſtum bellum· Sic phinees
viriliter occidit zambri luxuriantē cū ſcorto madianitarū ꝫ tranſ
fodiēs ambos cū pugione i locis genitalibꝫ· Nū xxxi· Caleph
dixit· Hodie octogintaquinqꝫ ānorum ſum ſic valēs vt eo va
lebam tempe quo miſſus ſum ad explorandū· illius in me tem
poris fortitudo perſeuerat vſqꝫ hodie tam ad bellandū q̄ adag
grediendum· Joſue xiiij· Gedeon fortiſſimus in trecentis viris
magnum populum ſuperauit· dixerat em̄ ei prius angelus domi
nus tecum virorum fortiſſime· Judicū· vi· Vnus formidoloſus
diſſipat totum exercitum· ideo dixit gedeon· Qui formidoloſus
eſt et pauidus reuertatur· Judicū vij· Sampſō multa fortitudine percuſſit
philiſteos· Judicum xv ꝛ xvi David fortiter ſuperauit leonem
et vrſum ꝛ goliam· p̄ Re· xvij· Fortiter licet diſperate preliati
ſunt duodecim pueri ex p̄te iſboſeth et duodecī ex parte david
ij· Regū ij· Viriliter percuſſit iehu duos reges ꝛ iezabel ꝛ ꝓphe
tas baal· iiij Re· ix ꝛ x· ¶ Fortem reddunt exercitū confortatio
nes principum et ducum· Jdeo caleph et ioſue viriliter cōforta
uerunt populum dicētes· Aſcendamꝰ ꝛ poſſideamꝰ terram· Nū
xiij· Moyſes dixit ad ioſue· Cōfortare ꝛ eſto robuſtus tu enim
introduces populum· Deute· xxxi Pergens ioſue ad belli in cō
tra plures reges ipſe primꝰ aſcendit quaſi alios ſequentes cō
fortans· Joſue viij· Captis quinqꝫ regibꝰ dixit ioſue princi̇pi
bus· ponite pedes ſup colla regū et nolite timē· Joſue x Aod
p̄nceps confortauit populum dicens· ſequimini me tradidit do
minus inimicos noſtros in manibꝰ noſtris· Judicū iij· Judas
machabeus hortabatur milites ſuos dicens· ne timueritis· p̄mo
Mach iiij· ¶ Fortis ꝛ audax debet eſſe vir bellator ad preue
niendum· Nā ſcd̄m tullium· Melius eſt preuenire q̄ preueniri
et magnam habet p̄rogatiuam q̄ poteſt dare primum ictum·
Sic ſuperauit dd̄ cū vno milite deſcēdens in caſtra ſaul ꝛ abſtu
lit ſceptrū et ciphū ꝛ haſtā eius· p̄ Re· xxvi· Jonathas cū ſuo
armigero introiuit in ſtationē philiſtinorū ꝛ p eos filij iſrl' vi
ctoriā hūerūt· p̄ Re· xiiij· De viris audacibꝫ legit· ij Re· xxiij·
¶ Fortis ꝛ ſtrennuꝰ eſt q̄ ſtrennue et valēter reſiſtit licꝫ aliqn̄
preueniatur· Jdeo filij iſrahel armati receſſerūt de terra egipti

vt ſe ab inſeqñtibus tuerētur Exo·xiiij· Filij iſrł vna manu edi
ficabant ⁊ vna manu tenebant gladiū vt ſe ab inimicis tuerē
tur· Nee·iiij· Audiētes filij iſrł potēciaȝ holofernis virlit̄ pa
uerūt ſe ad reſiſtendū Judic·iiij· Magnā fortitudinē habuit
mathatias ad reſiſtendū hoſtibꝰ iudeoꝝ·ꝓ·mach·ij· ¶ Forti
tudo ꝑfectiſſima ⁊ toleracia aduerſoꝝ Talis fuit fortitudo triū
pueroꝝ miſſoꝝ in caminū ignis dicenciū· Ecce eni deus noſter
quē colimꝰ poteſt nos eripe de camino ignis ardentis ⁊ de mai
bus tuis rex liberare Dan·iij· Job fortiter ſuſtinuit picula reꝝ
multaꝝ oblacionē filioꝝ occaſioneȝ ⁊ ꝓprij corpis leſionē Job
ꝓ· Et eleaſarꝰ ⁊ illi ſeptem frēs cū matre eoꝝ penas virlit̄ ſuſti
nuerūt·ij·mach·vi·⁊·vij· Stephanꝰ plenus grā ⁊ fortitudīe
virliter ſuſtinuit lapides Actu·vij·

¶ De fortitudine mulieꝝ·

Fortes fuit muliēs aliqñ·
- Ad viroꝝ liberacōem·
- Ad aduerſoꝝ toleracōem·
- Ad amoris demonſtracōem·

FOrtes inuente ſunt mulieres ad ſaluandum viros in
ſacra ſcriptura ⁊ aliqñ picults ſe exponentes· Nā del
bora ſic ſua fortitudine populū liberauit cū iudicaret iſrł qꝛ ba
rath noluit ire in ꝑlium nec ducere exercitū niſi ipſa ſecum tran
ſiret· que reſpōdit Ibo quidē tecum Judicū·iiij· Virliter libe
rauit abigail virum ſuum a morte·ꝓ·Re·xxv· Magno piculo
expoſuit ſe heſter vt populū liberaret a lata ſentēcia Heſter·vi
⁊·x· Judith fuit in magnis piculis dum holofernē occiderē vt
populū liberaret Judith·xiij· ¶ Fortes fuit mulieres ad ſuſti
nendū aduerſa· ſic ruth tpe noctis manſit i agro ꝓiciēs ſe ad
pedes boos Ruth·iij· Sara filia raguelis multa ſuſtinuit adū
ſa in occaſione ſeptem virorum Thob·iij· Mater ſeptē macha
beoꝝ valde fortis fuit ſuſtinēdo aduerſa· Suſtinuit eni dupli
cia tormenta in filijs ⁊ in ſeipſa·ij·mach·vij· Maria mater cri
ſti in paſſione dilectiſſimi filij ſui fuit fortiſſima· qꝛ ſtans iuxta
crucem gladius paſſionis cor ipſiꝰ ꝑtranſiebat· iuxta vaticini
um ſymeonis Johānis decimonono· De vaticinio ſymeōis Lu
ce·ij· ¶ Fortē fecit ⁊ audacē mulierē amor inflāmans ita vt ca
lefacto igne amoīs nec paueat quid occurrat ⁊ inde inuēte ſūt
mulieres que ardore filioꝝ ſuccenſe leonibꝰ q̄ filios rapuerunt

vt filios liberarent occurriſſe leguntur. Sic magna fuit fortitudo
magdalene ⁊ audacia q̄ amore xp̄i accēſa in paſſiōe affuit iude
os armatos non expauit ⁊ crudeliſſiōs. toties ad ſepulchrum
cuſtodib⁹ vallatū venit. diſcipul' recedētibus nō recedebat. Que
eciam audacter dicebat demōſtrādo amorē. Dn̄e ſi tu ſuſtuliſti
eū dicito michi vbi poſuiſti eū ⁊ ego eū tollā. Jo. xx.

¶ De fortitudine mala.

¶ Fortes ſūt hoīes mali.
- Ad offendēdā innocēciam.
- Ad inferendā violēciam.
- Ad poſtponendā reuerēciam.

FOrtes ſunt hoīes mali ad nocendū innocētibus ⁊ vt
eis anteq̄ȝ noceāt multis ſe piculis exponūt. poſtea fi
ne peſſimo terminant. Sic fortis fuit cayn qui inſurrexit in frēm
innocētem ⁊ eum occidit. ſȝ ipſe ſimiliter poſtea fuit occiſus Ge
neſ. iiij. Abimelech multū laborauit occidēdo ſeptuaginta fra
tres ſuos innocētes. ſȝ ipſe eciā periit mala morte Judic. ix. Mul
tis piculis ⁊ laborib⁹ expoſuit ſe ſaul pſequēdo dauid. ſed neq̄
ciam animi ſui non pfecit. i. Re. xxiiij. ⁊ aliquib⁹ p̄cedentib⁹ et
ſequentib⁹. Abſalon volens patrem a regno compellere non
nocētem ſȝ bn̄factorem ſibi. multos labores ſuſtinuit ⁊ piculis
multis ſe expoſuit ⁊ tandem male finiuit. ij. Regū. decimoquin
to. xvi. ⁊. xvij. Multum laborauit herodes xp̄m innocentem vo
lens interficere. ⁊ ob hoc occidit pueros innocentes Math. ſe
cūdo. Plures q̄ȝ quadraginta viri ſe nō vouerūt comedere neqȝ
bibere donec occideret paulū Actu. xxiij. ¶ Fortes ſunt mali
ad mouendas guerras ⁊ bella ſe multis piculis exponētes. nā
multū laborauerūt illi quatuor reges qui poſt magnā ſtragem
hominū debellauerunt regem ʒodomorum ⁊ loth in captiuitatē
duxerunt. Geneſis. xix. Terras multas perambulauit holofer
nes ⁊ deuaſtauit eas multa bella pcurrens ⁊ mouens. tn̄ vna
mulier decapitauit eum anteq̄ȝ cōpleret deſiderium ſuum malū
Judith p totū ¶ Fortes ſunt mali homines volētes ſe contra
deū erigere ⁊ opa diuina minuere Ideo iherob oam multū labo
rauit vt poſſz populū a domino dauid ⁊ a cultura dei facere deui
are. iij. Re. xij. ⁊. xiij. Anthiochus multum laborē ſuſtinuit vt
cultū dei deſtrueret in iudea ⁊ tandē depauperatus ⁊ cōfuſus
in aliena terra miſerabiliter eſt defunct⁹. ij. Macha. ix. Non

ſolum prudētes vt dicit Lu. xvi. ſed eciā ferueciores ⁊ promp cio
res ſunt filij ſeculi huiꝰ filijs lucis ⁊ forciores in laborādo ſūt ad
ꝯplenda mala cōcepta. Nā diſcipulꝭ dormiētibꝰ iudas tractās
ꝓdicionem xp̄i ſollicite vigilauit Math. xxvi. Principes ſacer
dotū multa ſollicitudine fatigati ſunt vt nomē xp̄i poſſent exti
guere. Nam cuſtodes ſepulchri pecunia cōduxerunt vt mēdaci
ter dicerent eſſe furatū corpꝰ ihū. Math. xxviij. Itē pricipes ſa
cerdotū diſcipulos ihū incarcerauerūt p̄cipiētes ne in nomine
ihū loquerētur Actu. iiij.

¶ De gracijs agendis.

¶ Gracie reddende deo ſunt pro.
- Bn̄ficiorꝫ recepcōe gratifica.
- Periculorꝫ euaſione mirifica.
- Inimicorꝫ eiectōe magnifica.
- Filiorꝫ adepcōe carifica.
- Infirmorꝫ ſanacōe deifica.
- Ciborꝫ aſſumpcōe pacifica.

Gracie agende ⁊ reddēde ſūt deo ꝓ multitudine bn̄fici
orum que a deo recepimꝰ. Vn̄ iacob poſt multa benefi
cia que a dn̄o abundant' receperat ditatus liberis ⁊ ōnibꝰ bonis
gracias agebat dn̄o dicens. Memor ſum cunctis miſeracōibꝰ
tuis Gen̄. xxxij. Audiens dauid factā ſibi graciā. ⁊ multa bn̄
ficia ſibi a deo p̄miſſa ꝑ nathan ꝓphetā gracias humilit' egit
ij. Re. vij. Daniel de multis bn̄ficijs a deo ſuſceptis grās egit
deo dicens. Sit nomē dn̄i benedictū Dan̄. ij. Paulꝰ grās age
bat deo ꝓ beneficijs a dn̄o ſibi collatis dicēs. Grās ago dn̄o meo
j. Cor. j. Itē gracias agebat ꝓ bn̄ficijs fratribus collatis et
omnes homines ad exhibēdas gracias inducebat dicēs Sem
per gaudete. ſine intermiſſione orate. in ōnibꝰ grās agite Rō.
j. Ephe. v. Theſſ. v. ¶ Gracie reddēde ſunt deo ſingulariter
ꝓ liberacōne ⁊ euaſione periculorꝫ ⁊ tribulacōnū. Vn̄ voluit do
minꝰ vt liberacio filiorꝫ iſrl' de ſeruitute pharaonis nunꝗ rece
deret ab eorꝫ memoria dicēs. Erit quaſi ſignū in manu tua Ex
odi. xiij. Poſtꝗ filij iſrl' liberati ſunt tranſito mari rubro. grās
egerunt ⁊ dixerunt. Cantemꝰ dn̄o glorioſe Exo. xv. Tres pueri
grās dabant deo liberati de camino ignis Dan̄. iij. Scripſerāt
iudei ⁊ populꝰ ariſtobolo grācias agētes dn̄o qꝫ de magnis piculꝭ

liberati ſunt. ij. machꝫ. p̄. ¶ Gracie reddēde ſunt deo ꝓ triūphiſ
⁊ victorijs inimicoꝝ que diuina bonitate obtinuerūt. Jdeo pt⁹
mirabilē victoriā moabitaꝝ filij iſrl̄ obtulerūt ꝓ victoria ha
bita dona ⁊ munera ꝑ que ſibi grās referebat. Nūeri. xxxi. Simi
ter poſt victoriā de zizara barath ⁊ delbora cecinerūt dn̄o. Judi
cū. iiij. Habita victoria ⁊ mundato templo ꝑ iudā machabe
um bn̄dixerunt in celum. p̄. Macha. iiij. Victo ⁊ debellato thi
motheo ꝑ iudam in ymnis ⁊ cōfeſſionib⁹ bn̄dicebant deū. ij.
mach. x. ¶ Grē referēde ſunt deo ꝓ impetracōe ſiue recepcōne
filiorū bonoruꝫ. ſic laudauit dn̄m anna ꝓ filio ſuo quē accepit
ſcꝫ ſamuelē ⁊ ꝓ ablato ſibi ſterilitatis obprobrio. p̄. Re. ij. Pro
ſalomone dicitur. Bn̄dictus de⁹ qui dedit dauid filiū ſapientiſ
ſimum. iij. Re. v. Poſt cōcepcōem filij dei in ſe beata virgo lau
dauit dn̄m dicens. Magnificat anima mea dn̄m. Et exultauit
ſp̄us me⁹. Luc̄. p̄. Nota de iohe baptiſta. zacharias laudauit
dn̄m dicēs. Benedict⁹ dn̄s deus iſrl̄. Lu. p̄. ¶ Gracias agēde
bꝫ homo ꝓ ſanitate a deo recepta vel in ſe vel in altero. Nam cū
thobias recupaſſꝫ viſum. ipſe ⁊ vxor eius ⁊ nati glorificabant
deum. Thobie. xi. Turbe videntes paliticum a domino curatuꝫ
glorificabant deum qui dedit poteſtatem talem hominib⁹. ma
thei nono. Poſt vitam ⁊ ſanitatē adoleſcente traditam. accepit
omnes timor ⁊ glorificabant deum. Luc̄. vij. Vnus de decem le
proſis curatis a domino. reuerſus eſt ⁊ voce magna glorifica
bat deum. Lu. xvij. Claud⁹ ſanatus a petro ſurrexit ambulanſ
⁊ exiliens ac laudās deum. Actu. iij. ¶ Gracias referre debēt
deo homines ꝓ victualibus que eis deus conceſſit ad ſuſtentan
dum vitam corꝑalem pacifice. ſicut faciunt omnes religioſi et
hoc exemplo criſti ⁊ omniū apoſtoloꝝ. vnde eciam graciarum
actio ad plus dandum eſt inuitacio. Et gregori⁹. Non eſt dig
n⁹ de dandis qui non agit deo gracias de datis. Debem⁹ eciaꝫ
deum laudare ante ſumpcōem cibi qui dat eſcam omni carni ⁊
aperiens manū ſuam ⁊ implens omne animal benedictōne. ſic
fecit xp̄us ante multiplicacōem panum quādo voluit turbam
paſcere in deſerto qꝛ ſuſpexit in celū gracias agens. Math. xi
ij. Poſt cenam eciam debem⁹ deum laudare ⁊ gracias agē qui
nos ſaciauit ⁊ pauit. exemplo xp̄i ⁊ apoſtoloꝝ qui poſt cenā di
xerunt ymnū anteq̄ꝫ exirent in montem oliuarū. Mathei. xxvi.

In ꝑparacōne ſpiritualis ꝛ angelici cibi ſcʒ eucariſtie ꝛ in eius ꝯſecracōe ꝛ cōmunicacōe agende ſunt do magne gracie exéplo xp̄i qui accepit panem in ſanctas ꝛ venerabiles manus ſuas gr̄cias agens benedixit. Math. xxvi.

¶ De gratitudine ſeruāda.

¶ Gratus debʒ eſſe homo
- Virtuoſe liberātibus.
- Virtuoſe laborātibus.
- Oppoſe dona dantib⁹.
- Generoſe declarantib⁹.
- Amicantibus gracioſe.

GRatus debʒ eſſe homo ei qui eū de aliquo piculo liberauit. ſic gratus fuit abrahe rex ſodomorū qui liberauit eum ꝛ populū ſuum de preda q̄tuor regum offerens ei oīa ſpolia. ſed ille ſicut liberalis iurauit nec voluit recipere Gen̄. xiiij. Quia moyſes liberauit filios ietro de manu paſtoꝝ Jetro ſacdos gratus fuit deo ꝛ moyſi dicens Bn̄dictus dn̄s deus meus qui nos liberauit de manu egipti dādo ei filiam in vxorē Exo. ij ꝛ .xviij. Bn̄ remunerauit ioſue raab que liberauit exploratores ab hoſtib⁹ Joſue. vi. Cum gedeon liberaſſʒ populū gratus ei popul⁹ dicebat. dn̄are tu nobis ꝛ eſto pn̄ceps noſter Judic viij. Thobias gratus fuit raphaeli quē hominē credebat q̄ euʒ liberauit a deuoracōe piſcis. vxorē eius a demonio. prēm eius a cecitate offerens ei multa dona Thob. xij. Naaman liberatus a lepra multa dona obtulit heliſeo. licʒ ipſe rēnueret. iiij. Re. v.

¶ Gratus debʒ eſſe homo laborāti ac fatigato in eius ſeruicio ei tribuendo vt decʒ. Jdo abraham oblata a rege ſodomorū licet p ſe tanq̄ liberalis reſpuerʒ predā quā tulerat. voluit tamē vt ſocij ptē pͦde haberēt qui ſecum pro eo fatigati fuerāt Gen̄. xiiij Dixit laban ad iacob Nū qꝛ frater meus es ſeruies michi gratis? quaſi dicerʒ nolo eſſe ingratus ido tibi dabo mercedē Gen̄. xxix. Regraciatus eſt dauid ſeruis ꝛ viris iabes qui laborauerīt ad ſepeliendū ſaul. ij. Re. ij. Helias aſſumend⁹ in celum remunerauit heliſeū qui ei ſeruieāt. iiij. Re. ij. ¶ Gratus debʒ eſſe homo illis a quib⁹ recepit dona vel bona quib⁹ ſemp obligatus eſt ſi non retribuit Jdo laban videns totalia que ſeru⁹ abrahe dedit rebecce ſorori ſue dixit ei Jngredere bn̄dicte dn̄i. cur foris ſtas? Et appoſitus eſt in conſpectu eius panis Geneſ. xxiiij.

Quia regina ſaba multa dederat ſalomoni· rex ſalomō dedeāt ei omnia que voluit ⁊ petiuit· iij· Re· x· Helias ꝓpter bñficia rece pta a vidua ſareptena colligens ligna que dedit ei panē multi plicauit farinā ⁊ oleum· iij· Re· xvij· Suſcitauit eciā filiū eiuſdē iij· Re· xvij· Heliſe⁹ bene remunerauit mulierē ſunamitē apud quā manere ↄſueuerat impetrās ei filiū ⁊ mortuū ſuſcitans· iiij· Re· iiij Plene cognoſcebat paul⁹ collata bñficia dicēs· ſicut an gelū dei recepiſtis me Gal· iiij· ¶ Grati debēt eſſe homines mł tū inſtructorib⁹ ⁊ doctorib⁹· q̄ꝛ vt ait cōmentator· pñbus ⁊ do ctoribus non poſſum⁹ reddere equalens vel eſſe nimis grati· ſic pharao multū fuit gratus ioſeph qui eū viſionē ⁊ interp̄tacio nē docuit ⁊ in agēdis cōſuluit quē pharao magnifice ſublima uit Geñ· xli· Balthaſar rex retribuit danieli magna donā ⁊ ho nores ꝑ reductōe ⁊ interp̄tacōe ſomnij ⁊ viſionū Dañ· v· Jdo q̄ꝛ Cineus amicus fuerat ⁊ bene ſe habuit de filijs iſrł pepꝑcit ei ſaul· p̄· Re· xv· ¶ Gratus deb3 eſſe homo amicis antiquis ⁊ he rebus eorum Jdo dauid dixit ad abyathar cuius pater achi melech mortuus fuerat· Mane mecum non timeas qui queſie rit animam tuam queret ⁊ meam· p̄mo Regū· xxij· Retribuit dauid myphiboſeth pro gracia ⁊ amicicia pr̄is ionathe· ſecun do Regum nono·

¶ De gula ⁊ ebrietate·

¶ Gule viciū ſolet·
- Sēs viris inducere tēptacōes·
- Vētris inducere pollucōes·
- Mentis ↄducere cecacōes·:
- Juris deducere ſubuerſiōes·
- Cordis ꝑducere induracōes·:
- Neċis ꝑducere ocāſiones·

GVle vicium in temptacōe obtinet primū locum· Naꝫ q̄ꝛ comedere ⁊ bibere de neceſſitate eſt nature· dyabol⁹ ibi laqueū temptacōnis abſcondit vbi neceſſitatem eſſe oñdit Sic enim p̄mo de vicio gule p̄inum hominē in paradiſo tem ptauit ꝑmo ⁊ vicit Geneſ· iij· Jtem prima temptacio filioꝝ iſrahel fuit de potu· ſecunda de cibo· Exo· xv· ⁊ xvi· Volens dia bolus dominū experiri ipſum p̄mo de gula q̄ꝫ de alio vicio temp tare preſūpſit Math· iiij· ¶ Gule vicium intendit ⁊ nutrit lu xuriam Jdo q̄ꝛ ſꝫm Jheronimū· venter ⁊ genitalia ſūt ꝓpinqua

Jheroꝰ. Venter mero eſtuans de facili ſpumat in libidinem.
hinc eſt ꝙ loth in ſodomis fuit bonus. inebriatus cum ꝓprijs
filiabus peccauit ⁊ duplicē inceſtum ↄmiſit Gen̄. xix. In cuius
figura dictum eſt ꝙ domo habēs ſpm̄ immundū .i. luxuriā ha
bitat ſepulchris .i. in hominibꝰ guloſis Luce. viij. Juxta illud
pſal. Sepulchꝝ patens eſt guttur eorū. Et demones expulſi
pcierūt intrare in porcos .i. temptatoꝛ luxurie in guloſos Mat
viij. Mar. v. Lu. viij. ¶ Gule viciū hominē infatuat ⁊ demētat
ita vt ſeipſum ⁊ quid facere debeat non cognoſcat. Nam noe q̄
erat vir pfectus inebriatus ſic demētatus fuit vt ſine ōni vere
cundia denudatus iacerꝫ Gen̄. ix. Satis ſtultus eſau factꝰ eſt
qui ꝓpter lentis edulium vendidit p̄mogenita frī ſuo Gen̄. vi
ceſimoquīto. In queſtiōe triū ſapientū de fortitudine dixit vnꝰ
Vinū p̄ualet ōnibus qui bibunt illud. ſeducit mentē ⁊ mutat
ſapientē in ſtultū. iij. Eſdre. iij. In yſaia dicit̄ ſacerdotes ⁊ ꝓphe
te neſcierunt p̄ ebrietate. abſorpti ſūt a vino. yſa. xxviij. ¶ Gu
le vicium deordinat hominē in omnibꝰ ſcꝫ in ludis. verbis. acti
bꝰ ⁊ oībꝰ opibꝰ malis Jdō ſedit populꝰ manducare et bibē ⁊
ſurrexit ludere .i. adorauerat vitulū Exo. xxxij. In epulis ſūt ho
mines loquacōres ⁊ inordinate auditores Jdō ſichimite inter
epulas ⁊ pocula maledicebant abimelech Judicū. ix. De inor
dinato populo dicit̄ Comederūt ⁊ ſaturati ſunt ⁊ impinguati
⁊ ꝓuocauerunt te ad iracundiā ſcꝫ p ordinacōes ſuas Nee. ix.:
De inordinacōe guloſoꝝ dicit̄. vocauit dn̄s deus exercitum in
die illa ad fletum ⁊ ad planctū ad caluiciū ⁊ ad cingulum ſacci
Ecce eoꝝ gaudium ⁊ leticia. occidere vitulos ⁊ iugulare arietes
comedere carnes ⁊ bibere vinū. comedamꝰ ⁊ bibamus cras eni
moriemur yſa. xxij. Propter inordinacōem filioꝝ ſuorum in cō
meſſacōnibus ⁊ in epulis iob quotidie offerebat holocauſta.
Job. p̄. Propt̄ inordinata verba in epulꝭ dcā diues epulo cruci
abatur in lingua Lu. xvi. ¶ Gule viciū ⁊ ſi deteſtabile eſt i oī
bus hominibꝰ In clericis tamē ⁊ religioſis eſt magis deteſtan
dum. idō dixit dn̄s ad aaron. vinum ⁊ omne qd̄ inebriare po
teſt nō bibetis tu ⁊ filij tui qn̄ intrabitis tabernaculū teſtimo
nij ne moriamini Leui. x. Itē idem dicit̄ de religioſis ⁊ clericis
vt a vino ⁊ ōni qd̄ inebriari poteſt abſtineant. Acetū ex vino
⁊ ex qualibꝫ alia pocione ⁊ quicq̄d de vite exprimitur n̄ bibāt

Numeri·vi· De gule vicio arguuntur filij heli ſacerdotis q̄ in ta bernaculo ſeruiebant nolebant accipe carnes coctas in ſacrifi cijs ſ; crudas vt lauci9 ſue cupiditati preparent·p̄·Reg̃·ij·Jo baptiſta qui fuit p̄mus colens heremū religioſā vitam incho ans bibebat aquā ⁊ cibus eius erāt locuſte ⁊ mel ſilueſtre Ma th·iij·Religioſi qui habēt circa diuina officia ⁊ obſequia ſedu le miniſtrare ⁊ deſeruire nō nimiū guloſitati deſeruiant ne ⁊ ipſ ⁊ xp̄i diſcipulis contingat q̊ ꝗ poſt cenā oculi ſic erāt grauati a ſomno vt non poſſent cū dn̄o vna hora vigilare Math·xxvi·

¶ Gule vicium multociēs eſt cauſa ⁊ occaſio mortis Nā iuxta ſentenciā ſapientis p crapulam multi pierunt vnde philiſteis epulantib9 ⁊ letātibus cecidit ſup eos dom9 Judic·xvi·Amō in cōuiuio temulentus·fuit ab abſalone ⁊ a ſeruis eius occiſus ij·re·xiij·Comedit ionathas modicū mellis cōtra p̄ceptum pa tris ⁊ cōdemnatus fuit ad mortē ſed populus ipſū liberauit·: p̄·regū·xiiij·Benedab rex ſyrie cum temulentus fact9 fuiſſ; p principes puinciaꝝ iſrl̄ magna pars exercitus eius interijt ip ſe quoq; in fugam verſus eſt·iij·regū·xx·Filijs iob veſcētibus ⁊ bibentib9 vinū domus cecidit ſup eos ⁊ oppreſſit eos Job·p̄· Propter ebrietatē holofernis iudith habuit oportunitatē ad eum occidēdum·Judith·xiij·Reuerſus eſt aman a conuiuio le tus ⁊ ſtatim fuit cū decē filijs ſuſpenſus Heſter·ix·Fecit ptho lomeus conuiuium ſymoni ⁊ eum cū duobus filijs interfecit p̄· machabeoꝝ·xv·In conuiuio natalis herodiſ fuit innocens ſā ctus iohannes baptiſta propter veritatē miſerrime decollat9 Math·xiiij·mar·vi·

¶ De homicidio ⁊ occaſione·

Homicidia procedunt·
- Ab inuidencium iniquitate·
- A defendenciū nobilitate·
- A ſupbienciū ſublimitate·
- A laſciuienciū carnalitate·:
- A decipienciū ſeueritate·
- Ex retinenciū equitate·
- Et delinquenciū poteſtate·

Homicidia procedunt aliquādo ex inuidia quando videt aliquis illū pſperari cui inuidet·occidit eum ne pſpe retur amplius·ſic caym motus inuidia fratrem ſuum occidit·

Geñ·iiij· Tanta erat affectio ſaul ad occidendū dauid ex inui
dia quā habebat ad eum quē ipſe nō valens occidere occidit
abimelech· q2 ɔfortauit dd' ⁊ occidit ſilr alios ſacerdotes cum
mulieribus ⁊ puulis eorūdem·p̄·Re·xxij· Iudei occidebant ihe
ſum ſolū moti inuidia· ſciebat eni̅ pylatus ꝙ ꝓpter inuidiam
tradidiſſent eum Mat·xxij·al's·xxvi· ¶ Homicidiū fit qn̄q3
ꝓpter defenſionē ſui vel alioꝝ· ſic occidit moyſes egiptum ca
lumniātem hebreū vt defenderet frēm ſuum· Exo·ij· Aliqn̄ occi
dit homo aliquē ꝓpter defenſionē patrie vel populi ſui Sic da
uid occidit golyam ꝑ defenſione populi iſrahelitici cui ille plu
rimū inſultabat·p̄·Re·xvij· Occidit abner aſahel pſequētez ſe
nec volentē a pſecucōe deſiſtere·ij·Re·ij· ¶ Homicidia aliqn̄
pcedunt ex ſupbia vel ambicione dominij· Sic abimelech oc
cidit ſeptuaginta frēs ſuos vt ipſe ſolus dominiū obtineret Iu
dicū·ix· Zambri occidit helam dominū ſuum temulētum vt re
gnaret poſt eum·iij·Re·xvi· Athalia tāta libidine dominādi
exarſit ꝙ omne ſemen regiū interfici iuſſit·iiij·Re·xi· Sellus
ɔiurauit cōtra zachariam dominū ſuum ⁊ interfecit eū vt regna
ret poſt eum·iiij·Regū·xv· Ptholome9 occidit alexandrū regē
vt regnum qd' deſiderauerat poſſideret·p̄·mach·xi· ¶ Homici
dia fiunt ſepe ꝓpter luxuriam ꝓpter quā tam in ſacra ſcriptura·
ꝙ̄ in antiquoꝝ geſtis multi leguntᵉ occiſi· Nam ꝓpter luxuriā
ſichem deflorans dynam filiā iacob·ipſe cū patre ⁊ populo ab
ipſis dyne frībus eſt occiſus Geñ·xxxiiij· Occaſione vxoris le
uite occiſa eſt magna multitudo Iudicū·xix·⁊·xx·al's·xxij· Da
uid vt liberius vacaret libidini cū barſabee·vriā fidelem mili
tem occidit·ij·Re·xi·al's·xiij· Amon ꝓpter luxuriā quā exercuit
in thamar ab abſalone in ɔuiuio eſt occiſus·ij·Re·xiij· Ado
nyas q2 abyſag ſunamitē peciit in vxorē fuit a ſalomōe fratre
eius iuſſus occidi·iij·Re·ij· ¶ Homicidia multa exercēt prodi
tores ⁊ proditorie ſicut ioab miſſis nuncijs vt abner rediret
pacifice ad dauid cū loqueretur ei percuſſit in inguie ⁊ occidit
eum·ij·Regū·iij· Item ioab tenens mentū amaſe ſalutās eū ⁊
quaſi deſiderans oſculari pcuſſit eum in latere pditorie ⁊ laten
ter occidit·ij·Re·xx· Triphon occidit ionathan ⁊ filios eius
cū tamen recepiſſet ꝑ liberacōe eius duos filios obſides ⁊·xxx·
talenta argenti a ſymone fratre ſuo·p̄mo machabeoꝝ tercio

Interfect⁹ eſt naboth iſrahelita ꝓpter vineā ſuam ꝓditõne ordinãte ieſabel vxore achab· iij· Re· xxvij· Tholome⁹ fecit conuiuium ſymoni ſacerdoti ⁊ duob⁹ filijs eius quaſi volens eos honorare in quo cõuiuio eos ꝓditõne īterfecit· p̊· mach· xvi· ¶ Homicidiū fit aliquãdo iuſte cū occiduntur homines ex iuſticia eorum exigentib⁹ culpis Nam qꝛ zebee ⁊ ſalmana occiderūt fratrē gedeonis· iuſte ⁊ racõnabiliter ſunt ab eo occiſi· qꝛ omnis q̇ acceperit gladium gladio ꝑibit· Judic· viij· Math· xxvi· Quia iacob occiderat duos viros prodicioſe abner ⁊ amaſon· ipſum iuſtiſſim⁹ ſalomon mandauit occidi· iij· regū· ij· Juſte fecit dd̄ occidi adoleſcentem qꝛ dixit ſe ſaul dn̄m ſuum occidiſſe· ij· regū p̊mo· Duo ſenes peſſimi qui ſuſãnā condēnauerunt ad mortē iuſſi fuerunt a daniele lapidari· Daniel· xiij· Ananya ⁊ zaphira domino menciētes dei ⁊ petri ſentencia ſunt occiſi Actu· quinto· ¶ Homicidium valde diſplicꝫ deo ⁊ inter omnia vicia ipſum legitur grauiter puniſſe· nam homicidium caym puniuit a cerbe ⁊ tamen adhuc non erat ꝓhibitum lege ſcripta Geneſ· iiij· Vnde eciã volens dn̄s oñdere ꝙ ipſe homicidiū abhorrerꝫ ⁊ eciam homo abhorrere deberet ſub velamine figure carnem cū ſanguine ꝓhibuit comedi Leuit· ix· ¶ Homicida in anima debet reputari mortu⁹ ⁊ occiſus· ideo dicebat rebecca tīens ne eſau occiderꝫ iacob· cur orbabor vtroqꝫ filio vno die ſcꝫ vno in anima ⁊ alio in corpe Geñ· xxvij· Tantum offenditur deus ī effundendo ſanguinē innoxium qꝺ̇ ſeruicia illoꝝ deo diſplicēt· Ideo noluit dominꝰ vt dauid edificaret ſibi domū· ſꝫ ſalomõ ei tēplū edificarꝫ· iij· Regū· vij Quia ioas fecit zacharīā iniuſte occidi grauiter fuit a domino punitus qꝛ diuina puſſiõe a ſeruis ſuis occiſus eſt ⁊ non eſt ſepultus in ſepulchro regio· ij· pali· xxiiij Vnde dicit quidã ſanctiſſim⁹ doctor hortãs ⁊ ammonēs quēlibet homicidã vt peniteat dicēs· o homicida quid feciſti· ſi totū orbem terre cõbuſſiſſes· celum deſtruxiſſes· paradiſū ſpoliaſſes deum non intãtum turbaſſes ꝙ̈ ꝙ ſanguinē fudiſti ꝓ quo dn̄s noſter ihs xp̄s ſuum roſeum ſanguinem fudit Interemiſti enī hominē quē deus viuificauit· Conuertere ergo ⁊ age penitēciā ⁊ erit tibi gracia a deo·

¶ De honore parentum·

¶ Honorare debem⁹ parētes
- Eis loquēdo cū reuerēcia.
- Eis parēdo cū obediēcia:
- Curā gerēdo in indigēcia:
- Nō efficiēdo triſtes ex diſplicēcia
- Fructū querēdo ex ꝯplacēcia.
- Penam timēdo de negligēcia.

Honorare deb; homo parētes eis exhibendo reuerenciā loquēdo ⁊ reuerēter aſſurgēdo. reuerent̄ tractando ⁊ verbis omnib⁹ de eis honorabilia referēdo. Sic ſalomon aſſurrexit matri ſue ipſam honorādo venit in occurſu; eius ⁊ eam iuxta ſe ſedere fecit ⁊ blande eam allocutus eſt. iij. Reg. ij. Thobias iuſtus inter alia que dedit filio ſuo documenta dixit. honorē exhibebis matri tue ōmibus dieb⁹ vite eius Thob. iiij. Expellēs ihēſus de templo emētes ⁊ vendentes dixit. Nolite facere domū patris mei domum negociacōnis Jo. ij. Volens xp̄s oſtendere ꝙ patrem in miraculis ⁊ in omnib⁹ honorar; dixit poſt eiectōnem demonij. Ego honorifico patre; Joh̄. viij. Omnia opera que faciebat. patri attribuebat oſtēdens quomō pater deb; honorari Joh̄. v. ¶ Honorare deb; homo patrē ⁊ matrem in preceptis. inſup ⁊ in omnib⁹ obſequēdo. q2 non obediētes parentibus malā incurrunt ſentenciā Jdo filij hely q2 non obedierūt patri vt deſiſterent a malis diuinā ſentenciā grauiſſime incurrerunt. p̄. Re. ij. a̅s. iij. ⁊. iiij. Econtrario rechabite licet eoru; pater res difficiles mandar; videlic; non bibere vinu; nec edificare domus in ſempiternum ei obedierunt Jhere. xxxv. Jonathas q2 non obediuit precepto patris ſed cōtra preceptū pr̄is modicū mellis guſtauit mortis ſentenciā incurrit. p̄mo Regu; xiiij. Puer ihēſus deſcendēs in nazareth cum parentibus erat ſubditus illis Lu. ij. Obedire debent filij parētibus ſcita eorum voluntate dato ꝙ verbis non exprimāt. Jdo xp̄s ſciens ꝙ de voluntate matris erat facere aliquod miraculu; in nupcijs. mater enim ſolum dixerat vinum non habent ⁊ ipſe obediens ei⁹ voluntati aquā in vinum conuertit. Joh̄. ij. ¶ Honorare debemus parētes de ipſis in vita ⁊ in morte curam habendo ⁊ i neceſſitatibus eis ſubueniendo. Jdo dauid in magna nec̄citate exiſtens de ipſis curā habuit ⁊ ipſos regi moab diligenci⁹ ꝯmendauit. p̄. re. xxij. Thobias ſenior dixit filio ſuo. Cū acceperit de⁹

animā meam ſepeli corpus meum ⁊ honorez exhibebis mr̄i tue
omnib⁹ diebus vite tue Thob·iiij· Pendens xp̄s in cruce ma
trem ſuā dilecto diſcipulo ↄmendauit· ex quo patz quātam cu
ram ⁊ ſolicitudinem de ipſa habebat qui de ea ī tali articulo co
gitauit Joh·xix· Nota hic exēplum qd̄ ponit aug⁹· in libro de
ciuitate dei de quadaz filia que nutriuit matrē incarceratā pre
bens ei ſingulis diebus vbera ad ſugendum ꝓpter quam carita
tem exptam demū mater liberata eſt·: ¶ Honorare debemus
parētes in nullo eos contriſtādo· nec eos inq̄tum poſſum⁹ con
triſtari ſinendo· Nam licz eſau eſſz malus ⁊ fratrem ſuum vellz
occidere tamē nolebat facere viuente patre ne ipſū contriſtaret
ſed dixit· venient dies luctus patris mei· ⁊ ego occidam iacob
Geñ·xxvij· Videns iudas cōtriſtacōem patris pro benyamin
ad penam magnam ſe obtulit dicens· Ego ſuſcipio pueruz de
manu mea require illum· niſi reduxero eum ⁊ tradidero eum ti
bi ero peccati in te reus omni tempoē· Geneſ·xliij· ⁊ xliiij· Vi
dens iſrahel ꝙ iudas non paciebatur eum contriſtari· acquie
uit verbis eius q̄ non acquieuerat verbis ruben dicētis· duos
filios meos interfice ſi n̄ reduxero eū tibi Geñ·xlij· ⁊ xliij Cū io
ſeph voluit retinere benyamin ait iudas· non poſſuz redire ad
patrē meuz abſente puero ne calamitatis pr̄is mei cauſa exiſtā
Geñ·xliiij· Thobias iunior dixit angelo ſcis eñ ipſe quoniam
numerat dies pater me⁹ ⁊ ſi tardauero pl⁹ vna die triſtabitur
patris anima Thob·ix· ¶ Honorare debem⁹ pentes ꝓpter fru
ctum cōſequendum· nam nulli p̄cepto de⁹ adiunxit p̄mium ſer
uantibus ⁊ penam non ſeruantibus niſi tm̄ p̄cepto de honore
parentum· Vnde ait honora patrem ⁊ matrem vt ſis longeu⁹
ſup terram· Et ſequitur Qui autem maledixerit patri ſuo aut
matri morte moriatur· Exodi·xx· ⁊ Deut·qnto· Quia ſentēcia
phet patrem denudatum honorauerunt Jdo eius benedictōnē
acceperunt· Geneſ nono· Benedictio autem patris magne re
putacōnis erat ante eſau ⁊ iacob pro eo taliter contēderunt Ge
neſ viceſimoſeptimo· Quia cham patrem non honorauit ſ3 de
riſit ido eius maledictōem incurrit· Geñ·nono· Ad rubē dixit
iacob· non creſcas qꝛ aſcēdiſti cubile pr̄is tui Geñ·xlix· ¶ Ho
norare debem⁹ parentes durum diuinum iudiciuz fugiamus ⁊
ei⁹ vlcionem· quam tam in preſenti ꝙ̄ in futuro parentes non

honorantibus prepauit· p̄cepit eñ dominꝰ p moyſen· Si gen̄u
rit quiſꝗ̄ filium cōtumacem ac ꝑteruum lapidibꝰ obruet eum
omnis populꝰ Deu·xxi· Abſalon peſſime perſecutus eſt dauid
patrē ſuum·ido morte peſſima interemptus fuit·ij·Re·xv·⁊·x
viij·Duo filij ſennacherib occiderunt eum·ſed neuter eorū reg
nauit ꝑ eo·iiij·Re·xix·

De humilitate·

Humiliari debemꝰ in
- Peticione diuinorū·
- Famulacōe dn̄orum·
- Subleuacōe ſubditoꝝ·:
- Reſponſione iurgioꝝ·
- Religione clericoꝝ·
- Exaltacōe premioꝝ·
- Reputacōe minnoꝝ·:
- Deſpectōe laudatoꝝ·
- Remiſſione peccatoꝝ·
- Xp̄i ſumpcōe exēploꝝ·

HVmiliari debemꝰ deo in oracōe loquēdo humilit̄ atq3
ſeruiēdo· ſic abraham do humiliter loq̄batur dicens
loquar ad dn̄m meū cum ſim cinis ⁊ puluis Gen̄·xviij·Gedeō
hūiliter locutus eſt angelo miſſo dicēs·familia mea minima ē
Judicū·vi·Dauid corā deo humiliter ſe habuit qn̄ ante eius
archam ludēs ſaltauit·ij·Reg·vi·Nathan venit ad dauid ex
pte dei·et dauid hūiliter ſe habuit ad deum·ij·Re·vij·Cuz do
minꝰ ꝑpter peccata dauid miſiſſz peſtilēciam in populum dixit
dauid humiliter ad dn̄m·Ego ſum q̄ peccaui·ij·Re·xxiiij·Ma
gna humilitas fuit in magis qui ꝓcidentes adorauerunt pueꝝ
in p̄ſepio Math·ij·Centurio humiliādo ſe dixit·dn̄e non ſuz
dignus vt intres ſub tectum meū·ob hanc humilitatez meru
it ſanacōem pueri ſui Math·viij·Mater filioꝝ zebedei precatu
ra ꝓ filijs ſuis acceſſit humiliter ⁊ adorauit Math·xx· Hu
miliari debet homo dn̄s tempalibus eis hūiliter ſeruire ⁊ rn̄
dere ⁊ ido dixit angelus ad agar·reuertere ad dn̄am tuam et
humiliare ſub manu ipſiꝰ Gen̄·xvi·Multū hūiliauit ſe dd̄ cō
tra ſaul dn̄m ſuum cū debuit fieri gener eius dicens·Quis ego
ſum aut que vita mea aut cognacio prīs mei vt fiam gener re
gis·p̄·regū·xviij·Similiter cū ſaul pſequeret̄ dauid·Dauid

multū ſe humilīās dixit Quē pſequeris rex iſrahel quē pſeque
ris·canem mortuū ⁊ pulicem viuū tu pſequeris·p̄·Reg·xxiiij·
Miphiboſet h inique accuſatus a ſeruo ꝓprio ⁊ iniuſte exhere
ditatus a dauid tamē humiliter loquebat̄·ij·Re·xix· ¶ Hūi
les debent eſſe p̄lati nō ſe ambicioſe p̄lacōibus ingerēdo ſiue
inhe rēdo·ſꝫ humiliter ꝯſeruando Jdō moyſes humiliter ſe qn̄
quies excuſauit anq̄ꝫ vellet ducatū populi accipe·ad vltimū vo
lente dn̄o accepit Exo·iiij·Non debēt p̄lati totā p̄lacōnem ſibi
ſupbe retinere ſed alijs humiliter partem dare Jdō moyſes li
cet ducatū a dn̄o haberet tamen rogauit iobab vt ſecum iret et
ductor populi eſſet Numeri·x·Non debent prelati negocia de
ſuo capite ⁊ ſenſu facere ſed humiliter requirē conſilia ſubdito
rū Nam licet moyſes ſic familiariter loqueret̄ cū dō tamē cōſi
lium ietro cōſulentis ſibi fideliter nō deſpexit Exo·xviij·Quan
tum debēt homines p̄lacōem reſpuere patꝫ in gedeone q̄ licꝫ eſ
ſet elect⁹ a dō noluit tamē populo dn̄ari dicens·nō dn̄abor nec
dominabit̄ fili⁹ me⁹ in vobis ſꝫ dn̄abitur veſtri domin⁹ Judic·
viij·Non debēt velle p̄lati ſalutacōes hominū inferiorū nec eoꝝ
genufleccōes ante ſe ſuſtinere ⁊ adorari vt deus· Nam cum pe
trus adoraretur a cornelio ait·ſurge q₂ ego homo ſum ſicut ⁊ tu
Actu·x·Similit̄ fecerūt paul⁹ ⁊ barnabas Actu·xiiij· ¶ Hu
militer debēt homines cuilibꝫ rn̄dere q₂ iuxta ſapiētis ſentēciā
Mollis rn̄ſio frangit iram·ſermo durus ſuſcitat furorē· Nam
q₂ iacob loquebatur humiliter cum eſau iram eius cōpeſcuit·
Geneſ·xxxij·Valde humiliter reſpondit dauid ad ſaul quan
do debebat fieri gener ipſius·p̄·Reguꝫ·xviij· Si ierob oam ſi
ter reſpondiſſꝫ nequaq̄ꝫ decem partes populi pdidiſſet·iij·reg·
xij·Princeps quinquagenari⁹ tercius non eſt conſumptus ab
igne q₂ humiliter loquebatur·iiij·Re·p̄·Quia mulier chana
nea humiliter reſpondit verbis domini que aſpera videbant̄ ⁊
aſſerens ſe catellum de micis menſe domini ſaturari cupientꝫ
ſanitatem filie impetrauit·Math·xv·Querēti domino a petro
an eum plus alijs diligeret reſpondit hūiliter·Dn̄e tu ſcis q₂
amo te·non dixit amo te plus alijs ·ſed ſimpliciter dixit·amo
te Joh·xxi· ¶ Humiles debēt eſſe religioſi pre ceteris genti
bus exemplo p̄moꝝ religioſoꝝ ⁊ heremitaꝝ veteris ⁊ noui te
ſtamenti videlicꝫ helye ⁊ iohis baptiſte·debent itaqꝫ religioſi

humiliter de ſe ſentire ⁊ ſe viles ⁊ humiles reputare. Sic dice
bat iohes. Non ſū dignus vt ſoluā corrigiā calciamenti eius.
Marci p. ⁊ Jo. p. Itē debent de ſe humiliter loqui. ſic dicebat
iohes Ego vox clamātis in deſerto Jo. p. Debent religioſi nō
pompoſe ſed humiliter indui. qꝛ qui mollibꝰ veſtiūtur in domi
bꝰ regū ſunt In cuius figura iohes erat veſte indutus de pilis
camelorꝫ Math. iij. Unde etiā augꝰ in regula dicit Non ſit no
tabilis habitus veſter. ſup quo verbo dicit Hugo de ſancto vi
ctore. Non enī pulchritudo veſtis ſꝫ mundacio mētis ornatum
facit clericum. Itē Gregoriꝰ Si cultus veſtiū ſubtilium pctm̄
non eſſꝫ nequaꝗ̄ dominꝰ in ſermōe tam vigilanter expſſiſſꝫ di
cens ꝙ diues ille qui purpura fuit indutus apd̄ inferos ſic tor
queret᷑ Lu. xvi. De helya ſimiliter dicit᷑ vir piloſus ⁊ zona pel
licea accinctus renibꝰ. iiij. Re. p. Item religioſi debent hūilit᷑
⁊ non laute paſci ne murmurari incipiant in deſerto religiōis
cū filijs iſrl̄ dicentes. Utinam mortui eſſemꝰ in terra egipti qn̄
ſedebamus ſup ollas carniū. ſed ſint cōtenti victu tenui ſicꝫ io
hāne cuius cibus erant locuſte ⁊ mel ſilueſtre Math. iij. In cu
ius etiā figura angelꝰ helye ſolum panem ſubcinericiū ⁊ aquā
miniſtrauit. iij. regū. xix. Debent etiā humilit᷑ victum querere.
nec ex ſupbia verecūdari vt mendicēt. ideo helyas ſeruus dei a
vidua ſareptena bucellā panis hūiliter poſtulauit. iij. Reg.
xvij. Itē debent humilit᷑ habitare non in altis domibꝰ ⁊ excel
ſis palacijs. ſed in locis ſolitarijs ⁊ deſertis. ideo iohes habi
tabat in deſerto Lu. iij. ¶ Humiliātes ſe dn̄o humiliter exal
tātur iuxta ſaluatoris ſentēciā. Qui ſe hūiliat exaltabit᷑ ⁊ ꝙ̄
ſe exaltat hūiliabit᷑ Luc. xiiij. ⁊ xviij. In cuius figura ſaul qui
querebat aſinos fuit a dn̄o ſup regnum iſrl̄ exaltatus. p. Re.
ix. Veniens helyſeus ad aquas iordanis. pmo pcuſſit aquas
nichil dicēs. ⁊ nō eſt diuiſa qꝛ ſupbe agebat. ſecundo nomē do
mini inuocabat hūiliter ⁊ ſic exaltatus eſt. qꝛ ſpm̄ helye hūit
duplicem. ꝓpha fuit ⁊ mirabilia facere inchoabat. iiij. Reg. ij.
Diſperſi filij iſrl̄ humiliauerunt ſe ⁊ fuerūt p victoriā exaltati
Judith. xiij. ⁊ xv. Petro dicente hūiliter exi a me qꝛ homo pec
cator ſum in hoc officium apoſtolatꝰ dominꝰ ſibi benigne cōmi
ſit. Lu. v. Optimā regulam hūilitatis oſtēdit ſaluator dicēs. cū
inuitatus fueris ad nupcias recumbe in nouiſſimo loco Lu. xiiij.

¶ Humiliari deb; homo quāto maior eſt iuxta ſētēciā ſalomōis
Quāto maior es humilia te in omnib⁹ Jdo heſter magna ef
fecta tamē ſemp humilitatē ſectabatur ꝛ ſupbum deiicit amā
Heſter·iiij·David lic; magn⁹ ꝛ in regē vnct⁹ tamē victualia
fratrib⁹ humiliter deferebat p̄·re·xxvij Propha magn⁹ ihēmi
as ex vtero vocatus ꝓpha dicebat·neſcio loq̄ Jhere·i·Joſeph
vir iuſt⁹ ꝛ caſt⁹ reputans ſe indignū virginis cōiugio ·voluit
eam occulte dimittere ·Math·p̄·Johes cū ꝓpter eius ſanctita
tē crederet xp̄s dicebat·nō ſum dign⁹ corrigia calciamēti eius
ſoluere Jo·p̄·¶ Humiles debēt eſſe homines qn̄ aliqua bona
faciunt vt non velint inde habere vanā gloriā vel ab hominib⁹
collaudari ·Nā xp̄s publica ſua miracula oñdere ac reuelare p
hibebat vt pat; in leproſo mūdato Math·viij·ꝛ duob⁹ cecis
illuminatis mat·ix·Jtē vni ceco Math·viij·Et ſurdo ꝛ muto
ſanato math·vij·Et ſimiliter de tranſfiguracōe Mat·xvij·Ad
fugiendū iactanciā ꝛ vanā gloriam de bonis que nos agimus
ꝛ habēdam humilitatē multū valet exēplum de humili publi
cano ꝛ ſupbo phariſeo Luce·xviij·Petrus ſanās claudū non ſi
bi tribuit miraculū ſed dō Actu·iij· ¶ Hūilitas meret̄ indul
genciā pc̄tōrum Nam achab neq̄ſſimus audiens penam ſibi
debitā p pc̄tis hūiliatus eſt ꝛ de⁹ ei penam tēperauit·iij·re·xxi·
Ezechias humiliatus eſt idcirco ira dei nō venit ſup eum in di
ebus ſuis·ij·pali·xxix·Nabuchodonoſor hūiliatus cognouit
ſtatum ſuum·ꝛ idō reduct⁹ eſt ad ſtatum priſtinū Dan·q̄rto·
Quia niniuite humiliati ſūt idō eoꝝ ciuitas non eſt ſubuerſa·
Jone·iij·Magdalena q2 pedes xp̄i humiliter acceſſit pc̄tōrum
ſuoꝝ veniam impetrauit Lu·vij·¶ Hūilitatis exemplū debe⁹
de xp̄ō ſuſcipe·in triplicī eñ ſtatu ſuo humilis fuit·ſc; in ſtatu
natiuitatis·vite ꝛ mortis·Humil̄ fuit in natiuitate q2 concipi
voluit in ciuitate parua·vnde dixit nathanael·a nazareth pote
rit aliquid boni eſſe Luc·p̄·Jo·p̄·Jtē de humili virgine naſci
voluit·dixit eñ mater eius Ecce ancilla dn̄i·itē dixit·Reſpexit
humilitatē ancille ſue Lu·p̄·Jtem in humili loco reclinatus·ſ·
in p̄ſepio Lu ij·De humilitate chriſti qn̄ humiliter vixit·hu
militer docuit nunc obmitto·q2 de hac plena ſunt omnia euan
gelia·De morte autē xp̄i notandū eſt q fuit humilima·Caru
it eñ ſeptē que ſupbi querunt ſc; terrena affluēcia·q2 veſtitu

expoliatus·mundana ſapiencia q2 inſipiens reputatus·popu
lari fama q2 in carne vulneratus·inimicoꝝ victoria q2 corpali
ter victus·amicoꝝ numeroſitate q2 a diſcipulis derelict9·ami
corum cõſolacõne quia ab hijs amici eſſe debuerant acriter eſt
afflictus·Caruit eciam omni conſolacõne·quia cruci miſerabi
liter affixus·hec omnia patent Math·xxvi·Marci decimoquī
to·et·xv·Lu·xxij·et·xxiij·Johānis·xviij·et decimonono·Quo
modo autem deus omnipotēs christus ihesus ſaluator noſter
ſuam deitatem abſcondit ſub humilitate patz ex hoc prout pl
chre effrem deducit in quodam ſermone de chriſti tranſfigu
racõe vbi chriſtuz deum et hoiez dicit ſic dicens·Si non erat de
us·gabriel quē deum vocauit·Si non erat homo·maria quez
in ventre geſtabat·Si non erat deus·iohānes cui in vtero ex
ultauit·Si non erat homo quis in preſepio iacebat·Si non
erat deus·angeli quem glorificabant·Si non erat homo.ma
ria quē lactabat·Si non erat deus magi quē adorabant·Si
non erat homo.ioſeph quē circumducebat·Si non erat de9·co
lumba quem proteſtabatur·Si non erat homo.iohannes quē
baptiſabat·Si non erat deus.quis peccata relaxabat·Si nō
erat homo.in deſerto quis eſuriebat·Si non erat deus.mare et
venti cui obediebant·Si non erat homo.in naui quis dormie
bat·Si non erat deus.mortuos quis ſuſcitabat·Si non erat
homo.in cena quis edebat·Si non erat deus.latroni regnum
quis pmittebat·Si non erat homo.in cruce quis pendebat·
Si non erat deus.ſol lucem ꝓpter quē cōtinebat·Si non erat
homo·in ſepulchro quis iacebat Si non erat de9 die tercia qs
reſurgebat·Si non erat homo.thomas quē palpabat·Si nō
erat deus.in templū quomō aſcendebat·Patz ergo q chriſtus
eſt deus et homo ex ſubſtancia patris ante ſecula natus omnia
implens omnia continens equalis p omnia patri in ſubſtan
cia·ex ipſo et cum ipſo ſemp eternus·Nam in ſe ſuſcepit huma
nam naturam creator ac domin9 omnium creaturarum et ſuaz
glorioſiſſimam deitatē velauit ac humiliauit ſuam humilitatē
dans nobis exemplum vt ita faciamus vt cum eo eternaliter
viuere atq3 regnare valeamus·Amē·

De iactancia et gloriacõe

¶ Iactatores ꝯsueuerūt.
- Alios despicere detrahēdo.
- Pompis se p̄ficere extollēdo.
- Deum abicere obloquēdo.
- In fcīs deficere obtinendo.

Iactatores alioꝝ fcā ꝛ ꝑsonas despiciunt ꝛ seipsos extollunt. sic dicebat gaab. Quis ē abimelech ꝛ quis est sichē vt ſuiamus ei vtinā daret aliquis populū istū sub manu mea. quasi dicēt ego magna facerē Iudic. ix. Grandia verba dixit rapsācēs ex p̄te regis assirioꝝ despiciens regē iuda ꝛ regem egipti. ꝛ extollēs dominū suū ꝛ seipsū. iiij. re. xviij. Contra iactantes se ꝛ ceteros spernentes ponit xp̄s parabolam de publicano ꝛ phariseo Luce. xviij. Despiciebant pharisei cecum natū dicētes. in pccīs ꝯceptus es totus ꝛ natus ꝛ tu doces nos. Ioh. ix. Arroganter dixit pylatus ihū Nescis qꝛ potestatē habeo dimittere te ꝛ ptātem habeo crucifigē te Io. xix. ¶ Iactatores pompatice ꝛ ex superbia magna loquūtur. ſ3 homo sapiēs de quibꝰ iactari possꝫ tacꝫ sic sampson inermis leonē interfecit nec tamē hoc patri indicauit. Iudic. xiiij. Stultū est se iactare de futuris cōtigenbꝰ. nā adonias eleuabatꝰ dicens. ego regnabo. qd̄ sic nō euenit. iij. re. p̄. Vnde dicit etiā phs. de futuris ꝯtingētibus nō est determinata veritas. Benedab rex syrie pompose locutus est regi isrl̄ p nuncios suos cui tamē postea male successit. iij. Re. x. Aman pompose iactabat se qꝫ solus cum regina pranderet qui in breui post hoc fuit suspendio adiudicatus Hester. iiij. v. ꝛ vij. Nabuchodonosor in aula deambulās dicebat cū supbia. nōne hec est babilon magna quā ego edificaui in domū regni in robore fortitudinis mee ꝛ in gloria decoris mei qui postea fuit in bestiam mutatus Dan. iiij. Quātumcūqꝫ humiliantꝰ supbi adhuc tamē iactare se non desinūt. sic anthiochꝰ turpiterꝰ fatigatus adhuc tamē iactare se nō desinit. ij. mach. v. ¶ Iactatōes nō solum se extollūt supra homines ſ3 etiā supra deū. Ideo dicitꝰ de nabuchodonosor rege qui dicebat in corde suo. in celū ascēdam supra astra exaltabo soliū meū sed postea turpiter ꝛ ꝯfuse cecidit. ysa. xiiij. Nabuchodonosor dixit danieli ꝛ socijs eius. quis est deus qui eripiat vos de manu mea Dan. iij. Dicētibus iudeis. ē deus potens in celo qui iussit celebrari sabbatū r̄ndit nycanor Et ego potens in terra qui impio sumi arma. ij. machabe. xv.

Qui ſe ſic iactant ſemp̄ menciūtur ⁊ imitant̄ diabolum qui ſe
iactabat plura dare criſto que nō erant ſua dicens. Hec ōnia
tibi dabo ſi cadens adoraueris me Mar. iiij. al's Mat. iiij. ſm
vero lucam ſic iactauit ſe dicens. hec michi tradita ſunt ⁊ cui vo
lo trado illa Lu. iiij. ¶ Jactatores multa dicūt ⁊ pauca faciunt.
ꝑmo vt plurimū cōfunduntur ⁊ deficiunt. iuxta illud poeticum
Sepe minꝰ faciunt homines qui magna loquūtur Sic golias
alios inuitabat ad ſingulare certamē q̇ fuit poſtea a puo ſupa
tus. p̄. Re. xvij. Holofernes iactabat ſe corā achioꝛ ꝙ ipſū oc
ciderz ⁊ filios iſrl' ſuparet q̇ poſtea fuit a femina interfectꝰ. Ju
dicū. vi. Seron iactabat ſe dicens. faciam michi nomē ⁊ expu
gnabo iudeā ſed ipē fuit poſtea debellatus. i. mach. z Demetriꝰ
ſupba verba miſit ionathe. ſed ſibi cito male ſucceſſit. p̄. Ma
cha. x. Nycanoꝛ iactauit ſe dare p̄ vno talēto argēti nonagīta
mancipia iudeoꝝ. ij. mach. viij. Petrꝰ iactant ſe obtulit cū do
mino moꝛi q̇ ad vocem femine ipſū negauit Mat. xxvi.

¶ De ydolatria.

Ydolatrare facit hoīes.
- Timiditas ⁊ abſencia platoꝝ.
- Calliditas ⁊ adherēcia laſciuoꝝ
- Maliginitas ⁊ ꝯplacēcia ſocioꝝ.
- Tumiditas ⁊ excellēcia ſupboꝝ
- Iniq̇tas ⁊ ꝯſcia reproboꝝ.

Ydolatrare facit homines aliqn̄ abſencia platoꝝ Nam vides po
pulus ꝙ moram fecerat moyſes in monte cū domino nec eſſet
cū eis dixerunt ad aaron. Surge fac nobis deos qui p̄cedant
nos. qui puſillanimis fecit eis vitulū ꝯflatilem quē ipſi adorarē
ceperūt Exo. xxxij. Joſue mortuo. filij iſrl' fecerūt malū in ꝯſpe
ctu domini. et deſeruerūt deum patꝝ ſuoꝝ ⁊ ydolis ſeruierūt Ju
dicū. ij. ¶ Ydolatrare facit homines luxuria ⁊ inordinata cōcu
piſcēcia mulieꝝ. Nam fornicatus eſt populꝰ iſrl' cū filiabꝰ mo
ab que vocauerūt illos ad ſacrificia ſua. et illi adorauerūt ydo
la ſua. Numeri. xxv. Cum eſſz ſenex ſalomō deprauatuz eſt cor
eius p mulieres vt ſequeret̄ deos alienos nec erat pfectum cor
eius apud deum. iij. Re. xi. ¶ Ydolatrarē facit homines mala
ſocietas vel malū exemplum qd videtur ab alijs q̇ male egerūt
Non enī ſuffecit achab regi iſrl' vt ābularet in pctis ierobeā
ſed inſup ſeruiuit baal ⁊ adorauit eum. iij. Re. xvi. Achas. al's

achim rex iuda ambulauit in vijs regū iuda inſup ⁊ filiū eiuſ
conſecrauit tranſferens ꝑ ignē·iiij·Re·xvi·Tranſlati filij iſrľ i
aſſyrios coluerunt deos alienos ⁊ ambulauerūt iuxta ritū gē
ciū·iiij Regū·xvij· ¶ Idolatrare facit homines ſupbia eoꝝ q̄
ſe reputant equales ⁊ maiores deo ·ſic holofernes iratus contra
achior qui cōmendabat potēciam dei hebreoꝝ dixit ſe eſſe oſtē
ſurum ꝙ non eſſet deꝰ niſi nabuchodonoſor rex vt omnes deos
terre exterminarꝫ ſcꝫ vt ipſe deus ſolus nominaret̄ ⁊ diceretur
Judith·vi·Darius rex pſarum p̄cepit ꝙ nullus peterꝫ aliquid
ab aliquo deo infra triginta dies niſi ab ipſo dario tanꝗ ſe ſi
cut deum potentem oſtenderet Daniel·vi·Nabuchodonoſor fe
cit ſtatuam auream ⁊ precepit ſupbe vt omnes gētes adorarēt
eam Daniel·iij· ¶ Idolatrare facit homines malicia ꝓpria ⁊ ꝑ
uerſitas animi·ſic ierobeam excogitato cōſilio fecit duos vitu
los aureos adorari ꝓ deo·iij·Regū·xij·Edificauerunt viri iuda
aras ⁊ ſtatuas ſup colles ⁊ ſubter arbores·iij·Re·xiiij·Confu
ſus ſennacherib reuerſus eſt in niniuē ⁊ cum adorārent in tēplo
dei ſui duo filij eius occiderunt euꝫ·iiij·Regū·xix·Manaſſes rex
iuda fecit aras baal ⁊ adorauit omnē miliciam celi·ij·palipo·x
xxiij·Babilonij prius adorantes bel·poſtea adorauerūt draconē
Daniel·xiiij·Anthiochus iuſſit edificare aras ⁊ ydola ⁊ y̆mo
lari carnes ſuillas p̄mo Machab·p̄mo·Manēte paulo athe
nis incitabatur videns ydolatrare totam ciuitatem in qua mo
netur quilibꝫ dolere de iniuria dei Actu·xvij·

¶ De impaciencia ⁊ murmure·:

Impaciētes ⁊ murmurātes ſunt·
- Subiacētes correpcōibꝰ dñoꝝ·
- Seruiētes crapulacōibꝰ guloſoꝝ
- Inuidētes ꝯſulacōibꝰ alioꝝ·
- Iraſcētes i ſuſtētatoribꝰ aduſoꝝ·
- Neſciētes i inſtructōibꝰ pitoꝝ·
- Extollētes ſe i admuēcōibꝰ ſblioꝝ

Impaciētes ⁊ murmurātes ſunt ſerui ⁊ ſubditi ad correpcōes
⁊ verba dominoꝝ ⁊ aliquādo prelatorum·ſic agar non ferens
correpcōem domine ſue que affligebat eam ꝓpter ſupbiaꝫ eiuſ
receſſit impaciens ſed admonicione angeli reuerſa eſt Geneſ·
xvi·Prepoſiti filiorum iſrľ dixerunt moyſi·Judicet dñs int̄ te
⁊ nos·Exodi·v·Filij iſrľ impaciētes ⁊ promice dixerūt moyſi·

Forſitan non erãt ſepulchra in egipto Exo·xiiij· Vides põpul⁹
q̄ moyſes moraretur in mõte cum dño filij iſrahel impaciētes
dixerunt ad aaron· Fac nobis deos qui precedãt nos Exo·xxx
ij· Ancilla ſare impacienter ferẽs increpacionem domine fue·rũ
dit amplius ex te nõ videam⁹ filium interfectrix viroꝝ tuoruꝫ
Thob·iij· ¶ Impaciētes ꝛ murmurãtes ſunt homines guloſi
non volētes pati aliquem defectũ eſce aut potus· Nã impaciēſ
populus iſrˡ murmurauit ꝓpter defectum potus Exo·xv· Mur
murauerũt poſtea tanq̄ impacientes ꝓpter eſcam ꝛ grauiter pu
niti ſunt Exo·xvi· Guloſi multa murmurare nõ deſinunt· Sic
filij iſrˡ habentes mãna nõ erant ɔtenti ſ; adhuc murmurabãt
Exo·xvi· Recordabant̄ filij iſrˡ carnium in egipto ſ; de mi
ſeria ꝛ ſeruitute in qua fuerant nõ faciebant aliquã mencionē
Exo·xvi· Propter defectũ potus iterũ murmurauerũt filij iſrˡ·
Exo·xvij· ¶ Impaciētes ꝛ murmurãtes ſunt homines inuidi
de alioꝝ felicitate qđ dño multũ diſplicꝫ· Nã ꝓpter murmura
cionē quã fecerunt chore dathan ꝛ abiron deſcēderunt viui i in
fernũ Nui·xvi· Et poſt altera die iteꝝ murmurauerũt ꝛ ignis mˡ
tos cõſumpſit Nui·xvi· Diſcũbente ihũ in domo phariſei inui
di murmurare ceperũt q̄ cum pctõrib⁹ manducaret Math·ix·
Similiter cũ diuertiſſꝫ ad zacheũ Lu·xix· Itē Lu·xv· De pub
licanis ꝛ pctõribuſ· Operarij murmurauerũt aduerſus prēmfami
lias q2 largus fuerat Mat·xx· Principes ſacerdotũ audiētes pue
ros cantantes Oſanna in excelſis indignati ſũt Lu·xix· Frater fi
lij pdigi inuidens feſto frĩs ſui indignatus nolebat intrarē Lu·
iij· ¶ Impaciētes ſũt homines iracũdi q̃ neſciunt aliquid pa
ciēter pati ꝛ hoc aliqñ in dampnũ ſuum· Sic achitofel videns ɔſi
lium ſuũ diſſipatum eſſe ita indignatus eſt q̄ laqueo ſe ſuſpē
dit· ij· Re·xvij· Quia dure locuti ſunt filij iſrˡ decē tribub⁹ indi
gnate receſſerunt ab eo· iij· Re·xij· Greci q2 videbant viduas
ſuas in quotidiano miſterio deſpici irati adũſus hebreos mur
murare ceperunt Actu·vi· ¶ Impacientes ſunt aliqñ multi qñ
inſtruũtur ꝛ veritas eis manifeſtat̄ q2 habētes oculos obtene
bratos illuminari recuſãt· Sic vxor thobie cũ eam thobias furti
accuſaret: impaciētˢ rñdit Thob·ij· Diſputãtes maxime qñ ſu
pantur ab oſtendēte veritatē turbantur ꝛ impaciētes ſiunt· Sic
eliphas cõuictus a iob multa ſigna impaciēcie oñdit Job·xxij

Quia eleaſarus inſtruebat in veritate qui eum ducebant in ita conuerſi ſunt · ij · mach · vi · Phariſei audienteſ cecū illuminatū diſputatēm ⁊ cōuincentem eos maledixerūt ei · Joh · ix · Audiētes phariſei verba ſācti ſtephani diſſecabāt cordib⁹ ſuis Actuum · vij · ¶ Impaciētes ſunt homines ſupbi qui audire nequnt verba que eoꝝ excellencie opponūtur · nam cū ceſſaſſz loqui achior holofernes impaciēter tulit Judith · v · ⁊ · vi · Sic fuit impaciēs ſupbus aman quia mardocheus eum puum reputās omnem gloriā eius mortē eius ⁊ aliorum iudeoꝝ nequit̄ ꝓcurauit ſed foueam quā fecerat alijs p ſe cū ſuis alijs incidit · Heſter iij · Nabuchodonoſor audiens q̄ tres pueri ſtatuā quā ſuperbe erexerat adorare noluerunt in ira ⁊ furore precepit eos mitti in fornacem ardētem Daniel · iij · Herodes rex audiēs criſtum natū timens priuacionem regni propter ſupbiam ſuam mittenſ occidit omnes pueros qui erant in bethleem ⁊ in omnibus finibus eius Math · ij ·

¶ De ingratitudine bñficioꝝ ·

¶ Ingratus eſt homo ·	De bñficijs largienti ·
	Pijs ſeruicijs relucēti ·
	De pīcipicijs eruēti ·
	Ex intimo corde diligēti ·

Ingrati ſunt homines deo ſua bñficia obliuioni tradēdo nec de ipſis grates referēdo · ſic filij iſrl̄ educti ex egipto ⁊ de ſeruitute pharaonis fecerunt vitulū aureum adorātes eū obliti omnium bñficioꝝ dei · Exo · xxxij · Reprehendit angel⁹ iudeos ingratos de bñficijs dei ipſis collatis Judic̄ · ij · Cito obliti ſunt bñficioruꝫ dei filij iſrahel qui veſcebantur māna ⁊ murmurabant Numeri xi · Sublimauit deus ieroboam ſuper decem trib⁹ ⁊ ille auertit populū a cultura dei · iij · Re · xiij · ¶ Ingrati ſunt homines aliquādo ſeruientib⁹ eis fideliter in quocūqꝫ ſeruicīo ſiue ore iſtruendo ſiue ope ſeruiendo · ſic ingratus fuit pincerna pharaonis ioſeph qui ſuccedētib⁹ ꝓſperis oblitus eſt interp̄tetis ſui Geneſ · xl · Laban decies immutauit mercedē iacob fidelit̄ ei ſeruiēti Geñ · xxxi · Multa ſeruicia accepat ſaul a dd̄ ⁊ tamē ſepius nitebatur eum occidere · p̄ · re · xviij · ⁊ in plurib⁹ ſequētib⁹ Valde ingratus fuit dd̄ vrie fideli militi cui litteras ſue mortis tradidit ij · re · xi · ¶ Ingratus eſt homo aliquādo liberāti eū de magno

periculo taliter liberāti ſepius nitūtur deſtruere liberantem· vñ metriſta· Hoſtem ſemꝑ emit alium q̄ de cruce demit· Nā ſaluauit dauid ⁊ liberauit habitatores ceyle q̄ poſtea eū in manꝰ ſaul querētis eum tradere voluerūt ·ꝑ· Re· xxvi· Poſtq̄ dd̄ pepcit abſalon fr̄icidium ⁊ liberauit eum de exilio ipē eum poſtea grauiter pſecutus eſt· ij· Re· xv· ⁊ aliq̄bꝰ ſequentibꝰ· Miſit ionathas viros vt liberarēt demetriū qui tamē poſtea alienatus ab eo vexatus eſt· ij· Mach· xi· Dn̄s vinee pepcit pſequētibus ſeruos qui tamē poſtea eius filium occiderunt Math· xxi· Decem leproſis mundatis a domino ihū· nouē fuerūt ingrati deo Luce xvij· Queſtores ingrati de liberacōe puelle a demone paulū pꝰ ea pſecuti ſunt Actu· xvi· ¶ Ingratus eſt aliq̄n homo amicis honorātibus eū ⁊ puro corde diligētibus· eis vel heredibꝰ eoꝝ retribuēdo contrarium· Sic filij amon ꝓ honore accepto a ſeruis dauid ab eo pſonaliter ad eos deſtīatis ꝑ honore vituperiū reddiderūt· ij· Re· x· Valde ingratus fuit dauid amicicie ionathe q̄n filium ſuum miphiboſeth iniuſte exheredītauit· ij· Reg· xvi· Non eſt recordatus ioab rex mīe ⁊ amicicie quā fecerat ei ioiadas ſacerdos q̄n zachariā filium ioiade interfecit· ij· pali· xxiiij· Heliſeus multū honorauit filios iſrl̄ ⁊ regē ⁊ tamē iuſſit eum rex decapitari· iiij· Re· vi·:

¶ De inimicicia ⁊ odio·

Inimicicia ⁊ odium·
- Iniq̄tate acq̄rit̄ ꝓcedente·
- Cupiditate inq̄rit̄ apparēte·
- Malignitate pq̄rit̄ inuidēte·
- Carnalitate exq̄rit̄ inuadēte·
- Auctoritate ↄ̄pitur arguente cū pietate pacificāte·

Inimicicias ꝑmittit deus fieri ꝓpter pc̄tm̄· Eſt enī pc̄tm̄ cauſa inimiciciaꝝ vñ aureliꝰ· pc̄tm̄ eſt deformitas quā deꝰ deteſtat̄ Iniq̄tas quā demon amplexatur· Infirmitas qua totus mundus diſſipatur· In cuius ſignū ſtatim poſt pc̄tm̄ p̄moꝝ parentū poſuit deꝰ inimicicias inter ſerpentē ⁊ mulierem ⁊ inter vtriuſq̄ ſemen Gen· iij· Tres inimicos ſuſcitauit deꝰ ſalomōi pꝰ peccatū ſcꝫ filium helpade· adad ⁊ ieroboam· iij· Re· xi· Cum filij iſrl̄ peccarent ⁊ facerent malū coram dn̄o inſurrexerūt inimici eoꝝ Judith· ij· alſ Judic· xi· Judeis peccātibꝰ holofernes obſe

dit eos ſed penitētib⁹ eis liberati ſūt Judith ꝑ totū· Occaſione
pcti dyabolꝰ d͛ inimicus nr̄· Ipſe eīm ē inimicus quē odio hr̄e
debem⁹ qui dormientib⁹ hominib⁹ ſupſeminauit zizaniā Mat
xiij· ¶ Inimicicie multe ex cupiditate rex tpaliu3 oriūtur· nā
int̄ paſtores abrahe ⁊ loth facte ſunt inimicicie ꝓpt̄ ſubſtāciā·
Gen̄·xiij· Rixati ſunt paſtores gerare cū paſtorib⁹ yſaac q2 lo
cupletatus erat Gen̄·xxvi· Oderat eſau iacob ꝓpter hereditatē ⁊
dicebat· venient dies luct⁹ patris mei ⁊ interficiā eū· Gen̄·xxv
ij· ¶ Inimicicia ⁊ odium aliqn̄ oritur ex inuidia· Nā viden
tes frēs ioſeph ꝙ a patre cunctis pl⁹ fratribus amaret' oderāt
eum nec poterāt ei quicq̄ pacifice loqui Geneſ·xxxvij· Egipcij
oderāt filios iſrl' q2 creuerant ⁊ multiplicati ſunt ⁊ affligebant
eos Exo·p̄· Vidēs ſaul ꝙ dauid prudenter ager3 ⁊ popul⁹ eum
diliger3 factus eſt eius inimicus p̄·Re·xviij·: ¶ Inimicicia
magna fit ꝓpter luxuriā· nam deflorata dyna fcā eſt inimicicia
magna inter filios iacob ⁊ ſichem Gen̄·xxxiiij· Fundebat apd̄
ſampſonē lacrimas vxor eius dicens· odiſti me ⁊ ꝓpter eā abla
tam ſibi factus eſt inimicus omnib⁹ philiſteis Judicū·xv· Ju
dicio dei fit vt poſt carnalē amorē ſequit' odium vt pat3 i amō
⁊ thamar eiecta·ij·Re·xiij· ¶ Inimicicias ⁊ odium portant
aliqn̄ homines mali rephendentibus eos ⁊ eis loquētib⁹ verita
tem· nā cū helyas argueret achab ꝓ iniqua ocāſione naboth
dixit achab· nunc inueniſti me inimicū tuum·iij·Re·xxi· Dixit
achab ad ioſaphath de michea ꝓpha· Ego odi eum q2 nō pro
phetiſat michi niſi malū lic3 dicer3 veritatem ·iij·regū·xxij· De
hac materia require multa in capitulo de veritate· ¶ Inimici
as deb3 homo fugere ⁊ quātum poteſt inimicos pacificare ⁊ vt
pacē cito inueniat nō nimis offendere· nam iepte pacificatus
eſt cū galaditis qui expulerāt eum ⁊ ꝓ eis pugnauit Judic̄·xi·
Cognouit ſymon ꝙ tryphon in dolo peter3 argentum ⁊ pueros
iuſſit tandem dari ne inimicicia magna in populo fieret· primo
Machabeoru3·xiij· Reprehendendi ſunt qui propter bonas
cauſas non faciunt pacem inter inimicos cum ꝓpter mortē ihū
facti ſunt amici herodes ⁊ pilatus qui antea erāt inimici ad in
uicem Lu·xxiij· Inimicis deuictis diuina nō humana virtute
dō gracie reddēde ſunt In cuius figura thou rex emat audiens
ꝙ dd̄ expugnaſſ3 adazer inimicū ſuum miſit ad eū filiū ſuu3 ⁊

gracias ei egit p̄·palip·xviij·Amputato capite holofernis·di
xit iudith Laudate dn̄m deum noſtrum qui interfecit in manu
mea hoſtem populi ſui Judith·xiij·Submerſis egipcijs dixit
moyſes·Cantem⁹ dn̄o glorioſe·Exod·xv·Raguel ⁊ anna lau
dauerunt deum q̄ excluſit ab eis inimicū vexātē Thob·viij·De
hac materia plura inuenies in caplo de diſcordia q̄re ſupra·

De intēcione recta·

Intencio in ope·
- Facit exterminari q̄d fuerit·
- Op⁹ acceptari ſi defuerit·
- Hab₃ occultare ſi latuerit·
- Nequit iudicare qūo voluerit·
- Deb₃ regulari que meruerit·:

Intencio imponit finem opi·opus eīn de ſe nō iudicatur·Nam
vna ⁊ eadem opacio facta diuerſa intencione ſortit̄ viciū ⁊ v̄
tutē·vn̄ chaim occidit abel ⁊ peccauit q₂ ex inuidia fecit ⁊ malā
intencionē habuit Gen̄·iiij·Dauid interfecit golyam ⁊ meruit
q₂ ex iuſticia ⁊ vt populū defenderet fecit·p̄mo Re·xvij·Abra
ham ⁊ ſara riſerunt ambo in p̄miſſiōe filij Et riſus abrahe fuit
virtuoſus q₂ ex leticia·riſus vero ſare reprehēſibilis·q₂ ex icre
dulitate Gen̄·xvij·⁊·xviij·Pharao dixit peccaui·Exodi·ix·Ju
das eciā dixit peccaui nec tamē veniam meruerūt·q₂ erat inten
cio eo₇ deprauata Math·xxvij·Non ſolū autē idem op⁹ a diū
ſis intencionib⁹ eſt virtus ⁊ viciū·ſed factum ab eodem·Nam
moyſes q̄ſi eadē verba dixit educēs aquas de petra·p̄mo meru
it Exo·xvij·ſecundo culpā incurrit·Nui·xx·Multiplices inten
ciones habebāt turbe in ſeq̄ndo chriſtum Nā quidā ſequebā
tur eum vt nequiter eum reprehēderēt ⁊ hij grauiter peccauer̄t
Lu·xiiij·Quidam vt de panib⁹ eius ſaturarētur ⁊ hij nec mere
bantur nec peccabāt·⁊ ſimiliter illi qui ſequebant̄ vt a lāguo
ribus curarētur·de vtroq₃ dicit̄·Jo·vi·Alij vt a languorib⁹
ſanarētur Luc·vi·Alij vt audirent verba eius vt inde edifica
rent̄ ⁊ illi multipliciter meruerūt Luc·xi·Jtē zacheꝰ querebat
videre ihēſū ⁊ ex h̄ meruit Lu·xix·Herodes multo tempe deſi
derabat videre ih̄m ⁊ ex hoc demeruit Luc·xxiij·Hoc eciā facit
varietas intencionū Intēcio ⁊ voluntas reputant̄ ꝓ facto ſi poſ
ſibilitas affuerit opandi·Nam commendauit dn̄s bonā volū
tatē dauid de edificacōne templi licet ipſe noluerit ꝙ edificare

tur p eum·ij·Regū·vij·Herodis intencio quādo occidit pueroſ
fuit vt xp̄m occiderʒ licʒ non potuit adhuc tamē verus xp̄icida
erat·nam ita peccauit ac ſi xp̄m occidiſſʒ·Math·ij·Sine cauſa
non dixit ih̄s Qui viderit mulierē ad cōcupiſcendū eam iā me
chatus eſt in corde ſuo Math·v· ¶ Intēcio celatur ab ope·
non op⁹ ab intencōe·Nā dauid miſit ad vriā vt veniret ꝛ req
eſceret non ꝓpter eius quietem ſed vt pc̄m̄ ſuum occultaret·ij
Re·xi· Ornauit ſe iudith vt ſolent ſe ornare meretrices·ʒ illa
ornacio nō fuit ex libidine ſed ex maxima virtute latente ꝛ vt
patriā defenderet·Judith·x· Herodis intencio erat xp̄m occi
dere·ſed tn̄ adhuc ſb̄ adoracōnis pallio abſcōdit·Math·ſecū
do· ¶ Intēcio hominis in hijs q̄ aguntur ab eo nec debʒ nec
poteſt de facili iudicari vtrum ſit bona vel mala maxime in ābi
guis·Jdō debʒ homo ſemp opus in bonam ptē ꝛ meliorē viā
interp̄tari Nam filij ruben gaad ꝛ dimidia trib⁹ manaſſes edi
ficauerunt altare ad bonam intencionē·quā filij iſrl̄ in oppoſi
tum cōuerterunt Joſue·xxij·Quia mardocheus non adorabat
aman·credebat mardoche⁹ ꝙ faceret ex deſpectu ʒ non ex deſpe
ctu poſſit·ʒ qꝛ creature nolebat facere reuerēciam creatoris·
Heſter·iij·Prohibebat domin⁹ duobus cecis illuminatis ab
eo ne cui hoc dicerent·at illi diffamabant euʒ in tota terra·nec
tamē arguūtur fore tranſgreſſores·Math·ix· ¶ Intencōem
habendi in opibus regulam dedit xp̄us quā ſcʒ intencionē hō
habere debet vel bona faciendo vel mala ſuſtinendo que omnia
debent referri intencionaliter in ipſum dicens·Beati eritis cū
vos oderint homines·ꝛ cum maledixerint vobis ꝓpter nomen
meū gaudete ꝛ exultate Math·v·Luc·vi·Similis regula ha
betur cum dicitur· Qui dederit potum vni ex minimis iſtis ca
licem aque frigide tantū in nomine diſcipuli Amen dico vobis
non perdet mercedem ſuam Math·decimo·Jtē oīs qui relique
rit domum vel agrum ꝛc̄·Math·decimonono·Elemoſinam da
re·ieiunare·orare precepit dominus fieri non intencōe placen
di hominibus·ſed intencione placendi deo qui in abſcondito
videt ꝛ in abſcondito manens iuxta intencōnē remunerat quē
libet·Math·v·ꝛ·vi·

¶ De inuidia ꝛ emulacōne·

Inuidia ⁊ emulacio dat·

- Doloribꝰ mortis occaſionē·
- Sūmis honoribꝰ minoracōem
- Detractoribꝰ oblocucōem·
- Sapiētibꝰ ſtimulacōem·:
- Propinquoribꝰ nō dat porcōez·
- Melioribꝰ impedicōem·:
- Dei cultoribꝰ dat leſionē ⁊c̄·

Inuidia occaſio eſt ſpūalis ⁊ corpalis mortis Nā ꝑut ſcribiẗ Sapiencie·ij· Inuidia dyaboli mors intrauit in orbem terrarum· quia videns dyabolꝰ hominē eſſe in ſtatu felicí et ad illuz locum poſſe aſcendere vnde ipſe ceciderat doluit· ⁊ ideo temptauit ⁊ vicit· ⁊ ſic homo vtriuſqꝫ mortis ſentēciam incurrit Gen̄· tercio· Chayn motus inuidia abel fratrem ſuum occidit· quia eius munera ⁊ non ſua dominus reſpexit· Geneſis quarto· De hac materia quere plura in capitulo de homicidio· ¶ Inuidētur ab inuidis qui in honoribus ⁊ diuicijs poſiti videntur· nā quia dominꝰ benedixerat yſaac et multiplicatus eſt· ob hoc inuidebant ei paleſtini Geneſis·xxvi· Propter honorem dauid quē dabant ei mulieres pſallentes de pſecuſſione philiſtinorū dicentes· Saul pcuſſit mille ⁊ dauid decem milia· inuidere cepit ſaul ⁊ pſequebatur eum· p̄·Re·xviij· Videntes ſatrape ⁊ pn̄cipes regis ꝙ daniel ſupabat eos in ſapiencia inuidebant ei q̄rentes contra eum occaſionem Daniel·vi· Principes ſacerdotū audientes a pueris clamantibꝰ Oſanna in excelſis· indignati ſunt· Math·xxi· Luce·xix· Audientes phariſei lazarum ſuſcitatum ⁊ turbam ſequentē chriſtum· inuidentes conſilium collegerunt· Joh·xi· ¶ Inuidentes non valētes aliq̄d facere murmurant ⁊ detrahunt ad modum canis latrātis· ſic alchimus ꝓditor iudeoꝝ nycanor coram regi ex inuidia detrahebant·ij·Macha·xiiij· De hac materia quere plura capitulo de detraccione· ¶ Inuidētur ſapiētibus ⁊ bona docētibus ab hijs q̄ neſciūt ⁊ diſcere nolūt· nam achitofel ꝙ chuſi ꝯſilium pualeret doctrīe ⁊ ꝯſilio ſuo inuidia ſtimulatus laqueo ſe ſuſpēdit·ij·Re·xvij· Petro ⁊ iohāe loquentibꝰ ad populum ſacerdotes dolebant ꝙ inſtrueret populū Actuum quarto Audiētes phariſei verba ſapiencie que ſtephanꝰ loquebaẗ diſſecabanẗ cordibꝰ ſuis· q2 inuidia inuidos corrūpit interiꝰ ⁊ exterius· Nam ſtridebant denti

bus ſuis in eum Actu. vij. Conuenientibus ciuib⁹ audire pau
lum ⁊ barnaban iudei repleti ſunt zelo Actuū. xiij. ¶ Inuidi
non parcunt ꝓpinquis attinentibus eis quinecia inuidcāt oīb⁹
⁊ detrahant ⁊ defendant. Nā rachel ſterilis ipe ſorori ſue fecūde
inuidebat Geñ. xxx. Fratres ioſeph inuidebāt ei vidētes ꝙ a
prē pl⁹ cunctis fratribus amaret̄ Geneſ. xxxvij. Maria ſoror
moyſi ⁊ aaron frater eius in moyſē inuidia moti ſunt Nū. xij.
Frater filij ꝓdigi videns frēm ſuum a prē cū honore receptū in
dignabatur ei ⁊ noluit intrare Lu. xv. Diſcipuli xpi qui erāt fra
tres ſpūales Juxta illud Math. xxiij. Omnes vos frēs eſtis au
dientes iacobū ⁊ iohēm velle ſedere a dextris xpi fuerūt ex inui
dia indignati. ¶ Inuidi inquātū pñt nituntur impedire bo
nos eis plurimū detrahētes. nam edificantib⁹ templū filiis iu
da poſt reditū de babilone gentes inuidētes eis multipliciter
eos impediebant. p̄. Eſdre. iiij. Audiētes ſanabalath ⁊ thobi
as ꝙ edificarētur muri ꝯtriſtati ⁊ moti ſunt valde ꝯtra edificā
tes. Nee. iiij. Cum ex theſſalonicenſib⁹ multi crederent. iudei in
uidentes cōcitauerunt ciues Actu. xvij. ¶ Inuidiā debēt fuge
re boni hoīes quātumcūq; ab ea ſtimulant̄. Nam cū duo viri
heldas ⁊ madad ꝓphetarent in caſtris cucurrit puer nuncians
moyſi dicens. Heldas ⁊ madad ꝓphetāt in caſtris ioſue fili⁹
num miniſter moyſi electus ex plurib⁹ inuidens eis qꝫ moris ē
diſcipulorꝫ inuidere doctrine aliorū magiſtrorꝫ. dixit moyſi. dñe
mi moyſes ꝓhibe eos ait illi. Quid emularis ꝓ me quis michi
tribuet vt omnis popul⁹ ꝓphetet ⁊ det eis domin⁹ ſpm̄ ſanctū
Ecce non potuit duci in inuidiam ꝑ verba ioſue. ſʒ deſiderabat
ſingulos ꝓphetare Nū. xi. Fugit iohēs baptiſta inuidiā. Naʒ
cum dicerēt ei diſcipuli ſui moti inuidia contra xpm̄ Rabbi qui
erat tecum trāſiordanē cui tu teſtimoniū ꝑhibuiſti. Ecce hic ba
ptiſat ⁊ oēs veniunt ad eum Reſpondit iohēs. in hoc gaudiū
meū impletū eſt Joh. iij.

¶ De ypocriſi ⁊ ſimulacōne.

¶ Ypocrite ⁊ ſimulatores.
- Decipiūt gētes bō ſimulantes.
- Mag̃ pctā faciūt pua deteſtātes.
- Vocem ſuſcipiūnt mortem com minantes.

Ypocrite ⁊ ſimulatores intendunt ſemꝑ ſuis ſimulacionibꝰ ali
quē decipe. Sic amon ſimulauit ſe dolere ⁊ languere vt ſororē
ſuam thamar ad eum venire faceret. et ſic eciā eam decepit ⁊ vi
olenter deflorauit. ij. Regū. xiij. Jeſi ſimulauit dominū ſuum in
digere veſtibus vt naaman deciperet ⁊ ipſe acciperꝫ veſtimenta
iiij. Re. v. Appollonius pacem iudeis ſolemniſſātibus ſabbatū
ſimulauit. et ſic eos decipiens arma ſumēs plurimos eoꝝ neq̄
ter trucidauit. ij. machꝫ. v. Phariſei placita verba ſaluatori di
cebant volentes eum capere in ſermone. Mathꝫ. xxij. Non ſoluꝫ
homines ſed eciā ipſum deum ypocrite conantur decipe. Nam
ananias fraudans de precio agri eſtimauit ſe poſſe deuꝫ decipe
Actu. qnto. ¶ Ypocrite cauent ſibi de pctīs minoribꝰ. de ma
ioribus vicijs non curantes de quibus dicit dominꝰ Culiceꝫ ex
colantes ⁊ camelum glucientes Mathꝫ. xxiij. Phariſei noluerūt
intrare pretoriū in paraſceuē ne ꝯtaminarentur. ⁊ tamē non ti
muerunt nec cauerūt eād die xp̄m occidere Johꝫ. xviij. Archi
ſinagogus volebat ſabbatū cuſtodiri increpās populū ne ſab
bato curaret. ſꝫ non timebat deum offendere detrahendo ei ⁊ po
pulū a bono ſubtrahendo Lu. xiij. ¶ Ypocritas punit dominꝰ
maledictionibꝰ. rephenſionibꝰ ⁊ flagellis ⁊ ſic ſunt a prelatiſ
arguendi. Nam vxori iheroboam que de viri ꝯſilio mutato ha
bitu aliam ſe ſimulauit. Abyas ꝓpha domini de mandato dei ſi
bi ⁊ viro ſuo multas flagellacōes ⁊ maledictōnes ſimul cū nece
filij nunciauit. iij. Re. xiiij. Quāuis diuina iuſticia vt ſcribitur
puer. viij. Impiū deteſtatꝰ generalitꝰ. ſingularitꝰ tamē ve infer
nale dn̄s ypocritis occies ꝯminatꝰ Matꝫ. xxiij. Manifeſtā ypo
criſim ananie ⁊ zaphire petrus acritꝰ increpādo puniuit Act. v
Helimā magū paulꝰ acriter de ypocriſi increpauit Actu. xiij.
¶ De ira dei cōtra delinquētes.

¶ Iraſcitur dn̄s.
- Nō obſeqūtibꝫ eiꝰ p̄ceptis.
- Nō colētibꝰ deū aris erectis.
- Laudes non canentibus ꝓ bo nis receptis.
- Maculātibꝰ ſe pctīs ineptis.
- Et pat ꝓ p̄ſidētibꝰ ſubiectis.

Iraſcitur deus cōtra inobediētes eius preceptis. Sꝫ notādum

ante ōnia qđ ſcđm aug⁹· in libro·xv·de ciui·dei ca·xxv· Ira di
non eſt pturbacio ani eius ſʒ iudiciū quo irrogat͛ pena ꝑ pctō·
Cogitacio vero eius ⁊ recogitacio mutādaruʒ rex eſt immutabi
lis racio· neqʒ eīn ſicut hominē ita deū cuiuſqꝫ facti ſui penitet· cu
ius eſt de ōibus ōnino rebus tā fixa ſentēcia qꝫ certa pſciēcia·
ſed ſi vtitur ſcriptura talib⁹ verbis nō ſe āmodo familiari⁹ inſi
nuabit omniū generi hominū quib⁹ vult eſſe cōſultū vt ⁊ pter
reat ſupbiētes ⁊ excitʒ negligētes ⁊ exerceat querētes ⁊ alat itel
ligētes qđ nō faceret ſi ſe nō pus inclinarʒ ⁊ quodāmō deſcēde
rʒ adiacētes· ſcđm aug⁹· vbi ſupra· De⁹ itaqʒ iraſcit͛ hoc mō ꝯ in
obediētes· ſic iratus ē ꝯtra moyſē nolentē recipe ppli ducatū Ex
odi·iiij· Con egipcios nolētes obedire dō ⁊ dimittē pplm ſuuʒ
iratus dūſ miſit in eos irā ſuā Exo·vij·⁊ ſeqūtib⁹ Propt inobe
dienciā ppli ⁊ moyſi iratus eſt dñs ꝯtra eū ad aqs ꝯtradictōis
vñ moyſes dixit Iratus eſt michi dñs ꝑpter vos Deu·p· Filij
iſrl' qꝛ non obedierunt ſʒ tulerūt de anathemate iratus eſt cont͛
eos dñs Ioſue·vij· Dixit ioſias· magn⁹ furoꝛ dñi ſtillauit ſup
nos eo qꝫ non cuſtodierūt patres noſtri verba dñi·ij·pali·xxx
iiij· Multū debēt xpiani irā dei timere cū artarxerſes rex paga
nus dixit· omne qđ ad ritum dei celi ptinet tribuat͛ diligēter i
domo dei celi ne forte iraſcatur cōtra regnum regis ⁊ filiorū ei⁹
ij·Eſdre·vij· ¶ Iraſcitur ydolatris deum celi nō adorantib⁹·
nam iratus eſt domin⁹ ſalomoni eo qꝫ auerſa eſſʒ mens eius a
domino ⁊ deos alienos ꝑpter mulieres adoraret·iij·Reguʒ·xi·
Propter peccatum ydolatrie iratus eſt domin⁹ contra populum
iſrl' ⁊ tradidit eos in manus azahelis iiij·Reguʒ·xiij· Quia io
as ⁊ filij iſrl' ſeruierunt ſculptilibus iratus eſt contra eos domi
nus ⁊ facta eſt ira dei ꝯtra iudā ⁊ ihrlm·ij·pali·xxiiij· Incredu
li quaſi ydolatre reputātur ſup quos deſcēdit ira dei· nam q̄ cre
dit in filium dei habʒ vitā eternam in ſe· qui autē incredul⁹ ē
ira dei manet in eo· Ioh·iij· ¶ Iraſcitur deus contra ignoran
tes ſua bñficia ⁊ non recognoſcētes ea maiora peccata cumulāt
Sic iratus eſt contra amaſon regem iuda qui diuino auxilio
ſupauit ydumeos ⁊ poſt abſtulit deos eorum ⁊ adorauit eos·ij
pali·xxv· Seruus nequā ingratus cui domin⁹ tot ⁊ tanta debi
ta dimiſerat noluit miſereri cōſeruo ſuo· Ideo iratus dominus
tradidit eum tortorib⁹ donec nouiſſimū quadrantem exſoluerʒ

Mathe·xviij· Ezechias non retribuit ſecundum beneficium do
mini ſed eleuauit coꝛ ſuum contra dominū et facta eſt ira dei con
tra iudam ⁊ iheruſalem ij·palipo·xxxij· Iudeis non recognoſcē
tibus gratiam ſanationis infermorum quam xp̄us fecit infir
mis ſʒ obſeruantibus ſi ſabato curaret vt accuſarent eū iratus
eſt ſaluatoꝛ ſup cecitatem coꝛdis eorum·Math·iij·Luce vi·Cō
tra inuitatos ingr̄tos non volentes venire ad cenaʒ ſed pſequē
tes ſeruos ⁊ nuntios iratus dominus perdidit homicidas et ci
uitates eorum ſuccendit·Mathe·xxij·Eadem ſimilitudo de colo
nis habetur·Luce·xiiij· ¶ Iraſcitur dominus cōtra peccatores
diuerſorum vitioꝛum ſic iratus eſt cōtra filios iſrahel ꝓpter pec
catum gule qꝛ populus eſtuabat deſiderio carniuʒ ſedens et me
rens·Numeri·xi· De guloſis etiam dicitur· Comederūt ⁊ ſatu
rati ſūt nimis· ꝓuocauerunt autē te ad iracūdiā·Nee·ix· Prop
ter peccatum murm̄ationis ⁊ detractionis egreſſa eſt ira et pla
ga a domino in mariam ſororeʒ moyſi·Numeri·xij · Propter
vitium luxurie iratus eſt domin⁹ contra populum foꝛnicantem
cum filiabus moab· Numeri·xxv· Tractantes eucharistiaʒ in
digne exterminat ira dei· Nam oza qui indigne tetigit archaʒ
dei iratus eſt dominus et pcuſſit eum et moꝛtuus ē·ij Reguʒ vi·
Quia ioſaphat· ſotiauerat ſe peccatori·Achab dixit ei·iraʒ dei
meruiſti vt habetur·ij palipo·xix · Cōtra peccatores non loquē
tes recta iraſcitur dominus Sic locutus ē cōtra elephan ⁊ du
os ſotios eius quia cum iob·non loquebantur recta·Iob xlij·
Multum timenda eſt illa ira quaʒ dominus oſtendit peccatori
bus in die iudicij·Tunc eniʒ dicent mōtibus Cadite ſup nos
et abſcōdite nos ab ira agni· Apoc vi· ¶ Irā dei debēt prelati
auertere a populo oꝛationibus ⁊ obſecrationibus ⁊ ſacrificijs
Sic fecit moyſes dicens Cur domine iraſcitur furoꝛ tuus· Ex
odi xxxij· Occaſiōe choꝛe irato domino dixerūt moyſes ⁊ aaron
oꝛantes ad dominum foꝛtiſſime deus ſpirituum omnis carnis·
Num vno peccante contra omnes ira tua deſeuiet·Numeri·xvi
Ob hāc cauſam cōſtituit Ioſaphat rex iuda iudices et p̄latos
dicens eis ·Oſtendite fratribus veſtris ne peccēt ne ira dei deſcē
dat ſuper eos·ij palipo·decimonono:

¶ De ira dominis per zelum·

¶ Iraſcit̃ h̃o bono zelo cont̃ra:
- Dei mandata nõ implentes.
- Inordinata vita viuentes.
- Obſtinata mente degentes.
- Reos eos punientes.

IRaſcuntur prelati contra nõ obedientes preceptis et man
datis eccleſie. Et ſciendum ꝙ ira que per bonum zelum eſt
contra vitia tendit et non contra homines. Nam ſecũdũ augu
ſtinum. ſic diligendi ſunt homines ne errores eorum diligant̃
Aliud enim eſt amare quod facti ſunt et aliud odiſſe quod fa
ciunt. Sic moyſes cum pharao nollet aquieſcere precepto do
mini vt dimitteret populum exiuit ab eo iratus. Exodi. xi. Pre
ceperat dominus per moyſen populo ꝙ nullus dimitteret man
na quibuſdam reſeruantibus cum ſcateret vermibus iratus eſt
moyſes. Exo. xvi. Helizeus iratus eſt contra ioab regẽ iſrahel
qꝛ non ſepius percuſſiſſet terram ſagitta ſicut ei fuerat impatũ
iiii. Re. xiij. ¶ Iraſcuntur boni viri et maxime prelati quando
vident inordinate viuentes ⁊ tranſgredientes obſeruantias ⁊
cerimonias ordinatas Sic moyſes reuertẽs de monte et vidẽs
populum inordinate viuentem ſiue ludentem ⁊ vitulum adoran
tem iratus proiecit tabulas ad radicem montis ⁊ confregit. Ex
odi. xxxij. Reperit moyſes hircum pro peccato oblatum qui de
bebat comedi et iratus eſt contra eleazar et ythamar. Leuiti. x.
¶ Iraſcuntur viri dei contra homines obſtinatos in malo qui
nec ãmonicõibꝰ nec exhortacõibꝰ corrigũt̃. Sic vidẽs moyſes
obſtinatam rebellionem chore et complicum eius iratus eſt. ni
chilominꝰ pro eis orauit. Nũi. xvi. Conſiderans ionathas ob
ſtinatam malitiam patris cõtra dauid ſurrexit a menſa in ira fu
roris. p̃. Re. xx. Reſpexit dominꝰ iheſus in ira obſtinatos iude
os. et contriſtatus eſt ſuper cecitate cordis. Math. xxiij. ¶ Ira
ſcuntur iudices contra reos vt eos puniãt. Sic audita dauid
parabola a nathan iratus aduerſus hominem dixit. Viuit domi
nus qꝛ homo mortis eſt. ij Regũ. xij. Neemias propter vſuras
quas exigebat. optimates increpabant eum. Nee. v. Audita
ab heſter nequicia de aman rex aſuerus ſurrexit de conuiuio ira
tus. Heſter. ſexto.

¶ De ira hominis per odium.

¶ Iraſcuntur mali.
- Ex inuidencia ad felicitatē.
- Pro attrahēcia ad iniq̄tatem.
- Ex extollēcia ad rapacitatē.
- Ex negligēcia ad vtilitatē.
- Ex illudēcia ad veritatē.

IRaſcūtur ſepe inuidi ꝓpter inuidiam cōtra innocētes. ſic iratus
eſt cayn contra frēm ſuum abel ⁊ occidit eum Geñ. iiij. Audiēs
ſaul cōmendari dauid iratus eſt ⁊ diſplicuit ei ſermo. p̊. Regū.
xviij. al's. xix. Inuidi eciā iraſcūtur cōtra excuſantes illos q̄b⁹
inuident. Nam cū ionathas excuſaret dauid iratus eſt contra
eum ſaul in iurgio p̊mo Re. xx. Cum audiret ſānabalath ꝙ mu
rus ihrl'm edificaret. ex inuidia iratus eſt valde Neemie. iiij.
Audiens anthiochus prelia ⁊ victorias iudee machabei irat⁹
eſt p̊. mach. iij. ¶ Iraſcuntur mali ꝓpter bonos qn̄ non pn̄t
eos ad malum inducere vel a bono retrahere. ſic iratus eſt Ba
lach cōtra balaam q2 noluit maledicere populo iſrl' Nū. xxiiij
Iratus fuit ingratus holofernis cōtra achior loquētē ꝓ popu
lo dei volens occidere eum. Judith. v. Eliu buſites iratus ē cō
tra Job dicētem ſe eſſe iuſtū. Job. xxxij. Gētes irati ſunt q2 filij
iſrl' edificauerūt templū ⁊ ſanctuariū p̊. mach. v. Tortoēs ele
aſari audiētes verba cōſtancie eius in iraꝫ cōuerſi ſunt. ij. Ma
cha. vi. Poſt cōſtanciā ſeptem fratꝝ accenſus eſt anthioch⁹
ira magna vt habet. ij. Mach. vij. Artifices argētarij ꝯ pau
lū repleti ſunt ira Actu. xix. ¶ Iraſcūtur tyrāni ſuꝑbi ꝯtra ſb
ditos ſuos ⁊ eos ſpoliāt ⁊ occidūt. ſic irat⁹ eſt achab cōtra na
both ⁊ de cōſilio iezabel iniuſte fecit eū occidi depdari ⁊ lapida
ri. iij. Re. xxi. Sēnacherib fugiēs a iudea ꝓpter plagā quā ei de
us intulerat ꝓpt' blaſphemiā mul tos iudeos occidit Thob. p̊.
Holofernes exarſit in iracūdiaꝫ audiēs ꝙ iudei ſe defendē ꝑpa
rarēt Judith. v. Iratus ē aman ꝯ mardocheū q2 ei diuinos ho
nores impēdē recuſauit Heſter. iij. Nabuchodonoſor i ira ma
gna. p̄cepit ſapiētes babilonis occidere q2 neſciebāt ei ſompniū
reuelare Dañ. ij. Vidēs anthioch⁹ ꝙ nō poſſꝫ expugnaē pſipo
lim iratuſ eſt ira mag̃. ij. mach. ix. Nabuchodonoſor in ira ⁊ fu
rore iuſſit ſibi pſentari tres pueros ⁊ in caminum ignis mitti.
Daniel. 3. ¶ Iraſcūtur mali ꝯ inſtruētes ⁊ cōſulētes eis recta.
ſic poſt ſalubre ꝯſiliū heliſei naamā recedebat indignās. iiij. re. v

Amaſias alias aza iratus eſt ꝯ hominē dei rep̄hendentez euz. ij. palipo. xxv. Ozias rex iratus eſt cōtra ſacerdotes rep̄hendentes euz ꝙ adoleret incenſum. ij. pali. xxvi. Dicēte thobia videte ne hedus furtiuus ſit vxor eius irata eſt Thob. ij. Principes iuda irati ſunt ꝯ iheremiā p̄dicantem veritatē ⁊ incarcerauerūt eum. Iheremie. xxxvij. Loqūte iheſu in nazareth in ſynagoga veritatē omnes audientes repleti ſunt ira Luce. iiij. ¶ Iraſcitur videntes vel credentes ſe decipi vel illudi. ſic irati ſunt viri de effraim q̄r ſepauit eos amaſias ab exercitu ſuo. ij. palipo. xxv. Ionas credens ſe decipi q̄r niniue nō eſt ſubuerſa. deſiccata edera irat⁹ eſt Ione. iiij. Irat⁹ eſt herodes illuſus a magis Math. ij.

¶ De iudicijs dei occultis.

¶ Iudiciū dei occultū eſt.
- Bonū eligere ex indecētib⁹.
- Penas adicē ſe diligētib⁹.
- Magna ſubicē dure regētib⁹.
- Poſſe deficē ſe ſtare credētib⁹.
- Mala deponē mala opantib⁹.
- Rebn̄dicere iā penitētib⁹.:
- Nil pōt dicē quis de latētib⁹.

Iudicio dei occulto fit vt aliquādo fiant aliqua que vident̄ nobis maleſacta vt inde aliquod bonū eliciatur. Nam ſciebat deus hominē peccaturū ⁊ tamen factus eſt ab eo peccabilis Sȝ auſculta quātum bonum occaſione illius euenit. q̄r xp̄i incarnacō. Incarnacio enim filij dei non erat cauſa culpe ſed culpa cauſa incarnacōnis. Vnde canimus. O culpa nimium beata que redēpta eſt natura. De hoc ꝙ deus creauit hominē dicitur Geneſ p̄mo. ij. ⁊. iij. Venditus ioſeph a fratrib⁹ ſuis conſecuta eſt liberacio egipti ⁊ circūiacencium regionum a fame. Geneſ. xli. Exulauit moyſes de egipto ⁊ poſtea dei habuit viſiones ⁊ ad educēdum populum fuit princeps populi conſtitutus Exodi ſecundo

¶ Iudicio dei occulto p̄mittit deus aliquādo iuſtos flagellai in mundo vt ſi quid habuerint rubiginis ſeu cecitatis flagelli paſſione mundetur. nam anteꝗ̄ filij iſr̄l educerentur ex egipto ante longū tempus flagellari ⁊ affligi p̄miſit Exo. p̄. ⁊. iij. ⁊. v. Thobias poſt pia miſericordie opa in quib⁹ erat ſolicit⁹ lumine ē p̄uatus. Thob. ij. ⁊ als. iij. Mirabant̄ eciā ac ſcādaliſabant̄ aīā iob iuſti vidētes eū ſic flagellai Iob. ij. Probanatū

eſt ꝑ anthiochum venerabile templũ dei ⁊ dei fidelis populus
interfect⁹ eſt·p̄·mach·ix· Tempe anthiochi multi boni hoies
interfecti ſunt·ex quo deus elicuit maloꝝ punicõem ⁊ quorun
dam correpcõem·et tunc ocāſoꝝ merita fuerũt a deo multipli
cāter augmentata·ij·mach·vi·⁊·vij· Judas ⁊ ionathas ⁊ ſy
meon frēs fideliſſimi fuerũt miſerabiliter mortui·p̄·mach·ix·
⁊·xiij·⁊·xv· Eleazar⁹ vir bon⁹ ⁊ illi ſeptē frēs ꝓ lege dei fuert
terribiliter cruciati·ij·mach·vi·⁊·vij· Maria ſãctiſſima ⁊ piiſ
ſima virgo ⁊ mater xp̄i ⁊ ioſeph cū puero ihū edocti ſunt fuge
re in egiptum ꝓpter timorē herodis Math·ij· Occiſi ſunt inno
centes ab herode ꝗ nunq̄ꝫ ꝓfuiſſet eis impius tanti obſequio·
quantū ꝓfuit odio Math·ij· Johēs baptiſta ſanctitatis exem
plum fuit ab herode nequiſſimo decollatus Mat·vi· Jpſe ihūs
innocēs crucifixionē ſuſtinuit ab iniq̄s ⁊ diuerſa genera tormē
torū math·xxvij· Stephanus ⁊ alij apl̄i de nouella ecc̄ia diuē
ſa ſuſtinuerũt tormēta Actu·ꝑ totū· Paulus fuit incarceratus
plures ⁊ ceſus vt predicare ceſſaret·et tamē hoc totū factum ē
voluntate diuina vt inde multas vtilitates efficerꝫ· Nam incar
ceracio eius ſcꝫ pauli eius meritū cumulauit·exēpla virtutū re
liquit·⁊ melius docuit ꝑ opa q̄ꝫ docuiſſet ꝑ verba·nec tantuꝫ ꝓ
fuiſſꝫ docendo quãtum ꝓfuit epiſtolas tranſmittẽdo Actu·ix·
¶ Judicio dei fit vt mali indurētur in malo ⁊ exaltētur i mū
do ad maiorē eorū damnacõem ⁊ eternam cõfuſionē ⁊ q̄nqꝫ ad
mirabiliū dei oſtenſionē·ſic indurari pmiſit cor pharaonis vt
non dimitterꝫ populū vt mirabilē vindictam oſtenderꝫ poten
ter ⁊ magnifice contra eum in mari rubro·Exo·xiiij· Et plurib⁹
p̄cedentibus·multa regna pmiſit deus ab holoferne duaſtaivt
poſtea eum ꝑ manū femine deicerꝫ Judith·xiij· Satis pmiſit
deus proſperari herodem qui decollauit iohānē ad peticõeꝫ me
retricis ⁊ ſaltantis puelle· Nec legimus in canone de aliquo il
lorū vīcionē deum feciſſe·reſeruauit em̄ illis vīcõem ad futura
⁊ grauiora tormēta Mar·vi· De hac materia quere plura de ꝓ
ſperitate mundana· ¶ Judicio dei occulto fit vt aliq̄n boni in
multa pc̄tā labant· Et ideo qui ſe exiſtimat ſtare videat ne ca
dat·et null⁹ ꝓ ſtatu quē habꝫ ⁊ ꝓ bono qd̄ facit debꝫ alta ſape
ꝗ timere· Nā gedeon poſt admirabilē victoriā dei obtētam vir
tute·fecit ephot in quo fornicatus eſt omnis iſrl̄· Et factum eſt

eſt gedeoni ⁊ omni domui eius in ruinā Judic·viij· Moyſes q̄ tociens populū recōciliauit peccantē ipſe ad aq̄s ɔtradictōnis peccauit Nūeri·xx· Sampſon de ſterili miraculoſe āgelo nūciante cōceptus·fuit plures p mulierē deceptus Judicum·xvi· Saul nō erat melior in populo qn̄ electꝰ fuit qui poſtea fuit peſſimus ⁊ a domino reprobatus p̄·Re·xv· Inter alia mala que fecit ſaul vnum fecit qđ ſatis mirabile videtur ꝙ ſanctū ſamuelem a phitoniſſa femina fecit ſuſcitari p̄·Re·xxviij· Augꝰ·tamē dicit in libro de doctrina xpiana Qȝ fuit ymago ſamuelis non ipſe ſamuel nec eius anima ⁊ talis ymago fuit arte ſacrilega demonū preſentata David ſacratiſſimꝰ ⁊ ſalomon ſapiētiſſimꝰ ſpecialiter a domino ɔmendati·ambo tamē in peccata grauiſſiā corruerunt· De dauid dicit̄·ij·Regū·vndecimo ·De ſalomone· iij·re·xi· Jheroboam qui fuit ſup decem tribus electꝰ·populum ad ydolatriā cōcitauit·iij·re·xij· Jehu rex iſrl̄ magno zelo perſecutus eſt baal·a pctīs tamē iheroboam nō receſſit·iiij·Regū·x· Joſias rex iuda ſanctiſſimā vitā duxit qui poſtea cōtra voluntatem dei cum rege egipti pugnauit et vulneratus interijt·ij·palipo·xxxv· Petrus princeps apoſtolorū ⁊ caput ecclīe ter dominū non cognouiſſe aſſeruit ⁊ iurauit Math·xxvi· Thomas qui ɔfidenter dicebat Eamus ⁊ moriamur cū eo·in reſurrectōe domini dubitauit·Jo·xx· Et hij duo ſcȝ petrus ⁊ thomas ſunt cōſecuti graciā ⁊ miſericordiā·ex quo patȝ ꝙ nullꝰ peccator de dī oīpotētis miſericordia nunꝙ̄ deſperare debȝ· Judas apl̄s xpi et diſpēſator collegij in ſcelus pdicōnis xpi incidit Math·xxvi·:

¶ Judicio dei fit vt aliqn̄ peccatores puniātur in pn̄ti vt i iſtiſ magnificet̄ deus Jdo dn̄s puniuit filios iſrl̄ ꝙ pmiſit eos in deſerto quadrāginta annis ꝑpter pctā ſua·et in ipſ magnificatus eſt dn̄s ꝙ tāto tēpe in ſolitudine eos pauit Jdo dicit̄ de q̄buſdā dn̄i ſentēcia fuit vt indurētur corda eoꝝ ⁊ caderēt ⁊ perirēt Joſue·xxi· Iratus dn̄s filijs iſrl̄ ꝑpt̄ pctā eoꝝ dixit·non addā ut vlt̄ liberē vos Judic·x· Permiſit dn̄s capi archā ab icir cūciſis ⁊ in hijs multa mirabilia fecit ex q̄bꝰ iuſtificatꝰ ē dn̄s p̄ re·iiij·⁊·v· Terribile fuit vt duos qnq̄genarios pncipes fecit helias ab igne deuorari vt apparēt dī mag̃ potēcia ad cuiꝰ nutū obediūt oīa·iiij·re·p̄· Occidit leo virū dī ꝗ nō comedit de carne ſua·iij·re·xiij· Diuina iuſticia punit int̄ dū malos hoīes p peiores·

Sic filij iſrl̕ puniti fuit p chaldeos. Yſa xiii ¶ Iudicō dei ocul
to dat ſepe dn̄s ſup pctōres ſētentiam pene ꝛ poſtea placatus
per penitētiam eis pcit. Nā cum achab eſſet ſceleratiſſim⁹ ꝛ au
diret penam ab helya ꝓ crimib⁹ ſuſcipiēdam ipē cepit hūilia
ri ſcīdēs veſtimenta operiens cilitio carnez ſuam. Ieiunauit et
in ſacco dormiuit ꝛ domin⁹ penā infligere ꝓlongauit. iii Regū
xxi. Ezechie dedit de⁹ ſentētiā q̄ mori debebat ſ3 q2 cum lacri
mis orauit ſētentia reuocata ē. iiii Regū xx. Manaſſes terribilia
facinora ppetrauit ſ3 ad deum cōuerſus et coanguſtiat⁹ dn̄m ex
orauit et exaudit⁹ ē. ii paralipo. xxxiii. Niniuen ſbuerti debebat
ſed ꝓpter penitentiam euaſit ſubuerſionis periculum. Ione iii.
¶ Iudicō dei occulto fiūt aliq̄ q̄rū de⁹ ſol⁹ inueſtigator ē de q̄bꝰ
null⁹ hō niſi balbutiēdo loq̄ poteſt q̄ fiūt ſolo ſuo ſecreto cōſilio
relinquēda. Sic mortu⁹ dr̄ fecit ordiatōez ſatis mirabilē ſ3 q2
ſcriptura cōmendat eū nō dr̄ vlteri⁹ perquiri. iii Regū ii. Qui
dam ſcriba obtulit ſe ad ſeq̄ndū dominū ꝛ nō fuit admiſſus.
Aliū vero icitauit q̄ nō videbat̄ voluntari⁹ ad ſeq̄ndū dicens.
dimitte me ſepelire primū patrē meū mortuū. Math. viii. Luc.
ix. Fecit dn̄s virtutes in corrozai ꝛ betſaida. vbi paruz ꝓfecit
et nō in thiro ꝛ ſydone vbi plurimū ꝓfecīſſet. Math. xi.

¶ De iudicijs hominum veris:

Iudex vt recte iudicet.
- Querat que ſunt decentia
- Habeat ſenſus ſuffitienciā
- Exprimat rectam ſētentiam

IVdex vt recte iudicet cauſam debet prius inueſtigare ꝛ exami
nare vtrum plene et perfecte cognoſcat quam ſententiam ferre
debeat. vnde dicitur. Cauſaz quam neſciebam diligenter inue
ſtigabam. Job xxix. Deus quem nil latere pōt vt exemplū de
hoc iudicantibus demonſtraret deſcendit videre ciuitatem q̄m
edificauerunt filij adam anteq̄m puniret eos per diuiſionem
liguarum. Gen̄ xi. Noluit deus iudicare ſodomitas prius q̄ᵖ di
ceret vadā et videbo. Gen̄ xix. Salomon diligent̄ ꝛ ſubtiliter
cauſam duaruz contēdentium mulierum ꝓquirebat et ſic iuſtū
iudicium iudicabat. iii Regū iii. Diligenter et diſtincte exami
nauit daniel duos ſenes de falſo crimine in ſuſannam. Daniel
xiii. Noluit feſtus preſes paulum ſubito iudicare ſ3 dixit non
eſt cōſuetudo romanis aliq̄3 iudicarē āteq̄ᵖ accuſat⁹. habeat pſētes

accuſatores locumq; defendendi accipiat ad obiecta vt ſcʒ veri
tas verius valeat et melius indagari. Act. xxv. ¶ Judex vt re
cte iudicet non debʒ ſtare ſuo ꝓprio ſenſui ſʒ in quibus eſt aliqđ
dubiū debet perq̄rere diuinum conſilium ⁊ humanū. Sic moy
ſes cōſilio ietro acquieuit vt populuʒ ſalubriter iudicaret. Exo.
xviij. Ob hāc cāʒ cōſtituit moyſes maioēs iudices ⁊ minoēs vt
ſimul habeāt conſilium de agendis. Exodi. xviij. Conſuluit do
minum moyſes ꝓpter cauſam filiarum ſalphat ⁊ reſpondit do
minus. cū mortuus fueit vir abſq; filio ad filium eius reuerte
tur hereditas. Nū. xxvij. ¶ Judex vt recte iudicet poſt inueſti
gationē cauſe et conſilium habitum rectam debet ꝓferre ſēten
ciam nec prece nec precio nec amore nec odio debʒ declinare a ſe
mite rationis. Sic moyſes de duodecī tribus ⁊ paluſtris nullū
iudicauit eſſe filiorum chaat. licet ei appropinque attinerent.
Nū. vij. Recte iudicauit moyſes ꝙ filij ruben. et ceteri qui pete
bāt terrā iam acq̄ſitam vt armati alios ad bellū precederēt do
nec alia terra eēt acq̄ſita. Nū. xxxij. Antiochus licʒ eēt malus
recte iudicauit andronicū q̄ occidi fec̄ oia iniuſte. ij. Mach. iiij.

¶ De iudiciis hominū falſis.

Judicium iniuſtum fit ex:
- Judicis pigricia:
- Auaricia:
- Nequicia:
- Amicicia:

Judex tunc iniuſte ⁊ inique iudicat quādo piger eſt ad cauſaʒ
diligent̄ examinandā ſed ſignis et relationib9 cito credit.
Sic iudas male iudicauit thamar cōburendaʒ credens ꝙ for
nicata eſſet cum alio nec prius examinās veritatē. Gen̄. xxxviij.
Domin9 ioſeph nimis cito credidit verbis vxois. ioſeph falſe
⁊ nequiter accuſātis ⁊ eū ſine examie incarcerari fecit. Gen̄ xxxix.
¶ Judex iudicat iniuſte p auariciaʒ corruptus pecunia que puer
tit omne iudicium. Ideo dominus prohibuit moyſi dicēs. nō
accipies munera que etiam excecāt prudentes ⁊ ſubuertunt ver
ba iuſtorum. Exodi. xxiij. Sic eniʒ dicitur de filiis ſamuel. de
clinauerūt poſt auariciam et peruerterunt iudicium. p̄. Re. viij
Iniuſte protulit dauid ſentētiam contra miphiboſeth propter
munera que contulit ei ſiba. ij. Reguʒ. xvi. Poſtq̄m autem da
uid nouit veritatē hui9 ſentētie eaʒ reuocare fecit. ij. Regū. xix.

De iudicibus noſtri tēpis poteſt dici qḋ dicitur de principib⁹
iſrl̄. principes tui infideles. ſocij furū omnes diligunt munera ꝛ
ſequūtur auariciam. yſa. p̄. ꝛ Iheremie. vi. A maiore vſq; ad
minorē omnes ſtudent auaricie. Menelaus culpabilis ꝑpter pe
cuniam abſolutus eſt ab anthiocho ꝛ accuſatores eius innocē
tes. ſunt ab eo contra iuſticiā inique mortis ſentencia condēna
ti. ij. Mach. iiij. De hac materia quere plura exempla ſupra de
accepcione munerum ꝛ auaricia capitulo. xvij. ¶ Iudicat iu
dex non recte quādo iudicat cū furore ꝛ ira. Nam cato dicit Ira
impedit animū ne poſſit cernere verum. ſic nabuchodonoſor ma
le iudicauit qn̄ in furorē ꝛ ira iudicauit ꝙ occideret oēs ſapiētes
babilonis. q2 eius ſomniū ignorabant Dan̄. ij. Ita quādo fa
cit idem iudiciū cū furore p̄cepit mitti tres pueros in fornacem
Daniel. iij. Herodes iniquū iudicium ꝓtulit qn̄ iratus valde
eſt ꝛ mittens occidit pueros multos qui erant in bethleem ꝛ ī
ōmibus finib⁹ eius Math. ij. ¶ Iudex non recte iudicat quan
do ad peticionē aliquoruꝫ amore vel timore a via veritatis decli
nat. ſic male iudicauit ſedechias Iheremiā ad peticōnem prin
cipum ſine cauſa racōnabili iudicauit Ihere. xxxviij. Dari⁹ rex
pſarum licet ſciret danielē eſſe innocētem tamē fecit eum tradi
leonibus ad ſuoꝝ inſtanciā ſatrapaꝝ Daniel. vi. Ad peticōeꝫ
ciuium rex babilonis eundem danielē pene ſimiliter iudicauit
Dan̄. xiiij. Ad peticōem vnius ſaltatricis inique iuſſit herodes
iniquiſſimus decollari iohānem iuſtiſſimū Marci ſexto. Pila
tus iniquū dedit iudicium qui vt placeret iudeis ad peticōem
eorum barraban ſedicioſum dimiſit ꝛ ihesum innocētem cruci
figi mandauit Math. xxvij. Peruerſū iudicium dederunt ma
giſtratus contra paulum qui puellaꝫ a demone liberauerat ad
peticionem queſtuariorū flagellari ceperūt virgis Actu. xvi.

¶ De iuramēto.

¶ Iurāt homines.
- Promiſſiones fidelitatis.
- Conuēciones ſocietatis.
- Aſſercōes veracitatis
- Punicōes iniqtatis.
- Peruerſiones temeritatis.

Vrare poſſunt homines licite ſeruare ꝑmiſſa cū firma fiducia
ſeruanda. ſic abraham iurauit abimelech ad reqſicionē ſuam
ꝙ nō noceret ei Geñ. xxi. Flente dauid mortē abſalonis iurauit
ei ioab ꝙ non deſiſteret a fletu ipſe ⁊ omnes alij reliqrunt eum
hoc ꝑmiſit ad ↄſolacōem inducere eum. ij. Regū. xix. Dauid iu
rauit berſabee matri ſalōis ꝙ ſalomon regnaret poſt eū. iij. re
gū. p̄. ¶ Iurant homines licite ↄuenciones ſocietatū mr̄imoni
orum ⁊ ſocietatū ⁊ amiciciarꝫ firmas tenē ⁊ ſeruare. ſic Jacob
⁊ laban iurauerūt fedus ſimul Geñ. xxxi. Moyſes iurauit ꝙ
habitaret cū ietro ⁊ accipet filiam eius in vxorē Exo. ij. Pie iu
rauit heliſeus nō relinquere helyā q̄diu poſſet eſſe cū eo. iiij. re
gū. ij. Pepigit fedus amicicie ionathas cū dd̄ ⁊ iurauerūt āho
p̄. Re. xx. Iurāt homines affirmādo veritatē vt fides magis
adhibeat̄. ſic xp̄s in plurib⁹ locis veritatē affirmās dicebat. ꝛ
Amē amē dico vob. Jo. v. vi. ⁊. x. Ap̄ls paulus ꝓpter hāc cau
ſam multociēs in ſuis litteris iuraſſe dicit̄ dicēs deus ⁊ pat̄ dm̄
noſtri ih̄u xp̄i ſcit ꝙ nō mēcior. ij. Cor. xi. Et alibi dicit ip̄e pau
lus. teſtis eſt michi de⁹ cui ſeruio Rō. p̄. Ide. corā ꝙ do n̄ mēci
or Gal. p̄. Propt̄ hoc cōſueuerūt mendaces ſua mendacia iura
mento firmare vt videlicꝫ maior fides exhibeat̄ eiſdē. quibꝰ q̄n
to pl⁹ iurāt fideles minor ē adhibēda et ſic iurauit petr⁹ xp̄ꝫ nl̄
laten⁹ nouiſſe Mat. xxvi. Mēdacit̄ ⁊ cū fraude iurauit āthioch⁹
fidē tenē vt credētur ei. p̄. mach. vi. ¶ Iurāt aliqn̄ iudices ſi
ue hoies ⁊ pricipes malefactores pūire hūana vel dīna ſētēcia.
ſic rex ſalomō audita peticōe peſſiā adonie ſcꝫ ꝙ petebat abyſag
ia ſunamitē in vxorē iurauit ꝙ occiderꝫ eū. iij. Re. ij. Dixit helias
teſbites ad achā peſſime opantez. viuit dn̄s in cuius cōſpectu
ſto ſi erit ānis hijs ros ⁊ pluuia n̄ iux verbū dei. iij. re. xvij. Au
dita dd̄ pabola de hoie q̄ tulerat ouē paupis iurauit ꝙ ouē in q̄
druplo redderꝫ ⁊ fili⁹ mortis eſſꝫ. ij. Re. xij. ¶ Iurāt aliqui de
merare facere mala q̄r iurare puerſū eſt ⁊ puerſiſſimū obſuaē
ſic iurauit dd̄ deſtruere nabal ⁊ oīa q̄ habebat. p̄. re. xxv. Be
nedab rex ſirie indig̃tus ad rn̄ſionē achab iurauit ſi ſufficeret
iij. re. xx. Sil̄e iuramētū fecit iezabel impia ſcꝫ ꝙ occideāt heliā
iij. Re. xix. Nabuchodonoſor iurauit p thronū ſuū ꝙ vindica
ret ſe de filijs iſrahel. Judith p̄mo Male iurauit ⁊ peſſiē obſer
uauit iuramentum herodes dari ſalatatrici quicquid peteret

pecijt ⁊ conceſſit ei caput iohis baptiſte. Math. vi.

¶ De iuſticia ⁊ equitate.

¶ Iuſticia recta eſt ſi
- Merentib⁹ ſingula reddantur.
- Reddentibꝰ bñ diuidant.
- Ab egentibꝰ p̄cijs emãtur.
- Delinquẽtibꝰ eq̄ menſuratur.

IVſticia ⁊ equitate redditur vnicuiqꝫ qd̕ ſuũ ē ⁊ hoc initiũ ha
bet a deo qui reddit vnicuiqꝫ qd̕ ſuum eſt ⁊ iuxta opera ſua vt
ait pſalmiſta. vñ iacob ad laban: rñdebit michi cras iuſticia
mea Gen. xxx. Teſtimonia dei inſtant pecierunt filie ſalphat q̄
rũ de iure erat hereditas eis in hereditate paterna a moyſe ſuc
cedere pecierũt Nũi. xxvij. Dixit dauid ad ſaul. dñs retribuet
vnicuiqꝫ iuſticiã ſuam. p̄. Re. xxi. ¶ Iuſticia ſeruari debꝫ in
diſtribuẽdo cõmunia ⁊ cõmunicãdo diuiſa. in diuidendo maior
debet diuidere ⁊ minor debꝫ eligere. ſic abraham volens ſepa
rari a loth dedit ei opcionẽ vt eligeret partẽ quã vellet Gen. xi
ij. Conſtituit dauid ⁊ quaſi habitũ eſt ꝑ lege ꝙ eq̄ eſſꝫ porcio
euncium ad bellũ ⁊ remanenciũ ad ſarcinas p̄. Re. xxx. ¶ Iuſticia
exigit vt qui indiget alieno non furetur nec violẽter accipiat
ſed ꝯgruenti precio emat. ſic dauid noluit violẽter accipe are
am quã volebat a iebuſeo ſꝫ ipſam iuſto precio cõparauit. p̄. pa
lip. ij. ij. Re. xxiiij. Audiens thobias edum balantẽ dixit. vide
te ne furtiu⁹ ſit. ſed reddite eũ dñis ſuis qꝛ nõ licꝫ nob̄ aliquẽ
ex furto comedere Thob. ij. ¶ Iuſticia exigit vt retribuat mal̄
menſura eadã quã ipſi alijs retribuebãt ⁊ ideo iuſtũ eſt vt nõ pe
reat iuſt⁹ cũ impio vt abrahã dixit Gen. xviij. Adonibeſeth iu
ſte amputate ſũt manuũ ſũmitates ſicut ipẽ amputauerat ſep
tuaginta regib⁹ Iudic. p̄. Agag qui ſine liberis fecit mulieres
remãſit ſine liberis mater eius. iij. Re. xv. Aman ſuperbus ſu
ſpenſus eſt in eo patibulo qd̕ ipſe parauerat mardocheo. He
ſter. vij. Hoſtes iudeoꝝ occiſi ſunt eodem die q̄ ipſi iudeos oc
cidere decreuerũt Heſter. viij. Viri qui miſſi fecerũt danielem
in lacũ leonũ miſſi ſunt a leonib⁹ deuorandi Dan. xviij. Duo ſe
nes q̄ voluerãt ſuſãnã occidẽ iniuſte ſũt iuſte a ꝑplo interfecti Danie
lis. xiij. In eodẽ loco in q̄ andronicus occiderat oniam fecit eũ
anthioch⁹ occidi. ij. mach. iiij. Iaſon qui multos in ſepulcra
inſectos abiecerat inlamẽtatus ⁊ inſepult⁹ abiect⁹ ē. ij. mach.

q̄nto· Anthiochꝰ blaſphemꝰ ⁊ homicida peſſio̅ vlcere interijt ij· mach· ix· Seruo neq̄ qui noluit ɔſeruo dimittere repecijt dn̄s debitū iam dimiſſum Math· xviij·

¶ De iuſtis latentibus int̄ pc̄tores·

¶ Juſti inueniūtur·
- Caſte viuētes inter luxuriātes·
- Fidē ſeruātes int̄ ydolatrātes·:
- Innocētes int̄ malignātes·:
- Clemētes inter iniuriātes·

IVſti inuenti ſunt inter pc̄tōres inter luxurioſos caſte ⁊ honeſte viuentes quod eſt magnū· nam qn̄ omnis caro corrupat viaȝ ſuam dixit dominꝰ ad noe· te vidi iuſtum coraȝ me Geñ· ſexto· ⁊· vij Loth tunc caſtus ⁊ continēs habitauit in medio ȝodomorum Geneſ· xiij· Joſeph in egipto caſtam fideliter duxit vitaȝ cum muliere adultera ⁊ laſciua Geneſ· xxxix· Suſanna iuueńs fuit in babilone caſtiſſima vbi ſenes inuenti ſunt impudici Daniel· xiij· ¶ Juſti inuenti ſunt fideles ⁊ dei cultores inter infideles ⁊ ydolatras· ſic in terra madian infidelium paganoꝝ apparuit dn̄s moyſi fideli cum moyſes paſceret oues in deſerto Exodi· iij· Credebat helyas eſſe ſolus fidelis inter ydolatras ⁊ tamē audiuit a deo· reliqui michi in iſrl̄ ſeptem milia virorum qui non curuauerūt genua ſua ante baal· iij· Re· xix Mardocheus ſolus alijs adorantibꝰ aman ei diuinos honores impendere recuſauit Heſter· iij· Ezechieli dixit deus· increduli ⁊ ſubuerſores ſunt tecum ⁊ cum ſcorpionibus habitas Ezechielis· ij· Daniel ⁊ ſocij eius habitauerunt inter ydolatras caldeos adorātes dn̄m deum ſuum Daniel· iij· Mathathias ⁊ filij eius cū paucis tempe antiochi inuenti ſunt fideles· p̄· mach· vij· De fide centurionis dixit dn̄s· Non inueni tantā fidem in iſrl̄ Mathei viij· Nicodemus inter iudeos incredulos venit ad iheſum nocte ⁊ credens dixit· ſcimus q2a deo veniſti magiſter Johānis· iij· ¶ Juſti inuenti ſunt innocētes in medio impioꝝ· ſic ſamuel cum peſſimis filijs hely nutritus ſanctꝰ ⁊ innocens pmanſit vſq3 ad finē vite p̄· re· ij· Thobias de tribu neptalim ſub rege ſamarie int̄ peſſimos innocenciā ſeruauit Thob· p̄· Job de eſau ⁊ gentibꝰ natus dicebat frater fui draconū ⁊ ſociꝰ ſtrucionū Job xxx· Iheremias inter populuȝ peccantē ⁊ pctōres· innocenciā et iuſticiā ſeruauit Ihere· xlij· ¶ Juſti inuēti ſūt pij ⁊ miſericordes

inter fideles sic inter crudeles iudeos qui xp̄m crucifixerūt· Nicodemus portauit aromata Jo·xx· Alijs petentib⁹ crudelit̄ vt xp̄s crucifigeret̄ Joseph pecijt corpus eius vt sepelirz illō· mathei·xv·al's·xxvij· Gamaliel legis doctor inter phariseos piuz dicit cōsilium ꝓ apostolis Actu·v· Cornelius erat in cesarea cū ōni domo sua inter crudeles vir religiosus ꝛ timens deum ꝛ faciens elemosinas Actu·x·

¶ De lacrima ꝛ fletu·

¶ Lacrimantur homines ex
- Demonstracōne doloris·
- Ostensione gaudiorum·
- Expectacōne cupidorum·
- Mocione verboꝝ pioꝝum·
- Cōpassione miserorum·
- Contricōne pctōrum·
- Supportacōne flagellorum·
- Sepacione amicorum·
- Oracione petitorum·
- Indignacōe inuidorum·

Lacrimant̄ ꝛ plorant hōies aliqn̄ ex tristicia ꝛ de morte caroꝝ ꝛ ꝓpinquoꝝ sic fleuit agar volens videre filiuz morientē Gen̄·xxi· Venit abrahā vt plangerz sarā vxorē suaz defunctā Gen̄·xxiij· Planxit iacob multo tp̄e credēs filiū suū a bestijs deuoratū Gen̄·xxxvij· Planxit dd̄ sup mortē saul ꝛ ionathe ꝛ alioꝝ occisoꝝ in bello·ij·Re·p̄· Planxit dd̄ ꝛ oīs populus sup mortē abner quē Joab ꝓdiciose occidit·ij·re·iij· Fleuit dd̄ ꝓ morte absalō filij sui licz eū fuerit grauit̄ psecutus·ij·re·xviij Jn morte mathathie ꝛ iude machabei ꝛ ionathe fcūs ē fletus magnus·p̄·mach·i·ij·ix·ꝛ·xiij· Occisis pueris p herodē impletū est illud·vox in rama audita est ploratus ꝛ vlulatus mult⁹ Math·ij· Dn̄s noster in morte lazari vt vidit magdalenā plorantē ꝛ iudos q̄ venerāt cū eo lacrimat⁹ est Jo·xi· ¶ Lacrīas fūdunt ꝛ plangūt hōies econūso p̄ gaudio qd̄ hn̄t ꝓ aliq̄· sic eleuata voce fleuit iacob recognita rachel ꝯsobrina sua Gen̄·xxix· Esau vidēs frēm suū iacob quē diu non viderat lacrīas nō potuit ꝯtinere Gen̄·xxxiij· Cōmota sūt viscera ioseph sup frē suo beniamin ꝛ lacrīe erūpebant Gen̄·xliij· Joseph vt cognosceret̄ a frīb⁹ eleuauit vocē cū fletu ꝛ dixit· ego sū ioseph Gen̄·xlv· Jn

reditu babilonis vel de babilone iudeis edificātib⁹ templū vo
ces letanciū· fletuū videbant Eſdre·iij· Legēte eſdra verba le
gis omnis popul⁹ p̄ gaudio ⁊ deuocōe plorauit Nee·viij· Ragu
el recognoſcēs thobiā cū lacrimis oſculatus eſt eū ſiliter ⁊ ga
bel⁹· thob·vij·viij·⁊·ix· Thobie redeūte occurrerūt pentes ⁊ ō
nes ⁊ ālio p̄ gaudio plorauerūt Thob·xi· ¶ Lacrimāter flent
hoīes p̄ deſiderio rei quā hrē deſiderāt· ſic fleuit eſau ꝓ bñdicti
one pdita quā deſiderabat p̄ ceteris obtinē Gen·xxvij· Vulgus
ꝓmiſcuū qd̓ aſcēderat de egipto ꝓ carniū deſiderio fleuit Nu·
xi· Vociferās ōnis turba fleuit dicēs vtinā mortui eſſem⁹ i ter
ra egipti qn̄ ſedeba⁹ ſup ollas carniū ⁊ comedeba⁹ panē· h̓ de
ſiderio carniū ꝓcedebat Nu·xiij· Morā faciente thobia mr̄ ei⁹
eū videre deſiderās irremediabilib⁹ lacr̄is flebat dicēs· fili mi
vt qd̓ miſſus es pegrinari Thob·x· Pro deſiderio celeſtis prie
fleuit dd̓ dicēs Quēadmodū deſiderat ceru⁹ ad fontes aq̄ꝝ· fu
erūt michi lacrīe mee· pſ̄·xli· Pat filij lunatici filij ſui ſalutē de
ſiderās orauit cū lacrimis dicēs· dn̄e miſerē filio meo· mat·xv
ij· ¶ Lacrimant aliqn̄ hoīes ⁊ plāgūt audiētes pia verba mo
ti deuocōe· ſic fleuit ioſeph fr̄ibus eū rogātib⁹ vt obliuiſceret i
iurie ab eis recepte Gen·l· Saul auditis verbis dd̓ multū pie
loqn̄tis fleuit dimiſſa iracūdia ꝯtra eū· p̄·Regū·xxiiij· Auditis
pijs verbis noemi ambe nurus ei⁹ eleuātes voces ſuas flere vb
rime ceperūt Ruth p̄· ¶ Lacrimātur hoīes ex ꝯpaſſiōe quā hūt
ad aliēas miſerias· ſic fleuit ōnis popul⁹ in morte moyſi ⁊ aarō·
dei populū acephalū remāſiſſe Nu·xx· ⁊ Deu·xxxiiij· Plāxert
filij iſrl̓ ex ꝯpaſſione ſup filios beniamin qs ipſi interfecerunt
ꝓpter ſcelus ꝯmiſſuz in vxorē leuite Iudic·xxi· Audita obſidio
ne iabes filij iſrl̓ cōpaciētes eleuauert̄ voces ⁊ fleuerūt· p̄·re·xi·
Cū igit̄ veniſſent dd̓ ⁊ viri eius ad ciuitatē ⁊ inueniſſent eā ſuc
cēſā filios ⁊ vxores ductos captiuos duxerūt leuauerūt dd̓ ⁊
ꝑpl̓s voces ſuas ⁊ planxerūt donec deficerent in eis lacrime· pri
mo·re·xxx· Ex ꝯpaſſione pſecucōnis ſaulis ꝯtra dd̓ ·ionathas
⁊ dauid oſculantes ſe alterutꝝ pariter fleuerūt· dauid autez am
plius p̄·Re·xx· Lugebat ſamuel ſaulē q2 dominū penitebat q
ꝯſtituerat eū regē p̄·re·xv Māducauit thobias panē cum lacri
mis ſup mortuum quē ſepelire volebat Thob·ij· Compaciēs
iob afflictus dicebat· flebam quondā ſup eū q afflictus erat·

Job xxx. Jeremias cōpatiens dicebat. quis dabit capiti meo
aquā ⁊ oculis meis fontez lacrimarū et plorabo die ac nocte in
terfectos populi mei. Jeremie ix. Flebāt aīā ſuſanne cū viderēt
ſacerdotes cōtra eā teſtimoniū ꝑlaturos. Daniel xiii. Cōtriſta
tus eſt antiochus animo ꝓpter iniquam mortē onie et flexus
ad miſericordiā fudit lacrīas recordatus defuncti ſobrietatē ⁊
modeſtiam quā habebat. ii Machab iiii. Ex compaſſione fle
uit criſtus et maria magdalena ſup lazarum defūctum. Joh
xi. Propter magnaz compaſſionez quā habebat maria ad cri
ſtum ſtabat ad monumētum plorās. Joh xx. ¶ Lacrīant et
flent hoīes ex contricōne peccatoruz ſuorum. ſic quādo angel⁹
domini im ꝓperauit filijs iſrł dei beneficia ⁊ eorū peccata que corā
deo cōmiſerant vocē vnanimit̄ eleuauerūt et fleuerūt. Judic ii
Cū audiſſet ioſias rex iuda cōminationes ſcriptas i legis libro
domi ꝓpter peccata ſcidit veſtmēta ſua ⁊ fleuit qđ domino mul
tum placuit. iiii Regū xxij. Fleuit eſdras ⁊ populus ꝓpter com
mixtionē populi iudaici inter gētes eorum exēplo peccātis. i Eſ
ix. Pro peccatis ſuis fleuit dauid dicēs. Lauabo p ſinglos no
ctes lectū meum lacrīs meis ſtratū meum rigabo. Ps vi. Non
ſolum dauid de lacrīs facit lauacrū ꝓpter ſua pctā ſʒ etiaz cibū
et potum ait enī. Fuerūt michi lacrime panes die ac nocte. itē
alibi. Potum dabis lacrimis in mēſura permittēs ⁊ panez la
crimarū. vii Ver. Hinc lacrime lauacrū panis pot⁹ qz fuerūt
Magdalena ꝑ cōtritione peccatoruz ſic fleuit qꝫ xp̄i pedes lacri
mis rigauit. Luce vii. Petrus p⁹ trinam negationē recognita
culpa ſua egreſſus foras fleuit amare. Luc xxij. ¶ Lacrīas ſu
dunt ⁊ plorāt hoīes audiētes ꝗuia mala q̄ eos oportz pati in
preſēti vel vidēt alios paſſuros. ſic vidit dd ciuitatē ſicelech ac
cenſā ⁊ hitatores ductos captiuos plāxerūt ipe ⁊ popul⁹. i Re
gū xxx. Helizeus videns corā ſe azaelem cepit flere ꝓpter ma
la q̄ factur⁹ erat iſrahel cū eſſet futur⁹ rex ſirie ſicut ei ꝓphetico
ſpiritu fuerat demōſtratum. iiii Regū viij. Cū audiſſet mardo
cheus iniuſtam ſentētiam cōtra iudeos ꝑlatam ſcidit veſtimē
ta ſua clamans cum eiulatu. animi ſui amaritudinē demonſtra
uit. Heſter iiii. Videns yſaias amaritudinem populi ſui dice
bat. Recedite a me amare flebo. Yſaie viceſimo ſcđo. Fleuit
ſuſanna ſuſpitiēs in celū timēs iniuſte mortis ſniaz. Daniel xiij

Cum anthiochꝰ ſacerȝ cedem hominū in iheruſalē factus ē plā
ctus p̄·mach·p̄· Videns ihs ciuitatem fleuit ſup illam· q̄ꝛ a ro
manis erat funditus deſtruenda Lu·xix· ¶ Lacrimant ⁊ plo
rant amici ⁊ ſe tenerrime diligētes ex quadaȝ tenerittudine cor
dis quoniā ab inuicē ſeparātur· ſic dauid ⁊ ionathas facta ai
cicia cum ab inuicem ſeparentur ⁊ diſcederent lacrimas vbēs
effuderunt p̄·Re·xx· Cum recederet thobias a parentibus eius
parētes amariſſime fleuerunt· Thob·v· Paulꝰ dicens fr̄ibus
vale ait· vos ſcitis ꝙ cum multis lacrimis ſeruierī· Act·nono·
¶ Lacrimantur ⁊ plorant homines in oracōne ex quadā deuo
cione· ſic filij iſrł pugnaturi cū filijs beniamin in oracōne eorū
corā dn̄o plorauerunt Judic·xx· Anna fleuit largiter in oracōe
filium a dn̄o precibꝰ petitura p̄·Re·p̄· Fleuit ezechias fletu ma
gno cum oraret vt leuaret dn̄s ſentenciā mortis eius·iiij·Regū·
xx·yſa·xxxviij· Thobias cecus audito improperio vxoris deū ꝑ
recupacōe viſus ꝑ lacrimas poſtulauit Thob·iij· Sara audi
ta cōtumelia ab ancilla orauit deum cū lacrimis ab improperio
liberari Thob·iij· Populꝰ de bethulia auditis vbis holofernis
ab achior qui referebat ea deum exorauerunt cum lacrimis vt
eos ab eius tyrānide liberaret Judith·vi· Stetit iudith ante
lectum holofernis orauit cum lacrimis vt deminꝰ ꝑficeret ſuū
cogitatum exclamans in corde· conforta me dn̄e ⁊ ſtatim ampu
tauit ei caput Judith·decimotercio· Dauid orauit dicens Dn̄e ex
audi oracōem meam auribꝰ percipe lacrimas· Ps·xxxviij· Pau
lus poſitis genibꝰ ſuis cum hijs quibꝰ loquebatur orauit dn̄z
magnus autē fletus factus eſt omniū Actu·xx· Circūdederunt
petrum vidue flentes ⁊ orantes pro dorcas que illas continue
refouebat Actu·ix· ¶ Lacrimantur ⁊ plorant aliquādo inui
di de aliena felicitate ex quadam amaritudine animi videntes
ꝙ quibus inuident non poſſunt nocere· Nam poſtquaȝ aman vidit
mardocheum tam magnifice honoratum cui inuidebat feſtina
uit lugens ⁊ operto capite ingreſſus eſt domum ſuam Heſter
ſexto·

¶ De libertate ⁊ carnalitate·

¶ Larg⁹ ⁊ miſericors debꝫ eſſe homo.

Largiendo cū bñuolēcia.
Reuerēdo dignos cū reuerēcia.
Defendēdo paſſos cū violēcia.
Subueniēdo tēplis ad decēcia.
Diſtribuēdo ſine indigēcia.
Reſtituēdo ſine neglīgēcia.
In exhibēdo ſpōſis ꝯplacēcia.
In relinquēdo nos ad licēcia.
Pro acq̄rēdo hijs cū rñdēcia.

Liberalis largus ⁊ miſericors debꝫ eſſe homo in referē do in dando ſiue in cōmunicādo ſua. cum dare ſit beaci⁹ ꝗ̄ accipere. ſic valde fuit liberalis rebecca in verbis ⁊ factis plus offerens ꝗ̄ ſeruus abrahe peterꝫ Gen̄. xxviij. Grata ē liberalitas tp̄e ncc̄itatis. ſic dauid grātum habuit qn̄ berſalay ⁊ ſocij eius ſibi ⁊ eius exercitui necc̄aria obtulerunt .ij. Re. xvij. Obtenta victoria de amalechitis dauid liberaliter miſit dona ſenioribus iuda. p̄. Re. xxxi. Larg⁹ donator ⁊ remunerator eſt xp̄s q̄ relinquentib⁹ tempalia ꝓmittit ſpūalia ⁊ eternalia tribuens centuplū in preſētī ⁊ gloriā vite eterne in futuro Mathei. xix. Nō debꝫ liberalis ꝓcraſtinaē ſed cito dare. qꝛ qui cito dat bis dat. ſic xp̄s non dixit ad latronē cras. ſꝫ hodie mecū eris in paradiſo Lu. xxiij. ¶ Liberalis debꝫ homo eſſe ad honorādum homines dignos honore ⁊ maxime ad ſuum hoſpiciū venientes. ſicut moyſes honorauit ietro venientē ad ſe Exo. xviij. Rex ſalomon liberaliter honorauit berſabee venientē ad ſe qn̄ ſurrexit de ſolio ⁊ ei ſolium preparari fecit iuxta ſe ⁊ quicq̄d peteret ꝓmiſit factu rū. iij. Re. ij. Rex aſſuerus liberaliter ⁊ magnifice honorauit mardocheū qn̄ fecit eum indui veſtib⁹ regijs ⁊ ponere ſup equum de ſellā ſua Heſter. vi. Quia ſymō non recepit xp̄m honorifice in domū ſuam xp̄s rephendit eum ꝑ cōparacionem ad magdalenā dicēs. intraui in domū tuam aquā pedib⁹ meis nō dediſti Luce. vij. ¶ Liberalis debꝫ eē homo ad defendendū illos quos videt iniuriā pati verbis vel factis. ſic liberaliter egit moyſes filiā ietro a paſtoribus defendēdo Exo. ij. Liberalē epiſtolā miſit artarxerſis ꝑ defenſione iudeoꝝ eſdre ſacerdoti. Eſdre. vij. Xp̄s liberaliter defendebat publicanos ⁊ pc̄tōres appropinquātes ſibi a murmuracōe ſcribaꝝ ⁊ phariſeoꝝ Mat. xij. Lu. xv. Magda

lenām xp̄s defendit ſororē conquerēnte. phariſeo murmurante ⁊
iuda pro effuſione vnguenti eam prodigam appellante. Luce.
vij. Mire liberalitatis fuit paulus qꝛ ſeruū philomonis fugiti
uū liberauit a pena ſcribens ꝓ eo epiſtolā liberalitatis ad phi
lomonē. ¶ Liberales debēt eē homines ad eccīas eccleſiaſtica
ſacrifitia et eccīaſticos ſeruitores bona tꝑalia tribuēdo. qꝛ ſpi
ritualia recipiūt ni eiſdē. Sic liberales erāt filij q̄ mēte ꝓmp
tiſſima obtulerūt ad faciēdū op⁹ tabernaculi. Nū. vij. Ad ſa
crifitia eccīe debem⁹ eē libeāles. ſic ſeleucus aſie rex p̄ſtitit ad
ſacrifitia. ij Mach. iij. Precepit rex darius reedificari tēplū ⁊ da
re ſūpt⁹ de arca reḡ. p̄. Eſdre. vi. In paupe maioꝛ v̄tus reputa
t̄ libeāli tas. iō duo minuta paupcule poſita i gazophilacio tē
pli muneibꝫ diuitū p̄ferūt. Luc. xxi. ¶ Liberalis dēt eē hō papi
b⁹ ⁊ egenis elemoſinas ꝓ xp̄i noīe liberalit̄ largiēdo. nobilib⁹
aūt depaupatis p̄ verecūdia mēdicare nolētibꝫ magis piū eſt
eis largiēdo. Sic dd̄ p̄cepit miphiboſeth q̄ fuerat nepos regis
q̄ in menſa ſēper cōmederet ſecū. ij. Regū. ix. Quidam homi viri
de iſrl̄ captiuos nudos veſtierūt ⁊ illos qui ābulare nō poterant
ex maḡ liberalitate impoſuerūt iumētis. ij. Paralip. xxviij. Job
liberal̄ fuit ad paupes qui ait. Coꝛ vidue cōſolatus ſū. et pat̄
erām paupum. Job. xxix. Liberaliter magi xp̄o pannis inuolu
to in p̄ſepio ſtabulo reclinato apertis theſauris ſuis munera ob
tulerūt. Math. ij. Saluatoꝛ noſter xp̄s liberaliter pauit pau
pem turbam cuꝫ non haberent qd̄ manducarent. Math. xiiij.
Multum erat largus zacheus q̄ dicebat xp̄o. ecce dimidiuꝫ bo
norum meorū dn̄e do paupibus. Luc. xix. Religioſis ⁊ p̄dicato
ribus qui ſunt paupes xp̄i debent eſſe hoīes liberales. ſic lidda
purpurea liberalis fuit paulo predicanti. Act. xix. Naufragiis
et in periculo poſitis ⁊ depaupatis paulo et ſociis barbari hu
manitatē maximam preſtiterūt. Act. xxviij. ¶ Liberales dēnt
eſſe homines nō auferēdo aliena. ſ; reſtituēdo ablata ⁊ remittē
do ablata ⁊ ea que de iure ſunt ſua. Ideo dixit moyſes regi gebe
on liceat nobis tranſire per terram tuam. non ibimus ꝑ agros
neq; per vineas nec bibemus aquas de puteis tuis. Numeri. xx
Rex cyrus remiſit in irl̄m vaſa aurea q̄ tuleāt nabuchodonoſoꝛ
rex pater ei⁹. p̄. Eſdre. p̄mo. Thobias multum fuit liberalis ra
phaeli quē hoīeꝫ putabat offerēs ei oīa q̄ adduxeāt. Thob. xij.

Zacheus in hoc magnam oñdit liberalitatē q̄ dicebat. Si in
quit aliquē defraudaui reddā quadruplū Luc. xix. Magna li
beralitas apparuit in ſimilitudine de ſeruo nequā cui ōnia fuit
dimiſſa Mat. xviij. ¶ Liberalis debȝ eſſe homo in mrīmonijs
deſpōſacōne ⁊ nupcijs tā ex parte dātis ꝗ̄ ex pte recipiētis vxo
rem. talis fuit liberālitas raguelis q̄ dando thobie filiā in vxorē
dimidiū ſue ſubſtancie ꝓ dotib⁹ dedit ei Thob. x. Rex aſſuer⁹ fe
cit liberale ɔuiuiū in nupcijs heſter qn̄ eam deſponſauit in vxo
rem Heſter. ij. Viri eciā debēt vxoribus eē liberales. ideo dixit
aſſuerus heſter vxori ſue dimidiū regni mei ſi pecieris impetra
bis Heſter. v. Magnā liberalitatē oñdit xp̄s in nupcijs qn̄ de
ficiente vino aquā ɔuertit in vinum. Jo. ij. Valde liberal' fuit
ille rex qui fecit nupcias filio ſuo ⁊ miſit ſeruos ſuos vocaē īui
tatos ad nupcias donec menſe diſcūbentib⁹ fuit implete. mat.
xxij. ¶ Liberales debēt eſſe hoīes religioſi qn̄ intrant religiōem
ad dimittendū vel dandū paupibus ōnia michil ſibi retinētes
ſic eīn xp̄s cōſuluit iuueni volenti eē pfecto dicēs Si vis pfcūſ
eſſe vade ⁊ vende omnia que habes ⁊ da paupibus ⁊ veni ⁊ ſe
quere me Mathei. xix. Barnabas intrans religionem vendi
dit agꝝ ⁊ poſuit ad pedes apoſtoloꝝ precium eius Actuū. iiij.
Male ſucceſſit ananie ⁊ ſaphire prefatā religionem intrātib⁹.
qui ptem precij ſibi reſeruauerūt ⁊ ptem diſcipulis attulerūt.
Actu. v. ¶ Liberalis debȝ eſſe homo ſi attendat liberalitatis re
muneracōem ⁊ punicōem tenacitatis eciā in preſenti. Nā quia
berzelay p̄bebat alimēta dauid ⁊ hijs q̄ cuȝ eo erāt. dixit ei dd.
Veni ⁊ requieſcas ſecurus mecū in ihrlm. ij. Re. xix. Regina ſa
bā multū obtulit ſalomoni ⁊ ſalomō dedit ei ōnia que petiuit.
iij. Re. x. Publi⁹ liberaliter recepit paulū ⁊ ſocios ⁊ paul⁹ vxorē
eius egrā reſtituit ſanitati Act. xxviij. Quia viri ſochot ⁊ pha
nuel nō fuerūt liberales gedeoni ab eo grauiter ſunt puniti Ju
dic. viij. Nabal ꝓpter ſuam tenacitatē que maximo fuit picu
lo niſi largitas abigail ſuppleuiſſet. ij. Re. xv.

¶ De loquacitate mulieꝝ.

¶ Loquūtur muliēs ſtulte.
- Reſpondendo.
- Conſulendo.
- Reuelando. ⁊
- Rixando

LOquūtur mulieres ſtulte aliq̄n petēdo ꝛ peticōnib⁹ reſpondēdo. nam ſara interrogata cur riſiſſet mēdaciter rn̄dit non riſi Gen̄. xviij. Stulte loqn̄do petunt aliq̄n mulieres impoſſibilia fieri. ſic rachel dicebat iacob. Da michi liberos ꝛc̄. quaſi hec in ſua eēnt poteſtate. Gen̄. xxx. Stulta fuit peticio matris filiorū zebedei ꝛ ido fuit a dn̄o reprobata qꝛ petebat ab eis quietē ante laborē. brauiū ante curſū. coronā ante victoriā Math. xx. Importuna peticio ancille fecit petꝫ negaē ſaluatorē. math. xxvi. Multa verba ſtulta petēdo ꝛ rn̄dendo āte q̄ xp̄m cognoſcerꝫ dixit illi mulier ſamaritana Joh̄ x. ¶ Loquūtur aliq̄n mulieres valde ſtulte in ꝯſilijs p ſe neſcientes neq3 a prudētibus volentes addiſcere ſed ſuo ꝓprio appetitui credere ꝛ ſtultis aliorū cōſilijs aſſentire. Jdo eua ſtulte locuta ē cōſulendo viro ſuo vt devetito fructu mādu caret. qꝛ pͥus legiť fuiſſe locuta cū ſerpēte inſtruente facere malū. q̄ cum deo in oracōe vel cum viro inſtruēte vt ab eo recipet documētū Gen̄. iij. Vxor aman audiens querimoniā viri de mardocheo ſtultum dedit viro cōſilium ꝛ ille ſtultus credidit ei dicēti Jube excelſā trabem parari Heſter. v. De hac materia quere plura exēpla de ꝯſilijs malis ca. xxxij. ¶ Loquūtur aliq̄n mulieres ſtulte reuelādo ſecreta eis impoſita que ꝯtinere nō poſſunt. ido ſtultū eſt viris eiſ reuelare ſecreta Nam vxor ſampſonis ſtatim q̄n ꝓpoſicionē dicit a marito in dampnū eius alijs reuelauit inimicis Judicū. xviij. Dalida ſciens vbi eſſꝫ fortitudo ſampſonis ſtatī illud reuelauit inimicis Judic. xvi. ¶ Loquūtur mulieꝛs ſtulte aliq̄n rixando cū viciniis bonū ꝯuertēdo in malū. nam qꝛ dd̄ ex mag̃ deuocōe ſaltauerat ante archā. vxor eius yronice ꝛ quaſi cōuiciando dixit ei. q̄ glorioſus eſt hodie fact⁹ rex diſcoopiens ſe an ancillas ſeruoꝝ ſuoꝝ. ij. Re. vi. Ancilla ſare repͥhenſa a dn̄a ſua rixando dixit. ampli⁹ non videam⁹ ex te filios interfectrix virorū tuoꝝ Thob. iij. Vxor thobie cū rixa ei ꝯuiciādo rn̄dit. Vana fcā eſt ſpes tua. Thobie. ij. Vxor iob conuiciando ei dixit Benedic deo ꝛ morere. cui iob. quaſi vna ex ſtultis mulierib⁹ locuta es. Si bona ſuſcepimus de manu domini mala autem quare non ſuſtineamus. Job. ij.

¶ De luxuria ꝛ incōtinēcia.

¶ Luxuria ⁊ incontinēcia eſt.
- Cauſa homicidioꝝ.
- Odium domeſticoꝝ.
- Origo multorum maloꝝ.
- Reatus magnaꝝ penarū.

Luxuria occaſio eſt ⁊ fuit homicidioꝝ ⁊ effuſionis ſā
guinis. nam ꝓpter violenciā dine ſichen ⁊ emoꝛ cū ha
bitatoribus ciuitatis occiſi ſunt Geñ. xxxiiij. Occaſione vxoris
leuite incredibiliter vexate luxuria multi homines interfecti fu
erūt Judic. xx. Amon ꝓpter violacōem thamar ſororis ſue ab
abſalacōe in cōuiuio eſt occiſus. ij. re. xiij. Dauid ꝓpter pulchꝛ
tudinē betſabee captus cū ꝓdicione homicidiū ꝑpetrauit. ij. re.
xi. Propť luxuriam herodis ⁊ herodiadis fuit Johēs baptiſta
nequiter decollatus in carcere Mar. vi. Quia yſboſeth abner
repꝛhēdit qꝛ ad ꝯcubinā pr̄is eiꝰ fuerat ingreſſus facta eſt indi
gnacio inter eos ⁊ ambo poſt tempꝰ modicū fuerūt occiſi. ij. re.
iij. ⁊ iiij. ¶ Luxuria nulli parcit. nā domeſticus ⁊ familiaris eſt
hoſtis ⁊ ideo multū timeri debꝫ. nā deicit v̕tuoſitate potētes. ſic
deiecit ſampſonē ꝑ dalidam Judic. xvi. Deprimit ſācitate vi
uentes. ſic depreſſit dauid ꝑ betſabee quā lauātem aſpexit. ij.
regū. xi. Dirimit ꝓbitate potētes. ſic diremit holofernē ꝓpter iu
dith quā ꝯcupiuit Judith. xij. Decipit ſagacitate prudētes. ſic
deceptus ſalomon eſt ꝑ mulieres quibꝰ adheſit. iij. regū. xi. De
ſtruit honeſtate ſeneſcētes. ſic deſtruxit duos ſenes ꝓpter ſuſan
nam cuius pulchritudinē aſpexerūt Dañ. xiij. ¶ Luxuriā ſectā
tibus multa mala ⁊ icōmoda accidūt. ꝓpter que luxurie viciū ē
ab hominibꝰ omnibꝰ ꝑſertim xpi familiaribꝰ deteſtandū. De q̄
bus q̄ſqꝫ cōſiderāda ſunt. Primū eſt diuina indignacio cū ſe
ueritate. nā cauſa diluuij videť fuiſſe luxuriā. qꝛ ōnis caro coꝛ
ruperat viā ſuam. ideo dixit dominꝰ ad noe. delebo homineꝫ quē
formaui Geñ. vi. Scdm eſt dyabolica habitacio cū poteſtate.
nam q̄ libidini vacant habēt ſup eos demonia poteſtatē Tho
bie. vi. Ob hanc cauſā pecierūt demonia inhabitare porcos id ē
luxurioſos Math. viij. Terciū eſt gl'e celeſtis ꝑuacio ex iniqui
tate. nam ſi vxores ducētes non fuerūt digni cena dn̄i. quid erit
de adulteris fornicarijs ⁊ alijs generibꝰ laſciuorum. Luc. xiiij.
Quartū eſt temꝑalis ſubſtācie minoracio cū paupertate. nam fi
lius ꝓdigus diſſipauerat ſubſtanciā luxurioſe viuēdo ⁊ cū coꝛ

ſumpſiſſz omnia ipſe cepit egere Luce·xv· Quintū eſt libidis
accenſio ſine ſaturitate· nam luxuria nō extinguit ardorē libidi
nis ſʒ accēdit· ido dicitur cupiebat implere ventrē ſuum· i· cōcu
piſcenciā ſuam Lu·xv· ¶ Luxurioſi grauiter puniūtur a legibꝫ
⁊ a deo· ido cum relatum eſſz iude ꝙ thamar ex adulterio cōce
piſſz ait· ducite eam vt cōburatur Geñ·xxxviij· Duo ſenes luxuri
oſi volētes ſuſānam opprimē a populo ſūt grauiꝫ lapidati· Da
niel·xiij· Grauiter puniūtur qui luxuriātur in ſacro loco· Nam
tempe antiochi tēplum luxuria fuit plenū qd̄ ſūme deo diſpli
cuit ⁊ ido eos graui acerbitate puniuit· ij· mach· vi Mulier in
adulterio dep̄hēſa mādabatꝫ a moyſe lapidari· Leui·xx·

¶ De maledictōe qua deꝰ maledicit·

Maledicit deꝰ·
- Laycos peccantibꝰ:
- Clericis male operantibꝰ·
- Morā facit penitētibus·

MAledicit deꝰ laycos peccantes in cuius figura ſerpēs q̄
cuam ad peccandū induxit legitꝫ a dn̄o maledictꝰ· Ge
neſ·iij· Sic deteſtatus eſt deꝰ pctm̄ vt nō ſoluʒ pctōres ſʒ ecīā
alias creaturas in eoꝝ ope maledixit· ideo dixit ade· maledicta
terra in ope tuo Geñ·iij· Pctm̄ homicidij ⁊ effuſionis ſāguinis
innocētis ſic deus abhorret vt eis ſpecialiter maledicat· ſic ma
ledixit cayn ⁊ terrā que ſuſcepit ſanguinē frīs ſui Geñ·iiij· Oci
oſos in ope ⁊ vbꝯoſos i lingua ſpecialiꝫ dn̄s maledixit In cuiꝰ
figura maledixit dn̄s ficulnee cū folijs ſine fructu Math·xxi·
Terribilis erit illa maledictio in die iudicij· cū dn̄s dicʒ diſce
dite a me maledicti in ignē eternū Math·xxv· ¶ Maledicit
deꝰ clericis ⁊ ſacerdotibꝰ male operantibꝰ ⁊ eoꝝ maledictō peior
eſt maledictōibus ſecularū· ido lamētans iheremias dicebat
Repulit dn̄s altare ſuū maledixit ſanctificacōi ſue Treñ·ij Sa
cerdotibꝰ malis loqn̄s dn̄s p malachiā pphetam ait· maledicā
bn̄dictōibꝰ vrīs Malachie·ij· ¶ Maledictōem tardat deus tāq̄
miſericors ſemp expectans recōciliacōem vel conuerſionēʒ pec
catoris bn̄dictōem autē feſtine ⁊ liberaliter donat· ideo de ma
ledictōe dixit daniel oſtendens tarditatē· ſtillauit ſup nos ma
ledictio Dañ·ix· Oꝝ autē largus ſit ad bn̄dicendum oſtēdit ſa
piens in eccīaſtico dicens· Benedictio illius quaſi fluuiꝰ inun
dauit· Eccī·xxxix·

¶ De maledictõe qua homo malediciãt.

Maledictio hominũ.
- Progenitorum fugienda.
- Filiorum cauenda.
- Prelatoꝝ timenda.
- Hominũ maloꝝ deriménda.
- Sorte punitoꝝ ferẽda.

Maledictio patris vel matris multũ timẽda eſt. qꝛ ſic
benedictio pr̃is firmat domũ filiorũ. ſic maledictõ era
dicat fundamenta vt Ecc̃i. iij. Timere debẽt igitur filij pentes
offendere ne maledicãtur ab eis. Nã qꝛ cham offenderat noe
prẽm eius oſtendẽs eius nuditatẽ ⁊ deridẽs. ipſe ⁊ filij filioꝝ
eius maledictõem acerbiſſimã incurrerunt cũ dixit maledictus
cham Geñ. ix. Per locum a contrarijs videri põt quãtum time
bant iacob ⁊ eſau maledictõez patris ſui q̄ ita erant ſolliciti ꝓ
benedictõe patris. Vnde iacob dixit matri. timeo ne pat̃ me⁹
putet me ſibi voluiſſe illudere ⁊ inducat ſup me maledictõem
ꝓ benedictõe Geñ. xxvij. Quia ſymeõ ⁊ leui cõtra voluntatem
patris occiderunt ſichen. dixit iacob pater eoꝝ. maledictus fu
ror eoꝝ qꝛ ptinax eſt ⁊ indignacio eoꝝ qꝛ dura eſt Geñ. xlix.
¶ Maledicere non debẽt filij pentibus carnalibus nec ſubdi
ti ſpiritualib⁹ prelatis ⁊ patribus. nam q̄ malediciãt patri vel
matri morte moriatur. qꝛ non ſoluz ꝑ carnali prẽ vel matre ac
cipitur. ſ; eciã pro prelato ⁊ matre ecc̃ia exponẽdum eſt Leuiti
ci. xx. Arguebant iudei paulũ dicentes. ſũmum ſacerdotẽ dĩ ma
ledicis. ſed ille excuſauit ſe dicens. neſciebam fr̃es qꝛ princeps eſ
ſet ſacerdotũ. Actu. xxiij. ¶ Maledictio prelatoꝝ ⁊ excõmuni
cacio timenda eſt ſiue iuſta ſiue iniuſta eciã ſi prelati ſunt mali
nam maledict⁹ erat quẽ balaam maledicere voluiſſet Numeri
xxij. Seruare debem⁹ mandata dei ⁊ ecc̃ie ne maledictõem vel
excõmunicacõem aliquã incurramus. nam multas maledictio
nes dedit moyſes trangreſſoribus mandatoꝝ dei Deut. xxvij.
Joſue capta iericho dixit. maledictus ſit qui edificauerit ihe ri
cho Joſue. vi. Saul volens pſequi philiſteos imprecatus eſt
populo dicẽs. maledictus vir q̄ comederit panez vſq; ad veſpe
ras donec vlciſcar me de inimicis meis. ꝑ. re. xiiij. Inſtruendi
ſũt pueri ne derideãt p̄latos ⁊ ſenes. nã pueris deridẽtib⁹ heli
ſeũ ipſe maledixit ⁊ duo vrſi de ſaltu exierũt ⁊ plurimos occiderũt

iij·re·iij· ¶ Maledictō male viuēciū quib⁹ nō incubit maledi
ctio ex officio timēda ꝛ curāda non eſt· ſic ſichimite inť epulaſ
maledicebant abimelech Judic·ix· Multi obſtinati q̄nto plu
ra picula paciunť pl⁹ maledicit q̄z maledictio curāda nō ē· nā
obſeſſi in turri a iuda maledicebāt ei·ij·mach·x· Nō fuit timē
da ſ; deſiderāda illa maledictio quā phariſei dederīt ceco illūina
to a dn̄o cū maledicētes ei dixerūt tu diſcipul⁹ illi⁹ ſis ſc; x̄ que
maledictō deſcēdat ſup nos ꝛ maneat ſp̄ Jo·ix· ¶ Maledicen
tes alijs ſine cā· maledictōib⁹ ꝛ alijs penis puniūtur Jdō dix
it iacob pr̄ ſuus bn̄dicēdo eū· q̄ maledixerit tibi ſit ille maledi
ct⁹· Gen̄·xxvij· Golias cū maledixit dd̄ in dijs ſuis in ꝑximo
occiſus eſt ab eo·p̄·re·xvij Simei q̄ maledixit dd̄ fugientē ab
abſalōe·ij·re·xvi· Occiſus ē a ſalomōe·iij·re·ij· Sichimite ma
ledicētes abimelech fuerūt ab ſilr̄ interfecti Judic·ix·

¶ De matrimonio·

¶ Matrimonio iuncti· debent habere·	Juris equalitatem·
	In agēdis eſſencialitatē·
	Vni⁹ carnis pluralitatē·
	Diuerſi ritus ꝑceptitatem·
	Prolis tenere cauſalitatē·
	Honore ſūmi dignitatē·
	Scire fugere carnalitatē·

Matrimonio iuncti vir ꝛ vxor debent inter ſe habere eq̄
litatē· debz em̄ vxor viro ſuo eſſe ſocia· nō dn̄a vel ācil
la· ad qd̄ ſigndū ꝙ dn̄s euam fecit de coſta viri que ē in medio
non in capite nec in pede Gen̄·ij· Quilibz tn̄ ↄiugum licz eq̄les
ſint debz alteri obedire ꝛ reuereri· nā ſara obediebat abrahe vo
cans eū dn̄m ꝛ abrahā ↄdeſcendebat ſare Gen̄·xij·xviij·ꝛ·xxi·
Propter hāc cauſā ſcz equalitatē ad matrimoniū requiritur ↄ
ſenſus ptis vtriuſqz Jdeo dixerunt parentes rebecce· queram⁹
voluntatem puelle Gen̄·xxiiij· Et notandum eſt ꝙ iſta equali
tas non eſt i ſapiencia aīmi vel pulchritudine corpis ſ; in equa
litate voluntatum ad bonum· Ymmo aliquādo expedit vt ſtul
tus ducat mulierē ſapientem· qꝛ p eam dirigitur ꝛ ſaluatur· vt
patet in nabal ſtulto ꝛ abigail ſapiente p̄·Re·xxv· Parētes ſa
re mrīonialem regulam ſibi dantes· docuerūt eā diligere mai
tū· qꝛ dilectio act⁹ ↄmunis eſt· nō dixerūt timē qd̄ ſeruile eſt·:

Thob·x·Quãtum ad actum cõiugalem iudicat apoſtolꝰ equa
les vxorē ⁊ virum dicens·mulier non habꝫ poteſtatē ſui corpo
ris·ſed vir·ſimiliter vir non habꝫ poteſtatē ſui corporis ſꝫ mu
lier·ꝑ·ad Corinth·vij·¶ Matrimonio iuncti licꝫ in multis de
bent eſſe equales·in agendis tamē ⁊ ꝯſulendis vir debꝫ eſſe ca
put ⁊ mulier debꝫ ſequi virū·hoc autē volens oſtendere deꝰ fecit
virum prius ⁊ mulierē de viro poſtea formauit Gen̄·ij·Ob hãc
cauſã debent mariti vxores tanꝙ caput membra diligere ſed ſe
creta que ad eum pertinent nec alijs vult pandere vxori caueat
reuelare eo ꝙ mulieres non ſunt bone ſecretarie·nam quia ſãp
ſon ꝓpoſicionem reuelauit vxori quã parentibꝰ noluit reuelare
ipſa in dampnū alijs ꝓpalauit Iudicū·xiiij·Sicut caput preua
let ceteris membris·ſic vir quãtum ad vxorē preualet ōibꝰ·
videlicꝫ filijs ⁊ cõſanguineis alijs·ido dixit helchana vxori ſue
melior ſum tibi ꝙ decem filij·ꝑ·Re·ꝑmo·Sicut membra ſeruat
fidelitatē capiti·ſic vxor debꝫ ſeruare viro ſuo·ſic ſuſanna vt fi
dem thori ſeruaret integre ſe expoſuit infamie atqꝫ morti·Da
niel·xiij·¶ Matrimonio iuncti debēt eſſe vnicus vnice ⁊ vni
ca vnico·vir debꝫ vnam ſolã vxorē habere ⁊ ecõtra Ido dixit
deus·erunt duo in carne vna·Gen̄·ij· Ante diluuiū ſolus La
mech duas habuit vxores qui duplex homicidiū poſtea perpe
trauit Gen̄·xxiiij·In archa noe tot viros ꝙ vxores iuſſit domi
nꝰ preſeruari vt eſſet vnica vnico ⁊ ecõuerſo Gen̄·vij·A criſto
querētibus diſcipulis ſi liceret dimittere vxorē ⁊ ducere aliam
quacūqꝫ ex cauſa·reſpondit quos deꝰ ꝯiunxit homo non ſepat
Math·xix·¶ Matrimonio iuncti non debent eſſe diuerſi ritꝰ
nec diuerſe ſecte·qꝛ vnus alterum ſtatim ad malū facit declina
re·Nam ioram rex iuda ido fecit malum ⁊ ambulauit in vijs
achab·qꝛ filiam eius duxerat in vxorē·ex quo apparet ꝙ mul
tum debꝫ reſpicere ad parētes puelle qui ducit vxorē·iiij·regū
viij·Ido filij tranſmigracōis dimiſerunt vxores alienigenas
q̄s hēbãt Eſdre·x·Propt̄ hanc cauſã neemias increpauit du
centes alienigenas ⁊ verberauit Nee·xiij·Si forte vult alt̄ cō
iugū facere malū ⁊ pueri ſi ritum ſeq̄ndo vł alia mala ꝯmittēdo
nō debꝫ alter ſeq̄·ido male excuſabãt ſe muliēs trãſlate in egy
ptū de ydolatria·qꝛ ſic videbãt facere viros ſuos Ihere·xliiij·
Quia ſaphira ⁊ anania ꝯſēſert in malū·iō ãbo ꝯuit̄ ſūt puniti·

Actu. v. ¶ Matrimoniū debent cōtrahere viri ⁊ mulieres non
ad ſacietatē libidinis ſed ad dei laudem ⁊ ꝓductōem prolis.
Sic dixit ſara filia raguelis dicens. virū cum timore tuo domi
ne ⁊ non conſenſi cum libidine ſuſcipere Thob. iij. Dixit ange
lus thobie in illis qui vxores accipiūt vt deum a ſe excludāt ⁊
libidini vacent habꝫ ſup eos poteſtatē demonium Thob. vi.
Honeſtiſſimā cauſā ducendi expoſuit angel9 thobie dicēs. Ac
cipies vxorē cū tiore dn̄i ⁊ amore filioꝝ magis ꝙ libidīs amo
re. Thob. vi. Propter hāc cauſā noui cōiugati ꝑus deberēt va
care dīno operi ꝙ opi coniugali ficut thobias. qui prima nocte
ſecūda ⁊ tercia docuit vxorem orare anꝙ cōiungētur. Thobie
viij. Ille qui ſe excuſauerat a cena qui duxerat vxorem non dix
it habe me excuſatum ſed aliꝫ. qꝛ ſtatus eoꝝ qui ducunt vxoēs
vt libidini vacent ita fortiter eos allicit vt ſepe eos retrahat a
diuinis Lu. xiiij. ¶ Matrimoniū de9 in veteri teſtamēto ⁊ in
nouo multipliciter honorauit. nam ordinē mr̄imonij in paradi
ſo inſtituit quando mulierē homini ſociauit Gen̄. ij. Deſtruente
dn̄o ꝑ aquas diluuij mundū ſolum mr̄imonio iunctos ſalua
uit ſcꝫ noe ⁊ eius vxorē ⁊ tres filios cū vxoribus eorūdem Gen̄
vij. Mrēm ſuam virginē xp̄s voluit deſponſari vt cōtra hereti
cos qui damnant mr̄imonium dicētes ipſuꝫ eſſe a dyabolo ip
ſum mr̄imonium cōmendaret Math. p̄. Mr̄imonialibus nup
cijs xp̄s cum mrē ⁊ diſcipulis voluit intereſſe ⁊ ibi pⁱmū mani
feſtum miraculū opari ⁊ ipſū mr̄imoniū honorare Joh. ij. Cele
ſte ⁊ ſpūale conuiuiū matrimonialibus nupcijs a domino ſiga
tur. Lu. xiiij. ¶ Matrimoniū repugnat adulterio qḋ eſt max
imum vicium ⁊ grauiter punitur a deo ⁊ ꝓpter ipſum mala in
numerabilia cōmittuntur. Jdo egipcij magis deteſtabantur
adulterium ꝙ homicidiū. nam abraham timebat occidi ꝓpter
ſaram ⁊ cum eſſet ſine viro pharao cognoſceret eam Gene. xij.
Propter ſaram vxorem abrahe flagellauit deus pharaonē pla
gis maximis ⁊ abimelech ꝑ ſomnū exterruit cōminādo Gene.
xij. ⁊ xiij. Ex adulterio nati vt plurimū ſunt mali qꝛ male nutri
untur. nam primus qui dicitur deum blaſphemaſſe ſpurius fu
it qui poſtea iubente dn̄o fuit lapidatus Leuitic̄. xxiiij. Dauid
propter adulterium ꝓdicionem ⁊ homicidiū ppetrauit. ido fili
um abſtulit ei de9 ij. Re. xij. Herodias vt liberius adulterio

vacaret cum herode iohēm baptiſtā qui eam de hoc vicio argu
ebat fecit incarcerari ꝛ neqter decollari Math·vi·:

¶ De mendacio·

Mendacium·
- Cōmittit graue tñſgreſſionem
- Permittit ſepe decepcōem·
- Permittit mortis occaſionē·
- Immittit mētis ꝑdicōem·
- Obmittit bonam relacionē·
- Admittit falſā aſſercionē·:
- Submittit culpe cōfeſſionem·
- Et hic amittit retribucōnem·

Mendaciū pctm̄ grauiſſimū eſt qđ veritati ꝑmo đo op
ponitur qui eſt veritas ꝛ vita Ita namqꝫ graue eſt mē
tiri ꝙ iudas eſtimabat grauius mētiri ꝙ̄ fornicari·iđo de tha
mar cū qua ex pacto fuerat fornicatus mittēs ei edū ꝛ eā nō in
ueniēs dixit mendacij nō pōt nos arguere Geñ·xxxviij·Propt
grauitatē mendacij nō licꝫ alicui ex quacūqꝫ cauſa mētiri·licet
aliqñ liceat expediatqꝫ veritatē tacere·ſic fecit ſamuel q̄ dixit·ad
ꝑmolandū dño veni·licꝫ ad aliud pricipaliter venerat illud ni
chilominꝰ ꝓponēs·ꝑ·Re·xvi·¶ Mēdaces ꝗrunt decipe audi
entes·iđo primū mendaciū fuit a dyabolo p ſerpentē ꝓlatū·ſ·
nequaꝙ̄ moriemi·vt hoiem decipiēdo traherꝫ ad pctm̄·Geñ·iij·
Gabaonite callide cogitātes qm̄ ioſue mēdacio voluerunt deci
pe·ſed ioſue vſus bono ꝯſilio pactum initū nō fregit ꝛ eos vt
meruerunt in ſeruitutē redegit·Joſue·ix·Vir dei qui predixit
ieroboam deſtructionē altaris a falſo ꝓpheta mendacio eſt dece
ptus·iij·Re·xiij·¶ Mendaces ſuis mendacijs hoies ducunt
ad mortē vt patꝫ in ꝑcedenti hiſtoria ꝓxima vbi vir dei decep
ptus mendacio fuit a leone occiſus·iij·Re·xiij·Prophe mēda
ces pſuaſerunt achab vt iret ad pugnā vbi ad mortem extitit
vulneratus·iij·Re·xxij·Verba q̄ dixit iudith holoferno duxerit
eū ad mortem peſſimā·licꝫ ipſa iudith ꝓpter ſuaꝫ intencionem
bonam quā habuit excuſetur Judith·xi·Peſſimum mendaci
um adinuenit aman vt poſſit occidere mardocheum Heſter·ꝫ·
¶ Mendaces ſunt homines ꝓditores qui vt prodiciones vale
ant adimplere pallio mendacij eas tegunt·ſic antiochꝰ poſt
mendacia verba pacifica·plaga ciuitatē percuſſit·ꝑ·mach·ꝑmo

Alchimus ꝓditorie volẽs ēē ſūmus ſacerdos iude mēdacia͛ deꝉ
lebat. p̄. mach. vij. Rupit antioch⁹ iuramētum ꝗ mādauit de
ſtrui muꝝ p̄. mach. vi. Bachides ꝗ alchim⁹ loq̄ntes mēdaciū
factū ſtatim aliter puerterūt p̄. mach. vij. Promiſit demetrius
ionathe multa ſi ſiberat⁹ eſſꝫ qui ſe poſtea alienauit ab eo. p̄mo
mach. ij. Proditorie triphō mentitus eſt ſymoni qn̄ argētū ꝗ
obſides ꝓ ionathe liberacōe recepit q̄ poſtmodū ionathā ꝗ fili
os interfecit p̄. mach. xiij. ¶ Mēdaces vt plurimū ſunt accuſa
toēs alioꝝ ꝗ relatoēs nouoꝝ q̄ ſemp addunt aliqua referēda
ſicut ocaſo vno de filijs dd̄ ab abſalone fama accuſaciūꝫ ꝗ r͛fe
renciū venit ꝙ abſalon oīes filios regis interfecit. ij. reg. xiij.
Ab accuſātibus paulū fuerūt multociēs dicta mendacia ſcꝫ a
queſtuarijs Actu. xvi. Itē a quibuſdā athenienſib⁹ Act. xvij.
¶ Mendaces peſſimi ſunt falſi teſtes qui mēdacijs ſuis ꝗ aſſer
cionib⁹ falſis multos faciunt iniuſte cōdemnari. ſic duo falſi te
ſtes ꝯtra naboth ꝓducti eum lapidari fecerūt eū blaſphemaſſe
mendaciter aſſerētes. iij. Re. xxi. Deteſtabile mendaciū dixerūt
duo iniqui ſenes cōtra ſuſānam falſum teſtimoniū ꝓferētes et
eam accuſātes Daniel. xiij. Falſū teſtimonium dixerunt cōtra
ihm̄ q̄ p̄ncipib⁹ ſacerdotū dixerunt. hic dixit poſſum deſtruere
templū dei ꝛc̄. Math. xxvi. Duo falſi teſtes qui locuti ſunt ꝯtra
ſtephanum iniuſte eū lapidari fecerūt Actu. vij. ¶ Menda
ces ſunt aliqui pſonē ꝗ ſpecialiter mulieres excuſātes ſe de ma
lis opibus de quib⁹ arguūtur. ſic mentita eſt vxor abrahe timo
re pterrita non ſe riſiſſe mendaciter excuſauit. Gen̄. xviij. Mul
ta mendacia dixit pharao moyſi ſe excuſādo ne dimitterꝫ popu
lum Exo. viij. ꝗ. x. Os illius qui mentitur occidit animā ꝗ ali
quādo corpus ſicut ananias ꝗ ſaphira ſe excuſantes corā petro
dire mortis ſentenciā incurrerūt Actu. v. Mendaciū officioſū
remuneratum eſt in pn̄ti ſed non in futuro ſic mendaciū obſte
tricū que dixerūt pharaoni vt filios iſrahel puulos nō necarēt
Exo. p̄. Temporaliter remunerata eſt raab que mētita eſt officio
ſe vt exploratores iſrahel liberaret. Joſue. ij. Officioſe mentit⁹
eſt chuſi pro ſalute dauid dicens abſaloni. ſicut fui cum patre
tuo ſic ero tecum. ij. Re. xvij. Mentita eſt illa mulier officioſe
dauid que illos nuncios dauid ſub velamine abſcondito cela
uit. ij. regum decimoſeptimo.

6

¶ De miraculis diuine potẽcie.

¶ Miracula operatur deus.

- Corpibus in celo ↄtentoꝝ.
- Angelꝭ minoribꝰ more miſtroꝝ.:
- Ardoribꝰ igneis ſepe paſſiuoꝝ.
- Tenoribꝰ aeris ꝓductis vapoꝝ.:
- A liquoribꝰ aque que ius dat humidorum.
- Terra que cultoribus dat fructũ laborum.
- Beſtiaꝝ morſibꝰ atꝫ iumẽtoꝝ.:
- Ex ꝓgenitoribꝰ ortu filiorũ.
- Saporibꝰ hoiꝫ deditis ciboꝝ
- Erroribꝰ hoim̃ in corrigẽdoꝝ.
- Terroribꝰ hoim̃ exitu belloꝝ.
- Doloribꝰ hoim̃ carnis egrotoꝝ.
- Saporibꝰ hoim̃ morti deditoꝝ.

MIracula facit deꝰ in celo ⁊ celeſtibus corpibus inter q̄
miracula principiũ fuit p̄ma creacio qñ deus celuꝫ cre
auit in pricipio ⁊ poſtea quarta die ſolẽ ⁊ lunam ⁊ ſtellas in ſi
gna mirabiliter ordiauit Geñ. p̄. Ita fuit mirabilis mũdi cre
acio ꝙ eius noticia nõ potuit niſi p reuelacõem haberi Vñ gre
goriꝰ ſup ezechielẽ omel. p̄. de p̄teritis moyſes ꝓphauit dicẽs
In pricipio creauit deus celũ ⁊ terram ⁊c̃. Nõ ꝙ p̄dixit futura.
ſꝫ ꝙ predixit occulta. hec grego. Stetit ſol ad vocẽ ioſue dicen
tis. ſol cõtra gabaon ne mouearis Ioſue. x. Valde fuit mirabi
le ꝙ ad peticõem ezechie regis ſol decẽ lineas retroceſſit. iiij. Re.
xx. ⁊ yſa. xxxviij. Stella q̄ in oriẽte mirabiliter apparuit. ma
gos ad adorandũ xp̄m ꝑduxit Math. ij. In xp̄i paſſione facte
ſunt tenebre ſole miraculoſe obſcurato. nã qꝛ cum luna quĩta
decima die ⁊ ſol in pte celi oppoſita non ſolet ſol naturaliter ecli
pſari. quod mirabiliter videns Dyoniſiꝰ in grecia dixit. aut de
us nature patiť. ã mũdi machina diſſoluetur Math. xxviij. mã
cĩ. xv. In aſcenſione corpus dominicũ miraculoſe eſt in celũ ele
uatum Actu. p̄mo. Hora tercia factus eſt repente de celo ſonus
⁊ ſpiritusſanctus de celo veniens apoſtolos illuſtrauit Actuuꝫ
ſecundo. Saulum miraculoſe lux de celo circumfulſit. ⁊ ipſe ce
leriter celeſti voce obediuit. Actuum nono. ¶ Mirabilia fecit

deus in angelis ⁊ celeſtibus ſpiritibus quos tanq̄ʒ miniſtros
in noſtro miniſterio deputauit. Vnde angeli loth de ʒodomis
mirabiliter eruerunt Geneſ. xix. Angelus ad locum flencium
veniens filios iſrahel ad penitenciam incitauit Judicum ſecun
do. Heliam fatigatum in itinere angelus pane ⁊ aqua ſubcī
ricio ſuſtentauit. iij. Regum. xiiij. Puero territo oſtendit heliſe
us currum auxiliancium angelorum. iiij. Re. vi. Reſurgente cri
ſto angelus domini de celo deſcendit ⁊ cuſtodientes ſepulchrū
exterruit Math. xxviij. Apoſtolos in carcere ſub publica cuſto
dia poſitos nocte angelus domini miraculoſe liberauit Actuū
q̄nto. Miraculoſe angelus liberauit petrum vinctum cathenis
duabus ⁊ ſedecim militib⁹ cuſtodientib⁹ eū Act. duodecio. De
hac materia q̄re multa de angelis bonis in oīb⁹ diſtinctōib⁹
eius. q2 ibi de miniſterijs angelorum multa dixi capitulo vnde
cimo p totum. ¶ Miracula multa fecit deus in quatuor elemē
tis ⁊ vt facilius a legentibus miracula predicta valeant ordia
te pquiri. de quolibet elemento diſtincte ⁊ ſingulariter pertra
ctemus. Primo nāqʒ mirabilia opatus eſt deus in elemēto ig
nis quando filios iſrahel in columna ignis per noctem de egip
tica ſeruitute eduxit Exodi. xiij. ⁊ . xiiij. Helias ignem conſu
mentem holocauſta miraculoſe a domino impetrauit. iij. Reg.
xviij. Ad vocem helie deſcendit de celo ignis ⁊ duos quinqua
genarios deuorauit. iiij. Regū p̄mo Ignis egreſſus a domino
ʒodomam ⁊ ciuitates quinqʒ ⁊ homines ſubmergendo deuaſta
uit. Geneſ. xix. De turibilis impiorum ignis egreſſus multos
incredulos concremauit Numeri decimoſexto. Miraculum di
gnum memoria fuit illud q̄ tres pueri in camino ignis arden
tis laudantes ⁊ benedicentes deum illeſi ⁊ incolumes perſiſte
bant. Dan. iij. ¶ Miracula fecit deus in aere ⁊ vaporibus ex
iſtentib⁹ in eodem Nam egreſſos filios iſrl' dn̄s in colūna ſcili
cʒ nubis p diem protegendo preceſſit Exodi decimotercio Leua
uit manum moyſes in aere ⁊ facta eſt grando qualis nunq̄ fu
erat in egipto Exodi nono. Pugnantibus quinqʒ regibus con
tra ioſue. facta eſt grādo ſicut lapides magni ſuper eos. Joſue
decimo. Orante helya annis tribus ⁊ menſibus ſex aer pluuiaʒ
non dedit. iij. Regum decimoſeptimo Rurſus eo iterum orante
venit ex aere pluuia ſup terram. quarto Regū decimooctauo. ⁊

Pulchruꝫ miraculum oſtendit tribus diſcipulis in tranſſigura
cione eius qn̄ loquente domino nubes lucida obumbrauit eos
Math·xvij·Mar·ix·Lu·ix·In aſcēſione dnīca dn̄s xp̄s in nu
be a diſcipuloꝝ oculis eſt ſuſceptus Actu·p̄·¶ Miracula mlt̄
ta fecit domin⁹ in elemēto aque qn̄ firmamentū fecit in medio
aquaꝝ·ſupiores aquas ab inferiorib⁹ diuidēs ⁊ poſtmodum
ex aqua reptilia ⁊ volatilia i eſſe pducēs·atqꝫ piſces remittēs
gurgiti·aues in aere collocauit·Gen̄·p̄·Cū deus aquis diluuij
tegeret omnē terram·Noe cū filijs ⁊ vxorib⁹ in archa ſup aq̄s
miraculoſe ſaluauit Gen̄·vij·Satis fuit magnū miraculum q
domin⁹ aquas egipti ꝯuertit in ſanguinē Exo·vij·Mirabilia
magna opatus ē quādo mare diuiſit ⁊ aque ſtarēt ꝑ muro a de
xtris ⁊ a ſiniſtris donec filij iſrl̄ libere tranſirēt Exo·xiiij·Per li
gnum oſ̄ſum a dn̄o moysi aque amare miraculoſe ſunt ſbito
dulcorate Exo·xv·Aquam de petra duriſſima populo ſiciēte de
us miraculo pduxit Exo·xvij·Ingreſſis filijs iſrl̄ in iordane a
que ſupiores ſteterunt inferiores vero in mare mortuū deſcēde
runt·⁊ ſic ipſi p ſiccum ⁊ arentem alueum trāſierunt Joſue·iij·
Helias ſuo pallio tangens aquas iordanis ipſas diuidēs li
bere ptranſiuit·iiij·Re·ij·Fecit idem heliſe⁹ virtute diuina fer
rum grauiſſimū natare ſup aquas·iiij·Reg̃·vi·Tempeſtate in
mari dormiente domino cōmota ad eius imperiū mare quieuit·
Math·viij·Ad preceptū domini diſcipuli retia mittentes in
mari plenū magnis piſcib⁹ extraxerunt Joh̄·xxi·Domin⁹ ih̄s
miraculoſe ſup aquas maris ambulauit Math·xiiij·¶ Mi
racula multa opatus eſt domin⁹ in elmento terre qn̄ animalia
produxit·ea ⁊ hominē de eius limo habita de liberacōne pduxit
Gen̄·p̄·⁊·ij·Grande ⁊ terribile miraculū fuit q terra ſe aperu
it ⁊ dathan ⁊ abiron deglutiuit Nū·xvi·Non fuit paruū mi
raculū qn̄ illi de nazareth ira repleti dominū ꝑcipitare voluerūt
cum inter eos ambulās ſe abſcondit·⁊ ſm̄ Bedam·Terra et
lapides cedētes corpi ſuam ymaginē tenuere impreſſam Luce·
iiij·In paſſione dn̄i terra tremuit·petre ſciſſe ſūt ⁊ aperta lapi
dea monumēta Math·xxvij·Reſurgente domino fact⁹ eſt terra
motus cuius timore exterriti ſūt cuſtodes Math·xxviij·Pau
l⁹ ⁊ ſyla recluſis in carcere terremotus fact⁹ eſt ⁊ vincula ſūt ſo
luta Actu·xvi·¶ Miracula fecit deus in animalib⁹ ferocibus

atq; ſilueſtribus et aliis q̄m pluribꝰ contra naturā ipſorum mi
racula opando. Nā balaam cum iret ad maledicēdum populū
dei fuit ab azina q̄m ferebat ſtimulādo redargutꝰ. Nūi. xxij.
Ad helyam pfugum a facie iezabel corui carnes ⁊ panes q̄tti
die deferebāt iij. Re. xvij. Danieli poſito in lacū leonū mirā mā
ſuetudinē leones oſtēderūt. Dan̄ vi. ⁊ xiiij. Piſcis q̄ ionā naufra
gū deuorauit per triduū ipſū conſeruauit incolumē ipſū poſt tri
duū liberū i litore euomendo. Jone. p̄. ⁊. ij. ¶ Multa miracula
operatꝰ eſt dominus in hoībꝰ in quibus ē miracula opatus et
p̄rio in natiuitatibus. Miraculoſe eſt natꝰ yſaac per repromiſſio
nem a dn̄o reuelatam. Gen̄. xxi. Sampſon miraculoſe concipi
tur cū eius conceptio ab āgelo pentibus nuntiaꝰ. Judicū. xiij.
Filius mulieris ſunamitis fuit per helizeum a domio precibus
impetratus. iiij. Re. iiij. Angelus dn̄i qui apparuit zacharie io
hannem miraculoſe nūtiauit naſciturū. Luce. p̄. Piū mirum ⁊
valde dulce miraculū qđ criſtus deus et hō conceptus et natus
eſt de virgine. quod miraculū annūtiandum iohannes in ma
tris vtero exultauit. Luce p̄io. ¶ Miracula fecit deꝰ in hoībꝰ
eos cibis et potibus nutriēdo ⁊ alia que ad corporis vitam pti
nent largiendo. Jdeo deus vniuerſorū fructus lignorū homi
in padiſo tradidit ad veſcendū et lignum vite in medio padiſi
vt pomum vetitū derelinquens et lignum vite cōmedens viue
ret in eternū. Gen̄. ij. Dedit dominꝰ populo coturnices et māna
ad manducandum et aquā ſimiliter ad bibendū. Exodi. xvi.
et. xvij. Miſit deus carnē in hūdantia filijs iſrahel fragrātibus
in deſerto. Nūi. xi. Quadraginta annis eduxit dominꝰ filios iſ
rahel per deſertum et nō ſunt attrita veſtimēta eorum nec calcia
menta eorū vetuſta te conſumpta. Deu. xix. Preparauit dominꝰ ci
bos helye eſurienti per viduam ſareptanā cui farine ydria non
defecit nec eſt olei lechitus diminutꝰ. iij. Re. xvij. Per helizeū
augmentauit dominꝰ oleū mulieris debitis obligate i ſubſidiū
iiij. Re. iiij. Deficiente vino in nupciis aquam cōuertit in vinū
dominus. vbi operatus eſt primum miraculū. Johānis. ij. De
paucis panibus et piſcibus dominus multa milia populi dua
bus vicibus ſatiauit ⁊ multas reliquias fragmentorū apoſtoli
collegerunt. Mathei. xv. Marci. vi. Joh̄. vi. Luce. ix. ¶ Mira
cula operatus eſt dominus in hominibus eos diuinis miraculis

corrigẽdo ⁊ puniẽdo. Nã qr̃ õnis caro corrupat viam ſuã hom̃i
nes diluuij inundacõne purgauit. Gen̄ vij. Peccatū ſupbie tur
rim edificãtiū deus liguarū diuiſione puniuit. Gen̄ xi. Scelus
ſodomorū abhõīabile a dño fuit diuina vltiõe correptū. Gen̄
xix. Propter punitionẽ chore ⁊ cõpliciū eius multa fuerūt mira
cula pԥetrata. Nū. xvi. Propter duritiã pharaonis nolẽtis di
mittere populū mlta miracula facta ſūt. Exo. vij ⁊ pluibꝫ ſequẽ
tibꝫ. Propt̃ archã captam puniẽs dñs philiſteos ⁊ eſt multa
miãcula opatꝰ. p̊ Re. iiij. v ⁊ vi. Exercitū r̃gis ſirie neq̃ter ope
rãtem dñs cecitate pcuſſit. iiij Regū vi. Heliodorus volẽs expo
liare tẽplum miãculoſe fuit acrit̃ verberatꝰ. ij Machꝫ iij. In fi
gura hom̄inū ſiue bonorū opū maledixit deꝰ ficulnee ⁊ fuit ſubi
to areſcã. Mathꝫ xxi. Helimã magū reſiſtentẽ. apoſtolꝰ pau
lus pͥuauit lūīne oculorū. Actuū xiij. Cū q̄dã in nomie domi et
pauli deriſiue demõeƺ adiuñrẽt demõ ipe īſiliuit ↄtra eos. Act.
xix. Miracula multa fecit dominus in hominibꝫ bellis ⁊ terroribꝫ
vexatis ab alijs eos defẽdẽdo miãculꝰ ⁊ alios opprimẽdo. Nã pꝰ
ſeptem circuitꝰ. iericho muri funditus corruere. Joſue vi. Im
miſit dominꝰ gladium in caſtris madian et mutua ſe cede cedẽ
tes. Iud. vij. Jonathas ⁊ eius armiger pcuſſerūt tot hõīes
qͦd factum eſt miãculum ⁊ turbata ſūt caſtra. p̊ Re. xiiij. Mag
num fuit mirum qͦd dauid philiſteuƺ in funda ⁊ lapide ſupera
uit. p̊ Regū xvij. Obſidente ihr̃lm rege ſennacherib cẽtum qn̄
quagintaquinqƺ milia hominum ſunt percuſſi. iiij Regum xix.
Aduerſarij ioſaphat in ſemetipſis conuerſi mutuo ſe vulneri
bus conciderunt. ij palipo. xx. Propter auxilium datum a dño
ſex milia hominum centumuigintimilia perierunt. ij Macha.
viij. ¶ Miracu'a ſeu mirabilia fecit dominus in hominibus do
lentibus ſeu infirmantibus quacunqƺ infirmitate fuerunt gra
uati. In cuius figura percuſſi filij iſrahel a ſerpentibus per ſerpẽ
tẽ eneum qui criſtum ſine veneno peccati peccatoribus ſimilem
figurabat ſunt a doloribus liberati. Numeri xxi. Helizeus na
aman leproſum in iordanis flumine ſeptena lotione ſanauit.
iiij. Regū v. Thobias quatuor ãnis cecus felle piſcis eſt mira
culoſe curatus per angelum. Thob. xi. Xp̄us multos egros ſa
nauit a varijs ⁊ diuerſis lãguoribus. leprꝯum quẽdaƺ ſanauit
cū de mõte deſcẽdẽt. Mathꝫ viij. Decẽ leproſos cū ingredẽt̃ qͦd

dam caſtellum de quibus ſolum vnus reuerſus reddidit laudez
deo. Luce. xvij. Demoniacos octo liberauit. de duobus dicitur.
mathei. ix. de tercio. Luce. iiij. de quarto. Mathei. xij. de quinto.
Luce. xi. de ſexto. mathei. xvij. et Luce. ix. de ſeptimo. Marci. ix.
al's prio. et Luce. iiij. de octauo. Math. xv. Similiter vndecim
infirmos ſanauit. ſcz ſocrū petri a febribus. mathei. viij. parali
ticū iacentem in lecto. mathei. ix. paraliticum per tectum dimiſ
ſum. Marci. ii. ydropicū. Luce. xiiij. habentem manum aridaz
mathei. iij. languidum ad piſcinam. Joh. v. incuruatam muli
erem. Luce xiij. ſeruum centurionis Math. viij. ſurdos fecit au
dire et mutos loqui. Math. ix. filiuz reguli qui poſt incipiebat
mori. Joh. iiij. mulierem fluxum ſanguinis pacientem. Math
ix. Marci. v. Et malchum ſeruum principis ſacerdotum cui pe
trus auriculam amputauit. Luce. xxij. Petrus ſanauit claudu3
Actu. iij. et paliticum iacentem in lecto. Act. ix. vmbra petri ſa
nauit infirmos. Act. v. Philippo predicante multi ſanati ſunt
Act. viij. In ciuitate liſtris paulus claudum ex vtero matris ſa
nauit. Actu. xiiij. puellā a ſpiritu phitonico liberauit. Act. xvi.
ſudaria et veſtes pauli languores curabant. Act. xix. et ipſe pa
trem publij febrib9 et diſſenteria laborantem facta orōne ſana
uit. Act. xviij. Miracula facta ſunt virtute diuina ſuper homi9
mortuis eos ſuſcitando. Sic helias filium mulieris matris fa
milias eius hoſpitem a mortuis ſuſcitauit. iij. Re. xvij. Heliſe
us filium mulieris ſunamitis ſuſcitauit a mortuis quez ei ſuis
precib9 a domino impetrauit. iiij. Re. iiij. Oſſa defuncti cadaueris
tāgens ipſe heliſeus defunct9 protinus reſurrexit. iiij. Re. xiiij.
Saluator noſter tres mortuos ſuſcitauit ſcz filiam archiſina
gogi in domo patris. Math. ix. Marci. v. et Luce. viij. Filium
vidue ext' portas delatum. Luce. vij. Et lazarum quatriduanū
iam fetidum et ligatum. Joh. xi. In paſſione domini inter alia
ſigna miraculorum multa corpa ſanctoruz ſurrexerunt. Math.
xxvij. Ipſe ſaluator etiam mirabiliter ſurrexit a mortuis appa
rens mulierib9. Math. xxviij. Et diſcipul' clauſis ianuis. Jo
hānis. xx. Petrus vocauit thabitā mortuam et illa aperuit ocu
los et reſedit. Actuū. ix. Cum paulus predicaret cecidit in fene
ſtra tercij cenaculi adoleſcēs et ſublatus eſt et mortuus ad quez
deſcendens paulus in nomine domini ſuſcitauit. Actuū. xx.

¶ De morte communi.

¶ Mors.
Ex pctō in orbem introiuit.
Vite carnis dedit? timet hō dū viuit.
Sed veritate pditus xp̄m exquiſiuit.
Quā pſſure deditus valde ꝯcupiuit.:

Mortis ſentenciam homo p peccatū incurrit. quia dyabolus motus inuidia mortem parauit. Inuidia enim dyaboli mors intrauit in orbem terrarum Sapiēcie. ij. Non ſolum ſcd̄m corpus ſed ſcd̄m animā homo moritur p peccatum. Nam dictum eſt p̄mis pentibus. quacunq3 hora comedentis id eſt mandatū hoc trangreſſi fueritis: morte moriemini Geñ. ij. Longa vita videbat̄ eſſe merces cuſtodie legis vnde longeuo viuetis tempe. Deut. xxiij. Ob hanc cauſam ob memoriaȝ q̄ patres noſtri peccauerunt ⁊ mortem incurrerunt poſt deſcriptionem vite cuilib3 ante diluuium dicit̄ ⁊ mortuus eſt. Geneſis. v. ¶ Mors timenda eſt ſcd̄m carnem cum ſit finis ōniuȝ terribilium. patres eñ antiqui qui mortē timebant cum racione horribilitatis eius. tamē quia non poterant in celum aſcendere donec ſaluator noſter aſcēdit qui aperuit ianuam padiſi. iō loth timuit aſcendē montē ne forte apprehenderet eū malum ⁊ moreretur Geñ. xix. Quāuis moyſes ſeruus dn̄i vellet homio obedire. tamen videtur q̄ libenter vixiſſ3 ſi dominus voluiſſet. Vnde dicit̄ iratus eſt domin? ecce moriar in hac humo. Deut. iiij. Ezechias rex magn? iuſtus ⁊ bon? audita mortis ſentēcia ab yſaia pph̄eta voce lacrimabili p prolongacōe vite dominuȝ rogauit Yſa. xxxviij. iiij. Reg. xx. Iheremias ſuppliciter rogauit ſedechiā ne eum ocċideret ⁊ ſimiliter ne in carcere moreretur Ihere. xxxviij Ante aduentū ſpiritusſancti mortē timebāt apoſtoli. nam in paſſione dn̄i oēs fugierūt Math. xxvi. ¶ Mors bona ⁊ in bono ſtatu hominis eſt appetēda. aliqn̄ eciam mali deſiderant bene mori ſic balaam dicebat. moriatur aĩa mea morte iuſtorum Numeri. xxiij. Thobias iuſtus mortē deſiderabat dicens. precipe in pace reponi ſeu recipe ſpiritum meū Thobie. iij. Apoſtoli ſic ſunt poſt aduentum ſpūſſancti ꝯfortati vt mortē ⁊ verbera non timerent. vñ legit̄ in actib? apl'oꝝ. Ibant apoſtoli gaudētes a cōſpectu cōſilij qm̄ digni habiti ſunt p nomine ih̄u ꝯtumeliā pati Actu. v. Deſiderabat paul? mortē cū

dicebat in ihrl'm non ſolum ligari ꝫ eciā mori cupio ꝓ nomine dn̄i ihi cristi Actu·xxi· Itē dixit ſi dignū morte aliqd feci nō re cuſo me mori Actu·xxv· Alibi dixit Cupio diſſolui ⁊ eſſe cū cri ſto· ¶ Mortē deſiderāt hōies cū aliquas graues ſuſtinēt paſſi ones vt ab eis cicius eruātur· ſicut helias ſedens ſub iunipo peti uit anime ſue vt moreret̄ ·iij·Re·xix· Pſt ꝯtumeliā ab ancilla receptā orauit ſara dicēs· peto dn̄e vt de vinculo iproperij huius me eripias Thob·iij· Jonas afflict⁹ afflictōe mag̃ ⁊ irat⁹ ora uit dicēs· tolle q̄ſo aiaꝫ meā a me qꝛ melior ē michi mors q̄ꝫ vi ta Jone·iiij· Per mortē crucis quā ſaluator nr̄ ſuſtinuit· oñdit ꝙ nō ſolū mortē ꝫ eciā ōne gen⁹ tribulacōis xpian⁹ ſuſtinē det libent̄· mat·xxvij· Quāuis paul⁹ vitarꝫ inſidias ⁊ de ciuitate i ciuitatē fugeret pſeq̄ntes nō tiore mortis hoc fecit ꝫ furori cedēs vt exēplū p̄berꝫ ſe vtilitati maiori reſuarꝫ· Actu·p totū·

¶ De morte horrēda maloꝝ·

¶ Morte horribili moriūtur·	Homicide:·
	Tyranni·
	Luxurioſi·
	Nequicioſi·
	Sacrilegi· :
	Parētes neglīgētes
	Mali cōſiliarij·

MOrte horrenda moriūtur homicide alioꝝ ſāguinē effū dentes· ſic cayn qui frēm ſuuꝫ occiderat fuit a lamech poſteā interfect⁹ Gen̄·iiij· Pharao qui ſb̄mergi fecerat pueros hebreoꝝ in mari cū exitu ſuo ē ſb̄merſus Exo·xiiij· Adonizybo ſeth q̄ manuū ſūmitates ⁊ pedū abſciderat ab alijs ſimilit̄ ipē preſciſus ē Judic·p̄· Zebee ⁊ ſalmana q̄ frēs occiderāt gedeōis a gedeone ſiliter ſunt occiſi Judi·viij· Abimelech q̄·lxx·frēs ſu p lapidē occiderat fuit ab vna femina pcuſſus mole fragmie ⁊ in terfect⁹ Judi·ix· Adoleſcēs q̄ ſaul ſe dixerat occidiſſe fuit dd̄ iuſſiōib⁹ interfect⁹·ij·re·p̄· Latrones q̄ occiderūt yſboſeth fue rūt a dd̄ interēpti· cū crediderūt ꝯplacere·ij·re·iiij· Joab qui duos viros ꝓdicioſe occidēat fuit ſalomōis impio intfect⁹·iij re·ij· Zābri q̄ occidit helā regē p⁹ octo dies i palacō ſe ꝯbuſſit iij·re·xvi· Achab q̄ iniuſte fecit lapidari naboth canes eius ſā guinem potauerūt·iij· Regum·xxij· Jezabel homicidam iebu

precipitari mandauit et equorū pedibus conculcari·iiij·Reguȝ·
ix· Athalia que omne ſemen regium extirpauerat·ipſa valde
turpiter eſt extincta·iiij·Re·vndecimo·Andronicus in eodem
loco occubuit occiſus in quo fecerat onyam trucidari·ij·mach
quarto· ¶ Morte horrēda moriūtur tyranni qui alios iniu
ſte opprimē deteſtantur·nam ſyzara tyrann⁹ crudelis p manū
femine clauo et maleo eſt cōfoſſus Judicū·iiij· Saul qui iniq
pſecutus eſt dauid ſeipſum ꝓprio gladio interfecit·ꝑ·Reguȝ·
xxxi· Impius benedab a ſeruo ſuo aſahele fuit dei iudicio iugu
latus iiij·Regū decimo· Joas tyrann⁹ ingratus qui fecerat za
chariam lapidari·fuit a ꝓprijs ſeruis interemptus·iiij·Reg·
xxij·et·ij·Paralipo·xxiiij· Holofernes qui multa vaſtauerat p
manū femine·capite truncatus eſt·Judith·xiij· Supb⁹ tyrā
nus aman qui ſe fecerat adorari fuit ſuſpenſus patibulo qd̄ p̄
pauerat mardocheo·Heſter·vij·Anthiochus qui multoꝝ vi
ſcera torſerat eſt dolore viſcerū interēptus·ij·mach·ix· Jaſon
qui fratrē captiuauerat et multos expulerat p regem eſt mortu
us et nō ſepultus·ij·Mach·v· ¶ Morte horreda moriuntur
luxurioſi et maxime q̄ deſeruiunt horrēde luxurie·Nam cū oīs
caro corruperat in luxuria vias ſuas·facte ſunt aque diluuij ex
quibus ſūt mortui oīes homines ſup terrā Geñ·vij· Sup ſo
domā pluit dn̄s ſulphur et ignem et ſubuertit nephārias ciuita
tes Geñ·xix· Filij beniamin qui vxorē leuite turpiter deluſert·
eciā crudeliter ſunt deſtructi Judicū·ij·Amon qui ſororē ſuam
oppreſſerat ab abſalone in conuiuio eſt occiſus·ij·Reguȝ·xiij·
De hac materia quere capitulo·lxxviij·de luxuria ¶ Morte tur
piſſima moriunt̄ qui deum nequiter offendūt·Nam nadab et
abiu contra dei voluntatem ignem alienum offerentes ſunt ab
ignis incendio concremati Leuiti·x· Blaſphem⁹ qui nomē do
mini blaſphemauerat a populo lapidatus eſt Leuitici·xxiiij·
Chore dathan et abiron qui cōtra deum et moyſen inſurgebant
abſorbuit eos terra viuos Nūi·xvi·Goliad ſupbuȝ et dominū
blaſphemantē dauid ꝓprio gladio interfecit·ꝑ·Re·xvij·Sen
nacherib blaſphemās deum·poſt fugam a ꝓprijs filijs eſt occi
ſus·iiij·Reg·xix· Sedechias rebellis deo fuit·ideo vidit filios
occidi an̄ ſe et ipē malo exitu clauſit vitā·iiij·Re·xxv·Alchim⁹
di adu̇ſari⁹ pcuſſus ē paliſi grauiſſiā mortu⁹ ē cū tormēto·ꝑ·

Mach·ix· Herodes qui ſibi diuinas vſurpauerat laudes percuſ
ſus a vermibus exſpirauit Actuū·xij· ¶ Morte horrēda mori
untur ſacrilegi ꝛ raptores· nam achar q̄ tulit de anathemate ie
cho diuino iudicio fuit lapidatus a populo Joſue·vij· Simili
ter ſacrilegus menelaꝰ turri altiſſima eſt p̄cipitatus·ij·mach·
iiij· Liſimachꝰ ſacrilegꝰ digne iuxta erariū ē occiſus·ij·mach·
iiij· Anania ꝛ ſaphira fraudātes de p̄cio agri qḋ iam dn̄o erat
deditum dei iudicio morte ſubitanea ſūt puniti Actu·v· ¶ Mor
te horrenda moriūtur parentes qui non corrigūt filios ſuos delin
quētes ꝛ filij ſpūalibus parentibꝰ non obediētes vel eos in ſuiſ ſe
nectutibꝰ deridentes· nam quia hely nō correxit filios acriter de
eorum ſceleribus de ſella cadens fractis ceruicibꝰ exſpirauit Si
militer ꝛ eius filij duo ei non obediētes in bello mortui ſūnt·i·
Re·iiij· Abſalon nō ſolum nō obediens ſed pſequēs patrē ſuū
capillis herens quercui lancea fuit pforatus·ij·Re·xviij· Pue
ri male nutriti qui deridebant helizeum ab vrſis ſūt dei iudiciō
deuorati·iiij·Re·ij· Virum qui noluit credere helizeo cōculcauit
turba in ciuitatis exitu·iiij·re·vij· Balthaſar qui nō fuit pris
exēplo correptus poſt manū ſcribētis ad portam als ad parie
tem fuit ea nocte penaliter interfectꝰ Dan·v· ¶ Morte horren
da moriūtur cōſiliarij mali ſuadētes mala ꝛ falſa teſtificantes·
nam achitofel qui cōtra dauid dedit malū cōſilium laqo ſe ſu
ſpendit·ij·re·xvij· Syba qui cōmouit populū cōtra dd̄ fugiēſ
in abela als i euola fuit decapitatus·ij·Re·xx· Falſi accuſatores
danielis fuerunt a leonibꝰ deuorati Dan·xiiij· Duo ſenes teſtes
falſi deprehēſi a puero daniele iuſte a populo ſūt occiſi·Dan·xiij·

¶ De morte p̄cioſa iuſtorū ·:

Moriūtur p̄cioſe qui viuūt·
- Innocēter·
- Paciēter·
- Decenter·
- Sapienter·

Morte precioſa moriūtur martires qui pro eorum inno
cencia vel pro iuſticia vel fide ſuſtinente paſſiones· ſic
abel a cayn innocēter interfectus eſt Geneſ quarto·
Miſerunt impij lapides in zachariam filium ioiade ꝛ cū mar
tirem fecerunt·ij·palipo·ſecūdo· Judas dixit ſi appropinquat
tempus moriamur ꝛ nos in virtute cū nr̄is fratribus·primo

ꝑ Mach ix. Poſt tormentā mortu9 eſt eleazarus exemplū fortitudinis derelinquēs. ii Mach vi. Septem frēs cum pia matre eorum morientes pro legib9 exempla ſimiliter reliquerunt ii Mach vii. Pro virtute ⁊ honeſtate fuit iohannes baptiſta ꝓpter herodiadem decollatus. Math vi. Stephan9 plen9 ſpiritu ſcō ihesum vidit quādo fuit a pſecutoib9 lapidatus. Act. vii. De hac materia loq̈tur. Auguſtin9 iiii de ciuitate dei dicens ꝙ deus tātam contulit fidei grām vt mors q̄ vite contraria conſtat eſſe inſtrumentum fieret per qḋ trāſiretur ad vitā. ❡ Morte ꝑtioſiſſima moriūtur hōines tribulati ſuas tribulacōnes ⁊ paſſiones paciēter ⁊ ſine imurmure tolerātes. Ideo iob in ablacōne rerū ⁊ perditiōe filiorū et infirmitate corpis ſic ꝑtulit patient vt in hiis ōibus nō peccaret. vixit poſt flagella centū ⁊ xl. annis ⁊ filios filiorū ſuorum vidit vſq3 ad quartā generatiōe3 ⁊ mortu9 eſt ſenex. Iob xlii. Lazarus paup ⁊ plen9 vlcerbus mortu9 in ſinū abrahe ab āgelis ē deportatus. Luce xvi. Qualiter cūq3 vixeāt latro q̄ pepēdit a dextris xpi q2 penā crucis paciēter ſuſtinuit dixit. nos digna factis recipim9. feliciť mortu9 eſt. Luc xxiii. Saluator noſter p9 multas tribulatiōes moriens datri feliciť ſpūm cōmēdauit. Ioh xix. Et ita oportuit pati xpm et ſic intrare in glām ſuam. Luce xxiiii. ❡ Morte precōſa moriūtur hōines qui in mūdo bn̄ vixerunt. Nā non poteſt niſi feliciter mori qui bn̄ vixit. Nā ſcḋz auguſtinum mala mors putāda nō eſt quā3 bona vita p̄ceſſit. Sic ambulauit enoch cū deo ⁊ tulit eū deus. Gen̄ v. Abrahā mortuus eſt in ſenectute bona perfecteq3 etatis. Gen̄ xxv. Cōpleti ſunt dies yſaac. cētum octoginta ānorum cōſumptus q3 etate mortuus eſt. Gen̄. xxxv. Aarō cū expoliauit veſtē induit eleazarū ⁊ obiit. Nūi xx. Mortu9 eſt ſeru9 dn̄i moyſes iubēte dn̄o ⁊ eum dn̄s ſepeliuit. Deutro. xxxiiii. Currus ⁊ equi ignei diuiſerūt helyam a b heliſeo feliciť aſſumentes. iiii. Regū ii. ❡ Morte ꝑtioſa moriūtur hōines q̄ cum bona ꝯgnicōne decedūt eorū familias inſtruētes Sic iacob finita iſtructiōe filiorū collegit pedes ſuper lectum ⁊ obiit. Gen̄ xlix. Cum inſtruxiſſet ioſeph fratres ꝙ oſſa eius aſportarēt quando egrederētur de egipto ad terram ꝓmiſſionis mortuus eſt in pace. Gen̄ qn̄quageſimo. Dauid poſt inſtructione3 filii et facta oratione in bona obiit ſenectute. ꝑ palixpo xxi

Tobias ꝑpe eſt interit⁹ meus. Tob. xiiij. Mathathias p⁹
ãmonitionẽ filiorũ appoſitus ẽ ad patres ſuos. ꝑ. Macha. ij.

¶ De multitudine malorum.:

¶ Multo plures ſunt:
- Damnati q̃m ſaluati:
- Luxurioſi q̃m caſti:
- Infideles q̃m fideles:
- Contra iuſtitiam q̃m pro iuſtitia:

Multo plures ſunt homines dãnati et filij dyaboli q̃m dei.
In cuius figura plẽs erãt filij yſmahel q̃ yſaac. Geñ. xxv
Sexcẽta tria milia virorũ quingenti quinq̃ginta numerati fue
rũt. Nũi. ꝑ. de quibꝫ ſolum duo ſcꝫ caleph et ioſue terraꝫ ꝓmiſ
ſionis itrauerũt. Nũi. xiiij. In cuius figura maior ps filiorũ iſra
hel erãt ſamarie. qꝛ decem tribꝫ. minor autẽ in regno i iheruſalē
ſcꝫ due pãſe. iii. Re. xij: ¶ Multo plũes ſũt luxurioſi ⁊ carnales
hoies q̃ honeſti ⁊ caſti. Nã tpe diluuii ſolũ octo inuẽti ſunt ſcꝫ
noe et vxor et tres filij eius ⁊ vxores eorũdem oĩs alia caro cor
ruperat viã ſuaꝫ. Geñ. vi. In cui⁹ figura abraham plẽs filios
hũit de cethura q̃ de ſara. Geñ. xxv. In quinqꝫ ciuitatib⁹ ſodomo
rũ nõ ſunt inuẽti decẽ viri q̃ carnis vitio cõtaminati nõ eẽnt. lux
urioſorũ maxima multitudo. Geñ. xviij. ¶ Multo plẽs hoĩes
ſũt infideles q̃m fideles deo ⁊ dñis ſecularibꝫ et p̃latis et fribus
et amicis. Nã int̃ frẽs ioſeph q̃ erãt vndecĩ ſolũ duo fuerũt eũ
liberare volẽtes ceteris ꝑcurãtib⁹ eius morteꝫ. Geñ. xxxvij. Mi
ſit moyſes exploratoẽs duodecĩ ad terrã ꝓmiſſionis ſꝫ tm̃ duo
ſcꝫ ioſue et caleph fidelit̃ pegerũt. Nũi. xiij. Plures erãt cuꝫ ab
ſalone regnũ pr̃is ſibi iniuſte vſurpãtes q̃m fideles cũ dauid iu
ſte ⁊ rõnabilit̃ regnãte. ij. Re. xv. Cũ eſſet ieruſalẽ maxima mul
titudo clamãtiũ dimitte barrabã et dominũ crucifige nõ eſt in
uent⁹ vn⁹ fidelis q̃ peteret dominũ relaxari. Joh. xix. Quidã iu
dei dixerũt rome paulo. notũ eſt nob̃ q̃ vbiqꝫ xp̃ianorum ſecte
cõtradicit. Act. xxviij. ¶ Multo plures ſũt hoĩes bellantes cõ
tra iuſtitiã ꝑ tirãnis q̃m pugnando ꝑ iuſtitia defẽdendo oppreſ
ſos. Nã tantus bellatorum exercitus erat ſirie contra iſrahel q̃
puluis ſamarie non ſufficiebat ſuis equis. tcio Regũ. ij. Tãtus
erat exercitus holofernis vt ſicut locuſte terram operirẽt. Judith
ij. Nõ remanſerunt cum iuda niſi octuaginta viri ⁊ in exercitu

bachidis ⁊ alchimi proditoris vigintimilia hominū pugna
torum· i· Machabeoꝝ· ix·

¶ De obediēcia ⁊ ſubiectione·

Obedire deb3 hō·
- Deo nō gētib⁹ ei oppoſitis·:
- Preſidentibus ſibi ꝓpoſitis·
- Parētib⁹ niſi pactis ſaluti oppoſi ¶ tis
- Frēs patētib⁹ atq3 ꝯpoſitis·
- Nō differētib⁹ mōis ꝓpoſitis·
- Magna iubētib⁹ ſibi repoſitis·
- Ad plenū ſicut dec3 viatoriȷs·
- Nō obſeqn̄tib⁹ mal' expoſitis·

Obedire debemus deo magis ꝗ̄ hominib⁹ qui nobis p̄
cipiunt contraria ad ſalutem Vnde mathathias dix
it nuncio regis anthiochi· ⁊ ſi omnes obediūt anthiocho ego
⁊ filiȷ mei obedim⁹ deo· p̄· Mach· ȷȷ· Vnus illorum ſeptem fra
trum qui noluerūt obedire regi vt carnes porcinas cōtra prece
ptum dn̄i comederent dixit· parati ſumus mori pocius ꝗ̄ tranſ
gredi legem dei· ȷȷ· Mach· ſeptimo· Petrus ⁊ iohēs principib⁹
ſacerdotum precipientibus ne in nomine ih̄u loquerētur· talit'
reſponderunt· ſi iuſtum eſt vos pocius audire ꝗ̄ deum iudicate
Actuū quinto·: ¶ Obedire oportet prelatis ſiue ipſi boni fue
rint ſiue mali dūmodo ipſi bona precipiunt· Ideo dixit chriſtus
ſup cathedram moyſi ſederunt ſcribe ⁊ phariſei ſcientes ōmia·
quecūq3 dixerint vobis facite Math· viceſimotercio· Corneli⁹
dixit beato petro quē dominus prelatum reliquerat· omnes nos
in conſpectu tuo ſumus parati obediē quecunq3 precepta ſunt
tibi a domino· Actuū decimo· Paulus eligens ſibi in ſociū bar
naban pambulabat confirmans omnes eccleſias ⁊ precipiēs
obedire preceptis apoſtolorum Actuū decimoqn̄to· ¶ Obe
dire deb3 homo parētibus ſi non precipiant que cōtra ſalutem
ſunt· Ideo dixit paul⁹ Obedite filiȷ parentib⁹ veſtris in domīo
Colo· iȷȷ· Sic ioſeph obediuit patri ſuo mittenti eum ad frēs
ſuos ꝗ̄uis prius accuſaſſet eos ex quo timere poterat nec prop
ter hoc obedienciā recuſauit· Geneſ triceſimoſeptimo· Dauid
iam vnctus in regem obediuit patribus ⁊ fratribus victualia
deportando· p̄· Re· decimoſeptimo· Thobias iunior dixit patri
omnia que precepiſti faciam pat' mi· Thobie· qn̄to· Patrimis

ecīā qui remanent loco patris obedire debem⁹. Sic heſter obedi
ebat in omnib⁹ mardocheo ſicut qn̄ nutriebat eā puulam Heſter. ij. Deſcendit puer ih̄us cum maria ⁊ ioſeph in nazareth ⁊
erat ſubditus illis Lu. ij. ¶ Obedire debꝫ homo nō ſolum lin
guā ſꝫ ecīā ope. nam magnā obedienciā ꝓmiſerunt filij iſrł' di
centes. ōīa que p̄cepit nobis deus faciem⁹ ſtatim. poſtea ↄtra
ria facientes. Exo. xxiiij. De obedientib⁹ verbo ⁊ non facto ꝓpoīt
deus exemplū duoꝝ filiorum quoꝝ vnus dixit ſe iterum ⁊ labo
raturum in vineam ⁊ non iuit. alius negauit ⁊ iuit Math. xxi.
Obediendū eſt ꝓmpte non ꝓcraſtinādum. Sic noe ſponte obe
diuit deo in omnib⁹ que p̄cepit ſibi Geñ. vij. Ad p̄lacōes aſſū
pti debent quātum pn̄t renuere ex humilitate ſꝫ ad voluntatē
maioris poſtmodū obedire. Exemplo moyſi qui quinquies ſe
excuſauit de ducatu populi poſtea humiliter obediuit Exo. iij.
⁊ iiij. Filij iſrahel ad p̄ceptum dn̄i prompte erigebant tentori
a ⁊ ad eius imperiū feſtine ⁊ ſolicite reponebāt Numeri nono.
Cito ⁊ pfecte obedierūt illi apoſtoli qui ſtatim relictis retibus
ſecuti ſunt dn̄m. Math. iiij. Similiter ecīā legitur de matheo
qui relictis omnib⁹ ſecutus eſt eū. Lu. v. Math. ix. Saul⁹ au
diens vocem ih̄u ꝓmpte reſpondit. Dn̄e quid vis me facere?
vbi ptꝫ ꝙ correctio ⁊ caſtigacō facit hominē obedientem Actu
um nono. ¶ Obedire debꝫ homo quātumcūqꝫ ſibi mandat'
difficile. nam abraham mādatum circūciſionis licet difficile eſ
ſet non diſtulit adimplere. Geñ. xvij. Graue erat abrahe de fi
lij ymolacōe p̄ceptum. q̄d niſi deus aliter ordinaſſꝫ ſine mora i
plere voluiſſet Geñ. xxij. Hanc ammonicōem fecerunt ſerui na
aman dicentes. Si rem grandem dixiſſꝫ tibi ꝓpheta certe face
re debuiſſes. vbi patꝫ ꝙ confortacio valet ad obediendū. iiij.
Re. quinto. Mirabilem ⁊ difficilem obedienciā impleuerunt re
chabite a patre ipſorum ipſis mandatū. quia non bibebant
vinum nec edificabant domum in ſempiternum Ihere. xxxv. ⁊
Predixerat domin⁹ ſalomoni ꝙ ſi eius precepta ſeruaret in ſem
piternum ſup iſrahel thronus eſſet. iij. regū. ix. Preceptum cir
cumciſionis licet difficile. ſaluator tamen in ſe voluit adimple
re. Luce. ij. ¶ Obedientes ad plenam victoriam tēptacōnū in
mundo ꝓ mercede recipiūt ⁊ exaltacōeꝫ in celo. ⁊ iō dixit ſalomō

vir obediens loquitur victorias Prouer. xxi. In cuius rei figu
ra qn̄cunq; filij iſrl̄ de mandato dn̄i pugnauerūt pauci de mul
tis victoriam habuerūt Nū. xxxi. Propter hāc cauſā exemplo
obediencie in ſaluatore nr̄o. ꝓponit apoſtolus nobis dicēs. Fa
ctus eſt obediens vſq; ad mortē. Et ponit fructū obediencie ſb̄
ſequenter dicēs. ꝓpter qd̄ ⁊ deus exaltauit illum ⁊ dedit illi no
men quod eſt ſup omne nomē. ad Philip. ij. ¶ Obedire nolē
tes ſed inobediētes grauiter puniūtur. nam prima ꝑcepti tranſ
greſſio in primis parētibus grauiter punita eſt maledictōibꝫ
Gen. iij. Filij iſrl̄ cum contra mandatū dn̄i euntes ad bellū fue
rūt violenter debellati Nū. xiiij. Quia mandatum ioſue tranſ
greſſus eſt achior ipſe fuit a populo lapidatus. ⁊ ioſue ⁊ ille
populꝰ ex illa inobediēcia fuerat in bello ſupatus Ioſue. vij.
Saul qꝛ cōtra ꝑceptum ſamuelis ſacrificium obtulit ⁊ agag
regi ⁊ pinguibꝫ contra preceptū domini parcere voluit. ideo fuit
a domino reprobatus. p̄. Re. xv. ⁊ xvi. Dixit dn̄s ſalomoni. ꝙ
ſi non cuſtodierit mandata dei deleret de ſupcie terre thronum
eius. ij. palip. vltimo. Vir dei cōtra preceptū domini cū ꝓpheta
manducās a leone extitit interfectus. iij. Re. xiij. Similiter per
cuſſus eſt a leone ille qui de mandato ꝑcutere noluit vnū de fi
lijs ꝓphetarum. vbi oſtenditur ꝙ obediēcia datur interdum in
hijs que videntꝛ ſine racōne mandati. iij. Re. xx. Ionas qui ꝯfu
giebat dn̄o obedire precipiēti vt in niniue ꝑdicaret verbū dei
i mari fuit domino diſponente ſubmerſus Lu. p̄. ⁊ iij. captulꝰ.

¶ De operacōe qua deus intendit.

¶ Operantē reſpicit deꝰ ſi ſit
- Perfectus in operacōe.
- Rectus in intencione.
- Electus in execucōe.

Operantē oſtendit deus p̄mo ſi ſit pfectus in operacōne
bonus ⁊ deo gratus. nam ſi pſonam non acceptat ſer
uicium non acceptat. licꝫ enim in politicis bono faciendo iuſte
oſtenditur iuſtꝰ. in gratuitis tamen. non qꝛ facit iuſta eſt iuſtꝰ
ſed iuſta facit qꝛ eſt iuſtus. ſm Criſoſtomū. Non quia oculus
acute videt eſt. ſed acute videt que a ſe longe ſunt eſt acutus.
p̄ius enim reſpicit deus operantē ſi eſt bonus anteꝙ̄ acceptat vꝉ
recipiat deus eius opus. Cayn nāq; malus ⁊ abel bonus mūe
ra obtulerunt. ſed deus reſpexit ad abel ⁊ munera eius. ad cayn

autem et ad munera eius nō reſpexit. Geneſ. iiij. Mirabilia fece
runt in egipto moyſes et aaron. ſimiliter et maleficī pharaonis
ſed priorum non vltimorum mirabilia domīo placuere. Exodi
vij. Bethſamite viderūt archam et ſacrifitium dn̄o obtulerunt
et tamen percuſſit eos dominꝰ graui plaga quia propter pecca
ta eorum videre archam domini non debuerunt. p̄. Regum. vi.
Reprobat dominꝰ ſacrifitium qđ iuſſerat fieri et hoc propter of
ferentium prauitatem. Yſaie. prīo. ¶ Operantem acceptat deꝰ
ex intentione quam hēt in operando magis q̄ ex opere. cum eniꝫ
opus inordinabile peruerti poſſet ex praua intentione vt dare
elemoſinam. ieiunare et orare propter fauorem vel queſtum.
Malum etiam ex genere bene fieri poſſet ex bona intentione vt
hominem iuſtitia exigente occidere. oportet operantem et opus
eſſe ordinatum recta intentione. nā ſc̄dm ambro. Intentio tua
operi tuo finem īponit. naꝫ ꝓmiſſio a deo filio abrahe naſcituro
de ſara riſit abrahā et riſit ſara ꝫ riſus abrahe nō fuit a domino
reprehēſus ſcꝫ riſus ſare qꝛ riſit ex diffidentia ꝓmiſſiōis. Gen̄.
xviij. Talia turibula et forte nobilioā hūit chore et complices
eius q̄lia hūit aaron et tamen ꝓpter bonam intentioneꝫ aaron
habuit deus gr̄ta ſua opa. illorum vero opa ꝓpter intentionem
peſſimam reprobauit. Nūi. xvi. Pretulit dominus duo minuta
vidue pre muneribꝫ diuituꝫ qꝛ puriori intētione donabat. Lu
ce. xxi. Deſiderabat zacheus videre ihm̄ pura intentione deitatis
ideo fuit a domino conſolatus. Luce. xix. Deſiderabat etiaꝫ hero
des videre ihm̄ et eo viſo gauiſus eſt ꝫ mala intentione curioſi
tatis. ideo de eius viſione fructuꝫ quem volebat nullatenꝰ repor
tauit. Luce. xxiij. ¶ Operātem attendit deus ſi opus qđ facit ex
offitio ſibi incumbit alioquin ſi ſibi vſurpat qđ ſuum non eſt
nō placet deo ſed diſplicet nec acceptat ſed reprobat tale opus
Nam ſaul expoliauit ſe et fuit inter ꝓphetas et ꝓphetare cepit ꝫ
parum ei ꝓfuit quia nō fuit ſui officii ꝓphetare. p̄. Re. xix. Oza
extendit manum et tetigit archam ne caderet de plauſtro ꝫ fuit
percuſſus a domino qꝛ tangere archam ſolum fuit offitium leui
tarum vel ſacerdotū. ii. Re. vi. Licet offerre ſacrifitium ſit bonuꝫ
tamen non niſi ſacerdotibꝰ conuenit. ideo ozias percuſſus ē lepra
quia more preſbiteri incenſum voluit adolere. ii. palipo. xxvi.

¶ De opacōne bona.

Opus bonum.
Dn̄s ãplificat magnis donamētis.
Placꝫ ſi edificat domū ſacris.
Hoc mal⁹ viuificat cū impedimētis
Hoīes q̃lificat ſuis incremētis.
Hīes magnificat ſuis donamētis.
Quē nō letificat manꝫ in tormētis.

Opus bonum placet deo in quolibet ſtatu illud p̄cepit cōſuluit ⁊ hortatur. ido in ſtatu innocēcie poſuit deus hominē in paradiſū voluptatis vt operetur ⁊ cuſtodiret illud Gen. ij. Similiter poſt pctm̄ miſit domin⁹ hominē de padiſo vt operetur terrā Gen. iij. Laudabilia opa patrum p̄cepit deus imitari dicens. ſi filij abrahe eſtis opa abrahe facite Jo. viij Propter hanc cauſā dicitur in ōni gente que timet deū ⁊ operatur iuſticiam placꝫ illi Actu. x. Vt deo placerꝫ paul⁹ māſit cū aquila Actu. xviij. ¶ Opus bonū ⁊ valde deo acceptū eſt edificare eccl'ias cui deus dat bonam pfectōnem. Nam ſalomon in modico tempe opus tēpli maximi cōſūmauit. iij. Re. vi. Septem filij iſrl' inceperunt edificare templū anteq̄ꝫ alia opera inciperent. Eſdre. iiij. Precepit darius vt edificaretur domus dei i ihrlm vt darentur ſumptus de archa dei ⁊ regis ne impediret opus. Eſdre. vi. ¶ Opus bonū habꝫ multos impeditores. nā opera que filij tranſmigracōis faciebāt fuerunt ſepe ab impediētibus moleſtata Nee. p totū. Illud opus qd̄ maria magdalena exercuit vngēdo caput ⁊ pedes dn̄i. iudas cum alijs diſcipulis impedire voluit Math. xxvj. ¶ Opus bonum manifeſtat hominē ſicut fruct⁹ manifeſtat arborē. ido dixit ſaluator. attendite a falſis pphis. A fructib⁹ eoꝝ cognoſcetis eos Math. ſeptimo. Ipſe eciā dicebat de ſeipſo. Opa que ego facio in nomine patris mei ipſa teſtimoniū phibent de me. Et alibi. ſi michi n̄ creditis opibus credite Jo. x. Duo diſcipuli nō ɔgnouerūt criſtum donec fuerunt cum ipſo in via. poſtmodū cognouerūt eū in fractione panis. Lu. xxiiij. ¶ Opus bonum largiter remuneratur ab eo qui nullū bonū irremuneratū dimittit. Ideo ezechichias qui fecit bonum corā domino valde pſperatus eſt. ij. palip. xxxi. Meretur enī opus bonum p remuneracōe indulgenciā pccōrum. nam vidit deus opa niniuitarum ⁊ miſertus eſt eis.

Jone·ij· Serui qui acceperunt talenta ⁊ opati sunt in eis remu
nerati sūt in duplo·Math·xxv·Propter hanc causam apl's cō
parat bona opa semini de q̄ modicum iacit et magnū et mul
tum fructū expectatur· Qui pce seminat·ij·Corinth·ix·Thabi
ta ꝓpter bona opa que agebat meruit a petro misericordit' susci
tari·Actu·ix· ¶ Operari nolentes ⁊ ociositati vacātes grauia faci
nora ppetrant et ideo reprehendunt ⁊ grauiter ⁊ acriter corrigunt
Nam tēpore quo solebāt ad bella cōſurgere dauid vacās ocio
adulterium et homicidiū ppetrauit·ij·Regū·xi· Arguūtur ocio
ſi a domino quando vocantur operarii ad mercedem·Math·xx
Seruus qui in vno talento noluit opari tripliciter fuit a dn̄o
reprobatus·Mathei·xxv·Paulus reprehendit grauiter ociosos
dicens·qui non vult operari non manducet· Thessalon·iij·:

¶ De oppressione bonorū a malis·:

Opprimunt mali bonos:
- Inuidentes felicitati:
- Lasciuientes in carnalitate
- Persequentes ex malignitate
- Odientes dicta veritate:

Opprimunt mali bonos aliqn̄ ex ſola inuidia q2 vident il
los feliciter pſperari· Sic chain ex inuidia preualuit in
abel et eū nequiter occidit· Gen·iiij· Eſau inuidus q2 iacob be
nedictionē pris vſurpauerat voluit eum occidere ꝓpter quod
iacob eſt cōpulſus fugere ad laban·Gen·xxvij·⁊·xxviij·Egipcij
inuidētes filiis iſrahel· q2 creſcebāt inuidebant et oderunt eos
et grauiter oppreſſerūt·Exo·p·Saul ex ſola inuidia perſecutus eſt
dd eo qd ſibi victoria goliad fuit aſcripta·p·Re·xviij·Salua
tor nr̄ ex ſola inuidia fuit dānatus ſub anna cappha et iudeis·
Math·xxvij· ¶ Opprimūt mali bonos ꝓpter eorum luxuriam
qm bonis ipedientib' exercere nō poſſunt l' q2 eos de luxurie vi
cio reprehenderūt· Sic domina cui ſeruiebat ioſeph q2 ſuam cō
cupiſcētiam exercere nō poterat eū opprimi falſe fecit·Gen·xxxix·
Sodomite ꝓpter luxuriā eorum loth multipliciter ei inferēdo mo
leſtiam vexauerūt ·Gene·xix· Duo luxurioſi pſbiteri ſuſannam
ꝓpter eorum luxuriā nequiter opprimebāt·Dan·xiij· Herodes
ꝓpter luxuriā ad petitionē meretricis iohānem baptiſtā in car
cere decollari fec·Marci·vi· ¶ Opprimūt mali bonos propt' eorum
ſupbiā et ābitionē dominii·Sic abimelech ābiens pncipatū

fratres ſuos nequiter interfecit Judicū·ix· Abſalon abiens regnum patris ipſiū eſt grauiter pſecutus·ij·Re·xv·ꝛ·xvi·Amā ꝑ ſupbia ꝑcurauit mardocheum occidere ꝛ iudeos ꝛ deus aliter ordinauit Heſter·iij·Propter ſupbiam nabuchodonoſor fecit ſtatuam aureā ꝛ eam adorari fecit ꝛ pueros nō adorantes cū ꝓi ci fecit in fornacē ꝛ danielē in lacū leonū mitti Dan·3·ałs·xiij· Propter ſupbiam ſatrapaꝝ daniel ꝓiectus eſt in lacū leonum Dan·xiiij· Triphon qui ꝓpter ſuperbiā dominū ſuum anthiochuꝫ adoleſcentē occiderat ꝓditorie ionathā ꝛ duos eius filios interfecit ꝑ·mach·xiij· ¶ Opprimūt mali bonos ex ſola cordis nequicia ꝛ depraua͡coe mentis ſic impia ieſabel opprimebat heliā ꝓphetā·iij·re·xix·Rex ioram audiēs famem eſſe in terra caput heliſei ꝑcepit amputari·iiij·Re·xvi· Nequiſſim⁹ holofernes voluit iudeos opprimere nuper de captiuitate reuerſos Judith·ij·Propter ſuam neq̄ciam anthioch⁹ in ihrl'm dominū cede fecit·i·machab·ꝑ·Ex magna nequicia cordis herodes pſecutus eſt xp̄m ꝛ pueros interfecit Math·ij·Similiter agrippa herodes occiderat iohēm baptiſtā iacobum ꝛ petꝝ apoſtolum incarcerauit· Actu·xij· ¶ Opprimūt etiā mali bonos·q2 boni veritatē loquūtur quos ipſi odio habent·ſic ab impio ioas lapidatus eſt zacharias qui ipſiū veriſſime inſtruebat·ij·pali·xxiiij·Sic iheremias fuit a rege in carcerē miſſus·q2 nūciauerat veritatē Iheremie·xx·Sic ananias falſus ꝓpha voluit ꝯfundere iheremiā veriſſimū ꝓpham Ihere·xxviij·Princeps ſacerdotū ꝛ ſocij incarcerarunt apl'os qui veritatē dn̄i loquebant̄ Actu·v· Judei lapidauerunt ſtephanū·q2 non poterant reſiſtere ſpūi qui loq̄batur· Act·vi·ꝛ·vij·Paul⁹ q2 ꝑdicabat publice veritateꝫ multas opꝑſſiones ſuſtinuit a iudeis Actu·xiij·xiiij·ꝛ·xvi·

¶ De oracione·

¶ Orare volētes attēdant·
- Pro q̄bꝰ inquirit̄ ꝛ q̄d depcat̄·:
- Tp̄s qđ exq̄rit̄ hijs q̄ exorātur·
- Mod⁹ q̄ req̄rit̄ hijs q̄ poſtulant̄·
- Cauſā q̄ pquirit̄ q̄ exaudiant̄·

ORare volentes debēt ꝑmo attēdere qui ſūt illi qui dn̄t orare ꝛ ꝓ quib⁹ dn̄t facere oroes ſuas· Vbi ſciendū q2 orare dn̄t preſidētes ſingulariter ꝓ ſuis ſubiectis·ſpecialit̄ eligētes ꝓ ſuis electis·om̄es gētes generalit̄ ꝓ ſuis viris abiectis

Primo debent orare prelati ꝓ ſuis ſubditis qꝛ eoꝝ officiũ ē vt
oracõibus ſuis irã dei a populo auertãt · ſic cum poſt adoracõꝫ
vituli deus vellet populũ deſtruere moyſes eoꝝ prelatus ꝓ eis
feruēter orãs veniam meruit a domino impetrare Exod · xxxij · :
Per oracõem moyſi abſorptus eſt ignis qui deuorabat caſtrā
murmurãcium p̄ labore Numeri · xi · Maria propter pctm̄ ſuuꝫ
eſt facta leproſa ſed moyſes frat̄ ⁊ prelatus eius pro ea orauit
ad dominũ ⁊ reſtituta eſt priſtine ſanitati · Numeri · xij · Pro af
flicto populo ab ignitis ſerpētibus orauit moyſes ⁊ ſalubre re
mediũ habuerunt Exodi · xxi · Samuel dixit ad populũ · abſit
a me hoc peccatũ vt ceſſem orare ꝓ vobis · oſtendens grauit̄ pec
care p̄latos qui ꝓ populo ſuo non exorant · p̄ · re · xij · Bon⁹ p̄la
tus erat beatuſ paul⁹ qui dicebat thimotheo ſibi ſubdito · ſine
intermiſſione orans habeo tui memoriã in oracõibus meis · ij ·
Thimo · p̄ · : ¶ Orare debēt electores cum ad electõem alicuius
p̄lati ꝯueniunt vt deus ꝓuideat illis de prelato ydoneo qui po
pulum ſibi ſubiectum bñ regat In cuius figura ipſe dñs ad h̄
nos volens inducere ait · rogate dominũ meſſis vt mittat opa
rios in meſſem ſuã Math · ix · Lu · x · Apoſtoli volētes eligē in
apoſtolũ vnum de diſcipul̄ p̄miſſa oracõe dixerunt Tu domine
qui noſti corda hominũ oñde quē elegeris Actu · p̄ · Cum dixiſ
ſet dñs ſegregate michi barnabã ⁊ paulũ in opus ad quod
aſſumpſi eos ſcꝫ in apoſtolatũ · ſequitur · erãt in oracõe ⁊ impo
nentes eis man⁹ dimiſerunt eos · Actu · xiij · ¶ Orare debēt ões
homines ꝓ peccatorib⁹ ⁊ inimicis qui pro ſe non ſunt apti ad
orandum · ſic deuote abraham orauit deum vt pceret ſodomitiſ
Geñ · xviij Moyſes multociens orauit dñm vt plagas auertēt
ab egipto ⁊ licꝫ egipcij eſſent mali fuit tamen a dño pluries ex
auditus · Exodi · viij · ix · ⁊ · x · Summus pontifex onyas orauit ꝓ
heliodoro qui erariuꝫ voluit exſpoliari · ij · mach · iij · Saluator
noſter nos ꝓ inimicis orare docuit · math · v · Et ipſe ꝓ crucifix
oribus orauit Lu · xxiij · Feruēter orauit ſtephan⁹ ꝓ ſuis perſe
cutoribus ⁊ magis q̄ ꝓ ſeipſo qꝛ ꝓ ſe orans ſtetit · ſꝫ ꝓ pſecuto
ribus orans genua flexit Actu · vij · Apoſtolus paulus pro ſuiſ
pſecutoribus orauit vt deus eos vocaret ad penitēciam · Ideo
dicebat · rogamus ſemp pro vobis vt domin⁹ dignetur vos vo
care ad penitēciam · ij · thimo · p̄ ·

¶ De tempore orandi:

Orandum eſt.
- Quādo ab itinerantibus ire diſponitur.
- Loqui volentibus verbum proponitur.
- Cenam querentibus cibus apponitur.
- Cum pacientibus mundus opponitur.

ORare debemus cum ad aliquē locum ꝑgere volumꝰ vt do
minus in viā pacis dirigat pedes nr̄os et cuſtodiat nos
āgelus domī euntes ↄmorātes ⁊ redeuntes. Judith xiij. Propť
hāc cāz dixit Eſdras orauimꝰ dn̄z ꝓ īcepto itineē ⁊ ſecure euenit
nobis ⁊ ꝓſpere. ꝑ Eſdre viij. Multū cōfidebat judith in oracō
ne quādo debebat ire ad holofernē cū dicebat nichil aliud fiat
ꝑ me niſi oracō. Judith viij. Recedēs paulus a frībꝰ de achya
poſt pulchros ſermōes diutius orauit. Act. xx. Idem paulus
dicebat rōanis obſecrans ſi q̊ modo ꝓſperum iter habeā veni
endi ad vos. Roman. ꝑ. ¶ Orare debet hō cū debet aliqua ver
ba ꝓponere vel ad int̄rogata reſpondere vt dn̄s aperiat ⁊ mun
det labia ſua vt digne v̄ba ꝓnūciet q̊ labia yſaie calculo mū
dauit ignito. Yſa. vi. Neemias rogauit dn̄m celi cum deberet
ad int̄rogata rn̄dere. Nee. ij. Heſter locutura ad regē aſſuerū
rogauit mardocheū vt iudeos ↄgregaret qui erāt in ſuſis et ip
ſe ⁊ illi ꝓ ea dn̄m precarētur. Heſter iiij. Paulus cōſiderans
iſta dicebat colloceñſibus. fratres orate pro nobꝭ vt deus aperiat
nobꝭ oſtiū ad loquendū miſteriū dei. vnde forte ſūpſit exordiū
ꝙ p̄dicatoēs in pricipio ſermonis petūt orōnes fieri vt digne
ꝓnuntient verbū dei. Colꝰ iiij. ¶ Orare debet hō cum dēt cibū ac
cipere ⁊ cū accepit et grās referendo largo mō ſumendo orōnez
ſic neemias orauit cū daret regi bibere. Nee. ij. Saluator cuz
multa milia hoīm diſcūbere faceret quos de paucis panibus ſa
ciauit prius q̄ cōmederent orauit in celū oculꝭ leuatis. Joħ. vi.
In cena cū criſtus corpus ſuū ſācitiſſimū cōſecrauit cum de men
ſa cuz ſuis diſcipulis ⁊ aplis ſurgeret grās reddiderūt quando
ymno dicto exierūt in montē oliuarū. Math. xxvi. ¶ Orare de
bet homo certo tpe vt mūdo ſe nobis accuſantibus opponēte
recurramus q̊ nos de aduſātibꝫ liberaret. ſic thobias cecus vx
oris improꝑiis tribulatus cōfugit ad orōnis remediū. Thob.
iij. Filij iſrahel tribulati ab holoferne orātes ad dn̄m clamaue
rūt. Judt iiij. Tribulatꝰ ⁊ afflictꝰ mardocheus ꝓ ſe ⁊ poplo

dn̄m exorauit. Hester. iiij. Azarias et ſocij ei⁹ i fornace ad orõ nis remediū ↄfugierūt Dan̄. iij. Jonas afflict⁹ in ventre ceti ora uit ꝛ salu⁹ per dn̄m ē eductus. Jone. iiij. Judei in tribulatione positi orauerūt et fuerūt a dn̄o exauditi. ij. Mach. iij. Saulus in terrā ꝑmiſſiõis ꝓſtratus ꝛ cecat⁹ veniẽs damaſcū orauit et fleuit ꝛ liberat⁹ eſt. Act. ix. Qn̄ petrus ſeruabat̄ i carcere tribu lat⁹ orõ fiebat ꝓ eo ſine intermiſſione ab eccleſia. Actuū. xij.

De modo orandi:

Orare volentes digne debent orare Cum:
- Solitudine ociositatis:
- Tenerritudine lacrioſitatis
- Promptitudie vẽ vnitatis:
- Certitudine ſue vtilitatis:
- Soliĉitudie ſue aſſiduitatis

Oracõ debꝫ eẽ ſolitaria ꝛ ſepata a tumultu hūane ſolicitu dinis Nā iacob deuote orãe deſiderãs ſe ab vxoribꝰ ꝛ alia familia ſeqſtrauit. Gen̄. xxxij. Oracõ mẽtal' ꝛ ſolitaia clamat in aures dei. ſic ptꝫ de moyſi mẽtalit̄ ꝛ ſolitarie depcãti cui dixit de us. q̄d clamas ad me. Exo. xiiij. Depcatur⁹ dd̄ dn̄m pro puulo ingreſſus ſeorſū iacuit ī terra. ij. Re. xij. Dimiſſa turba aſcẽdit ihs i montẽ ſol⁹ orãe nos orare ſilr iſtruẽdo. Math. xiiij. Aſcẽ dit petr⁹ orãe ſilr in ſupiora dom⁹ vt poſſꝫ orare diuci⁹ ab aliis ſẽpatus. Act. xxij. Oracõ dẽt eſſe lacrīoſa tenerrime deuocõis Jdeo ezechias ſe ↄuertit ad dn̄m ꝛ orãs cū lacrīs fuit a dn̄o ex audit⁹. iiij. Re. xix. Conu̇tit ezechias et orauit cū lacrīs et dixit ei dn̄s. audiui orõnes tuas ꝛ vidi lacrīas tuas. iiij. Re. xx. Flẽs ſuſāna aſpexit in celū ꝛ orauit ad dn̄m et orõ eius exaudita eſt Dan̄. xiij. Magdalena in ſua ↄuerſiõe nõ legit̄ oraſſe vocalit̄ꝫ credendū eſt eaꝫ oraſſe mẽtaliter ꝛ fleuiſſe. cū lacrīs pedes domi rigauit. Luce. vij. Oratio debet eſſe vnica in multitudine ho minum vinculo caritatis. multum enim placet deo oratio alicu ius multitudinis vel ſocietatis eorum qui ſunt in caritate cõiun cti. Jdeo ſacerdotes ꝛ viri vnanimes cum mulieribus reſolutis ceruicibus deum orauerunt et extenſis manibus dominum dep cabantur et eripuit eos ab impio nicanore. ij. Machabe. iij. Saluator noſter dixit. ſi duo ex vobis conſenſerīt de quacūqꝫ re pecientis. Math. xviij. Poſt aſcenſionem domini erant õnes diſcipuli in oratione cum mulieribus perſeuerantes vnanimit̄

cum maria m̄atre eius Actu·i·. Omnes fideles in primitiua ecclesia erant vnanimes in oracōe ꝛ doctrina apoſtoloꝝ Actu·ij·: Cum oraſſent diſcipuli vnanimit̄ vna voce cōmotus eſt locus in quo cōgregati ꝛ repleti ſunt ſpiritusācto ꝛ verbuꝫ dei loq̄bātur cum fiducia Actu·vij·. ¶ Oracō debꝫ eſſe humil̄ ꝛ ſui ſtat⁹ recognitiua·nam miro modo fuit humil̄ ꝛ deuota oracō manaſſes vt apparꝫ intuenti·ij·pali·xxxiij·. Daniel intelligēs tempus captiuitatis eſſe ꝯpletum humiliter dn̄m exorauit Dan̄·ix·. Breuem ꝛ humilē oꝛōem habuit leproſus qui flexis genib⁹ orauit ad dn̄m dicens·dn̄e·ſi vis potes me mundare Math·viij·mā ꝗ·i·Luc·v·. Humiliter orauit centurio ꝑ palitico ſeruo indignum ſe reputans pn̄cia ihū criſti Math·viij·. Ad orandū hūiliter nos induat exemplū de humili publicano qui breuib⁹ verbis meruit remiſſionē omniuꝫ pctōrum·dixit em̄·De⁹ ꝓpicius eſto michi pctōri Lu·xviij·. ¶ Oracio debꝫ eſſe aſſidua ꝛ continua vt ſi non ſtatim obtieat homo q̄ petit·nichilominꝰ adhuc oret·nam orans helias ꝑ pluuia cum pueꝝ mitterꝫ ad vidēdū vſqꝫ ad ſeptem vices nichil penitus apparebat q̄ oꝛōis cōſtancia mirabiliter ꝯmendatur·iij·Reg·xviij·. Non dimiſit daniel ꝓpter decretum darij q̄n orarꝫ ter in die flexis genib⁹ ſicut an̄ ꝯſueuerat facere Dan̄·vi·. Ad idē hortatur nos dominꝰ dic̄. Oportꝫ vos ſemꝑ orare ꝛ nunq̄ deficere·Lu·xviij·. Ad oracōniſ inſtanciā ipſe eciā dominꝰ induat exemplo vidue q̄ ad iudiceꝫ cū importunitate iudicare petebat ꝛ exemplo amici qui panes inſtant̄ ſibi cōmodari pecijt Lu·xi·ꝛ·xviij·. Paul⁹ apoſtol⁹ ſine intermiſſione orare monebat Theſſꝫ·v·. Hoc idē ſollicite faciebat dicens·ſine intermiſſione memoriā veſtri facio in oꝛōib⁹ meis Ad rō·i·.

¶ De exaudicōe oracōnum·

Hominū quidā·
- Scdm̄ appetitū ſuū audiūtur·
- Licꝫ petant tn̄ nō exaudiūtur·
- Bonū ꝯcupitū aſſequūtur·:
- Magis expeditum h̄ adipiſcunt̄·

Exaudiuntur quidā ſm̄ eoꝝ appetitum ꝛ placitū licꝫ non ad eoꝝ vtilitatē·nam pecijt popul⁹ carnes in deſerto ꝛ dn̄s iratus cōceſſit eis·ꝑ quod patꝫ ꝙ non ſemꝑ exaudicō oracōis eſt ſignū diuine dilectionis Nūeri·xi·. Nō placuit dn̄o

q̄ filij iſrl̄ pecierunt ſibi regē ⁊ tamen eos exaudiuit ad vocem
eoꝝ·p̄·re·viij·Hoc modo xp̄s exaudiuit demones petētes i por
cos intrare Mat·viij·mar·v·Lu·viij·¶ Orātes ſcđo aliqñ n̄ exau
diuntur qꝛ non petunt ſibi licita ⁊ bona eciā qꝛ mali ſunt ⁊ indi
gni qui petunt·ſic dominꝰ dauid orātem ꝓ puulo nō exaudiuit
licȝ deuote orauit·qꝛ tunc nō erat dignus exaudiri·ij·reguȝ·xij·
Magne reprobacōis erat oracō ihereimie qñ dicebat ei deus·no
li orare ꝓ populo iſto nec ſumas ꝓ eis laudem ⁊ oracōem·quia
non exaudiam te Ihere·xi·Jacobꝰ apoſtolꝰ dicit petitis ⁊ non
accipitis eo q̄ male petatis Jacobi·iiij·Populo indigno ⁊ ma
lo dixit deus cum multiplicaueritis oracōes non exaudiā·quia
manus veſtre ſanguine plene ſunt ic̄·yſa·p̄·¶ Orātes tercio ali
quādo exaudiūtur ad vocem ⁊ ad vtilitatē qꝛ bona ⁊ ſibi expedi
encia petunt·ſic exaudiuit niniuitas dn̄s clamātes ⁊ orātes ad
dn̄m qui eis peccata remittens ⁊ a ſubuerſione liberans ciuita
tem Jone·iij·Sic exaudiuit eciā ſuſannā cum eam a morte et
infamia liberauit Dan̄·xiij·Hoc modo exaudiuit dn̄s omnes
de quibus querere hic infra eodem capitulo ⁊ de effectu oracōnis
ca·viij·¶ Orantes aliquādo exaudiuit deus non ad vocem ſȝ ad
vtilitatē circa que vide ꝓlogum ſup abacuk ꝓphetam·qꝛ iuxta
ſentenciam auguſtini·prouidet illis deus meliora q̄ petant·
quod manifeſte patȝ in paulo qui paciens carnis ſtimulū vt
amoueref ab eo pluries exorauit qui non amouit ſȝ melius ei ꝯ
ceſſit·ſcȝ graciam ſupandi dicens·ſufficit tibi gracia mea·Naȝ
virtus in infirmitate pficitur·ij·ad Corinth̄·xij·Orare volētes
debent attendere oracōnis effectum vel fineȝ·id eſt fructum qui
ex oracōe acqritur·:

¶ De oracōnis mercede recipiēda·

Orātes digne recipiēt·
- Pctoꝝ remiſſiōeȝ glorioſā·
- Filioꝝ adopcōeȝ gaudioſā·:
- Aduerſoꝝ depſſionē ruinoſā·:
- Tēptacōnū repulſionē vtuoſā·
- Signoꝝ placacōeȝ fructuoſā·

ORacio q̄ de prio impetrat peccatoꝝ remiſſioneȝ·ſicut p
oracōem moyſi dicentis·Dimitte eis hac noxiā aut de
le me libro tuo·ad cuius oracōem dominꝰ populo ſuo peccatuȝ
dimiſit Exodi·xxxij·Propter hanc cauſā docuit nos ſaluator

vt debitoꝝ .i. pctõrum dimiſſionẽ in oracõe dñica peteremꝰ di
centes. dimitte nobis debita nrã Math. vi. In huiꝰ rei figura
dimiſit rex omne debitum ſeruo qui eum rogauerat licet poſt
ea ex ſua nequicia fuerint repetita Math. xviij. ¶ Oracõ impe
trat hijs filios qui nõ poterant ex ſterilitate ſua filios naturali
ter ꝓcreare. nam yſaac deꝑcatus eſt dominũ ꝑ vxore ſterili ⁊ fi
lios meruit obtinere Gen. xxv. Anna ſimiliter dñm deuote ex
orauit cũ lacrimis ⁊ filium a dño precibꝰ impetrauit. p̈. Re. p̈.
Heliſeꝰ hoſpite ſue ſterili impetrauit a domino filium quẽ ſili
ter ſuis oracõibus reſuſcitauit. iiij. Reg. iiij. Zacharie ⁊ eliza
beth non erat filius eo ꝙ elizabeth eſſet ſterilis ⁊ ambo ꝓceſſiſ
ſent in diebꝰ ſuis. angelꝰ autẽ apparuit zacharie dicẽs. exaudi
ta eſt oracõ tua ⁊ vxor tua pariet tibi filium ⁊ vocab nomẽ eiꝰ
iohẽs Lu. p̈. ¶ Oracõ tribuit victoriã de inimicis. nam in bel
lo filiorum iſrl̃ contra amalech plus fecit oracõ moyſi orando
ꝙ ioſue pugnãdo Exo. xvij. Ideo pugnaturi filij iſrl̃ cõtra phi
liſteos rogauerunt ſamuelẽ vt oraret ꝑ eis vt victoriã obtine
rent p̈. Re. vij. Joſaphat rex iuda timore ꝑterritus ꝓpter mul
titudinem q̃ venerat cõtra eum ſe ↄtulit ad orãdum vt victoriã
impetraret. ij. palip̃. xx. Judith qñ decapitare voluit holofernẽ
dñm ꝑ victoria exorauit Judith. xiij. Cõmiſſurus iudas bellũ
cõtra gorgiam orauit ⁊ extitit victor belli. p̈. Mach. vij. Quia
iudas cõtra anthiochũ in bello non orauit nõ vicit ſed diuertit
p̈. mach. vi. Itẽ quia iudas nõ orauit in exercitu cõtra bachi
dem ipẽ fuit occiſus ⁊ exercitus debellatus p̈. Mach. ix. Judaſ
⁊ qui erant cum eo ꝑ oracões ſunt ↄgreſſi cõtra exercitum nica
noris manu quidẽ pugnantes ſed cordibꝰ orãtes belli victori
am habuerunt. ij. Macha. xv. Dicebat paulꝰ obſecro vos vt
iuuetis me in oracõibꝰ vt liberer ab infidelibus. Ad rõ. xv.
¶ Oracõ expellit dyabolũ ⁊ eius temptacões Ideo raphael mo
nuit thobiã vt tribus diebus abſtineret ab vxore ⁊ tã ipſa ꝙ
ipſe oraret cõtinue ne dyabolꝰ haberꝫ in eos poteſtatẽ Thob.
vi. Propter aſſiduã oracõnem chananee filia eius a demonio
liberabatᷣ Math. xv. Dum diſcipuli quidaꝫ demonem non poſ
ſent eicere ⁊ de hoc mirarentur. dominꝰ dixit eis. hoc genus de
moniorum in nullo eicitur niſi in oracõne ⁊ ieiunio Mat. xvij.
Marci nono. Cum paulus iret ad oracõnem obuiauit puelle

habētē ſpm̄ phitonicum quē paulus expulit in nomine ihesu.
Actu. xv. ¶ Oracio facit operari miracula. nam p oracōem helye
clauſū eſt celum ne plueret ⁊ p oracōem eius ad pluuiā aptuȝ
eſt. iij. Re. xviij. Ad oracōeȝ deuotā helye puer qui iaȝ erat mor
tuus ſuſcitatus eſt. iij. re. xvij. Martha ⁊ maria magdalena
orauerūt ⁊ impetrauerunt lazarum ſuſcitari Jo. xi. Decem lepro
ſi orauerūt ad dn̄m ⁊ meruerunt recipe ſanitatem Lu. xvij. Pe
trus ⁊ iohēs aſcēdentes ad oracōem liberauerīt claudum ex vte
ro matris ſue. Actu. xiij. Similiter petrus ⁊ iohānes orauerīt
pro ill' de ſamaria ⁊ imponebant manus ſup illos ⁊ ſpm̄ ſāctū
accipe faciebant Actu viij. Patrē publij febrib⁹ ⁊ diſſenteria
laborantē paul⁹ ſua oracōe ſanauit. Actu. xxviij.

¶ De ornatu mulierum.:

Ornatus mulierꝝ eſt { Ad pſonaꝝ deceptōem.
Ad pfectoꝝ reprehenſionē.

Ornatus mulierꝝ ſepe fit ad decipiendū homines. licet
ipſe aliqn̄ vt viris placeāt ornare ſe dicant. nam tha
mar volens de iuda ſocero ſuo concipe veſtibus vidu
itatis depoſitis ornauit ſe concubitū faciens ab eodē Gen. xxxii
ij. Jezabel audito aduentu iehu. depinxit oculos ſuos ſtibio ⁊
ornauit ſe. iij. Reg. decimonono Propter ornamēta que iudith
aſſumpſit potentem holofernem decepit Judith. vi. Occurrit
mulier iuueni ornatu meretricio prepata ad capiendas aīas.
Prouerbioꝝ. vij. Non ſine cauſa dicitur. auerte faciem tuā a
muliere. qꝛ ſemp decipit ⁊ incitat ad peccandum Ecci. ix. ¶ Or
nari non debēt mulieres bone ⁊ honeſte que ſoli deo placere deſi
derant. ideo heſter qn̄ debuit intrare ad regem nō queſiuit cul
tum mulierꝝ ſiue muliebrē ſicut querebant cetere mulieres He
ſter. ij. Cōminando dicitur auferet domin⁹ ornamentū calciam̄
torum ⁊ lamina ⁊ torques ⁊c̄. yſa. iij. Mulieri non ſit extrinſe
cus capillatura vel circumdacio auri vel veſtium cultus. prima
Petri tercio.

¶ De paciencia.:

Paciētes ferre debent.
- Attinētes ꝓpinquoꝝ offenſiōes.
- Seruiētes dn̄oꝝ correctōes.
- Paciētes tormentoꝝ afflictōes.
- Renuentes receptoꝝ illacōes.
- Audiētes benignorū r̄nſiones.
- Attēdētes exemplorū on̄ſiones.

Paciēter ferre debent iniurias cōſanguinei ⁊ cōiuncti. Si aliqn̄ vn9 ab altero offendit᷑ verberetur vel corrigatur. ſic paciēter tulit yſaac ⁊ ſine murmure qn̄ abrahā pr̄ eius eum voluit ymolare Gen̄.xxij. Joſeph paciēter tulit iniuriam quā ei ꝓprij fratres intulerūt eiſqȝ poſtea illatam eandē iniuriam clemēter indulſit Gen̄.xxxvij.⁊.xlv. Cito orauit moyſes ꝓ maria ſorore ſua que eū offenderat murmurādo Nū.xij. Dauid pſecucōem ſuſtinuit quā ei ꝓprius fili9 inferebat.ij.re.xv. Thobias pacienter ſuſtinuit cōſanguineoꝝ impropia pariter ⁊ vxoris Thob.ij. ¶ Paciēter debēt ſuſtinere ſerui ⁊ ſubditi ſi aliquā moleſtiā recipiāt a dn̄is ⁊ prelatis. dn̄i eciam ⁊ p̄lati ſi aliqn̄ a ſubditis offendūtur. nam miphiboſeth pacienter ſuſtinuit iniquā ſentenciā quā dauid tulit cōtra eum.ij.re.xvi. Quia mulier in adulterio dep̄henſa ſcribaꝝ ⁊ phariſeorū accuſacōem pacienter ſuſtinuit ⁊ nichil ad accuſata r̄ndit dn̄s eam ne lapidaret᷑ miſericorditer liberauit Joh̄.viij. Similit᷑ dn̄i ⁊ prelati dn̄t eſſe pacientes ſi aliqn̄ offendūtur a ſubditis. nam moiſes ꝓpter populi murmur ſe non turbauit ſȝ pacient᷑ ſuſtinuit ⁊ miſit aaron intercedere ꝑ eis Nū.xvi. Sara pacienter ſuſtinuit cōtumeliam ab ancilla ſibi iniurioſe illatam. Thob.iij. ¶ Pacienter deb; homo tribulacōnes ⁊ penas a deo afflictas vel ꝑ eo vel ꝑ eius fide ſuſceptas ferre. ſic thobias excecatus paciēter ſuſtinuit ⁊ portauit cecitatē Thob.ij.⁊.iij. Job fuit paciēs pdendo ſua. filios ⁊ ſeipſū ꝑ grauē infirmitatē quā habuit vxore ⁊ amicos pl9 inferētib9 ſibi deſolacōeȝ ꝙ̄ ꝯſolacōnē Job ꝑ totū. Alacrē pacienciā habuerūt tres pueri in fornace qui noluerūt ydolis ymolare Dan̄.iij. Eleazarus duros cruciatus paciēter ſuſtinuit ꝑ legis obſeruācia.ij.mach.vi. Septē frēs cū pia eoꝝ mr̄e in eoꝝ tormētis mirabilē pacienciā hūerunt.ij.mach.vij. ¶ Paciēter ferētes iniurias nō dn̄t vlcōem querere de offenſis. licet ipſi valeant vindicare. nā ſaul noluit

ſuſtinere ꝙ viri qui ei detrãxerant occiderentur in detractionis
vindictam ꝑmo Regũ.xi. Heliſeus eciã nõ pmiſit vt occiderẽ
tur viri qui eum capere venerant ſed eos plene reficiens libere
abire pmiſit.iiij.Regũ.vi. Noluit dauid occidere ſaulem perſe
qũtem eum licet pluries potuiſſet.ꝑ.regum.xxiiij. Ipſe eciã da
uid noluit ꝙ abiſai eum de ſemei cum ei malediceret vindicarꝫ
ij.regũ decimoſexto. Non ſolum vindictam debꝫ homo quere
re de offenſa ſed offendentibꝰ dimittere debet ex corde.nõ ſoluꝫ
ſemel ꝫ pluries. Nam petro querẽti quociens dimitteret proxi
mo.chriſtus reſpondit non ſolum ſepcies ſed ſeptuagies ſep
cies Math.xviij. Ad portanduꝫ pacienter ⁊ multociens dimit
tendum iniurias induãt nos chriſtus in exemplo ſerui nequã
cui dimiſſa fuerunt decem milia talentoꝝ Mathei decĩooctauo
¶ Paciencia ã cõfert homini multas modis humilis ⁊ deuota
reſponſio ſic econuerſo dura ⁊ aſpera ſuſcitat furorem.quia re
ſponſio mollis frangit iram ⁊ ſermo durus ſuſcitat furorem.p
uerbioꝝ.xv. Dauid q̃ ad duraꝫ reſponſionem nabal fuerãt p
turbatus ad humilem reſponſionẽ abigail eſt mirabilit̃ pla
catus.ꝑ.regũ.xxv. Filij effraym iurgantes contra gedeonem ſe
dati ſunt propter eius humilem reſponſionem Judicum octa
uo. Sic roboam ſi iuxta conſilium ſenum humilem reſponſio
nem populo dediſſet in impacienciam ⁊ in indignacõem popu
lum non induxiſſet.iij.regum duodecimo. ¶ Paciencie exem
plũ hẽmus a xp̃o maxime vt furori cedamus Nã xp̃s q̃ pati ve
nerat iudeos pluries incitauit ⁊ ab ipſis declinauit.Lu.iiij.Jo
hãnis.viij.Math.x. Exemplum eciam paciencie habemus a
chriſto tempe paſſionis q̃ pacienciam ↄſeruauit in verbis de
tractorijs ⁊ cõtumelioſis in factis illuſionibus verberibus cru
cifixione ⁊ morte Math.xxvi.mar.xiiij.Lu.xxij.Jo.xviij.

¶ De pauptate ⁊ inopia.

Pauper ſpũ dñt.
- Poſſeſſiõeꝫ ꝓprietatis deſpicere.
- Refectõeꝫ ſobrietatis pficere.
- Oñſiõeꝫ xp̃i pauptatis aſpicere.
- Ditacõeꝫ ſublimitatis inſpicere.

PAuptas ſpũalis ſiue paup ſpũ nichil dꝫ ꝓprium poſſi
dẽ In cuiꝰ figura iacob pĩarcha fugiẽs eſau ad labã
vadẽs nec aĩal nec famulũ hũit ꝫ in baculo ſuo iordanẽ tñſiuit

et volens requieſcere lectū non habuit ſed lapidez ſupponens ca piti ſic dormiuit. Geñ xviij. Moyſes paſcebat oues ietro quia oues ꝓpas nō habuit. Exodi iij. Filij rechabitarū domos non inhabitabāt vinum nō bibebāt ꝛ vineas nec tabernacula edi ficabāt ꝛ agros nō ſerebant. Jere. xxxv. Adoleſcēti dixit dn̄s ſi vis pfectus eſſe vade ꝛ vende omnia q̄ habes ꝛ da paupib⁹. Math xix. In pⁱmitiua eccleſia omnia dabanť ꝛ q̄ſi cōmunia habebanť. Act. iiij. Petrus verus paup dixit claudo argentū et aurum nō eſt michi. ſed qd habeo tibi do. Act. iij. Paulus dixit fratrib⁹ achye. argentū ꝛ aurum et veſtem nō concupiui. Act. xx. ¶ Paupes ſpitu pōe viuere debent ꝛ de modico victu cōtentari. nā ſic viuebat ruth que colligebat ſpicas poſt terga metētium. Ruth ij. Multū parce ꝛ magna cū penuria viuebat helias quādo peciit buccellam panis ꝛ paululū aque a ſarepta na vidua ſibi dari. iij Regū xvij. Filij ꝓphetarū ſatis tempate viuebant qꝛ parū de pane et pulmētum inſipidū cōmedebant iiij Re. iiij. Paulus apl̄us dicebat eſurimus ꝛ ſitim⁹. Paup tatis exēpluz hēmus a xp̄o qui eſt de paupe matre nat⁹ ꝛ pau pere fabro nutrit⁹ ꝛ in paupe loco reclinat⁹ pānis pauperris inuolutus in pauperū oblatione templo p̄ſentatus redemptus ſcȝ turturi bꝫ columbaruȝ duoden⁹ in tēplo ſine familia eſt rep tus. hec ōnia nobis in exēplum pauptatis ſuſtinuit paciēter. Luc. ij. Ad paupes nuptias vbi vinū defecit ꝛ defuit inuitat⁹ acceſſit ꝛ ibi aquam in vinū ↄuertit. Joh ij. Caput vbi recli naret nō habuit. Math. xxvij. Paupē familiā habuit Math iiij. In cruce paciēs nud⁹ pepēdit ꝛ mortu⁹ iacuit in ſepulch ro alieno. Joh. xix. ¶ Paupes ſpiritu ꝛ pauptatem paciēter ſuſtinētes ꝛ ferētes exaltanť ditanť ꝛ remunerātur a deo in p̄ ſēti et in futuro. nā ſaul qui vno ſeruo cōtent⁹ lōge q̄rebat aſi nas patris ſui nō eq̄s ꝛ cui⁹ familia minima fuit vnct⁹ eſt in regeȝ. p̄ Regū x. Dauid exn̄s in paſcuis ꝛ quaſi nichil reputa tus fuit. per ſamuelē etiaȝ vnct⁹ eſt in regē quē etiam miſit pa ter ad frēs victualib⁹ oneratum. p̄ Regū xvi ꝛ xvij. In cui⁹ fi gura nabuchodonoſor paupes dimiſit diuites interfecit vel capti uos duxit. et ſignificat ꝙ dn̄s paupes dimittit ſolutos ire ad gaudia celi. diuites vero ad infernū d̄ducit. Jere. xxxix. Inter btitudines q̄s dn̄s ponit ꝛ poſuit. pⁱma ē pauptatis. Math v.

Mirã remũneracõez pmittit xp̄s diuicias relinq̄ntib⁹ ꝓpt̃ eum
Lu·xviij·mat·xix· Laſar⁹ paup in ſinu abrahe ab ãgel' ẽ depor
tat⁹ Luce·xvi· Ob hãc cauſã paupes ꝛ debiles ceci ꝛ claudi ad
magnã cenã p regis nuncios introducti ſũt Lu·xiiij·

¶ De pace ꝛ cõcordia·

Pax ꝛ ꝯcordia·
- Approbat̃ placẽcia diue dilectõis·
- Cõprobat̃ ſigꝰ extioris ꝯplacẽcie·
- Roborat̃ ſubiectõis bñuolẽcia·
- Turbat̃ multis vicijs·
- Cõſũmat̃ i excellẽcia ſupne dilectõiſ

Pax cõcordia ꝛ vnitas inter hoies ſup õia alia opera
deo placent In cuius ſignũ õia alia aialia pter hoiez
fecit duplicia ſcz mare ꝛ feminã· hoiez vero vnũ vt vnitatis pa
cis ꝛ ꝯcordie ꝯmendarꝫ Geñ·i· Quãuis dd̃ eſſꝫ ſcũs noluit tam̃
de⁹ vt edificaret ei domũ q2 fuit bellicoſus ſꝫ ſalomõ q̃ interpre
tatur pacificus vt oñderꝫ ſolum pacificoꝝ accepta ſacrificia ſer
uicia reputari·iij·Re·v·iij·re·iiij· ꝛ ·iij· Re·v· ꝛ ·vi· Diligit cor
da pacifica ꝛ in eis hitat· in cuius rei figura oñſum eſt helye ꝙ
dñs non erat in cõmocione nec in grandivento aꝰs grandineto
ſꝫ in ſibulo aeis tenui·i· in loco pacifico ꝛ quieto· iij·re·xix· Qꝫ
deus pacem ſic diligat patꝫ ex hijs q2 in eius natiuitate angeli
pacẽ annunciauerũt Lu·ij· Pacẽ pcepit diſcipulis inter ſe hrẽ
math·ix· Pacẽ apoſtolos miſit predicare Luc·x· Pacẽ p teſta
mento reliq̃t dicẽs· pacem meã do vobis pacẽ meã relinquo vo
bis Jo·xiiij· Poſt reſurrectõem ſuã diſcipul' nunciauit pacem·
Lu·xxiiij· Jo·xx· ¶ Pacẽ dñt q̃rere q̃ pus fuer̃t inimici ꝛ ma
xime q̃ hñt inimicos potẽtes Jdeo abimelech pacificatus ẽ cuꝫ
yſaac quẽ pſperari videbat Geñ·xxvi· Gabaõite audientes q̃
fecerat ioſue potẽtiſſim⁹ iericho venerũt ſecũ pacẽ facẽ Joſue·ix·:
Miſit ionathas legatos ad bachidẽ vt ꝯponẽt pacẽ cũ eo ꝛ ba
chidel cũ fuit dux exercitus in q̃ iudas occubuit fr̃ ei⁹ p̄·mach·ix
Rex demetri⁹ miſit ad ionathã ep̄lam rogãs pacẽ·i·mach·x·:
¶ Pacẽ induuãt int̃ hoies furori cedẽtes vel rñdẽtes hũiliter· fu
rori eñi maloꝝ cedendũ ẽ· ſic fecit iacob recedẽs ab eſau Geñ·xxv
iij· Phinees ꝛ ceteri legati ad filios ruben miſſi in excuſacõe eo
rũ benigna hũilitate dulciter ſũt pacificati Joſue·xxij· De hac
materia q̃re i pcedẽti d̃ pacia·ſ· in furori cedẽ vl' h ũiliter rñdere·

¶ Pacem ꝑturbant multa ⁊ deſtruūt. nā aliq̄n pacem pertur
bat inuidia. nam frēs ioſeph inuidētes ei: non poterant ei paci
fice loqui quicq̄ꝫ Gen̄. xxxvij. Auaricia ſeu copia tꝑalium reꝝ
ſunt cauſa ꝑturbacōnis pacis ⁊ fomentū diſcordie ⁊ iurgiorū
vt patꝫ in paſtoribꝰ loth ⁊ abrahe Gen̄. xiij. Similiter habe
tur de yſaac ⁊ paſtoribꝰ gerare ꝓpter cauſam p̄dictam Gen̄. xx
vi. Ambicio ⁊ ſuꝑbia dominādi pacem ꝑturbant. diſcordias
⁊ guerras ſuſcitant inter ꝓpinquos vt patꝫ de abſalon ꝯtra pa
trē ſuum dauid. ij. Re. xvi. Ficta eciā pax perturbat ⁊ impedit
pacem bonam ⁊ verā. ideo ionathas noluit recipe paceꝫ deme
trij qꝛ ficte pacificari querebat. ꝑ. mach. x. Pacis bonū ex grā
⁊ dono dei ꝓcedit. vn̄ bonitas graciosi prelati ⁊ bonitas ſubdi
torum cauſa extitit aliquādo magne pacis vt patet de onya et
populo iudeoꝝ. ij. Mach. ij. Propter hanc cauſā paulꝰ in ſuis
epiſtolis ꝑponit pacem dicens. grās vobis ⁊ pax. dans intelli
gere q̄n ſine gracia eſſe. non eſt pax impijs. vt dicit dn̄s yſaie
lvij. De magno dono gracie diuine ꝓcedit quando ille qui reci
pit iniuriam vel offendēti offenſā parcit ex animo ⁊ pacem eiꝰ
q̄ eū offendit ꝯ cupiſcit. ſic dauid licet ab abſalone ꝑſecutus q̄
rebat eius pacem dicens. eſt ne pax puero abſalon. ij. re. xviij.

¶ De pc̄cō ⁊ eius effectibꝰ.:

Pc̄tm̄ nocꝫ homini.
- Ab interiori deprauādo naturā.
- Ab exteriori ꝓcurādo iacturā.
- A ſuꝑiori exclamādo p̄ſſurā.
- Ab inferiori deuaſtādo figuram.

PEccatum ex ſui natura nocet homini ab intrinſeco. qꝛ
humanam naturam deprauat ⁊ exterminat. Tollit
enim homini audaciam ⁊ cauſat erubeſcenciam. Naꝫ
primi parentes qui in ſtatu innocencie nudi non erubuerunt.
poſt peccatum erubeſcentes ſe perizomatibus texuerunt Geneſ
tercio. Item aufert homini ſenſum ⁊ infatuat eum. Vnde adā
quando ante peccatum tanta ſciencia pollebat qꝫ rebus omnibꝰ
impoſuit nomina ſcd̄m proprietates earum. poſt peccatum ſic
infatuatus eſt. qꝫ a facie domini cui nuda ⁊ aperta ſunt omnia
abſcondere ſe credebat. Geneſ tercio. Salomonem ſapientiſ
ſimum peccatum infatuauit maculans eius famā. iij. Regū. xi.
⁊ Eccleſiaſtici. xlvij. Item peccatum facit hominem timidum

auferendo ſecuritatē Nam adam ante peccatū plures audiuit
dn̄m ⁊ vocem eius nichil timuit· poſt pc̄tm̄ cum vocaret̄ a dn̄o
ait· Audiui vocem tuā ⁊ timui Gen̄·iij· Item dauid q̄ fuit au
dax ⁊ bellicoſus ⁊ victorioſus vt ptȝ p̄·⁊·ij·Regū in diuerſ ca
pitulis· poſt pc̄tm̄ adulterij cū berſabee ⁊ homicidiū vrie fact᷒
eſt pauidus adeo ꝙ abſalon filium ſuū nudis pedib᷒ fugeret
vt ptȝ·ij·Re·xv· Item tollit quietē intrinſecam· hominē non ſi
nens quieſcere· nam cor impij quaſi mare feruēs qḋ quieſcere
nō poteſt Yſa·lvij· Similiter percuſſit dn̄s cor dauid· poſtꝙ̄
peccauit populū numerādo·ij·Re·xxiiij· ¶ Pc̄tm̄ nocet homini
ab extrinſeco qꝛ multiplicī pena corpali ⁊ guerra punitur in p̄
ſenti vt patȝ in adam ⁊ in eua expulſis de padiſo de maledicti
omib᷒ ⁊ peis eis a deo adiūctis· pena viri fuit ſimplex· qꝛ in la
bore vultus tui veſcens pane tuo· pena mulieris fuit duplex· i
dolore pies filios· ⁊ ſub viri poteſtate eris Cauſa hui᷒ duplica
cōnis fuit qꝛ ipſa virū induxerat ad peccandū Gen̄·iij· Sodo
mite eciā p penam ignis ⁊ ſulphuris ſūt puniti Gen̄·xix· Vxor
eciā loth qꝛ peccauit cōtra p̄cep tū domini ſe vertendo in ſtatuā
ſalis eſt cōuerſa Gen̄·xix· Pharao eciā ꝓpter peccatū cognouit
ſe flagellari dicens· peccaui in deum Exo·x· Quia filij iſrl̄ deum
multociēs offenderūt pecando· fuer̄t ab eo ſepius flagellati vt
habet̄ Nūeri Joſue Ruth Judicū Judit h Regū ⁊ p totū vet᷒
teſtamētū· deſerta eſt ihrl̄m ⁊ omnis vrbs iude ꝓpter maliciā
quā fecerunt Ihere·xliiij· ¶ Peccatū nocet homini a ſupiori
qꝛ clamat vindictā ⁊ peccatū ſpecialiter enorme qḋ ai̇qȝ ſit il
lḋ· iō dixit dn̄s ad cayn· Vox ſanguis fr̄is tui abel clamat ad
me de terra Gen̄·iiij· Clamor peccatorū veſtrorū in aures dei ſa
baoth introijt Jacobi·v· ¶ Peccatum nocet homini ab infe
riori rectam eius figurā ad multa incōmoda incurrendo ⁊ ſpeci
aliter recidiuacio in peccatū que multum debilitat hominē· ſic
recidiuacio in egritudinem debilitat corpus plura in ipſum pe
ricula inducendo· Vnde in hui᷒ figura dicitur· ꝙ poſtꝙ̄ ambu
lauit iorā in viās peſſiās ſic debilitatuſ eſt ꝙ receſſit ab eo edom
⁊ noluit ei ſoluere tributa·iiij·Re·viij· Dicitur eciā ꝙ ꝓpter pec
catum ihrl̄m inſtabilis facta eſt Tren̄·p̄· Seru᷒ ſalomōis au
ſus ē inſurgere ꝯtra eum ꝓpter peccata ſua·iij·Re·xi· Ad hoc fa
cit xp̄i pabola cū immund᷒ ſpūs exiret de homine Math·xij·

Ob hanc cauſā dixit xp̄s languido curato. vade ⁊ amplius no
li peccare ne deterius aliquid tibi cōtingat. ⁊ ſimile dixit mulie
ri in adulterio dep̄henſe. Jo. viij.

¶ De penitencia pctōrum.

Pñia deb3 fieri
- Statim ⁊ ſine dilacōe:
- Cum vera cordis ɔtricōe.
- Cum nuda ɔfeſſione.
- Cum integra ſatiſfactōe.
- Cū iuſtificacōe ⁊ ſācitate.
- Cū recepcōne ⁊ benignitate.

Penitēcia debet fieri celeriter ⁊ nō differri vſq3 ad ſene
ctutē vel mortē. non eſt em̄ tutū ire p deſertū hui⁹ vite
ſine amaritudine pñe. In cuius figurā maria q̄ diu mā͂ſit extˢ
caſtra nō pceſſerunt filij p deſertū Nūi. xij. Hoc eſt eciā ɔſiliū
ſapientis. q2 dicit. nō tardes venire ad dn̄m ⁊ ne differas d̄ die
i diez Ecci. v. Vt dn̄s ad penitenciā feſtinā induceret hoīes reci
tat exemplū de quibuſdā ⁊ ſup quos cecidit turris. ⁊ ſubdit di
cens. niſi penitenciā feceritis ſimul pibitis Lu. xiij. Ad hoc idem
facit pabola de ſeruis vigilantib⁹ in penitēcia ⁊ expectantib⁹ do
minū quādo reuertatur a nupcijs q2 diem ⁊ horā mortis igno
ramus penitus Lu. xij. Querentibus quibuſdā iudeis quid fa
cerent reſpondit petrus. Penitēciam agite. Actuū. ij. Dixerunt
fideles deus penitenciam dedit fidelib⁹ ad vitam. id eſt in vitā
exercendam Actuū vndecimo. ¶ Penitencia debet eſſe cum cō
tricōne cordis cuius ſignum ſunt lacrime fluentes ab oculis.
Jdo audiens popul⁹ iratum eſſe dominū ꝑpter murmur eoꝝ
luxit nimis ⁊ in mane plus q̄ deus preceperat facere voluit Nūe
ri. xxiiij. Ad vocem angeli increpantis populū leuauerunt vocē
pariter ⁊ fleuerunt Judicū ſecundo. Lamentante eſdra ꝑ pecca
tis populi dictum eſt ei ſi eſt penitēcia in iſrahel. p̄. Eſdre decīo.
Peccatrix mulier penitens ſic lacrimis abundauit q̄ de eis pe
des domini lauit. Luce. vij Quia dn̄s vidit magnā contricōe3
in muliere in adulterio dep̄henſa leuem ⁊ breuē penitenciam ei
dedit dicens. vade ⁊ amplius noli peccare Jo. viij. Homo vo
lens de peccatis cōtricōem habere deb3 a turba ſecedere In cui⁹
figura petrus qui peccauit in atrio foras exiens plorauit amare
Math. xxvij.: ¶ Penitēcia poſt cōtricionem requirit nudam

et apertam cõfeſſionem ꝓpter quod dominꝰ tranſtulit peccatū
dauid qꝛ ad reprehẽſionē natban ſe humiliter accuſauit alꝰ
excuſauit. ii. Re. xij. Poſt peccatū murmurationis populi ꝯfeſſus
eſt et dauid dicẽs. ego ſū q̄ peccaui. ii. Re. xxiiij. Ideo dicebat
iob. ſi iuſtificare voluero os meū condẽnabit me. Job. ix. Dixi cõ
fitebor aduerſuꝫ me iniuſtitiam meā dn̄o ⁊ tu remiſiſti impietatẽ
pcti mei ait dauid. ps̄. xxxi. In huiꝰ figura dominꝰ decē lepro
ſis penitentibꝰ dedit ſanitatē et dixit. Ite et oſtendite vos ſacer
dotibꝰ. et dum irent ſunt mundati. Luce. xvij. De hac materia
q̄re in capitulo de cõfeſſione per totū. ¶ Pnia poſt cõfeſſionem
req̄rit ſatiſfactõeꝫ que ꝯſiſtit in aſpitate ieiuniorū et deuotõne
orõnis. et eliarū largitione vt per aſpitateꝫ et ieiunium et orõeꝫ
ſatiſfaciamꝰ. in hijs que cõmiſimꝰ in noſmetipſos. in hijs q̄ in
deū. per orõnem ⁊ elemoſinā. in hijs q̄ in ꝓximos ſuimꝰ opati
Iō achab ſceleratiſſimꝰ operuit carnē ſuā cilitio ieiunauit ⁊ dor
miuit in ſacco et ābulauit dimiſſo capite ⁊ dn̄s tpauit penam
ſue pn̄e q̄m ei inflixerat pro pctō. iii. Re. xxi. Sacerdotes indu
erūt ſe cilitio ⁊ ieiunauerūt audita potẽtia holofernis id ē dyabo
li. Judith. iiij. Viri niniuite fecerūt pn̄iaꝫ induti ſūt ſacco et ieiu
nauerūt et deꝰ īdulſit eis. Jone. iij. Judith hẽbat ſup lumbos ci
litiū et ieiunabat õibꝰ diebꝰ vite ſue p̄ter ſabata ⁊ neomenias
Judith. viij. Machabeus ⁊ q̄ cū eo erāt deprecabanť dominuꝫ
caput terra ſpgẽtes ⁊ lūbos cilicijs p̄cīcti ad crepitudiem pro
uoluti. ii. Mach. x. ¶ Pn̄iaꝫ etiam debēt facere viri boni q̄ntum
cūqꝫ amicos dei ſe ſẽtiant qꝛ ex hꝰ merita eoruꝫ augmentantur.
Ideo iob q̄uis eſſet vir ſāctus dicebat. ago pn̄iam in fauilla ⁊
cinere. Job. xij. Johānes baptiſta ſāctificatꝰ in vtero matris
fugit in ānis teneris in deſertū vbi tā aſpe vixit et tātam pn̄iaꝫ
fecit ꝙ dicebať nõ manducās neqꝫ bibens. Math. iij. Salua
tor nr̄ qui pctm̄ nõ fecit ideſerto q̄draginta diebꝰ et xl. noctibꝰ
ieiunauit. Math. iiij. ¶ Penitẽtes deꝰ benigne recipit eoruꝫ pe
nitentiā acceptādo. Nā manaſſen regem iuda q̄ ꝓpter peccata
ductꝰ fuit in babiloneꝫ. quādo repenituit deus eū benigne rece
pit et in priſtinū gradum collocauit. ii. paralipo. xxxiij. Libenť re
cipit dominꝰ peccatores ad pn̄iam quoniā predicationē ſuam
a pn̄ia dicitur incepiſſe. Math. iiij. Magdalenaꝫ benigne rece
pit ⁊ magnā familiaritatē oñdēs eā mľtiplicit ꝯmēdauit. luc. vij

Ad hoc idem facit exēplum de filio prodigo qui benigne fuit re
ceptus a patre. Luce. xv. Sic alacriter recipit deꝰ penitētes vt
dicant gaudium eſſe in celo ſup vno pctōre pn̄iam agente ma
gis ꝙ̄ ſup nonagintanouem iuſtis qui non egent penitēcia. Lu
ce. xv. Libenter recepiſſet deus penitenciam iude ſi quando peni
tencia ductus non deſperaſſet ⁊ non ſeipſū laqueo ſuſpendiſſꝫ
Math. viceſimoſeptimo.

¶ De pegrinis ⁊ hoſpitibꝰ.

¶ Peregrini recipiēdi ſūt ad hoſpiciū videlicꝫ
- Letanter.
- Liberaliter.
- Vtiliter.
- Grauiter.

Peregrinos debꝫ homo recipe hilariter. qꝛ freqn̄ter reci
pit xp̄m ⁊ angelos in ſuo hoſpicio. Nā abrahā in ſuū
hoſpiciū recepit angelos quos eſſe credebat hoīes pegrinos.
Gen̄. xviij. Loth āgelos reputans homines pegrinos trāſeun
tes recepit hoſpicio ⁊ defendit vt potuit a ſodomitis eis nephā
dam violenciā volentibus irrogare Gen̄. xix. In diſcipulis ſe
ipſū aſſerit recipi ⁊ ꝯtemni dicendo. qui vos accipit me accipit
⁊ qui vos ſpernit me ſpernit Math. x. Paulꝰ ait hoſpitalitatē
nolite obliuiſci. ꝑ hanc enī placuerūt angelꝰ hoſpicio receptis.
Ad heb. xiij. ¶ Peregrinos debꝫ homo recipe libentꝰ leta facie
eis neccāria miniſtrare. ſic liberalis ⁊ ꝓuida videbatur eſſe rebec
ca qn̄ ſeruo abrahe dixit. paleaꝝ ⁊ feni ⁊ pabulū plurimum eſt
apud nos Gen̄. xxiiij. Cū magna p̄ce ⁊ liberaliter ietro moyſē
pegrinum recepit hoſpicio ex quo poſtea eius filia ⁊ nepotes fu
erunt magnifice honorati ſic ipſe vellet libentꝰ ⁊ letāter recipi.
Jdo dixit moyſes dn̄s amat pegrinū ⁊ dat ei victū ⁊ amictuꝫ
vos debetis amare pegrinos. qꝛ ipſi fuiſtis aduene Deu. x. Ex
ploratores quos miſit ioſue. raab liberalitꝰ recepit Joſue. ij. Li
beralis hoſpitalitator fuit iob cuiꝰ hoſpiciū viatori patuit ⁊ nō
remāſit foris pegrinꝰ Job. xxxi. Ambulās ihs p mundū non
habebat vbi caput reclinarꝫ. ſꝫ martha liberalitꝰ recepit eū ho
ſpicio Lu. x. Sic liberalitꝰ dn̄t recipi pegrini q̄ ſūt eciā cogēdi i
trare hoſpiciū exemplo duoꝝ diſcipuloꝝ euncium in emaus q̄ cri
ſtū pegrinū coegerūt manē Lu. xxiiij. ¶ Peregrios recipiētes
multas a dō recipiūt grās ⁊ mlta miracula. nā helias ſuſcitauit

filiũ mulieris a morte apud quã hoſpicio eſt receptus ⁊ ei filiũ
impetrauit ⁊ poſtea eũ ſuſcitauit mortuũ. iij. re. xvij. Gaudẽs re
cepit in ſuo hoſpicio zacheꝰ ſaluatorẽ ⁊ ipſe gaudiũ ei multipli
cauit qñ ſalutẽ eius domui nũciauit Luce. xix. Publiꝰ prĩceps
paulũ cũ ſocijs de cõfracta naui euaſos ſuſcepit hoſpicio paulꝰ
autẽ liberauit prẽm eius febribꝰ ⁊ diſſenteria laborãtẽ Act. xx
viij. ¶ Peregrĩos recipiũt hoſpicio paupes ⁊ artifices magis
ꝙ̃ nobiles ⁊ diuicijs abundãtes. nã in gabaa ciuitate beniamĩ
nõ inuenerũt leuite q̃ eos hoſpicio reciperent niſi ſenẽ de ope reũ
tentẽ Judicũ. xix. Itẽ helyas in ſarepta ſidonie ſolum a vidua
paupcula hoſpicio eſt receptus. iij. Re. xvij. Petrꝰ apl's apud
quẽdã coriariũ hoſpitatꝰ eſt Actu. x. Paulꝰ manebat apud pri
ſcã ⁊ aquilã q̃ erant eiuſdẽ artis Actu. xviij. Lidda purpurea
rogauit paulũ ⁊ ſocios ſecũ in hoſpicio manere. Actu. xvij.

¶ De ꝑmiſſione diuina.

Permittit deꝰ
Bonos flagellari addẽs ꝯſolacõem.
Electos temptari ſbtrahẽs deprauacõez
Malos debellari inuũgens deſolacõem

Permittit deꝰ bonos affligi ad tempꝰ eos poſtea mira
bilit' exaltãdo. ſic ꝑmiſit iacob pati ꝑſecucõez ab eſau
qui poſtea repriauit ditatus Gen̄. xxvij. Thobiã excecari permi
ſit quẽ poſtea illuminatum gaudio ampliauit Thob. ij. Job g̃
uiter affligi ⁊ depaupari ꝑmiſit deꝰ cui poſtea õnia duplicauit
Job ꝓ. Dauid longo tempe ꝑmiſit deꝰ pati ꝑſecucõem ſaulis
quẽ in regem poſtea ſublimauit. ꝓ. regum. xvij. Filij iſrahel af
fligi p holofernem ꝑmiſit de quibꝰ poſtea magnam victoriaz
dedit Judith per totũ. De hac materia quere plura de iudicijs
dei occultis. ¶ Permittit deus aliquãdo bonos in diuerſis pec
catis vt non glorientur de ſua ſanctitate nec confidant de ſua ꝯ
ſtancia ⁊ alijs ſciant compati quãdo peccant. ſic permiſit cadere
ſampſonem fortiſſimũ Judicũ. xvi. Dauid ſanctiſſimũ ij. Reg.
xx. Petrum ꝑmptiſſimum Math. xxvi. De hac materia quere
plura exempla de iudicijs dei occultis. ¶ Permittit deꝰ aliquñ
populũ flagellari ꝓpter populi pctã ⁊ ꝑlatorum maloꝝ. ſic per
miſit ꝙ filij iſrl' debellauerunt filios beniamin ꝓpter eoꝝ ſcelus
Judicũ. xx. Sic eciã ꝓpter peccata populi ⁊ filioruz hely permi
ſit deus a philiſteis iſrahel debellari. ꝑmo. regũ. decimoquarto.

De hac materia quere plura exempla ſupra de iudicijs dei occul
tis ca. lxx. Plures eciam diuiſiones ⁊ exēpla quere ibidē. qꝛ fere
eadem eſt materia vtruſqȝ capituli.:

¶ De pmiſſione humana.

Permittūt boni aliq̄ fieri.
- Vt euitētur eminētes defect9.
- Vt ꝯſolētur ſubiacētes affcūs.

Permittunt aliq̄n boni viri aliqua fieri nō tamē liben
ter ⁊ hoc ad euitandū maius malum qd̄ poſſȝ accidere
ſic pmiſit iacob beniamin p̄dilectū filium ire cū fr̄ibus in egi
ptum ne ſymeon remanerȝ in vinculis ⁊ ceteri filij vna ſecū fa
me ⁊ inopia morerētur Gen̄. xliiij. Sic permiſit abraham vt
loth ſeparetur ab eo timens paſtorū iurgium ne homicidiū ſe
queretˀ Gen̄. xiij. Moyſes pmiſit vxori a viro dari libellū repu
dij ne vxoricidiū exerceret Deut. xxiiij. ¶ Permittūt boni ho
mines aliq̄n fieri aliqua nō tamē libēter vt ſocios aut ſubditos
ꝯtentētur aut ꝯſolentˀ ſic dd̄ n̄ pmiſit ire ad bellū poſtq̄ vidit
q̄ erat populo gratū ⁊ ait. qd̄ videtur vobis faciam. ij. Re. xvi
ij. Heliſeus vt ꝯtentarȝ filios pphetarum qui certificari vole
bant de helia pmiſit ire ad querēdū eū. qꝛ ipſe ſciebat eū aſſū
ptum. iiij. Regū. ij. Symeon cognouit q̄ triphon peterȝ cū do
lo duos filios ionathe ⁊ talenta argenti ⁊ tamē pmiſit dari vt
populum contentaret ⁊ ne populus crederȝ q̄ fratrē ſuum negli
gerȝ liberare. p̄. Machabeorū decimotercio.

¶ De puerſitate quorundā.

Peruerſitas hoim̄ conſiſtit.
- In extollēcia ſublimitatis ſupbiēdo
- In affluēcia cupiditatis poſſidēdo.
- In exigēcia guloſitatis comedēdo.
- In ꝯcupia carnalitatis laſciuiēdo
- In impacia ferocitatis iraſcēdo.
- In inuidēcia felitatis detrahēdo.
- In negligēcia ſedulitatis exercēdo.

Peruerſos facit homines ſupbia ⁊ ambicio dn̄andi. nā
vocati dathā ⁊ abyron a moyſe quia iniuſte dn̄ari vo
lebant ⁊ non poterant puerſe rn̄derunt dicentes. nunq̄d parum
nō eſt nobis vel tibi. qꝛ eduxiſti nos de terra fluente lacte ⁊ mel
le Numeri. xvi. Supbi ⁊ vanegloriosi ſic puerſi ſunt q̄ cauēt
a minimis vicijs ⁊ maxia ſcelerā ppetrāt. ſic xp̄s dic̄ colētes culi

cem ⁊ camelū degluciētes. math. xxiij. Tales ſūt ſimiles balaā
q̄ voluit maledicere dei populo ⁊ dedit ꝯſiliū quo a mulieribus
popul⁹ dei eſt ſeduct⁹ Nu. xxiij. ⁊. xxiiij. Ita puerſi ſunt ſupbi
vt ſi aliquē offendant ſemel non ꝯtētant̄ niſi peius faciāt. ſimi
les regi filioꝝ amon q̄ vidēs ꝙ iniuriā feciſſꝫ dauid adhuc eū
voluit impugnare cū eum poci⁹ placare debuiſſet. ij. Re. x. Sic
eciā puerſi ſunt ſupbi qui non timēt mala ꝯmittere ne videan
tur aliq̄d non facere ⁊ ſi arguūtur interficiunt arguētes. Hij
ſūnt ſimiles ierobam qui ſublimatus in regē populꝫ a cultu
dei deuiare fecit ⁊ capi fecit ꝓphetam q̄ eum ſup hoc ſcelere argu
ebat. iij. re. xiij. Ydolatriā. ſacrilegia. homicidia. ⁊ diuerſa ſce
lera manaſſes ſupbiſſim⁹ ꝑpetrauit. iiij. re. xxi. ⁊. ij. pali. xxxiij.
Solus mardoche⁹ non adorabat aman ⁊ tamē ipſe omnes iu
deos conatus eſt occīdere Heſter. iij. De hac materia quē plu
ra exempla in ca. de ſupbia p totū. ¶ Peruerſos facit homines
pctīn auariciе: nam auari ditant filios ſuos malos de ſpolijs
bonoꝝ oppoſitoꝝ d̄o qui ditauit hebreos de egipcioꝝ ſpolijs.:
Exo. xij. Magna puerſitas fuit iude ꝓditoris qui ꝓpter auari
ciam ⁊ cupiditatē tradidit xp̄m a quo immēſa bñficia recepat
Math. xxvi. Qūo auari ſūt ſupbi. puerſi ⁊ diſcoli quere exem
pla plura de auaricia. Qūo autē puertunt iudiciū quere ibidē.
eodē ca. Qūo ꝓdiciones exerceāt quere ibidē. ¶ Peruerſos fa
cit homines viciū gule. nam p̄ma mulier ordinē natuē puertit
que pomū vetitū comedere viro dedit cū vir debuiſſꝫ ei impone
re quid deberꝫ comedere vl̄ vitare Gen. iij. Filij iſrl̄ in deſerto
gule puerſitate cōmoti memorabant ollas carniū de egipto. ſꝫ
de ſeruitute grauiſſima de qua virtute dn̄i fuerunt liberati: nō
faciebant aliquā mencionē Exo. xvi. Eandem puerſitatē idē po
pulus memorabatur quando dicebat. recordabamur piſcium
quos comedebamus. ſꝫ de manna eſca angelica non curabant
Numeri. ij. Quomō viciūm gule puertat homines ⁊ de ordinꝫ
quere ſupra de gula. ¶ Peruerſos facit homines vicium luxurie
Nam amon peruerſitate victus luxurie thamar ſororem ſuaꝫ
expelli fecit. quam primo oppreſſerat violenter. ij. Regū decimo
tercio. Sicut peruerſum eſt ingredi ad ſororem vt prefatum
oſtendit exemplum. ſic peruerſum eſt lectum patris polluere.
Ideo iacob attendens peruerſitateꝫ filij ſui rubē qui ingreſſuſ

fuit ad balam concubinam patris ſui vt patꝫ Gen̄·xxxv· Ad
mortē iacob veniens ruben ·dixit ei iacob·non creſcas qꝛ aſcen
diſti cubile prīs tui Gen̄·xlix· Ab ſalō valde pūerſus fuit quā
do ad ↄcubinas prīs patēter intrauit ⁊ fuit maioꝛ peruerſitas
q̄p ſi ad eas clam intraſſet·ij·Re·xv· Duo pūerſi ſenes vn̄ debe
bant honorare ſuſān̄am qꝛ noluit frangere fidē viro ſuo eis non
ↄſenciendo eam dampnauerūt ad mortē Dan̄·xiij· De multis per
uerſitatib⁹ ⁊ malis que facit luxuria reqre de luxuria ꝑ totum·
¶ Peruerſos facit homines viciū ire·ſic eñ pūerſi ſunt iracun
di vt non pcant bn̄factorib⁹ ⁊ innocētibus vel ꝓpinquis ſicꝰ
ſauli·qui cū dauid ei ſeruiens vt eum letificaret: pſallerꝫ coram
eo agitatus ira ipſū in pariete cōfigere pcurauit·p̄·Re·xviij·⁊
xix· Anthioch⁹ ꝑ ſuam culpam fugatus iratus culpaꝫ in iude
os voluit retorquere·ij·Mach·ix· Herodes pūerſus iratus de
natiuitate xp̄i innocētes puulos ↄtriuit vel interemit ·Math·ij·
De pūerſitate iracundoꝝ quere plura exempla de ira in omnibꝫ
diuiſionib⁹ eius ꝑ totū· ¶ Peruerſos facit homines viciū inui
die·ſic eñ pūerſus eſt inuidus vt de eo qd̄ ſibi non nocꝫ : alijs
ꝓdeſſe non velit·ſimiles edom ⁊ ſeon regib⁹ amorreoꝝ ·qui no
luerūt vt filij iſrl̄ ꝑ terram eorū ſine leſione tranſirēt·ſic poſtea
iuſte eis accidit qui noluerunt ↄcedere modico ſine dāno mul
ta cum ſuo diſpendio pdiderunt Nūi·xx·⁊ xxi· Inuidi ſubuer
ſoēs ſunt·ſic fuit balaam qui noluit bn̄dicere ſꝫ noluit maledi
cere populū quē credebat bn̄dictū a deo·ſed ipſi plura mala di
cunt de bonis ⁊ iuſtis q̄p de pctōrib⁹ ⁊ malis Nūeri·xxij· Saul
pūerſus voluit pcutere ionathan qꝛ excuſabat dauid cui ipſe
nequiter inuidebat·p̄·Regū·xx· Principes pſarum accuſauerūt
danielē ſolum ꝓpter inuidiā q̄ tribus tꝑibus deum adoraret·:
Dan̄·vi· Inuidi ſic pūerſe agunt vt ↄpatriotas quos racōna
biliter pl⁹ diligere deberent eos plus odiant ⁊ diffamāt·ſimi
les alchimo qui cū eſſet de gente iudeoꝝ ⁊ iudeos defendere de
beret eos pūerſe ⁊ nequiter accuſauit·p̄·mach·vij· Inuidi eñ
ſic pūerſi ſunt vt michil poſſit fieri quod ipſi non pūertunt et
ↄuertant in malū· Nam ſicut dicit Bernħ· Inuidus ōmia ope
ra pūertendo diffamat· Nam ſi ieiunas dicit te eſſe ypocritam
ſi comedis dicit te eſſe voracē·ſi ambulas inquietum·ſi q̄eſcis
pigꝝ·ſi erogas ꝓpria vane glorie cupidum·ſi tenes auarum·

ſi taces neſciū· ſi loquēris garruloſū ⁊ preſūptuoſū· ſi gaudes diſſolutū· ſi matureſcis melancolicū· ſi ſapiēs ſupbū· ħ Bern̄· Similes ſunt iſti iudeis quos nec auſteritas vict⁹ iohis ·nec decens mādúcacio ſaluatoris potuit ꝯtētari Math·xi· Similiter ihū eiciente demonia phariſei inuidi miracula ꝑuertentes dixerunt· in beelzebub principe demoniorꝫ eicit demonia Mat· xij· De hac materia quere plura exēpla ſ· de inuidia de detractione ⁊ de ira· ¶ Peruerſos homines facit viciū accidie· nā accidioſi inconſtantes ⁊ ꝑuerſi ſunt· nā ſi eis aliquid iniungitur nolunt opari· ſi aūt nō iniungitur ꝯquerūtur· ſimiles filijs iſrl̄ qui auditis exploratorib⁹ nunc volebāt in egiptū redire· nūc volebant ꝯtra dn̄i voluntatē feſtinare Nū· xiij· Filij effraym rogati noluerūt ire cū iepte ad ꝓlium· ſ; ipſo redeunte cū victoria iurgati ſūt ꝯtra eum quaſi nō eſſent vocati Iudicū· xij·

¶ De ꝑſeuerācia in ꝓpoſito·

¶ Perſeuerare debꝫ homo·
- In bonitate opando feruēter·
- In caſtitate obſuādo decēter·
- In virilitate ꝓliando valēter·
- In penalitate tolerādo paciēter·
- In grauitate collaudādo freqn̄t·
- A vanitate declinādo prudēter·

Perſeuerādū est in ope bono incepto licꝫ homo multa habeat impedimēta tn̄ eſt opandū feruēter ⁊ ꝯtinue· In cuius figura neemias licꝫ multa impedimēta hr̄et nō ceſſauit ab ope donec murus in ihrl̄m totalit̄ ꝯpleret̄ Nee· iiij· ⁊· vi Si autē deſiſtat hō ab ope iam incepto accidit ei Exēplū d̄ homine deridēdo qui cepit edificare ⁊ nō potuit ꝯſūmare Lu· xiiij· Nō debꝫ homo dimittere op⁹ bonū licꝫ ꝯtingat eū ꝑturbacōēz incurrere· nā thobias manſit in timore dn̄i licꝫ plaga cecitatis accidit ei Thob· ij· Nec mīn⁹ ſepeliuit mortuos poſt ꝓhibicōēz regis· tales ſic orātes ad dn̄m exaudiūtur a dn̄o· ido dixit eliachim ad populū· Exaudiet dn̄s oracōēs vrās ſi ieiunijs ꝑſeuerāuentis ⁊ oracōibus Iudith· iiij· Nō dimiſit daniel ꝓpter p̄ceptū regis darij ⁊ decretū quin dn̄m vt ceperat adoraret Dan̄· vi· Hoc eſt qd̄ barnabas hortabat̄ anthiocenos in bono ꝓpoſito cordis ꝑmanere Actu· xi· ¶ Perſeuerandum eſt maxime in propoſito ⁊ firmitate caſtitati· Nam licet homo ſtimuletur

interiꝰ a carne ⁊ ſollicitetur exteriꝰ a pſona male diſpoſita ſēp
debꝫ firmū caſtitatis ꝓpoſitum retinere exemplo ioſeph adole
ſcentis quē caro plus debuit ſtimulare. ⁊ tamē q̄uis quotidie
moleſtaret᷑ a dn̄a firmū ſeruauit ꝓpoſitum caſtitatis Gen̄. xxx
ix. Conſtāter reſtitit ſuſāna duobus ſenibꝰ licꝫ ipſa eſſet cū eis
ſola ⁊ ipſi eſſent iudices ⁊ maiores ⁊ minas mortis inferrēt nec
thoꝝ matrimonij violauit Dan̄. xiij. Maria plenuꝫ tenebat ꝓ
poſitum caſtitatis que in concepcōe tanti filij nō cōſenſit donec
audiuit ꝙ eius cōcepcio nō eſſꝫ humana ſꝫ diuina Lu. p̄. Quō
ꝓpoſitum caſtitatis ſeruetur in ſocietate bonoꝝ ⁊ ꝑdatur in ſo
cietate maloꝝ quē ſupra de caſtitate ca. xxvi. ⁊ p̄. Quō autꝫ ca
ſtitas ſit diligenda ⁊ qualiter clerici ⁊ religioſi ⁊ vidue debeant
ꝓpoſitū eius retinere quē ibidē. ¶ Perſeuerādum eſt in ꝑlijs
tpalibus ⁊ ſpiritualibus. qꝛ nō coronabit᷑ niſi qui legittie cer
tauerit Et ſm grego. ſi vos delectat magnitudo p̄mioꝝ non de
terreant certamina laboꝝ In huiꝰ figura dauid dure repͤhēſus
a frē ſuo ⁊ diſſuaſus a ſaule ⁊ oībꝰ. nō deſtitit ab incepto ſed
cū philiſteo viriliter pugnauit ⁊ vicit. p̄. Re. xvij. Quia ioab
pſeuerauit in obſidiōe rabach ciuitatis ideo eius municōes ob
tinuit ⁊ qꝛ pſeuerauit in bello ɔtra abſalon victoriā habuit. Et
nō ꝙ ioab ab incepto nō deſtitit q̄uis eſſꝫ abſalō debellatus.
ſꝫ pſecutus eſt eū donec herētem quercui percuſſit tribꝰ lanceis et
occidit. ij. re. xiij. ⁊ xviij. Sic pſeuerauit idē ɔtra ſiba i obſidio
ne abela nec deſtitit donec abſciſum cerneꝛꝫ caput eius. ij. re. xx
¶ Perſeuerādū eſt in tolerando paciēter aduerſa ſiue a dō ſiue
ab hominibꝰ ſint afflicta. nam cōſtanter ⁊ paciēter perſeuera
uit iob ſuſtinendo ablacōem rerū. mortem ſubitaneā filiorū et
corporis ꝓprij duriſſimas paſſiones q̄m in hijs oībꝰ non pecca
uit Iob. p̄. ¶ Perſeuerandū eſt multū in tolerancia tormento
rū ꝓ noīe ihū xp̄i ⁊ defenſiōe fidei xp̄iane exēplo eleazari. q̄ oīa
tormenta pſeuerāter ſuſtinuit ne facēt ɔtra legem. ij. mach. vi.
Septē illi frēs cū pia eoꝝ mrē magnū ɔſtācie exēpluꝫ ⁊ pſeue
rancie oſtnderunt nobis ꝓ fide xp̄iana ſeruāda q̄ tot ⁊ tanta ſuſti
nuerunt paſſionū genera ne paternas tradicōes ⁊ legē trāſgre
di cogerētur. ij. Mach. vij. Stephanꝰ firmiter pſeuerauit du
ros ictus lapidū alacriter ſuſtinēdo donec xp̄o ꝓ cuius amore
paciebatur moriens ſpiritū commēdaret. Actuum ſeptimo.

Qualr autē pſeuerandum ſit in paciencia tribulacōnū quere in
fra de tribulacōib⁹ p totū. ¶ Perſeuerandū eſt in virtute gr̄
titudinis dñi p receptoꝝ bñficijs ſine intermiſſione laudādo.
ſicut cecus natus a dño pluries interrogatus vt in laude dei de
ficeret. ſed ſemp in laudē dei ꝯfeſſioneqꝫ ꝛ publicacōne miracu
li pſeuerauit cōſtanter Joh. ix. In liberacōe ſurdi ꝛ muti p̄cipi
ebat ih̄s ne cui dicerꝫ. quāto autēꝫ magis p̄cipiebat tāto ā pli
us laudabat dicens. bñ omnia fecit ꝛ ſurdos fecit audire ꝛ mu
tos loqui Mar. vij. Apoſtoli poſt xp̄i aſcēſionē erant pſeuerān
tes in laudib⁹ cum maria mr̄e ih̄u Actu. p̄. Qualiter autē lau
dand⁹ ſit deus p recepcione bñficioꝝ ꝛ euaſiōe piculorum ꝛ eie
ctione inimicoꝝ ꝛ adepcōne filiorū ꝛ ſanacōe infirmorū ꝛ in aſ
ſumpcōe cibi. quere exempla plura de gracijs dandis ꝛ agēdiſ
capitulo. lij. viij. p̄. ij. iij. iiij. v. ꝛ. vi. ¶ Perſeuerādum eſt i ma
loꝝ tempoꝝ declinacōe ꝛ deteſtacōe nec reſpiciendū eſt retro p⁹
egreſſum de ſocietate maloꝝ nec accidat homi ſicut vxori loth
q̄ p⁹ egreſſuꝫ de ſodomis retroſpiciēs in ſtatuā ſalis eſt ꝯuerſa
Gen̄. xix. Mardoche⁹ licꝫ ſciret amā eſſe magnū in cōſpectu re
gis tamē ꝓpter timorē eius non dimiſit qn̄ pmanerꝫ in ꝓpoito
non adorādi eum Heſter. iij. ꝛ. v. Socij daniel multū cōſtan
tes ꝛ pſeuerātes fuerūt ne ſtatuā quā erexeāt nabuchodonoſoꝛ
ſm q̄ precepāt adorarent Dan̄. iij.

¶ De pietate mulierū.

¶ Pietatē exēplo mulieꝝ. debꝫ hr̄e homo.
- Cū iter agētib⁹ ꝛ nēcitate ꝯſtrictis.
- Paꝝ potētib⁹ ex prauitate relictis.
- Et attinētinēb⁹ ꝯſāguitate aſtrictis.
- Vim paciētib⁹ ꝛ p̄ealitate afflictis. ꝛ
- Famā p̄dētib⁹ ex ipietate ꝯuictis.
- Et cū viuētib⁹ viuāt ditate aſſcriptis

PIetatē mulierū ad hoc ſcripta veteris teſtamenti ꝛ no
ui commemorant vt homines duros ad pietatē indu
cāt. pia igitur eaꝝ exēpla nos docent ad paupes ꝛ egenos ma
xime pegrinos In cuius exemplū rebecca videns ſeruuꝫ abra
he pegrinū ꝛ aduenaꝫ bibere poſtulantē pietate mota non ſolū
ſibi bibere tribuit ſꝫ adaquauit camelos ꝛ ſibi eciā pluria ꝑpro
miſit Gen̄. xxiiij. Vidua eciā ſareptana pietatē oñdit q̄ pauit
heliā aduenā ꝛ pegrinū. iij. re. xvij. Tātā pietatē ad heliſeum

peregrinum habuit mulier ſunamitis vt virū ſuum inducerꝫ
vt ipſi aptū locum facerꝫ ad mãducãduꝫ. iiij. Re. iiij. Magna
apparꝫ pietas marie virginis qꝛ ad paupis nupcias ire volu
it ⁊ deficiente vino verecūdoꝛuꝫ paupeꝝ coram filio fierꝫ aduo
ta Joh. ij. Larga etiã pietas marie in hoc ꝑpenditur ꝙ cum in
die epiphanie aurū ⁊ dona a magis recipet. poſtmodū in ſua
purificacõe non potuit emere agnū quē offerret ꝓ filio. ſed ob
tulit oblacõem paupeꝝ ſcꝫ par turturū aut duos pullos colū
barum. qꝛ illa munera iã erãt ꝑ ipſam pauperib⁹ erogata Ma
th. ij. Lu. ij. Saluatori noſtro paupi ⁊ ꝑegrino martha ꝓpa
rauit hoſpicium ⁊ neccãria ei ꝓparauit ⁊ miniſtrauit Luc. x. Mul
tum pie fuerunt ille mulieres quas dicit lucas miniſtraſſe dño
predicãte Lu. viij. Hanc pietatē habent paupercule mulieres
magis ꝙ̄ diuites ⁊ multo magis merētur. ideo dominꝰ prefert
duo minuta paupis vidue oblacõni diuitū Marci. xij. Lidda
purpuraria magnam pietatē ad paulum ⁊ ad eius ſocios pau
peres demonſtrauit Actu. xvi. Qualiter pietas debeat haberi
ad ꝑegrinos quere ſupra de ꝑegrinis ca. c. De liberalitate ca.
lxxvij. lij. capi. ¶ Pietas mulierū a quib⁹ ſumere debem⁹ exē
plum. eſt ad pueros paruulos qui ſeipſos iuuare nō poſſunt.
Vnde ē quaſi pietas infirmoꝝ ſic pie fuerūt obſtetrices in egi
pto que pietate mote ꝯtra pharaonis preceptū pueros paruu
los ſeruauerūt. Exo. p. Filia pharaonis videns puerū moyſē
in phiſcella lacrimabiliter vagientē ipſius miſerta in ꝓprium
filium ſibi adoptauit ⁊ mulieri hebree tradidit ad nutriendū
Exodi. ij. Cum athalia occiderꝫ omne ſemen regium Joſaba
miſerta puulo puero ioas tulit ipſū ⁊ ne cū alijs interficeret:
piter abſcondit ⁊ nutriuit. iiij. Re. xi. ¶ Pietatē exemplo pia
rū mulierū habere debet homo ad filios ⁊ ſibi carne ⁊ fide iun
ctos. ſic aaron videns ſuos ſpūales filios ab ignis incendio
deuaſtari cucurrit ad mediū multitudinis pie deuꝫ deꝑcans vt
plaga ceſſarꝫ Nui. xvi. Jllarū duarū mulierū vna habuit cor
valde piū cuius viſcera ſup ꝓprio filio quē ſalomō diuidi ꝑ me
diū iuſſerat ſūt ꝯmota. iij. Re. iij. Mulier chananea tantã hūit
pietatē erga filiã que vexabat a demõe ꝙ illi⁹ vexacõeꝫ ꝓpriaꝫ
reputabat dicēs. dñe miſerere mei. Math. xv. Mater filioꝝ
zebedei pia erat ad filios ꝓ qbꝰ ſollicite deꝑcabat dñꝫ mat. xx.

Multum erat pia mater ihũ ad filiũ eius quẽ ꝑditum cũ in tẽ
plo remãſit ſolicite ⁊ cũ dolore requiſiuit p triduũ Lu·ij· Maxi
mã autẽ pietatem habuit mať eius qñ diſcipulis fugientibꝰ
ipſa ſi eum iuuare in aliquo poſſꝫ iuxta crucẽ filij ſui ſtetit Joh·
xix· ¶ Pietatẽ exẽplo mulierũ debꝫ homo habere ad intribula
cione poſitos ⁊ mortis ꝑiculo ſiue extranei fuerint ſiue ꝓpinqui
ſic raab videns exploratores iſrł ad mortẽ turbatos q̃ pie mi
ſerta ẽ eos abſcondit q̃rentes ſubtiliť deludebat Joſue·ij Sic
pia q̃dam mulier nuncios dd́ quos abſalõ q̃rebat ad mortez
pie abſcondit in puteo os putei velamine ſuppoſito ꝯtegendo·
ij·re·xvij· In magno ꝑiculo poſuit ſe heſter pia vt mardocheũ
⁊ iudeos a mortis ſẽtencia liberarꝫ ·Heſter·vij· Mulieres ille
multũ erant pie que xp̃o pacienti ꝑſonaliter aſtiterũt ⁊ ſecute
ſunt eum plãgentes dum ducereť ad crucem qñ apoſtoli eũ reli
querunt Lu·xxiij· Jo·xix· Jpſo eciã poſito in ſepulchro vngẽta
portãtes pietatẽ oñdere voluerunt·mar·vlť·Lu·xxiij·⁊·math·
xxviij·Petrũ eductũ de carcere quẽ herodes incarcerari decreue
rat maria mať iohis pie recepit hoſpicio vbi erat multitudo cre
dencĩu abſcondita ꝓpter metũ iudeoꝝ Actu·xij· ¶ Pietatẽ debꝫ
homo exemplo mulieꝝ habere ad eos quos audiũt turpiť dif
famari vel eis detrahi publice vel occulte·eos pie excuſãdo et ſi
poſſent eos iuridice de bonis opibus cõmendãdo·ſic nãqꝫ bla
ſphemantibꝰ ⁊ deprauantibꝰ iudeis xp̃i miracula pia mulier ex
tollens vocem de turba dixit illi·beatꝰ vẽter q̃ te portauit Lu·xi
Accuſãtibꝰ iudeis xp̃m ⁊ eũ de pluribꝰ corã pilato diffamãdo·
vxor pilati xp̃o cõpaciens iniuſtã eius mortez voluit impedire
eũ de iuſticia cõmendãdo qd́ de nullo viro legitur accidiſſe Ma
th·xxvij· De hac materia quere plura exẽpla ·ẽ·de liberalitate·
¶ Pietatẽ hñtes exẽplo ſanctaꝝ mulieꝝ vitã corpalem ⁊ ſpũa
lem impetrãt ⁊ conſeruant ſibi ⁊ ſuis ſicut manifeſte apparꝫ in
abigail cuius viꝝ ꝓpter eius crudelitatem dd́ ⁊ eius ſocij vole
bant occidere·ſꝫ ipſa ꝓpter pietatẽ quã habebat ad dauid ⁊ ſe
⁊ virũ a mortis ꝑiculo liberauit·ꝑ·Regũ·xx· Propter pietatez
quã exercebat martha dominũ hoſpitando voluit xp̃us fratrem
eius lazarum mortuum iã quadriduanum ſuſcitare Joh·xvi·
Thabitã ꝓpter opa pietatis petruſ apoſtolꝰ ſuſcitauit a mortu
is cũ a viduis ⁊ paupibus quas ipſa alebat deuotis precibus

rogaretur. Act. ix. Simile eſt hoc miraculum illi qđ de druſi
ana legitur in legenda beati iohannis euangeliſte:

¶ De populi mobilitate.

Populus cito mouetur	Propria malitia ꝛ peruerſitate.
	Modica triſtitia ꝛ penalitate.
	Neſciens ſeruitia facta largitate.
	Si corrumpũtur vitia cũ acbitate.
	Signis ꝛ nequitia vtens hõitate

POpulus cito mouet̃ ex ꝓpria malitia ꝛ puerſitate in va
rias voluntates ꝛ varia verba cõtradicentes pluries ſi
biipſis in operibꝰ ꝛ verbis. naȝ filij iſrahel quãdo habebant mã
na petebant carnes qñ auteȝ habebant carnes ex ſua puerſita
te cepas pepones ꝛ cucumeres poſtulabãt. Exodi xvi ꝛ Nũi xi.
Malitioſus ppl's in preſẽtia dominorũ demõſtrat ſe ſubiectum
ꝛ obedire paratũ ſed in eorũ abſẽtia inobediẽs ꝛ rebellis effici
tur. nã in pñtia moyſi dixit populꝰ omnia q̃ precepit dominus
faciemꝰ ꝛ cũ moyſes abeſſet receſſerũt a dñio vitulum confla
tilem adorãtes. Exodi xxiiij ꝛ xxxij. Audiẽtes gẽtes predicatio
nem pauli ꝛ barnabe eos cũ gaudio ſuſceperũt ſȝ paruiſi pꝰ mo
dũ eos de ſuis finibꝰ expulerũt. Actu. xiij. Hõines de ciuitate
liſtris paulum ꝛ barnabã voluerunt adorare vt deuȝ et eos pꝰ
ea lapidauerũt eos ocĉidiſſe putãtes. Act. xiij. Idem ppl's qui
ad ieremiã dixit. omne verbũ ad qđ te miſit dominꝰ faciemus
poſtea dixit dominꝰ te nõ miſit. Iere. iiij. Similiter idẽ popl's
qui obuiã ſaluatori clamauit. oſãna id eſt ſalua nos. poſt qui
que dies dixerũt clamãtes magnis vocibꝰ crucifige. Luc. xxiij
Math. xxvi. ¶ Populus cito mouet̃ ad volũtates diuſas ꝓpt̃
modicas tribulacõnes. nã rediens moyſes in egiptũ narrauit
populo verba dñi quomõ deſcenderet eos liberare. crediderunt
ꝛ letati ſũt ꝛ cito moti cõtra moyſen ꝛ cõqueſti ſũt de eo ꝛ aarõ
cũ affligerent̃ ab exactoribꝰ pharaonis. Exodi iiij ꝛ v. Siliť
filij iſrahel cõtra holofernẽ ſe viriliter ꝛ vnanimiter pauerũt. ſȝ
poſtea modicuȝ tribulati aliq̃liter verſi ſũt contra oziam põtifi
cẽ ꝛ dixerũt. iudicet dominꝰ iter te et nos. Iud. vij. ¶ Popu
lus ideo mouet̃ de facili qꝛ de acceptis bñficiis eſt ingratꝰ. naȝ
cũ gedeon populũ de manu madian liberaſſet dixerũt. dominare
tu nobis et filij tui. quo mortuo patris beneficiis obliti ſũt et

de ſeptuaginta filijs eius nullū in eoꝝ dn̄m eligere voluerīt Iu
dicū· viij· ⁊· ix· Samuel recupatis vrbib⁹ de manu philiſtino
rū populū liberauit ⁊ tn̄ ipſi ingrati ↄtra volūtatē dī ⁊ ſamuel̄ re
gē ſibi tribui peciērunt· p̄· re· viij· Licȝ dauid bn̄ rexerat popu
lum habitis multis victorijs tamē ipſi omniū bn̄ficioꝝ obliti
cū abſalonꝛ eius aduerſario inſurrexit magna ps populi ↄtra
eum· ij· re· xv· Cum xp̄s pauerat populū pane voluerūt eū pone
re regē ſupra ſe ȝ ſtatim bn̄ficioꝝ obliti ſigna ab eo poſtulaue
runt fieri Io· vi· ¶ Popul⁹ mouetur de facili ꝓpter correpcōes
⁊ increpacōes vel ꝓpter verba aſpera dn̄oꝝ· nā ppl̄s iſrl̄ ſub ſa
lomone honore ⁊ abundācia rerū abundauit ⁊ tamē ad vnum
verbum duꝝ quod roboam filius eius dixit indignati ſūt vehe
menter ꝑ maiori parte ab eius dominio receſſerūt· iij· Reg̊· xij·
Iudei ſatis bono aīo dicebāt xp̄o ꝙ in nazareth ciuitate ſua
operetur mirabilia ⁊ tamē poſt increpacōem eis fcām modicā
a dn̄o p̄cipitare eū de montis ſupcilio voluerūt· Lu· iiij· ¶ Po
pul⁹ aliqn̄ mouetur de malo in bonuȝ licet raro ⁊ hoc ꝓpter mira
cula que aliqn̄ videt· nam cū cōprehenderȝ popul⁹ ihereniam
dicens· morte moriat̄ q̄ poſtea viſis ſigꝰ dixerīt· nō eſt dignus
morte Ihere· xxvi· Quia popul⁹ nimis cito credidit ſenib⁹ ſu
ſannam accuſantib⁹ cōdemnauerunt eā morti· ȝ viſo ꝙ ſuſcita
uerat dn̄s ſpm̄ danielis reuerſus eſt popul⁹ cū feſtinacōe ⁊ libe
rarūt eam ⁊ ſenes impios occiderunt Dan̄· xiij· Filij iſrl̄ qui di
tati ⁊ armati exierunt de egipto vidētes egipcios cōtra moyſen
⁊ aaron murmurare ceperūt· ȝ poſtq̄ȝ deus mare diuiſit miracu
loſe ⁊ pharaonem ſubmerſit dn̄o cecinerūt ⁊ moyſi crediderūt
Exo· xiiij ⁊· xv· Cum vipera manū pauli arripuiſſet omnes euȝ
homicidā eſſe crediderūt· ſed cum eā excuſſiſſet in ignē ⁊ nichil
leſionis ſentiret quilibȝ eum aſſeruit ſeruū dei Actu· xxviij·:

¶ De preceptis dei·

Precepta dī ſeruāda ſūt·
- Ex leuitate iniūctōis mādatoꝝ·
- Ex fidelitate ↄdicōis ſɓditoꝝ·
- Ex ſedulitate oñſionis exēploꝝ·:
- Ex auctoritate implecōis p̄latoꝝ·
- Ex acerbitate pūicōis tn̄ſgreſſoꝝ
- Ex remūeracōe ſaluacōis ſuatoꝝ

Recepta dei ſunt ſeruāda quia leuia ſūt ⁊ poſſunt faciliter
adimpleri. nā leue p̄ceptum ad obſeruandū et breue ad
memoriter retinēduꝫ deus dedit ade ne de pomo ligni vetiti mā
ducaret. Gen̄ ii. Vt filij iſrahel p̄cepta domini leuia obſeruarēt fir
miter iuſſit eos dominꝰ iuſtificari cū ea deberēt recipere vt leues
ab oneribꝰ peccatorū poſſent eſſe et eius p̄ceptis leuius confor
mari. Exodi ix. Quia naturaliter oīa leuia tendunt ſurſū p̄ce
pit dominꝰ filijs iſrahel vt vittas iacinctinas ponerēt in āgulis
palliorū vt haberent memoriam mādatorum celeſtiū. Nu̇i xv
Ob hāc cauſam cōqueritur dominꝰ ꝙ filij rechab p̄cepta prīs
eorū ſeruabant q̄ erant valde grauia. ſcꝫ nō bibere vinuꝫ ⁊ nō
habere domus ſed populus eius dei p̄cepta leuia contemnabat
Jere. xxxv. ¶ Precepta dei ſeruāda ſunt qꝛ ſerui et ſb̄diti eius
ſumꝰ. ideo ea vſqꝫ ad mortē ſeruare debemꝰ. ꝓpter qd̉ balaaꝫ
licet eſſet malꝰ dixit regi moab. dixi tibi ꝙ facerē quicq̄t michi
p̄ceperit dominꝰ. Nūi. xxiij. Suſanna meliꝰ iudicauit incidere
in manus hoim̄ ꝙ̄ derelinqre legē dei infamie ⁊ mortis piculo ſe
exponēs. Dan̄. xiij. Cū trucidarent ſb̄ antiocho legis obſerua
tores multi de pplo noluerūt infringere legē dei ſed elegerūt po
tius trucidari. ij. Mach̄ p̄. Due mulieꝛs delate ſūt filios circūci
diſſe iuxta p̄ceptum dei q̄ publice per muros infātibus ſuſpēſis
ad vbera ſūt proiecte. ij Mach vi. Eleazarꝰ āntiquꝰ viros cruci
atꝰ ſuſtinuit ne p̄cepta diuine legis infringerēt. et illo idē ſeptē frēs
cū pia eorum matre fecerūt inaudita tormēta et cruciamēta ſu
ſtinētes. ij Mach. vi ⁊ vij. ¶ Precepta dei adimplēda ſunt et
obediendū eſt eis exēplo aliarū creaturarum. nā eius p̄ceptis
obedierūt angeli boni. qꝛ cū numeraſſet dauid populū p̄cepit do
minꝰ angelo vt percuteret pplm̄ et percuſſit et poſtea impauit de
ſinere ⁊ deſinebat. ij Regū xxiiij. ⁊ p̄. paralipo. xxi. Mali etiaꝫ an
geli obediunt p̄ceptis eius. naꝫ p̄cepit dominꝰ immūdo ſpūi vt
exiret ab hoīe et ſeqt̄ur ſtatī demōes exierūt. Luce viij. Coruis
p̄cepit dn̄s vt paſcerent id ē nutrirent helyam ꝓphetam qui ei
panem ⁊ carnes mane ſp ⁊ veſpere deferebāt. iij Re. xvij. Si
militer vētis in mari p̄cepit dominꝰ ⁊ obediendo ventꝰ ⁊ mare
ſiluit ⁊ q̄euit. Luce viij. Generaliter etiā oībus creaturis dicit
preceptum poſuit et non preteribit. ignis grando nix glacies
et ſpiritus procellarum que faciunt verbum eius. Ps. c. xlviij.

¶ Precepta dei debent generaliter ſeruari a p̄latis ⁊ alios
poſtea facere obſeruaē· ido ſpecialem memoriā fecit deus ioſue
de obſeruancia mandatoꝝ quādo ipſum principem populi ſui
ordinauit Ioſue p̄· Rex dauid inſtituens ſalomonē regnaturꝝ
poſt ſe inſtruxit eum dicens· Tunc pficere poteris ſi cuſtodieris
mandata que precepit domin⁹ obſeruari· p̄· pali· xxij· Ordinā
te ioiade pontifice ioas in regem· impoſuerūt in capite eius dy
adema dederūtq; in manu eius tenendam legē ⁊ regē ſuper po
pulum ſtatuerunt· ij· pali· xxiij· Rex pſarꝝ monarcha toti⁹ mū
di nō verecundabatur dicere· p̄cepit michi deus vt edificē ſibi
domū in iheruſalē· p̄· Eſdre p̄· Zacharias pater iohis bapti
ſte qui erat pontifex ⁊ p̄latus ⁊ vxor eius elizabeth erant ſine q̄
rela in mandatis domini ⁊ dei iuſtificacionib⁹ incedētes Lu· p̄·
¶ Precepta dei obſeruanda ſūt timore pene ⁊ maledictōis q̄
trāſgreſſoribus ſunt parate· nam maledicti qui declināt a mā
datis tuis· pš· c· xviij· Grauiter eſt punitus adam qꝛ p̄ceptuꝫ
domini non ſeruauit cum ⁊ ipſe de paradiſo fuit expulſus ⁊ ad
mortem ipſe eiuſq; poſteritas cōdemnati Gen̄· iij· Saul tā ſig
nanter elect⁹ ⁊ conſtitutus in regē p tranſgreſſionē domini p̄ce
pti a regno irreuocabiliter eſt picectus p̄mo Re· xvi· Vir di qꝛ
contra preceptū domini panem comedit fuit a leone occiſus· iij
Re· xiij· ¶ Precepta dei implenda ſunt ꝓpter remuneracōem
que datur obſeruantibus ⁊ cuſtodientibus ea· qꝛ in cuſtodiē
dis illis retribucio multa· pš· c· xviij· Quia noe fecit omnia q̄
p̄cepit ei deus ſic fuit remuneratus a domino ꝙ fuit ſaluat⁹ ab
aquis diluuij cuꝫ tota familia ſua conſumpta omni carne que cō
tra p̄ceptum dei corruperat viam ſuam Gen̄· vij Adoleſcēti que
renti a dn̄o quomō poſſet fieri ſalu⁹ reſpondit chriſtus· ſi vis
ad vitam ingredi ſerua mandata dei· Math· xix· De illa mate
ria quere plura exempla de obediencia· Qꝛ auteꝫ diuinis man
datis obediendū ſit magis q̄ preceptis hominuꝫ· non ſolum
lingua ſed ope velociter prompte ac parate· quere ſupra i mul
tis locis·

⸿ De prelatis ⁊ principibus bonis.

⸿ Prelatus bonus
⁊ princeps debet eſſe.

- Amator ſubditorum.
- Perſcrutator ſecretorum.
- Defenſor commiſſorum.
- Doctrinator iuſtorum.
- Ordinator agendorum.:
- Confortator timidorum.:
- Liberator oppreſſorum.:
- Conſolator afflictorum.:
- Excitator tepidorum.
- Suſtentator egenorum.
- Refrenator ſuperborum.
- Viſitator orphanorum.
- Verberator tranſgreſſorum.
- Extirpator peruerſorum.
- Exhortator petendorum.
- Diſpenſator tradendorum.

PRelatus debz ſubditos ſuos diligere ſiue ſpūal̄ ſiue
tempal̄ p̄latus vel princeps fuerit Jdo moyſes ꝑplm
ſibi ↄmiſſum amauit ⁊ reſpuit maiorē populū quē dn̄s ſibi ꝓ
mittebat ſuo ↄtētus populo quē amabat Exo.xxxij. Signum
amoris p̄lati ad ſubditos eſt eligē honorē cuiuſlibz ſubditi ſi
cut ſuū. hoc ſignū habuit moyſes q̄ deſiderabat ꝙ oēs de ꝑplo
ſuo ꝓphetarēt licz ex hoc eius honor ⁊ fama diminui videret Nu
meri.xi. Voluit dn̄s delere populū poſt reditū exploratorū vt
moyſen ſup maiorē populū principē facerz. moyſes autē ꝓpter
dilectōem quā habuit ad populū ſibi cōmiſſum recuſauit Nui
xiiij. Sic verbo docuit dn̄s bonum paſtorē diligē populum vt
animā ſuam ponat ꝓ ouibus ſuis. Joh.x. Exemplo eciā ſuo h̄
idem nos docuit qui cum dilexiſſz ſuos in finem dilexit eos Jo.
xiij Sic amabat paul⁹ ſb̄ditos ſuos ꝗ dicebat. ego libent̄ im
pēdar ⁊ ſupimpēdar ꝓ aīab⁹ veſtris. ij. Cor. xij. ⸿ Prelatus ⁊
princeps debz eſſe ſcrutator ſecretorum ꝑ ſcienciā quam debet
habere. ſic enim inſtruuntur prelati diligere lumen ſapiencie
qui p̄eſt populis Sapiēcie.vi. Talis princeps fuit ſalomō q̄
ſua ſciencia pſcrutatus ē cuius duarū mulierū eſſz fili⁹ ille ꝓ q̄
iſte mulieres ad inuicē ↄtendebant ꝓpter qd̄ cū audiſſz popul⁹

ꝗ iuſte iudicaſſet timuerunt eū videntes in eo ſapientiam dei eſ
ſe. iii. Regū. iij. Signuꝫ eſt ꝗ dn̄s diligit populum quādo dat
eis ſapiētiam et principem ſapientem vel dominum vel p̄latum
Ideo dixit regina ſaba ſalomoni. diligit dominꝰ populum iſrł
q2 te regem cōſtituit ſuper eum vera em̄ ſunt que audiui de vir
tutibꝰ et ſapientia tua. ij. paralipo. ix. Hanc ſapientiaꝫ paulus
habuit quando vſqꝫ ad tertiū celum raptꝰ fuit vbi audiuit ar
chana que nō licet homini loqui. ij. Corinth. xij. Ideo de diuinis
archanis et humanis ſcienciis lac potum et eſcā ſuis ſubditis
dedit. p̄. Corinth. iij. ¶ Prelatꝰ debꝫ eſſe defenſor greḡ ſibi cō
miſſi vt ſit verus paſtor nō mercenarius qui obmiſſis ouibus
fugiat qn̄ lupū aſpiciat venientē. Joh. x. Talꝭ prelatꝰ fuit moy
ſes ꝗ defendit hebreuꝫ iniuriā ab egipcio paciētem. Exo. ij. Bo
nus p̄nceps fuit etiaꝫ gedeon ꝗ de manu madian ſibi cōmiſſum
poplm viriliter ⁊ prudent̄ defēdit. Judic. vij. Sic xp̄s defēdit
magdalenaꝫ a ſimone de ip̄a in ſua ꝯuerſione neq̄ter cogitāte.
Luce. vij. Sic xp̄s defēdit diſciplos a iudeis dicētibꝰ. eos mu
ſto repletos ip̄os iudeos rōnibꝰ ⁊ auctoritatibꝰ confūdēdo. Act
ij. ¶ Prelatꝰ debꝫ eē doctor neſciētiū et iperitorū eos in neceſſa
riis ⁊ vtilibꝰ iſtruendo. Tales p̄mittebātur a dn̄o cū dicebat.
Dabo vobꝭ paſtores iuxͣ cor meū ⁊ paſcent vos in ſciā ⁊ doctrīa.
Jere. iii. Ideo artaxerſes monuit eſdrā et p̄ncipes verba legis
inſtruē inpitos. p̄. Eſdre. vij. Joſue populuꝫ ſibi ꝯmiſſum in
ſtruxit ꝗ cūctis diebꝰ quibꝰ ipe vixit populꝰ eius nō deſtitit
ſeruire vero deo. Joſue. xxiiij. Quia paulꝰ v̄bo dei et ſcripto do
cuit et exēplo merito doctor gētiuꝫ noiatꝰ. p̄. Theſſalon. ij. Ipſe
etiā ſaluator cū aſcēdiſſet in mōteꝫ ꝯgregatis diſcipulꝭ docebat
eos. Math. v. Et turbe irruert̄ in euꝫ ſedēs de nauicula docebat
turbas. Luc. v. ¶ Prelatus dꝫ ordinare oia offitia exercēda a
ſubditis vt oia fiant ſcd̄m ordineꝫ bene et honeſte Silr moy
ſes ꝗ conſilio ietro ordinauit ꝗnquagenarios ⁊ decanos. Exo.
xviij. Ipſe etiam moyſes i ſuo populo ſic ordinauit offitia vt
ioſue tanꝗ̄ princeps tēporalis iret ad pugnam et ip̄e tanꝗ̄ pre
latus ſpiritualꝭ pro victoria exoraret. Exodi. xvij. Qn̄ prelatuꝫ
aliquādo abſentari cōtingat i ſuis ſubditis debꝫ ordinare vica
rios. Exēplo moyſi qui cū ſe abſētaret a populo aaron eiꝰ vica
riū ordinauit dicēs. habetis aaron vobiscū referatis ad eū ſi qd natū

fuerit queſtionis Exo·xxiiij· Joſaphat rex iuda ↄſtituit princi
pes iudices ⁊ vicarios ordinauit populo ita dicēs ordinaui·ij·
palipo·xix· Paulꝰ apoſtolus dixit ad tytū·que deſunt corrigas
ꝑticulares p̄ſbiteros cōſtituendo Thitū·p̄· ¶ Prelatus vel prī
ceps debꝫ cōfortare populū in tempalibꝰ ⁊ ſpūalibus bellis ſic
moyſes exhortatorijs verbis populū puſillanimē confortauit·
nolite inquit timere qꝛ dñs pugnabit ꝓ vobis Exo·xiiij· Si
militer audita magna potēcia holofernis helyachim ſacerdos
magnꝰ adunauit omnē populū ⁊ cōfortauit eos mirabilit̄ Ju
dith·iiij· Apoſtolus paulus timidū ⁊ puſillanimē populū ſuis
epiſtolis plurimū cōfortabat dicens·cōfortamini in domino ⁊
in virtutis potēcia eius ad Eph̄·vi· ¶ Prelatus debꝫ inq̄tuꝫ
eſt ſibi poſſibile oppreſſos liberare·talis p̄latus extitit moyſes
qui nunq̄ ceſſauit ꝓ liberacōe populi ſui ſe ponens in multa pe
ricula corā pharaone vt oppreſſuꝫ populuꝫ liberarꝫ de egipto et
miſeria ⁊ ſeruitute ·Exo·vi·vij·viij·⁊·ix· Similit̄ peīte ꝑpło
ꝓpter murmur miſit moyſes aaron vt peuntē populū liberarꝫ
oſtendens q̄ eos tam ꝑ ſe q̄ ꝑ alios voluit liberare Nū·xvi· Jdo
mandauit dñs ꝑ ꝓph̄am q̄ rex iſrł̄ incīpet p̄liari vt ꝑpłm in
ſamaria oppreſſum ab oppreſſione regis ſire liberarꝫ·iij·re·xx·
¶ Princeps ⁊ p̄latus debꝫ conſolari afflictos ⁊ tribulatos in
tribulacōnibꝰ ſuis·ſic helyas cōſolatus eſt viduam ꝑ mortē
filij ſui tribulatā cum ei redderꝫ filiū a morte mirabilit̄ ſuſcita
tum·iij·Re·xvij· Heliſeꝰ ↄſolatus eſt mulierē debitis obliga
tam oleum augmentando·⁊ ſunamitē tribulatā ꝓ filio mortuo
quādo eum a morte ſuſcitauit·iiij·Re·iiij· Saluator noſter cō
ſolatus eſt viduam cuius filiꝰ efferebatur mortuꝰ extra ciuita
tem dicens·noli flere·cui filiū reddidit ſuſcitatū·Lu·vij· Muli
erē in adulterio deprehēſam ſaluator fuit pie ↄſolatus Jo·viij
¶ Prelatus bonꝰ debꝫ ſubditos ſuos excitare ⁊ incitare ad bo
num vt ſit ſicut p̄archa iacob qui audiens q̄ alimēta vende
bant̄ in egipto pegrinantes filios excitauit dicens·quid pigri
tetis Geñ·xlij· Quādiu vixit ioiada ꝓph̄a vł̄ pontifex qꝛ ioas
p̄ncipem incitauit ad bonū bonus ipē fuit·q̄ mortuo ioas carēs
excitatore peſſimꝰ eſt effectꝰ·iiij·Re·xij· Talis prelatꝰ fuit pau
lꝰ apl̄s q̄ in ſuis epiſtoł̄ pigritātes filios ⁊ dormiētes ſubditos
excitauit dicēs·Hora eſt iā nos de ſomno ſurgere·Ad rō·xiij·

In huiꝰ figura angelꝰ qui ꝑlatum ſignificat qui debꝫ āgelicā ducere vitā petrū vinctum cathenis ⁊ dormientē in carcere liberauit Actu·xij· ¶ Prelatus bonꝰ debꝫ paſcere ⁊ ſuſtentaē bonos ſubditos paupes ⁊ egenos eos ſpūali vel tēpali cibo vel ſubſidio refouendo vt ſit alter ioſeph qui fame pereuntibꝰ in egipto larga manu aperuit horrea Geñ·xlij· Talis ꝑlatus extitit helyſeꝰ qui panes fecit dictribui filijs ꝓphetarū·iiij·Re·iiij· Saluator noſter videns multitudinē deficientē ieiunijs ne in via deficerent eos multiplicatis panibꝰ ⁊ piſcibꝰ plures reficiēs ſaciauit Mat·xiiij· Jo·vi· Qñ xp̄s petrū cōſtituit in prelatū populiter dixit ei·paſce oues meas nō comede vel occide·qz ꝑlatus debet paſcere populū verbis ⁊ exēplis ⁊ ſubſidio Jo·xij· Paulus apoſtolus ſic deſiderabat paupes ſuſtentare qȝ qñ nō habebat de ſuo qȝ tribueret alijs ab alijs requirebat vt ptꝫ de collectis·p̄·Cor·xvi· ¶ Prelatus bonꝰ debꝫ verbis ⁊ fc̄is refrenare ⁊ domare ſupbos·talis fuit moyſes q̄ refrenauit ſupbiā chore dathan ⁊ abiron dicens·multum erigimi filij leui Nū·xvi· Ezechias rex volens ſiīde refrenaē ſupbiam fecit excelſa deſtrui ne ſupbus populꝰ ydolis ymolarꝫ·iiij·re·xviij· Samuel prelatꝰ pfectus ſaulem ſupbum increpauit refrenādo·qz inobediens fuit p̄ceptis que precepit ei deus·p̄·Regū·xv· Summus pontifex onyas qui ſupbo heliodoro reſtitit qui templum domini exſpoliare volebat ⁊ inde auferre depoſita viduarū·ij·mach·iij· De hoc inſtruxit apoſtolꝰ paulꝰ thimotheum dicēs·diuitibus huiꝰ ſeculi p̄cipe ſupbe non ſape Thimo·vi· ¶ Prelatus bonus debꝫ ſepe ſuos ſubditos qui longe ſūt poſiti viſitare vt bonos confortat in bono ⁊ malos de ꝑpetratis malis corrigat pūiendo ꝓpter quod dixit iacob ad ioſeph quē fratres ſui vt prelatum vel principem adorare debebant·vade ⁊ viſita fratres tuos ſi recte agant ⁊ vide ſi cuncta ꝓſpera ſint ⁊ renuncia michi q̄d agāt·Geñ·xxxvij· Talis prelatꝰ viſitans extitit ſamuel qui circuibat ciuitates ⁊ loca vt illi qui eo i aliq̄ indigerēt poſſent ad eū habere recurſū·p̄·re·vij· Quando ꝑlatus p ſe non pōt viſitare abſentes debet alios mittere viſitātes·ſic ezechias miſit curſores p vniuſum iſrl̄ vt reuerterētur ad dn̄m·ij·pali·xxx· Ipſe eciā ih̄s circuibat ciuitates ⁊ caſtella ⁊ vbicūqꝫ pſonalit̄ adeſſe nō potuit·illic diſcipulos ſuos mittere ſatagebat Lu·x·

¶ Prelatus bonus debꝫ ſubditos tranſgreſſores corrigē ꝛ puni
re. ſic moyſes populū puniuit acerbe qn̄ conflatilē vitulū ado
rauit Exo. xxxij. Saluator noſter nunq̄ legitur fuiſſe ſeuerus
niſi cōtra delinquentes vendendo ꝛ emendo in templo quaſi ad
puniendum acceſſit facto flagello de funiculis ꝛ menſas num
mulariorꝫ euertens eos de templo tanq̄ excōicatos eiecit Jo. ij.
Jđo prelato ꝑ ꝓphetā dicitur Reges eos in virga ferrea ꝛ tan
q̄ꝫ vas figuli ꝯfringes eos Pſal. ij. Talis ꝑlatus extitit paul⁹
qui dicebat arma milicie noſtre nō ſunt carnalia ſꝫ potēcia di
in virga enī veniā ad vos. ij. Cor. x. ¶ Prelatus bon⁹ debꝫ ex
tirpare ꝑuerſos rebelles ꝛ contumaces ne ouis morbida alias
inficere ꝑſumat. Et hoc ſcđm auguſtinū in regulā. non hoc fit
crudeliter ſed miſericorditer ne cogitacōe peſtifera plurimos
ꝑdat. ſic moyſes chore ꝓteruum ꝛ cōplices ne populū inficerēt
extirpauit. Numeri. xvi. Judas machabe⁹ extirpauit a ſuo po
pulo ꝑuerſos. ſꝫ eo mortuo ſunt exorti qui opabant̄ iniuriā. p.
mach. ix. Paul⁹ apoſtol⁹ cōſuluit ꝛ mandauit corinth̄. de ꝑuer
ſo homine q̄ vxorē pr̄is ſui tenebat eū expelli de medio eo q̄ ipē
adiudicauerat ſathane in interitu carnis ſue. p. Cor. v. Sic pe
trus ananiam ꝛ ſaphiram dura extirpauit ſētencia ne diſcipu
li alij diſcerēt mentiri ſpūiſancto ꝛ de agrorꝫ ꝑcio defraudari
Actu. v. ¶ Prelatus debꝫ orare ꝑ ſe ꝛ ꝑ ſubditis ea que ſunt
necc̄aria ad ſalutē maxie ꝛ pro redēpcōe culparꝫ. ſic moyſes pre
latus ꝑfectus. deuote ꝛ ꝑfecte pro populo qui peccauerat exora
uit Exo. xxxij. Samuel dixit abſit a me hoc peccatum vt ceſſē
orare ꝑ vobis p. Regū. xij. Videns autē dauid angelum ꝑcu
cientem populum rogauit vt punicio reuerteretur in eum. ij. re
gū. xxiiij. Orans prelatus inducit populū adorandum. ꝑſtā orā
te eſdra fleuit omnis populus ꝛ orauit p. Eſdre. ix. De hac ma
teria quere plura exempla ſupra de oracōe. ¶ Prelatus bonus
debꝫ diſtribuere bn̄ficia que tradere debꝫ non reſpectu carnis
ꝛ ſanguinis. ſed reſpectu meritorum ꝛ virtutis exemplo moy
ſi qui diſtribuens plauſtra leuitis nullum de conſanguineis vi
carium reliquit ſꝫ rogauit deum fideliter ꝛ deuote vt de bono du
ce populū prouideret Numeri. xxvij. Saluator nullum de ꝯſā
guineis q̄s hēbat apoſtolū humano generi reliquit vicariū. ſꝫ
petrꝫ ſolumō quē nō electōe ſꝫ dilectōne. nō queſiuit de ꝑtactica

non de theorica de facto ⁊ nõ de iure dicẽs. Symõ petre diligis
me plꝰ hijs ⁊ tūc eū ſuū paſtrẽ ad paſcẽd ꝓplz dereliq̄t Jo. xxi

¶ De prelatis ⁊ principibꝰ malis.

¶ Prelati mali ſunt.
- Conſencientes in ſubditorum errores non corrigendo.
- Impedientes operatorum errores in ſeducendo.
- Non attendentes excuſandorum dolores ore fremendo.:
- Deſtruentes inferiorum labores ſua querendo.
- Symoniam ſequentes predicatorum mores ſpernendo.:
- Diſtribuentes concedendorum honores lucra volendo.:
- Non ſuſtinentes tormentorum horrores puniendo.

PRelati ⁊ principes mali ſunt illi qui conſenciunt maliſ
operibus ſubditorum perpetratis non corrigendo ſed
eorum puerſe voluntati ⁊ opacõi prebẽdo conſenſum. talis fuit
tunc aaron quãdo ad populi vocem fecit vitulum aureū quem
populus adorauit. Ideo dixit moyſes quid fecit tibi iſte popu
lus vt induceres ſup eum hoc peccatum maximū Exodi. xxxij.:
⁊. xxxiiij. Hely dicitur conſenſiſſe filiorū peccatis. quia eos nõ
correxit vt debuit ⁊ tamen legitur q eos corripuit ſolo verbo. p̄
mo Regū. ij. Malus princeps extitit ezechias qui commiſit pri
cipiāibꝰ ihieremiā occidendū Iheremie. xxxviij. Sciebat pilatꝰ
q iudei p inuidiam tradidiſſent ihm ⁊ tamẽ eis ꝓpter fauorem
cõſenſit ⁊ xp̄m crucifigendū eorum voluntati tradidit Jo. xix.:
¶ Prelati mali bona nolẽtes agere nituntur ſubditos ad ma
la inducere. ſic ierohoam qui fecit vitulos aureos eos populuz
adorarẽ fecit. iij. re. xiij. Manaſſes induxit iudam ⁊ habitatoẽs
ihrlm ad opandum mala. ideo cauſa fuit omniū malorum que
fuerunt ab ipſis facta. ij. pali. xxxiij. Mali prelati fuerunt prin
cipes ſacerdotum qui cecum a natiuitate a dño illuminatuz ab
eius laudibus volebant retrahere ⁊ eius ſequelam nitebantur
impedire Jo. ix. Similit principes ſacerdotū petrū ⁊ iohannem

ne verbum predicationis ſeminarent in populo mādantes eis
ne in nomine domini loquerētur. Act. iiij. Similiter omnibꝰ
apoſtolis poſt aſcenſionem et incarcerationem impedimēta hꝰ
modi tribuerūt. Act. v. ¶ Prelati mali excuſationes ſubdito
rum qui nō ſunt culpabiles audire cōtemnunt. ſed eis aſpere
et ꝑuerſe ore frementes loquntur minas terribiles inferendo
ideo ſepe faciunt ſubditos eſſe rebelles. Talis fuit roboam q̊ vo
cem exclamātis ⁊ lamentātis populi non actendens ſed aſpere
et rigide eis loquēs coegit maiorem ꝑtem populi ab eius domi
nio rebellare. iii Regū xij. Magiſtratus ſine acceptōne excuſa
tionis paulum ⁊ ſilum fecerūt incarcerari furioſe. Act. xvi. Ad
primū verbum pauli princeps ſacerdotum fecit eum acriter ver
berari. Act. xxiij Felix et feſtus preſides ⁊ ꝓlati pauli excuſacō
nem noluerunt recipere ꝓpter quod paulus eſt cōpulſus ad ce
ſarem appellare. Act. xxv. ¶ Prelati mali bona ſbditorū rapi
unt furātur ⁊ deſtruūt non proximorum et ſubditorū ſalutē ſed
ſuam ꝓpriam vtilitatē querentes. De talibꝰ enim dicit̃ principes
tui infideles ſocii oēs diligunt munera ⁊ infideles ſocii furum.
Yſa. i. De nabucħ principe dicit̃. terrā tuā perdidiſti ⁊ populū
occidiſti Yſaie xiiij. Per ezechielē etiā dicit̃ malis principibꝰ
⁊ ꝓlatis q̊ nō paſcunt gregem ſibi cōmiſſum ſed deuorāt lac cō
medebatis ⁊ lana operiebami. Ezechiel xxxiiij. ¶ Prelati etiā
mali bn̄ficia ⁊ dignitates ſibi ſilibus tribuūt nō actendētes ad
merita vel v̓tutes ⁊ ſemp ꝓpter pecuniam vel alia lucra ⁊ ſiūt vt
frequēter ſimoniaci. talis fuit demetrius q̊ ſūmū conſtituit pon
tificem alchimuz ꝓditorem. i Mach. vij. Jaſon qui ſummuz
ſacerdotiū emit ab antiocho fecit ritū gentium Et ideo ſimonia
hereſis nuncupat̃. ii Mach. iiij. De hac materia q̄re plura ex
empla de auaritia. ¶ Prelati ⁊ principes mali in reuerētia habē
di ſunt ⁊ eis deferēdum eſt ratione prelationis nō racōne vite.
Et eoruz bona doctrina eſt tenēda licet eoruz vita ſit ſpernēda.
Nā dd̄ percuſſit cor ſuum ⁊ p̄ciderat oram clamidis ſaul ne face
ret ei quicq̄ mali. i Re. xxiiij. Horū vita peſſima nō ſequēda ſꝫ
non ſpernēda verba docet nos xp̄s cū ait. ſuper cathedraz moy
ſi ſederūt ſcribe ⁊ phariſei quecūqꝫ dixerint vobꝫ facite. ſecundū
opa eoruz nolite facere. Math. xxiij. ¶ Prelati ⁊ principes ma
li grauiter a dn̄o puniuntur etiaz in p̄ſenti. Nā p̄cepit dominꝰ

mophi ſuſpendere omnes prĩncipes contra ſolem · quia conſenſe runt populo in peccatis · Numeri · xxv · Quia ſaul fuit mal⁹ prĩ ceps permiſit domin⁹ ꝙ totum pondus belli irrueret ſup eum · p̃ · regum · xxxi · Rex ſyrie dixit ſeruis ſuis ꝙ ſolum contra regẽ iſra hel pugnarent quoniã erat malus · vnde quidam cũ inter pul monem et ſtomachũ ſagittauit · iij · regũ viceſimoſecundo · Sen nacherib ꝓpoſitus populi qui diu credebat viuẽ audiuit a do mino · ibi morieris et erit currus glorie tue · et ſequitur · expellaz te de ſtacione tua · Yſa · xxij · Illi autẽ luxurioſi et mali p̄ſbiteri qui contra ſuſannam innocentem tulerunt mortis ſentenciam: diuino iudicio ſunt lapidati Daniel · xiij · Non ſolum prelatos et principes punit deus ſed aliquando flagellat populuz prop ter malum principem et prelatum · Nam quia dauid contra vo luntatem domini numerauit populũ graui plaga popul⁹ eſt per cuſſus · ij · Re · xxiiij ·

De ꝓdicione et proditoribus ·

Proditor in ſua ꝓdicõe ·
- Benefacientibus neſcit amicari ·
- Carne attinentib⁹ q̃rit aduerſari ·
- Signis fraudulẽtib⁹ q̃rit occultari
- Ambit et potẽtib⁹ credit dñari ·
- Pacẽq3 credẽtib⁹ vult inſidiari ·:
- Penis ſe torq̃ntib⁹ deb3 mãcipari

Proditores non parcunt ſuis benefactoribus nec eis re cta amicicia coniungũtur inuidia vel aliquo vicio ſti mulantur Nam paciente ſaule vexacionẽ a demone cũ dauid qui eum liberauit ab obprobrio goliad philiſtei pſalle ret coram eo vt demonis vexacõem minueret ſaul niſus eſt con figere eum et lancea perforare · p̃mo Regum decimooctauo · Sal uauit dauid habitatores ceyle et tamen ipſi proditoẽs eum in manu ſaul inimici ſui ad mortem tradere voluerunt · p̃mo regũ viceſimotercio · Multum bene et fideliter agebat vrias bella et relacionem belli in conſpectu dauid · et tamen fecit eum dauid portare litteras ſue mortis · ij · Regũ vndecimo · Proditores aduerſantur conſanguineis carne coniunctis · Nam chaim exi uit cum fratre ꝓdicioſe in campuz quẽ in agro poſtea p inuidi am interfecit Gen̄ · iiij · Licet diuina diſpenſacõe ſit factũ iacob pro paterna bñdictione eſau ꝓdiens ſupplantauit Gen̄ · xxvij ·

Amon vocauit ſororē ſuam thamar quaſi accepturus cibū de
manu eius quā poſtea violent᷑ oppreſſit· ideo non debēt mulieꝛs
in verbis fallacib᷒ dominū credere quātumcūqꝫ cōſanguinita
te iungant᷑ ne decipiātur· ij· Re· xiij· Abſalon frēm ſuum amon
ꝓdicioſe inuitauit quē poſtea temulentū de eius precepto pueri
occide runt· ij· Re· xiij· ¶ Proditoꝛes ſigꝫ fallacib᷒ ꝛ fraudulētiſ
ſuas ꝓdiciones palliare nitūtur· aliqñ falſis ꝓmiſſiōibus· ali
qñ falſis ꝛ ſimlatis lacrīs· aliqñ falſ ꝛ fraudulētis oſcul· Nam
ſaul ꝑmiſit dauid filiā ſuam vt a philiſteis occidētur· p̄· Re·
xviij· Palliat᷑ aliqñ ꝓdicio lacrimis· nam poſtq̄ ſaul fleuit q̄i
dolerꝫ de pſecucōne dauid ꝛ iurarꝫ eum nō pſequi ampli᷒ perſe
cutus eſt eū poſtea ſicut p̄us· p̄· re· xxiiij· Vxor ſampſonis ꝛ da
lida ſundebāt multas lacrimas apud eū ꝛ ambe eū poſtea dece
perunt Iudic· xiiij· ꝛ· xvi· Salutacōe verbis ꝛ oſculis p̄cedenti
bus aliqñ ſuā nequiciā palliant proditoꝛes· nam cum ſalutaſſꝫ
ioab amaſa ꝛ quaſi oſculari volēs ꝛ apprehenderꝫ manū eius ꝛ
dicerꝫ· Aue frater· ꝑcuſſit eūꝫ cū gladio in inguine ꝛ occidit eū
ij· Re· xx· Inimicabat᷑ amaſe eo q̄ adulteraſſꝫ abigail ſororeꝫ
ſarine mr̄is ioab ij· re· xviij· Scd̄m alios amaſa mortuus eſt
qꝛ voluit eē loco ioab comes dd̄· ij· re· xx· Illa nephanda ſalua
toris ꝓdicio quā iudas peſſim᷒ ꝑ triginta denarijs ꝑpetrauit·
fuit ſalutacōe p̄miſſa ꝛ fraudulēti oſculo palliata Mat· xxvi·
Iudei paulo parauerunt inſidias ꝛ tn̄ aliud facere p̄tendebant·
Actu· xxiij· ¶ Proditoꝛes ꝓpter ambicionem dn̄i ꝓdicōes exer
cent cupientes ob hoc alijs dn̄ari· Sic zambri ꝓpter appetitū
dominij helyam dominū ſuum interfecit· iij· Reg· xvi· Sellū fi
lius iabes concitauit zachariam dominū ſuum ꝛ interfecit eum
ꝛ regnauit poſt eū tantūmodo menſe vno· iij· Re· xxv· Cum ſē
nacherib in domo dei ſui adorarꝫ· duo eius filij ꝓpter ambicōem
occiderunt cū licet neuter eorum regnauerit vt credebant· iiij·
Re· xxv· Triphon cū ambularet cūꝫ anthiocho domino ſuo eū
doloſe ꝛ prodicioſe occidit ꝛ quod ille habuerat vſurpauit· p̄·
Mach· xiij· ¶ Proditoꝛes nomine pacis alios decipiūt ꝛ occi
dunt ſicut quidā inimici neemie ſecum amiciciā voluerunt facē
vt eū ꝓdicōſe fraudarēt Nee· vi· Iſmahel fili᷒ nathanie ꝛ alij
cū eo cū godolia in ſignum pacis ꝛ amicicie panē comederunt·
ꝛ poſt prandiuꝫ eum cum multis alijs occiderunt Iheremie· xli·

Anthiochꝰ pacem ſimulãs pacẽ ꝓmiſit ⁊ muros ihꝛlm poſtea
diſſipauit. p̄. mach. vi. Pacifice fuit prĩceps tributoꝝ locutuſ
q̄ peuſſit poſtea ciuitatẽ. p̄. mach. p̄. Triphon ſub nomine pa
cis ionathã ↄprehẽdit quẽ ꝓdicioſe cũ filijs ſuis interfecit. p̄.
mach. xij. Appolloniꝰ pacẽ in ihꝛlm ſimulãs venit ⁊ vſqꝫ ad
diem ſabbati requeuit. ſꝫ poſtea iudeis feſtiuãtibꝰ maximã mul
titudinẽ interfecit. p̄. mach. v. ¶ Proditores ſtati ⁊ grauiter
puniũtur a deo ⁊ ſunt inter alia genera pctõꝝ grauit̃ ab hoĩbꝫ
puniẽdi. Sic punitus fuit zãbri q̄ poſt ꝓdicõez regnauit tãtũ ſe
ptẽ diebus ⁊ poſtea incendio ſe pemit. iij. re. xvi. Sic iamito
res aſſueri qui cõtra eum voluerũt inſurgere in patibulo ſũt ſu
ſpẽſi. Heſter. ij. Judas machabeꝰ illos q̄ p pecuniã inimicos
ꝑmiſerunt recedẽ tanq̄ ꝓditores ⁊ fratꝝ venditores occidit. ij.
mach. x. Judas qui chriſtum tradidit poſt modicum abiens
laqueo ſe ſuſpendit Math. xxv.

¶ De ꝓſperitate mundana.:

In delicijs cã delictoꝝ male t̃minabilis
In diuicijs laqus ſtultoꝝ dãnabilis.
¶ Proſpitas mũdana ẽ i vicijs ſꝫ digtas hõris paꝝ ꝑdurabil̃.
Gaudꝫ leticijs belli triũphoꝝ breui mo
ra labil̃. In amicicijs globũ dat mĩ
torum dum preparatur ſterilis.

PRoſpeitas mũdana que ẽ i delicijs corpis eſt cã mĩſto
rũ pctõꝝ ⁊ ſpecialit̃ carnaliũ ⁊ male terminat̃. exẽplũ
habet̃ in zodomitiſ quoꝝ culpa cauſa fuit abundãcia panis io
cis ⁊ ociũ ꝓpter que nephãda ſcelera ↄmiſerũt Gen. xix. Filijſ
zambri facientibꝰ nupcias venerũt iudei cũ ionatha multitudi
nẽ occidẽtes ⁊ cõuerſe ſunt nupcie in lamẽtũ. ſonitus muſicorũ
in luctũ. ⁊ gaudiũ in merorẽ. ij. mach. ix. Filijs ⁊ filiabꝰ iob ve
ſcẽtibus ⁊ bibentibꝰ vinũ in domo p̄mogeniti fratris domꝰ ſu
p eos cecidit ⁊ opprimens ſingulos ⁊ occidens Job p̄. Finis ei
deliciarum eſt mors ⁊ odium dei ſicut neemias dicebat expreſ
ſe. manducauerunt ⁊ ſaturati ſunt abũdauerũt delicijs ⁊ ad ira
cũdiã ꝓuocantes Nee. ix. Jlle diues epulo qui epulabat̃ quoti
die ſplẽdide in breui eſt portatus ad inferos torquebat̃ in lin
gua Lu. xvi. ¶ Proſperitas mundana q̄ eſt in diuicijs hoĩem
infatuat ⁊ ad dãnacõem inducit. Nã argentũ tẽpe ſalomonis

non erat aliquius p̄cij ſiue valoris reputatum. qꝛ tanta erat in
iheruſalē copia argēti quāta lapidum. iij. Regū. ix. Sed plus
nocuit ſalomoni tāta rerum abundācia q̄ȝ tanta ſapiēcia ꝓfuiſ
ſet. iij. Regū. xi. Abundancia rerum temporalium eſt deſpicien
da oſtendit exemplū quod dominꝰ poſuit de diuite cuius ager
fructus vberes afferebat. Lu. xij. Adoleſcens qui erat diues tri
ſtis receſſit qn̄ audiuit a domino ꝙ oportebat eum paupem̄ fie
ri ſi vellet eſſe de numero ꝑfectorū. Math. xix. Diues ille q̄ tot
abundauit diuicijs vt purpura ⁊ biſſo veſtiretur ad tantā ve
nit paupertatem ⁊ inopiam ꝙ guttam aque petens non obtinu
it Lu. xvi. ¶ Proſperitas mundana que eſt in honoribꝰ ⁊ di
gnitatibus hominē ligat vinculis viciorū ſed parum ꝑdurat.
nam ſaul anteq̄ꝫ eſſet in regia dignitate fuit bonitate decoratus.
qui accepto regno cuncta quaſi precepta dei p̄teriuit. i. Reg. xv
Dauid ꝓpter multitudinē ſubditorum ſupbiendo populuȝ nu
merauit. ij. Re. xxiiij. Iheroboam anteq̄ꝫ eſſet rex puer bone in
dolis extitiſſe legitur qui habito regno vitulos adorauit ⁊ po
pulum adorare fecit. iij. Regum. xij. Cum roboratus eſſet ozias
eleuatum eſt cor eius ⁊ voluit adolere incenſum ⁊ qꝛ repꝛhenſus
eſt a ſacerdotibꝰ deſiſtere noluit meruit incurrē plagam lepre
ij. Paralip. xxvi. Manaſſes rex iuda fuit peſſimꝰ tempoē regie
dignitatis. ſed anguſtiatus ⁊ vinctus in babilone penitenciā
agens fuit bonus. ij. palipo. xxxiij. Modicum durant honoēs ⁊
dignitates ⁊ male vt in plurimū terminantur. nam aman qui
erat ſecūdus poſt regem ⁊ adorabatur ab omnibꝰ poſtmodum
eſt turpiter ſuſpenſus Heſter. vij. Statuam quā vidit nabu
chodonoſoꝛ percuſſam a lapide ⁊ in fauilla redactam indicat ꝓ
ſperitatem mundanam in dignitatibꝰ ⁊ honoribꝰ nichil eē Da
niel. ij. Magnum honorē fecerunt iudei domino in iheruſalē veni
enti. ſed in ſero reuerſus eſt in bethaniā. qꝛ in iheruſalē non in
uenit hoſpicium ⁊ poſt dies paucisſimos fuit eciā crucifixus Io
han. xix. Cum populꝰ laudes diuinas acclamaret herodi ipē he
rodes ab angelo eſt percuſſus Actu. xij. ¶ Proſperitas munda
na que eſt in victorijs ⁊ triūphis de quibꝰ ꝯſueuerunt homines
letari freq̄nter eſt occaſio pc̄torum cito labitur ⁊ i triſticiā ꝯmu
tatur. nam gedeon excuciēs frumētum in horreo fuit bonꝰ ita ꝙ
voluit ei angelꝰ apparē. q̄ poſtea obtenta magꝰ victoria factus

eſt malus Judic. viij. Dauid p̄mo ſact⁹ poſt multas victorias glorioſas adulteriū ꝛ homicidiū ꝑpetrauit. ij. re. xi. Qꝫ parum durat hoīs pſperitas ptꝫ. nam poſtq̄ꝫ amaſias rex iuda debellauit edom eleuatus male ſucceſſit ſibi qn̄ cū ioas rege voluit ꝓliari. iiij. re. xiiij. Ptolome⁹ debellato alexādro ꝛ habito eius capite trib⁹ tm̄ dieb⁹ ſuꝑuixit. p̄. mach. xi. ¶ Proſperitas mūdana in predictis omnib⁹ hoc ſolū habꝫ q̄ꝫ ꝯgregat homo mltitudinē amicoꝝ qui tpe tribulacōnis ꝛ anguſtie diſpergunt̄. Juxta illud poeticū Dū zephirus flabat multis ꝯmitabat̄ amicis Hos ōnes aquilo turbine flāte fugat. hoc ptꝫ in thobia q̄ꝫ qn̄ erat paup ꝛ cecus Thob. ij. non legim⁹ eū ab aliq̄ ꝯſāguineo viſitatū ſꝫ poſtq̄ꝫ fuit illuminatus ꝛ diues venerūt ad eum ꝯſāguinei gaudentes Thob. xi. Job q̄ꝫ diu fuit afflict⁹ nō habuit amicum ei aliquid deferentem. ſꝫ conſolatoēs habuit oneroſos ſed poſtq̄ꝫ dedit ei de⁹ duplicia venerunt ad eum omnes ſui ferentes opem ſuam. Job. xli. Et hoc eſt quod ſaluator dixit. om̄i habenti dabitur. Luce decimonono.

¶ De prudencia ꝛ ſagacitate.

¶ Prudētis officium eſt.
- Verba confingere ꝛ ſe ſimulare.
- Diſcordes reſtringē eoſqꝫ placaē.
- Irā nō impingē ſꝫ abſentare.
- Falſos arte ꝯſtrīgē atꝫ reprobaē
- Ordine depingē ordinate dare.
- Vb̄ multa tāgē paucaqꝫ mōſtraē.
- Roburqꝫ attingē ꝛ diſſimulare.

PRudencia magna eſt aliquādo diſſimulare ꝛ fugere verba ꝛ oſtendere vnum ꝓ alio. naꝫ abraham veniēs in egiptum celauit veritatem vxorē dicens eſſe ſororē Geñ. xij. Simile eciā fecit abrahā qn̄ venit ad abimelech regē Geñ. xx Samuel ſimulauit ſe velle offerre ſacrificium cū veniret vt dauid vngeret in regem p̄. Re. xvi. Magna ſagacitate vſus eſt ioſue ſimulando fugam in obſidione gabaon. Joſue. viij. Calli de cogitauerūt gabaonite ſimulantes ſe venire de longinquo. hrē ioſue ſecreta loqui ipſū aſtucia decipiēdo Judicū. ix. Aioth ſimulās ſe portare dona ꝛ munera eglon eū aſtute decepit Judicū. iij. Dauid corā achis ſimulauit ſe fatuū vt poſſꝫ ab eo fugē p̄. Regum. xxi. Jehu finxit ſe honorare prophetas baal. poſtea

ↄcădit eos·iiij·Re·x·Simulauit villicus pietatē ergā debito
res suius prudēciam dñs cōmendauit Lu·xvi·¶ Prudentis
officium est p verba dulcia placare iratos ⁊ discordes·sic prudē
ter placauit abrahā loth ⁊ sedauit iurgiū inter vtrusqȝ pasto
res Geñ·xiij·Nuncij missi ad filios rubē prudent᷑ locuti sūt ⁊ il
li dulcib⁹ verbis prudēter placauerūt eos Iosue·xxij·Abigail
prudent᷑ placauit dd iratū ↄtra nabal viꝝ suum·p̄·reg·xxv·
Verba mulieris prudētis fecerunt reuocare absalō ad dd cō
eū iratū·ij·Re·xiiij·Sapiēs mulier de abela fecit ioab ab obsi
dione recedē·ij·Re·xx·Filij isrl᷑ simulantes fugā caute debellaue
runt turbā beniamin Iudic·xx·¶ Prudēcia est irā nō impi
gere·ſȝ se absentare·nā postq̄ rebecca ↄsuluit iacob filio suo vt
absentarȝ se ab ira frīs sui esau acquieuit ei Geñ·xxvii·Explo
ratoēs quos misit iosue prudēter siluerūt vt cederēt furori Io
sue·ij·Rex ezechias discrete ꝓhibuit ne popul⁹ rñderȝ nūcijs
regis assirioꝝ loquētibus blasphemias·qꝛ nō expedit fidelibꝫ
ↄtra linguatos infideles litigare·iiij·Re·xviij·¶ Prudēcia est
p verba dep̄hendē falsos ⁊ artē arte ɔludē·nam arte delusit ia
cob labā qñ voluit ei dare p labore mercedē Geñ·xxxi·Ioseph
caute dep̄hendit frēs suos p verba coꝝ Geñ·xliij·Dep̄hendit
iepte prudent᷑ qui essent effratei ⁊ galaadite p thebeleth Iudi
xxij·Salomon dep̄hendit mulierē meretricē nō esse matrē pu
eri p verba·iij·Re·iij·Daniel prudenter cōuicit ⁊ cōp̄hendit
illos duos senes testes falsos p verba eorum·Daniel᷑·xiij Sa
piēter dep̄hendit xp̄s phariseos interrogantes vt cuius ꝑtāte
facerȝ miracula Math·xxi·¶ Prudētes viri omnia ordinate
facere vel distribuē solent·Ideo abraham ordinate diuisit filijs
bona sua ne postea inter se certarēt Geñ·xxv·Ordinate ⁊ saga
citer egit iacob qñ debuit obuiare frī suo irato munera p̄mittē
do res diuidēdo ⁊ min⁹ dilcōs maiori picolo exponēdo ¶ Prudētes
dnt ꝓbare rē aliq̄ p̄us q̄ attēptēt eā·nā moyses añq̄ inuade
rȝ terrā ꝑmissiōis misit exploratoēs suos Iosue·ij·Dd ꝓbauit
sapiēter si possȝ armatus incedē añq̄ iret ad bellū·p̄·Re·xvij·
Gedeō ꝓbauit viros valētes ⁊ ꝓbos ad fontē aq añq̄ ↄmitte
ret bellū Iudic·vij·¶ Prudētes ⁊ discreti cognoscūtur in verbꝭ
siue futura p̄cogitādo siue ↄgruētes pabolas assumēdo l᷑ discre
te loqñdo l᷑ bonū ↄsiliū dādo·nā ioseph corā pharaone sōnia

prudēter exposuit ⁊ sapiēs bonū ꝯsiliū sibi dedit Gen̄·xli· Discre
tū ⁊ bonū ꝯsiliū dedit ietro moysi vt p̄latos eligerꝫ in ꝓplo Exo
di·xviij· Silitudīeꝫ prudentē accepit nathan arguēdo dd̄ de
suo pctō·ij·re·xij·Roboaꝫ fuit imprudēs q̄ senū ꝯsiliū nō adim
pleuit ſꝫ iuuenū·iij·re·xij·Filiꝰ ꝓphe prudēter silitudinē sūpsit
qū reꝑhendit achab ⁊ ꝯmendauit·iij·re·xx· Magne prudēcie
verbū dixit zorobabel in fortitudine mulierū ⁊ veritatis·iij·Es
dre·iiij·Inter prudēcie documēta thobie fuit ꝙ filiꝰ a sapiēte cō
siliū quererꝫ Thob·iiij·Visiones nabuch·daniel prudēter expo
suit Dan̄·xxiiij/Mire prudēcie ⁊ discrecōis fuērūt verba bte ma
rie ad angelū ⁊ elizabeth·Lu·i·¶ Prudēcie signū ē dissilare in
iurias licꝫ cognoscat q̄d fit·nā saul prudenter dissilauit audire
mala de ipō loqn̄tes p̄·re·x·Cognouit iudas dolū nichanoris
⁊ se prudēter subtraxit·p̄·mach·vij·Symō cognouit dolum
triphonis ⁊ tamē fecit qd̄ pecijt vt scādalū vitarꝫ p̄·mach·xiij·
Volēs paulꝰ ire in sinā cognoscēs patas insidias caute declina
uit Actu·xx·Paulꝰ prudenter aduertēs fraudē volenciū euꝫ du
cere inibi sin cesarem appellauit Actu·xxv·

¶ De pueris bone indolis·

¶ Pueri boni sunt·
- Male agentibꝫ dissenciētes·
- Suis parentibꝰ obediētes·
- Rebꝰ decētibꝫ se exercētes·

PVeri bone indolis sunt parentibꝰ obediētes·nec murmu
rant qn̄ eis aliquid p̄cipitur·nam ysaac nō legit̄ mur
murasse·qn̄ abrahā pat̄ eius voluit eū ymolare Gen̄·xxij·Qn̄
dauid debebat vngi in regeꝫ·erat puer pascēs oues pris sui ⁊
pri obediēs p̄·re·xvi· ¶ Pueri boni cognoscūtur si vicia ⁊ ma
las societates odiūt·nam ioseph tanq̄ crimen odiēs accusauit
frēs suos apud prēm pessimo crimie·Gen̄·xxxvij·Thobias cū
esſꝫ iunior·sic vicia odiuit ꝙ nichil puerile gessit Thob·p̄·Se
ptem fr̄ibus adolescētibꝰ·sic erat odiū sacrilegiū vt crudeles su
stinerēt penas ij·mach·vij ¶ Pueri boni ad bō se excitāt ⁊ ecclī
as ⁊ loca scā visitāt ⁊ freqn̄tāt·Nā samuel adhuc puer mīster
erat in ꝯspectu dn̄i·p̄·re·iij·Joas erat septē annoꝝ cū regnare
cepiſſꝫ ⁊ fecit bonū corā domino·iiij·Re·xij·Daniel ⁊ socij eius
sine magistro seruantes legem·sobrij ⁊ sancte inter pueros gen
tiles vixerēt Dan̄·i·Johēs bapti·ꝯfortabatur spū ⁊ crescebat

⁊ erat in deſerto vſqȝ ad diem oſtēſionis ſue Lu·ij·Puer iheſuſ duodenꝰ inuentus eſt in templo inter doctores ⁊ deſcēdit cū pa rētibus ⁊ erat ſubditus illis Lu·ij·:·

¶ De punicōe delinquētium·

Punit deus delinquētes ꝓpter pctm̄·
- Trāſgreſſiōis obedire n̄ obſequēdo·:
- Mōſtracōis incōtinēcie laſciuiēdo
- Elacōis ⁊ excellēcie ſupbiendo·:
- Rebellacōis ſūme potēcie vana colēdo
- Turbacōis impacie irā ſequēdo·
- Detractōis ⁊ inuidēcie murm̄ īferēdo
- Exactōis ⁊ affluēcie in appetēdo·
- Replecōis ⁊ corpulēcie in comedēdo·:
- Preſūpcōis ⁊ irreuerēcie i deridēdo·
- Oſtēſiōis ⁊ extollēcie ſe ꝑferēdo·
- Obmiſſiōis ⁊ negligēcie n̄ excēdo

PUnit deꝰ grauiter pctm̄ inobediēcie·Nam primi pen tes grauiter puniti ſūt ꝓpter primā inobedienciā qui credebant ſe non ita grauiter puniri·Geñ·iij·Colligēs ligna i ſabbato ↄtra ꝑceptum dei fuit nutu dei a populo lapidatꝰ Nūi xv·Quia ſaul fuit inobediēs d̄o in cede amalech·reprobatus eſt a regno·ꝑ·Re·xv·Vir dei cōtra mandatū dei comedit panē in domo ꝓphe qui fuit a leone occiſus·iij·Re·xiij·Ciuitatē ſāctā pmiſit deus deſtrui ⁊ populū captiuari ꝓpter inobedienciā·iiij· Re·xxv·¶ Punit deus pctm̄ luxurie·nam originali mundo nō pepcit ſ; pene totum aquis diluuij deleuit·qꝛ omis caro corrupe rat ſuā viā Geñ·vi·⁊·vij·Quinqȝ ciuitates igne ⁊ ſulphurē de lete ſunt ꝓpter pctm̄ cōtra naturam Geñ·xix·Propter pctm̄ cō miſſum in vxorē leuite quaſi tota tribus beniamin fuit deſtru cta Judicū·xx·¶ Punit deus peccatū ſupbie·nam pharao ⁊ egipcij ſubmerſi ſunt ꝓpter eorū ſupbiam Exo·xiiij·Septua gintaduomilia hominū interfecti ſunt ꝓpter peccatum ſupbie dauid·qꝛ fecerat numerari populū·ij·Regū·xxiiij·Anthiochꝰ ſupbus fuit male pcuſſus ē ⁊ graui plaga ab āgelo ita vt ſca turiret vermibus·ij·Mach·ix·Herodes ſupbus cui populus acclamabat honores diuinos·pcuſſus ab angelo ⁊ comeſtꝰ a vermibus Actuū duodecimo·¶ Punit deꝰ peccatum ydolatrie Nā ꝓpter ydolum qđ adorauerunt filij iſrł ydolatre ceciderunt·

vna die viginti duo milia hominū Exo·xxij· Egreſſus ē ignis ⁊
deuorauit dathan ⁊ abiron qꝛ obtulerunt ignē alienū Leui·x·
¶ Punit deꝰ pctm̄ ire· nā blaſphemꝰ q̄ ex ira deum blaſphema
uit a populo lapidatꝰ eſt Leui·xxiiij· Seruꝰ nequā qui noluit
dimittere ꝓximo miſſus eſt in carcerē donec omnia reddēt· Ma
th·xviij· ¶ Punit deꝰ pctm̄ murmuracōis· nā murmurante po
pulo egreſſus eſt ignis ⁊ deuorauit caſtra Nūi·xi· Maria pcuſ
ſa eſt lepra qꝛ ꝯtra moyſen murmurauit Nūi·xij· Serpētes ig
nitos miſit dn̄s in populū murmurantē Numeri·xxi· ¶ Punit
deꝰ pctm̄ auaricie Nam achan cū ſuppellectili ſua ꝑijt eo qꝙ de
anathemate iericho ꝑ auariciā tulit Joſue·vij· Grauiter puni
tus eſt giezi qꝛ munera ab naamā ꝑ auariciā ceperat·iiij·regū·
q̄rto· Heliodorus fuit grauiter punitus ⁊ flagellatus· qꝛ the
ſaurū viduarū voluit aſportare· ·ij·mach·iij· Auaricia anamie ⁊
ſaphire fuit ꝑ petrū graui punicōe punita Actu·v· ¶ Punit de
us pctm̄ gule vt ptꝫ in ꝓmis parentibꝰ comedētibꝰ fructū vetitū
Geñ·iij· Filij heli qui violenter tulerāt carnes crudas vt lauci
us pararent q̄s pat eorū nō corripuit vt debuit grauit a dn̄o cū
prē ſunt puniti ·i·regū·xxiiij· ¶ Punit deꝰ pctm̄ irreuerencie
ad deum ⁊ ad homines· nā oza cū irreuerēter tangerꝫ archam
vt iuuarꝫ pcuſſus eſt a dn̄o ⁊ ſubito deceſſit·ij·re·vi· Quadra
ginta duo pueri fuerūt ab vrſis lacerati· qꝛ irreuerēter heliſeū
deridebant·iiij·re·ij· Ozias qui ad modū ſacerdotū voluit adolē
nō exhibēs ſacrificio reuerēciā factꝰ eſt leproſus·ij·palip·xvi·
¶ Pūit deꝰ pctm̄ vane glīe· nam ezechias qñ oñdit theſauros
ſuos nūcijs regis babilōis ōnes dei ſentencia amiſit·iiij·Re·xx
Quia eleuate ſūt filie ſyon· erit ꝑ ſuaui odore fetor yſa·tercio·
¶ Punit deꝰ pctm̄ accidie· nā ſeruū inutilē qui talentū ſibi cō
miſſum multiplicare nō ſtuduit p̄cepit dn̄s in tenebras mitti·
Math·xxv· De hac materia quere multa exempla de accidia·

¶ De puſillanimitate·

Puſillaīes ⁊ timidi·
- Parua timētes magna ſorciuntur·
- Praue mordētes murmurā ſequunt·
- Cuncta pauētes timidi ferunt·
- Bella gerētes ſepius vincūtur·

PVſillanimes dū timēt minas vincūtur ⁊ ruūt in mag̃
picula· Nā loth qui timuit nō poſſe ſaluari in monte

incidit poſtea inſtuprum ⁊ in ceſtum. Gen̄ xix. Sedechias dū
timuit ꝙ diſpliceret principibus in mortem ieremie conſenſit.
Jere. xxxviij. Darius rex perſarum timēs contradicere ſat̄pis
miſit danielem in lacū leonum. Dan̄ vi. Dum petrus timuit vo
ceꝫ mulieris ter criſtum negauit Math̄ xxvi. ¶ Puſillanimes
murmurare ſolent. ſic filij iſrahel quando viderunt egiptios ve
nire poſt ſe non attendentes miracula dei timentes murmurare
ceperunt. Exodi xiiij. Relato ab exploratoribꝰ terre promiſſio
nis cultores eſſe fortiſſimos murmurauit populus. Nū. xiij et
xiiij. ¶ Puſillanimes ōnia timent etiam non timenda. nā filij
iſrahel audientes vocem domini dixerunt moyſi timentes. non
loq̄tur nobis deus loquere tu nobis. Exodi xx. Balach timēs
iſrahel miſit ad balaam plus cōfidens in verbis ꝙ̄ armis. Nū
xxij. Gabaonite dixerunt ioſue ⁊ ad eū venientes ⁊ timentes
fecerūt pacta que ipſe voluit. Joſue ix. Videns petrus ventum
validum timuit cū ſuper mare ad dominū ambulabat. Math̄
xiiij. Timuiſſe videt̄ nichodemus qui veniēs ad iheſum nocte
quaſi nō audens ire de die. Joh̄. iij. Arguit dominus diſcipu
los qꝛ ipſo preſente fluctus maris timuerunt. Mathei viij. Di
ſcipuli timētes criſtum reliquerūt ⁊ adoleſcens relicto ſindone
fugit. Math̄ xiiij. Parentes ceci nati timide reſponderūt quia
timebant extra ſynagogam fieri. Joh̄ ix. ¶ Puſillanimes eſſe
in prelijs periculoſum eſt. nam poſtꝙ̄ filij hay fugauerunt fili
os iſrahel et mortui ſunt trigintaſex homines periit cor populi ⁊
ad inſtar aque liquefactū eſt. Joſue vij. Gedeon pugnaturus
dixit exercitui ſuo qui formiduloſus eſt reuertatur ⁊ reuerſi ſūt
vigintiduo milia. Judicū vi. Jſrahelite audientes goliad ti
muerunt nimis ⁊ fugierunt pre timore. p̄ Regū xvij. Et iudas
machabeus dixit hijs qui edificabant domos ⁊ formiduloſis
vt redirent. p̄ Machab̄ iij. Saul videns caſtra philiſtinorꝫ
timuit ⁊ expauit cor eius et ibi occubuit. p̄ Regū xxxi. Roboaꝫ
rudis ⁊ corde pauidus non potuit reſiſtere exercitui ierobeam.
ij. Paralipo. xiij. Mortuo holoferne ſuus exercitus ſolo timore
eſt fugatus. Judith xiiij. Videns iudas machabeus quoniā
defluxit exercitus eius ⁊ bellum vrgeret contra eum fractus eſt
corde ⁊ ibello illo cecidit nec alibi legitur timuiſſe. p̄ Machab̄ ix:

De ſabati obſeruatione.:

Sabatis et diebus feſtiuis debent.
- Quieſcentes michil operari vanitatis
- Delinquentes male tormentari pro peccatis
- Attendentes verba predicare veritatis
- Omnes gentes rebus occupari ſanctitatis

Sabatum interpretatur requies quia in ſabatis vel in feſtis debet homo quieſcere ab omni opere ſeruili et feſta cuſtodire quia requieuit dominus ſeptimo die ab omni opere quod patrauerat. Gen. ij. Ob hanc cauſam filii iſrahel colligebant manna in duplo vt ſabato feſtiuarent. Exodi. xv. Inter precepta decalogi ſolius mandati de obſeruantia ſabati ratio redditur. Exo. xx. Ita iudei cuſtodiebant ſabatum vt nollent ſe defendere ab impugnantibus. j. Mach. ij. Mulieres ſancte que parauerunt aromata ad vngendum xpm ſabato ſiluere. Luc. xxiij. In huius etiam figura requieuit dominus in ſepulchro ſabato. Luce. xxiij. Sabatum non ſeruantes debent corrigi et puniri. Nam colligens ligna ſabato fuit lapidatus. Nu. xv. Arguit neemias conculcantes torcularia et portantes onera in die ſabati. Nee. xiiij. Sabati et feſtorum obſeruatio debet populo nunciari et in feſtis verbum dei predicari. ideo hoc preceptum de cuſtodia ſabati frequenter repetitur. Exodi. xx. Nicanorem volentem preliari die ſabati iudei ſequentes eum inſtruxerunt ſabatum ſeruari. ij. Machab. xv. Ob hanc cauſam dixit petrus ignorantes ihm et voces prophetarum que per omne ſabatum leguntur. Actuum. xiij. Dicitur etiam quod apoſtoli loquebantur cum mulieribus que conuenerant die ſabati. Act. xvi. Sabato et feſtiuis diebus debet homo plura bona facere quam ferialibus diebus. Nam ſabato die offerebantur duo agni et aliis diebus vnus tantum. Nu. xxix. Populus iſrahel videns quod hoſtes die ſabati eos impugnarent melius cogitauerunt die ſabati ſe defendere vt oſtendatur quod in die feſto magis reſiſtendum eſt temptationibus. j. Mach. ij. Xps multa miracula fecit in ſabato vt patet per euangelia et huius eſt triplex ratio. Prima ratio vt oſtenderet ſe dominum ſabati. Math. xij. Secunda vt intelligeretur quod ab omni malo ceſſandum eſt non a bono quia licet die ſabati bene facere. Math. xij. Tertia vt plures videntes edificaret vtputa in ſanatione mulieris. Luce. xiij.:

De ſapientia mulierum:.:

Sapiētes dn̄t eē mlieēs:
Filialem inducentes exhortationez·
Coniugalem exercentes opationez·
Vidualem ſuſtinētes deſolationez·
Virginalē offerentes illibationez·
Corpalem impediētes violationez·

SApientes mulieres fuit que filios ſuos inſtruunt et eos bene curant· Nā zara bene procurans intellexit ludum yſmahel cū filio ſuo yſaac nō eſſe bonum et voluit dominꝰ ꝙ abraham acquieſceret volūtati eius· Gen̄ xxi· Rebecca fuit valde argumētoſa ad inſtruendum iacob vt haberet bn̄dictionē· Gen̄ xxvij· Caute etiā docuit rebecca iacob abſētare ſe ab ira fratris ſui· Gen̄ xxviij· Berſabee mr̄ ſalomonis ſapiēter verba ꝓpoſuit vt filius eius regnaret· iij Re· p̄· Vna illarū mulierū meretricū ſapiēt̄ allegauit ſalomoni regi vt filiꝰ eius nō diuideret· iij· Regū iij· Mulier ſunamitis prudēter noluit ꝓpter gezi dimittere helizeum vt ſuſcitaret filiū· iiij Regū iiij· ¶ Sapiētes dn̄t eſſe mulieres cōiugate et prudenter viris et aliis reſpōdere· nā delbora vxor laphidoch ſapiēter docuit barach populū liberare de inimicis· Judicū v· Anna vxor helchane ſapienter ſe excuſauit coraz heli ſacerdote· p̄ Re· i· Abigail vxor nabal per ſapientiam et eloquētiā ſuaz liberauit virū ſuum a morte·· p̄ Regū xxv· Olda vxor ſellum ſapiēter confortauit ioziam et populo vētura mala p̄dixit· iiij Re· xxij· Heſter vxor aſſueri regis cū ſapiēti cautela fecit peticiōez ſuā regi· Heſter vij· Elizabet vxor zacharie ſapiēter cogitauit aduentū matris filij dei· Luc p̄· Vxor pilati ſapienter locuta eſt et prudent̄ egiſſet pilatus ſi ei credidiſſet· Math xxvij ¶ Sapiētia debet eſſe in viduis ad inſtruendum alias· nā aſtuta fuit noemi vidua docēs ruth nurum ſuaz alienigenā quomō nubē poſſet boos nobili et potēti· Ruth· iij Mulier vidua thetuites ſapiēt̄ induxit dd̄ vt filiū reuocaret exulē ij re· xiiij Regia ſaba q̄ pꝰ mortē viri regnabat venit videre ſapiētiā ſalomonis et diſcere· iij re· x· Miram prudentiā et cōſtantiam oñdit iudith populū et holofernem occidēdo· Judith· viij· ¶ Sapientes multū debent eſſe virgines in orādo loqn̄do et couerſādo· nā zara filia raguelis ſapienter dominuz rogauit vt eā ab obprobrio liberaret· Thob· iij· Tam tacendo ꝙ loquēdo btām virginem patet fuiſſe prudentē· naz parū et cū paucis

o cuta eſt vt alias filias inſtrueret· Naz locutā eſt primo cum angelo diſcrete q̄rendo ⁊ diſcretius acquieſcendo quō fiet iſtō qm̄ virum nō ɔgnoſco· ecce ancilla domi· Luce· p̄· ⁊· ij· Locuta ē cum elizabeth eā ſalutando· Et nota ꝙ poſt magnas laudes elizabeth nichil reſpondit ſed deū laudans dicens· Magnificat anima mea dn̄m· Luc· p̄· Tercio locuta eſt cum filio dulciter interrogando· fili q̄d feciſti nobis· ſic pater tuus et ego dolentes querebam⁹ te· Luce· ij· Quarto locuta eſt cū filio dulciter interpellando pro verecūdis et pauperibus nupciis dicēs· fili vinuz non habent· Joh· ij· Quinto locuta eſt miniſtris eos inſtruendo de obediencia dicens· quodcūqz dixerit vobis facite· Joh· ij·

¶ Sapiētes ſunt aliq̄n meretrices· Nā raab meretrix nūcios ioſue prudenter abſcōdit· Joſue· ij· Maria magdalena ſapienter ad pedes ihū ſtetit q2 remiſſionē peccatoruz ibidem p̄mo inuenit· Luce· vij· Scdō exhibuit criſto debitā et deuotaz reuerēciam lauādo tergēdo et vngēdo pedes ſaluatoris· Luce· vij· Tercō audiuit diuinā ſapiāz ⁊ ſedebat ad pedes dn̄ ⁊ ibi audiebat v̄bū illi⁹· Luc· x· Q̄rto obtinuit fr̄is ſui lazari r̄ſurrectōez· ioh· xi·

¶ De ſacra ſcriptura·:

Sac̄ ſcipturā ɔtinet:· Teſtamētū vetuſtatis ɔtētiuū figuraꝝ
Sacrm̄tū nouitatis exp̄ſſiuū doctrinaꝝ

Sacra ſcriptura diuiditur in duas ptes ſcz in vetus et nouum teſtamētum· Vetus autez teſtamentū diuiditur in quatuor ptes ſcd̄m quatuor que pertinēt ad vitam ſpiritualez in qua p ſcripturam reformamur· Vita nāqz ſpiritualis· in preceptis tribuitur· in exēplis oſtēditur· in monicōnib⁹ promouetur· in p̄dicacōib⁹ pficitur· Ideo quatuor ſūt ptes ſcripture veteris teſtamēti· ſcz lex p̄ceptorū· hyſtoria exēplorū· ſapiencia monicionū· ꝓphecia predicacionū· Lex preceptorū ɔtinet qn̄qz libros ſcd̄m ꝙ quinqz req̄runt in p̄ceptis· Primo quib⁹ p̄cepta tradunt ⁊ iō ponit primus liber vbi legē recipientiū generacio ſcribit· videlicz Geneſ· Scdō que p̄cepta p̄cipiūt ⁊ iō ponit ſcdo liber vbi p̄cepta legis tradunt· ſcz Exod⁹· Tercio qui ſūt obſeruācie ꝓmotores iō ponit tcius lib vbi miſtri eccleſie ſtatuunt· ſcz Leuitic⁹· Quarto q̄ ſunt ydonei excuſatores iō ponit quart⁹ liber vbi infirmi a fortib⁹ diſtinguūt· ſcz Numerus· Q̄nto qui ſūt dubiorū declarātores iō ponit qn̄tus liber vbi

p moyſen dubia declarat̃ ſcȝ· deutro ¶ Scripture ſacre veteis
teſtamẽti ps ſecunda ſcȝ hyſtoria exemploruȝ diuidit̃· Quia
quedã ſunt exẽpla prelatorũ· quedam ſũt exẽpla ſubditoruȝ·
Prelatorũ exempla ſũt ſex· Nã debent pͥmo ſubditos ad verũ
finem dirigere qđ oſtendit̃ per ioſue qui popłm direxit in terrã
ꝓmiſſiõis· Joſue ii· Lites diſſoluere ideo diuiſi iudices diuiſis
tẽporib⁹ ordinant̃ i libro· Judicũ· Tercĩo ſubditos iſtruere iõ
noemi iſtruxit ruth quõ nubẽt boos qđ oſtẽdit̃ in libro· Ruth
Quarto ſbditos defẽdere ideo a bellꝭ tempalib⁹ reges ꝓtegunt
qđ oſtendit̃ in libris· Regũ· A bellꝭ tempalib⁹· ſcȝ ab hijs q̃
volebãt legeȝ diſſoluere defendũt machabei in libris· Mach·
Quĩto dñt deſtructa reedificare iõ neemias reedificauit muros
irłm in libro· Neemie· Eſdras reedificauit tẽpluȝ qđ fuerat ab
hoſtib⁹ ꝓphanatuȝ i libro· Eſdre· Sexto dñt deo firmit̃ adhe
rere iõ iob deo adheſit in ꝓſperis ⁊ aduſis in libro· Job· ¶ Ex
empla vero ſbditorũ oſtẽdunt̃ in trib⁹· Nã debent ſbditi pͥo
ſeruare paciencĩã in aduſis qđ docẽm̃ per thobiam q̃ excecatus
ſuſtinuit patiẽter in libro· Thobie· Secũdo dñt habẽ conſtã
tiam in periculꝭ ideo iudith ponens ſe in piculis hoſtes deiecit in
libro· Judith· Tercĩo debent hrẽ bñuolentiaȝ in ꝓſperis ideo
heſter ſublimata poplꝭo bñuola fuit in libro· Heſter· ¶ Scp
ture ſacre tcĩa pars ſcȝ ſapientia monicõnum diuidit̃· Quia q̃
dam eſt monicõ gnãlis qua monẽtur vniuerſi cuiuſcũqȝ ſtat⁹
⁊ condicõnis exiſtant ⁊ hec oñt in libro· Eccleſiaſtici· Alia eſt
monicõ ſpetialis ⁊ hec eſt aliqñ p̃latorũ qui debent obſeruare
iuſtitiã et hꝰ oſtẽdit ſalomõ dicens· diligite iuſtitiã q̃ iudicatis
terrã ⁊ hꝰ oſtẽdit in libro· Sapie· Alia eſt monicõ ſbditorũ ⁊
hec eſt triplex ſcđm triplicẽ ſtatũ ſbditorũ· Pͥa eſt icipiẽcium
et hãc ponit ſalomon dirigẽs ſermones ad puulos in libro· ꝓ
uerbiorũ· Secũda ẽ profitiẽciuȝ in q̃ oſtendit̃ vanitas tpaliũ
quã dimittũt ꝓficiẽtes ⁊ hꝰ oñdit i libro· Eccleſiaſtes· Tercĩa ẽ
pfcõrũ in q̃ vir pfect⁹ in cõtemplacõib⁹ erudit̃ multis mõis
et hꝰ oñdit̃ in libro· Cãticorũ· ¶ Scripture ſacre q̃rta ps vete
ris teſtamẽti ſcȝ ꝓphetia diuidit̃· Quia aut p̃dicaũt opa xp̃i in
prophecĩis· prima ꝓphecĩa predicat eius incarnationẽ dicens
Ecce v̀go cõcipiet· hꝰ Yſaias· Scđa ꝓphecĩa predicat eius paſ
ſiõeȝ dicẽs· Ego q̃ſi agn⁹ mãſuet⁹ q̃ portat̃ ad victimã· hꝰ Jere

Tercia ꝓphecia ṗdicat eius aſcenſionē dicens·aquila grandis magnaꝝ alaꝝ Et hec ezechiel Quarta ꝓphecia ṗdicat ſpūſſancti miſſionē dicens· Emitte ſpm̄ tuum ꝛ creabunt·hec dauid in lib·pſal·Quinta dicit finalis iudicij retribucōem dicēs·apti ſunt libri ꝛ iudicati ſunt mortui·hec daniel· Aut predicitur opa filioꝝ xpi·ido opa duodecim tribuū filiorū ṗdicatur in libro duodecī ꝓphaꝝ· ¶ Scriptura ſacra noui teſtamēti diuiditur qꝛ in euāgelijs cōtinent opa ꝛ verba xpi· qꝛ pm⁹ deſcribit eius hūanitatē dicēs·Liber generacōis ihū ſcꝫ Math· Secundus deſcribit ei⁹ ṗdicacōem dicēs Vox clamātis in deſerto parate viaꝫ dn̄i ſcꝫ Marc⁹ Terci⁹ deſcribit ſacrificiū paſſiōis dicēs· Fuit in dieb⁹ herodis regis·ſcꝫ Lucas·Quart⁹ eius diuinitatē dicēs In pricipio erat verbū·hec iohēs·Opa vero apl'oꝝ recitātur in libro quē fecit lucas pt⁹ paſſiōeꝫ ꝛ reſurrectōeꝫ xpi ꝛ ille liber di Actuū apl'oꝝ·verba apl'oꝝ ꝯtinent in epiſtol' pauli ꝛ in ſeptē eplis canonicis vbi fideles omnimode inſtruūtur·Futura picula ꝛ amonicōes eoꝝ in ſeptē viſiōib⁹ iohis cuā· ꝛ hic liber eſt Apoc· ꝛ hec ſufficiēcia toti⁹ ſacre ſcripture ꝛ oim librorū Et nota ꝙ cū xps temptaret a dyabolo trib⁹ verbis ſacre ſcripture ſe defendit·ſicut ptꝫ in math·ca·iiij·

¶ De ſepultura·

¶ Sepultura tpe mortis ē
- Eligenda volūtate loco venerabili
- Exceda cū pietate ope laudabili
- Negligēda eqtate viro honorabili
- Exhibēda caritate pētela laudabili

Sepulturā debet homo eligere in loco ſcō ꝛ honorabili ꝛ diligent de ea cogitare an̄ mortē·ido abraham cuꝫ diligencia emit agrū vbi mortuā vxorem ſepeliuit Gen̄·xxij·: Noluit iacob ſepeliri cū malis·ſꝫ dixit ioſeph filio ſuo vt eum cū ſuis prībus ſepeliꝛꝫ Gen̄·xlix·Hoc idē petiuit inſtāte morte ioſeph a frībus ſuis ꝛ filijs ſuis Gen̄·l· Hoc moyſes ipleuit qn̄ exiēs de egipto tulit oſſa ioſeph Exo·xiij·Apparꝫ dn̄i de ſepultura curaſſe qn̄ dixit iude·fine vt in diem ſepulture mee ſuet illud Joh·xij· ¶ Sepelire mortuos op⁹ pietatis ꝛ ꝯmēdabile eſt ꝛ opus miſericordie·ido dauid cōmēdabat viros iabes qui fecerūt miaꝫ cū ſaule ꝛ filijs ipſos ſepeliēdo·ꝑ·reg·xxxi ꝛ·ij re·ij·Cōmēdat thobias q̄ reuerēt ſepeliebat occiſos tho·i·ꝛ·ij

Ergā ſepulturā occiſorum impij menelai iudei fuerunt multū
liberales ij. Mach. iiij. Poſt preliū contra triphonē pie venit ſi
mon vt defunctorum corpa ſepeliret .p. Mach. xiii. Joſeph ꝛ
nicodemus pie ſepelierūt ihesum monumēto nouo Mat. xxvij
Viri timorati ſepelierūt ſtephanū ꝛ fecerunt planctū magnū
ſup eum Actu. viij. Jaſon qui multos inſepultos pieceerat et
ipſe inſepultus ꝛ non lamētatus interijt. ij. Mach. iiij. ¶ Se
pultura indigni ſunt rebelles ꝛ inobediētes fidei idō vir dei ca
ruit ſepultura. iij. Re. xiij. Itē p peccato priuat̄ q̄s ſepultura vt
ierobeam ꝛ omnis ſtirps eius excepto vno filio q̄ de ſpeciali g̃
cia traditus eſt ſepulture. iij. Re. xiiij. ¶ Sepulturā debēt filij
cum ſollicitudine parentibus exhibere. naz inter monita q̄ dedit
thobias filio fuit hec cū accepit deus animā meā corpꝰ meū ſe
peli Thob. iiij. Ideo ſpūales filij iohis baptiſte diſcipuli ſepe
lierunt corpus eius Math. xiiij. Marci. vi. Jezabel inſepulta
manebat ꝓpter ſua ſcelera. ſed iehu fecit eam ſepeliri quia regina
fuit. iij. Re. xix. Sed ex quo canes corpus eius comederūt p̄ter
manuū ꝛ pedū ſūi mitates inſepulta remanſit.

¶ De ſilencio ꝛ eius operacione.

¶ Silere dēt ſpecialit̄ mulieres
- Obſequētes noxia fugiendo.
- Intima nō oſtēdētes ſecreta tenēdo
- Ad vicia ferētes hijs n̄ rn̄dēdo.
- Clericalit̄ viuētes ſacris aſſiſtēdo
- Homieſq; ſapientes tpe tacēdo.

Silenciū tenere debēt maxime mulieres quia earū loqua
citas periculoſa eſt. ideo preceptū dedit ade dn̄s ꝛ non
eue vt mulier haberet materiā minꝰ loquēdi ſꝫ a viro diſcēdi. ge
neſ. ij. Eua periculoſum legitur cū ſerpente habuiſſe colloquiū
ꝛ non vtile cū viro ſuo Gen. ij. Vxor iob ſtulte locuta eſt quan
do iob paſſus fuit a dō. idō iob rep̄hendit eam Job. ij. ¶ Si
lere debēt hoies ſecreta ſua ꝛ aliorū. nam ſaul patruo indicauit
q̄ inuente eſſent aſine ſꝫ de vnctiōe regni ſiluit. p. Re. x. Silere
debēt homines ſecreta ſua ꝛ aliorum nec ea reuelare ꝛ maxime
mulieribus que neſciunt ſecreta tenere. naz quia ſamſon vxori ſue
reuelauit ſecreta ipſa in eius damnū ſecreta reuelauit Jud. xiiij
Item quia ſampſon reuelauit dalide ſecretū fortitudinis ſue ip
ſa perdente fortitudinē ꝛ oculos demū ꝛ vitā amiſit Judic. xvi.

¶ Silere debent omnes ad obprobria· cõtẽcões ⁊ lites nec
dicendo nec ad dicta reſpondendo· Nam qꝛ cham obprobriuz
patris fratribus reuelauit a patre maledictus fuit· Gen· ix· Ob
hanc cauſam ſilebat ſaul et diſſimulabat ſe audire male loquẽ
tes de eo vt nõ reſpõderet· p̃· Regũ· x· Thobias auditis verbis
iniurioſis ab vxore non reſpondit ei vt non litigaret· Thob· ij·
et iij· Cum ancilla ſare dixit ei obprobrium ip̃a tacuit et ceſſit li
ti: Thob· iij· Mandauit ezechias vt nõ reſponderet alijs rapſa
ci cõminanti et ſiluerunt omnes· Yſaie· xxxvi· Et· iiij· Regum·
xviij· Falſis criminibus ſuſanna nõ reſpondit ⁊ flens in celum
aſpexit· ideo liberata fuit· Daniel· xiij· Nota ꝙ xp̃s defendit ter
magdalenam· maria peccatrix ĩ domo ſimonis leproſi tacuit iõ
dominus ipſam ꝯmendauit ſimoni loquẽti· Luce· vij· Cõquerẽ
ti ſorore etiam nichil reſpõdit· ideo xp̃us eius aduocatus fuit·
Luce· x· Diſcipulis in eandem frementib⁹ ꝓpter effuſionem vn
genti etiam ſiluit et xp̃s eam defendit· Math· xiiij· Mar· xiiij·
Mulier in adulterio deprehẽſa accuſantibus non reſpondit iõ
xp̃s eam abſoluit· Joh· viij· ¶ Silentiũ obſeruare debent re
ligioſi et clerici ⁊ ſpirituales viri ⁊ maxime ĩ eccleſia· Vnde poſt
ꝙ̃ locutus eſt domin⁹ ad moyſen impedicõris ⁊ tardioris lingue
fuit· Exodi· iiij· Anna mater ſamuelis in templo loquebatur in
corde ſꝫ vox penitus non audiebatur· p̃· Regũ· p̃mo· Nõ indica
uit ſamuel viſionem hely ſacerdotis donec interrogat⁹ fuit ab
eo· p̃· Reguz· iij· Job ſanctus reprehẽdit ſe de locutione dicens·
Vnũ locutus ſũ et vtinam tacuiſſez· Job· xlij· Jeremias in vte
ro ſanctificat⁹ excuſabat ſe dicẽs· Neſcio loqui· Jeremie· p̃mo·
Locuturus paulus in ſinagoga ſilentiuz indixit· qꝛ vbi non eſt
auditus nõ debet effundi ſermo· Actuũ· xiij· ¶ Silere debent
ſapientes vſqꝫ ad tempus ⁊ congruo tempore loqui· Nã cum
abigail placaſſet dauid non indicauit viro ſuo vnum verbum
ſed tacuit vſqꝫ mane dum digeſſiſſet vinum· p̃· Re· xxv· Diu ta
cuit heſter nõ loquẽs populo ſuo ne a r̃ge odiretur ſed tẽpore
ſuo eſt locuta· Heſter· ſcd̃o· ⁊ tercio· Beata maria audita ſalu
tatione prius tacuit et poſtea modeſte reſpondit· Luce· p̃· Et no
ta ꝙ maria tantum quinqꝫ vicibus legitur fuiſſe locuta· ſcꝫ cum
angelo· Luce primo· Cum elizabeth et cum filio in templo· Lu
ce· ij· Cum eodem in nupcijs· Joh· ij· Et cũ miniſtris· eodẽ ca·

De ſocietate bonorum.

¶ Societas bona habꝫ.
- Ab imminētib⁹ liberatos efficē.
- Cōuenientib⁹ locupletatos reficē.
- Scē viuentes aſſociatos pficē:.

Societas bonoꝝ liberat hominē a piculis. nā ſi fuiſſent inuenti decem iuſti in ciuitatib⁹ ſudomorū pepciſſet dominꝰ vniuerſis ꝛ euaſiſſent Geñ. xvi. Homies de iabis ocāſi fuerūt qꝛ non habuerūt ſocietatē cū aliquo bono Judic. xviij. Raphaelis ſocietas quā habuit thobias ipſū de multis picul' liberauit Thob. v. Occaſione daniel' boni ꝛ prudentis pepcit nabuchodonoſor ariolis ꝛ ſapiētibus babilōis Dañ. ij. Propter ſocietatē pauli oēs de naufragio ſunt liberati ꝛ ſaluati Actu. xxvij. ¶ Societas bona cauſa eſt abundācie. nam ditatus eſt laban ꝓpter ſocietatē iacob Geñ. xxx. Bñdixit dñs domui egipcii ꝓpter ioſeph ꝛ multiplicauit ſubſtanciā Geñ. xxxix. Propter ioſaphat bonū impetrauit heliſe⁹ exercitui aquas aliorū malorū regū. iiij. Re. iij. Jn hui⁹ figura ſup diſcipulos congregatos ſpūſſanctus abundāter deſcendit Actu. ij. ¶ Societas bonoꝝ bonos facit homines. nam ſaul cū alijs ꝓphis ꝓphetizare cepit. p̄. Re. xix. Jdo homines deū timētes volebant ſecum habē thobiam Thob. ij. Jlli ſeptem frēs cū pia eoꝝ matre vincti inuicē ſe hortabantur ad bonum. ij. machab. vij. Quādiu petruſ fuit cum diſcipulis fuit bonus. ſꝫ cum aſſociatus fuit iudeis criſtuꝫ negauit Math. xxvi. Marci. xiiij. Cecus a criſto illuminatus a ſinagoga eiectus fuit inter fideles a xpo receptus Joh. nono Paulus adhuc poſt ſuam conuerſionem temptabat ſe coniungere apoſtolis vt fieret melior Actuum nono.

De ſocietate malorum.:

¶ Societas maloꝝ eſt.
- Effectiua occupacōnū hūanaꝝ.
- Diſtractiua ꝯſolacōm diuinaꝝ.
- Jllatia tribulacōm mūdanaꝝ.
- Cauſatia pturbacōm illataꝝ.
- Inductiua deteſtacōꝫ ꝛ culpaꝝ.
- Deſtructia federacōm pctāꝝ.

Societas maloꝝ vitāda eſt ne hō cū eis efficiat' malus. iō ſalubrit' exiuit abrahā de chaldea vbi erāt hoies ydolatre Geñ. xij. Nō ſolū corpe ſꝫ mēte dꝫ qs vitaē malā ſocietatē

ideo dominus dixit abrahe cũ iam exiuiſſet de chaldea ẽt de cõg
nacõne tua egredẽ de t'ra tua et nota ibidẽ ꝓmiſſiões. Gen̄. xij.
Noluit iacob ãbulare cũ frẽ malo licet eẽt placat᷒ ⁊ ſig̃ dilectõ
nis oñderet. Gen̄. xxxiij. Hoſtes filiorũ iſrl' voluerũt cũ eis edifi
care ſꝫ ipi bono vſi ↄſilio noluerũt. p̄. Eſdre. iiij. Cũ irent oẽs ad
ſi'lachra thobias ſol᷒ fugiebat ĩ ihrl'm vitãs ↄſortia eorũ. Tho
bie. p̄. ¶ Societas mala cã ẽ pdendi ↄſolacões diuinas. Nã do
nec abraha fuit iter chaldeos nõ legĩ aliq̃s ↄſolacões hũiſſe. ſꝫ
ill' relictis hũit pl'es. Gen̄. xij. ⁊ xvij. Fugiẽte iacob malũ frẽ do
min᷒ ml'tipliciẽ cõfortauit eũ. gen̄. xxviij. ¶ Societas malorũ
ducit hõies ad magna picula. Nã ꝓpter ſocietatẽ ⁊ hitacõnẽ
quã loth hũit cũ illis de ſodomis debellat᷒ ẽ. Gen̄. xiiij. Ideo p̄
cepit moyſes populo recedẽ a tabnaculis ipiorũ ne cũ eis piret
Nũi. xvi. Ocaſione achior q̃ tulit de anathemate fuit popul᷒ in
prelio ſupat᷒. Joſue. vij. Propter q̊ſdam q̃ cõmiſerut facinus
fuerũt quaſi õnes filii beniamin deſtructi. Judic. xix. Propter
q̊ſdam malos de domo ſaul fcã eſt fames ĩ terra donec occiſi fuit.
ij. Rx. xxi. Joſaphat bon᷒ fuit fere occiſus vadens cũ achab ad
p̄liũ. iij. Re. ij. Homo dei dixit ad amaſiã ꝙ debellaret ſi iret cũ
iſrl' qui tũc erat mal᷒. ij. palipo. xxv. Quãdo iudas machabe᷒
fuit ſociat᷒ romanis tũc et nõ prius fuit debellat᷒. p̄ Mach ix.
¶ Societas malorũ cã eſt multarũ iniuriarum. Nã loth iniuri
as multas ⁊ iacturas ſuſtiuit a ſodomitis cũ q̃b᷒ hitabat. gen̄
xix. Quidã mali ſic cõcitauerũt bonos vt paulũ facerẽt lapidai
Act. xiiij. Demetrius argẽtari᷒ ĩ ephezo oẽs bonos pturbauit.
Act. xix. ¶ Societas mala cã eſt pctõrũ multorũ. Nã amicicia
quã habuit amõ cũ ioab dedit ei viam vt opprimeret thamar
ſororẽ ſuã. ij. Regũ. xiij. Multi prius neſciẽtes rebelliõem p᷒ꝙ
adheſert abſalom. regi ſuo rebellauerũt. ij. Rx. xv. Ochoſias fe
cit malũ coram domino q̃a erat gener et ſocius dom᷒ achab peſ
ſimi. iij. Regũ. xxij. Amicicia duorum ſenũ malorum fuit cauſa
falſi impoſiti ſuſãne et mortis eorum. Daniel. xiij. Petrus quã
do fuit cũ miniſtris iudeorum xp̄m negauit negauit quẽ cũ di
ſcipul' eſt ↄfeſſus. Math. xxvij. Helymas mag᷒ q̄rebat auer
tere ꝓcõſulem a fide. iõ ei aſſociabatur. Act. xiij. ¶ Societas
malorũ facit eos cõcordes ĩ malo vt noceãt bonis. nã balach et
balaam cõcordauerũt ſe ad maledicẽdũ poplm dei. Numei. xxij

Adonaiboſet et quatuor reges concordes fuerunt contra gabaonites qui fecerunt pacem cū ioſue et filiis iſrahel. Joſue xi. Jabin rex aſor cum pluribus aliis regibus cōuenerūt contra ioſue et filios iſrahel. Joſue xi. Madian et abimelech ꝛ ceteri orientales contra populū domini cōuenerūt. Judicū ix. Jn paſſione xpi herodes ꝛ pilatus fcā ſunt amici cum an̄ inimici erāt. Luc. xxiij.

¶ De ſpe et lōganimitate.

Sperare dn̄t hōīes
- Petitorū repromiſſiōes licȝ differāt.
- Adiutorū cōſolacōnes qn̄ tribulant.
- Triūphorū coronacōnes qn̄ pliant.

Sperare debet homo et expectare bonum repromiſſum licet differatur. Nam multis annis expectauit abrahaȝ quia centenarius erat quando natus eſt filius ſuus yſaac. Geñ. xxi. A promiſſione abrahe facta vſqȝ ad ingreſſum ſeminis ſui in terram promiſſionis fluxerunt āni quadringenti. Erat ſimeon in ieruſalem expectans cōſolationem iſrahel id eſt aduentum criſti. Luce ii. Aſcenſurus xp̄s in celum p̄cepit apoſtolis ne diſcederēt ſed expectarent promiſſum patris. Act. p. ¶ Sperare debent tribulati recipe conſolationem. Nam permiſit dominus iſrahel flagellari lōgo tempore in egipto ꝛ in deſerto antequā venirent ad terram ꝓmiſſionis que erat patribus repromiſſa vt patet. Exodi ij. ꝛ Nume. per totū. Afflictus corpore orbatus filiis ſpoliatus rebus. dicebat iob ſi occiderit me deus ſperabo in eo. Job xiij. Parētibus thobie irridentibus eum ꝛ dicentibus vbi eſt ſpes tua. reſpōdit filij ſanctorum ſumus ꝛ vitam illam expectamus quam datur? eſt dominus qui non mutauerunt fidem eius. Thob. ij. Cum ſuſanna eſſet morte deputata erat cor eius fiduciam habens in domino. Daniel. xiij. Vnus illorum ſeptem fratrum cruciatus a tirāno ait. de celo membra iſta poſſideo ſed ꝓpter leges dei hec ipſa deſpicio qȝ ipſa me recepturuȝ ſpero. ii Mach. vij. ¶ Sperare debet homo victoriā duȝ eſt in bello. Nā filij iſrahel cōn̄ tribuȝ beniamin preliātes pliati ſūt tandem ſperātes in domino victoriam habuerūt. Judic. xx. Dixit dauid philiſteo tu venis ad me cum gladio ꝛ haſta ego aūt venio ad te in nomine domini ſperabat enim firmiter obtinere victoriam ꝛ ſic factum eſt. p̄mo Regū xvij.

¶ De ſtragibus hominū diuerſis.

Strages hoīe fūt mſte- { Delinquētibus ꝓ maleficijs vt puniātꝰ
De n̄ credētibꝰ dei iudicijs vt ꝯfidātꝰ
De innocentibꝰ dei iudicijs q̄ ignorantꝰ }

Strages hominū permittit deus fieri ꝓpter peccatum- Naꝫ terribilis ſtrages hominis ꝛ animaliū facta eſt tēpore diluuij quando ſolū octo anime rationales remanſerūt- Geñ-vij- Quot homines perierūt diuerſis plagis in egipto et in mari rubro- quere exēpla libro exodi per totum- De ſexcentiſmilibꝰ bellatorū hominum a viginti ānis et ſupra numeātis- Nūi-p̄rio- nō intrauerunt in terram ꝓmiſſionis n̄ duo ſcꝫ caleph et ioſue- ſed oīs perierunt in deſerto ꝓpter peccata eorum- Deute-p̄-et-iij- Nūi-xxxij- Occaſione vxoris leuite lxv-milia hominū preter mulieres ꝛ puulos omnes fūt ocaſi- Judicū-xx- Propter ſuperbiam murm̄ationis populi per dauid factam ceciderūt lx-milia hominum virorūꝫ-ij- Re-xxiiij- ¶ Strages magna facta eſt de infidelibꝰ a fidelibus iuuante deo- Nā magnam cedem fecerūt filij iſrahel madianitis qd̄ ptꝫ in preda q̄m fecerūt que fuit xij-milia virginū omnes autem mulieres corrupte ꝛ viri ocaſi fuerūt Nūi- xxij- Tempe ioſue fuerunt ocaſi infiniti infideles tā in ciuitatibꝰ q̄ꝫ in caſtris- Joſue ꝑ totū- Tempibus delbore gedeonis et iepte multi fuerūt ocaſi- vt ptꝫ Judicū-iiij-v-vi-ꝛ-vij- Interfecto goliad multi philiſtei fuerūt interfecti-p̄- Re xvij- Aduerſus gaaladitas ſex milia pierūt et xx-milia hominū ꝑ auxiliūꝫ eis datūꝫ a deo-ij- Mach-viij- Propꝰ prelia que ꝯmiſit iudas machabeꝰ coñ appollonūꝫ et ſaron p̄ncipē exercitus eiꝰ de q̄bꝰ hētur- p̄ Mach-iij- Legi xij- hūiſſe victoias- Ab octauo caplo ij- Mach- vſqꝫ ad fineꝫ-in quibꝰ multa milia hominū perierūt In p̄mis ceciderunt de hijs qui erāt cum nicanore nouē milia poſtea de hijs qui cū thimotheo et bachide erāt xij-milia hoīm̄ Itē cum lyſia xij-milia poſtea in q̄dā p̄ſidio thimothei x-milia Item cū antiocho ſedecīmilia- Deñ in carnō fortiſſima ciuitate xij-milia- Itē in ephron xxv-milia- Itē in caſtris antiochi imperatoris quatuor milia- Item cū nicanore xxv-milia- Numerꝰ oīm ocaſorū ducenti vigitiunummilia puerorum numerꝰ non ponitꝰ- Geñ-xiiij- ¶ Strages hoīuꝫ fcā eſt aliq̄n occulto dei iudicō de bonis- Nā magnā ſtragē fecerūt illi quatuor reges qñ debellauerūt q̄nqꝫ reges licꝫ ocaſorū numerꝰ nō ponatꝰ- Geñ-xiiij-

In diebus hely quādo capta fuit archa ceciderūt de iſrł triginta milia pugnatoꝝ p̄·re·iiij· Aza rex iuda habuit in exercitu ſuo qn̄gentaoctuaginta milia pugnatoꝝ· ethiopū vero erant deci es centena milia ⁊ venerūt ethiopes ad interitū·ij·palip·xiiij· Phaſeus filius romelie occidit vno die de iuda centū milia bel latoꝝ·ij·pali·xxviij· Tpe aman ſupbi ceciderūt in regno aſſue ri·xxxi·milia medoꝝ· Heſter·ix· Qn̄ anthiochus cepit ihrlm fue runt interfecti·viij·milia ⁊ quadraginta milia vincti ⁊ nō mi nus venditi·ij·machā·v· Occiſus eſt iudas cū multis ⁊ reliqui fu gierunt·ij·machabeoꝝ nono·

¶ De ſupbia ⁊ iactancia·

Supbi ⁊ vane gloſi ſūt·
- Suis maioribus inobediētes·
- A ſupioribus ſuis cito recedētes·
- Sūmis in honoribus glaꝫ q̄rētes·
- Multis facinoribus cāꝫ inducētes·
- Moribus bonis reſiſtētes·

Supbi ſunt inobedientes deo ⁊ ſuis ſupioribus· Nā eua ꝓpter excellenciā quā petiuit cū audiſſꝫ·eritis ſicut dij ⁊c̄ de fructu ligni vetiti comedit ⁊ ideo inobediēs fuit deo Geñ·iij· Agar ācilla ꝯcepiſſe ſe vidēs deſpexit dn̄aꝫ ſuā Geñ·xvi· Pha rao ſupbus nolēs deo obedire dixit·neſcio dn̄m ⁊ iſrł nō dimit tā Exo·xv· Rebellio ⁊ inobediēcia chore ⁊ ꝯplicū ſuoꝝ ex ſuper bia magna ꝓceſſit Nūi·xvi· Supbia ⁊ elacio ducūt hominēꝫ ad depreſſionē ⁊ humilitatē· qꝛ qui ſe humiliat exaltabitur et qui ſe exaltat humiliabitur Lu·xviij·⁊ als·xiiij· Ideo volētes ſuper be edificare turrī habuerūt diuiſiones linguaꝝ Geñ·xi· Graui ter fuit punitū pcc̄m elacōnis dauid qn̄ populuꝫ numerauerat· ij·Re·xxiiij· Aman qui volebat ab hoibus honorari fuit ſuſpen ſus patibulo Heſter·vij· Balthaſar ꝓpter ſuā ſupbiam inter fectus eſt ⁊ darius ei ſucceſſit· Dañ·v· Nabuchodonoſor ꝓpter eius ſupbiam depoſitus eſt de ſolio ſuo ⁊ gloria ſua ablata ē· Dañ· v· Nicanor ita erat ſuperbus ꝙ vendebat iudeos antequā eos in campo vincebat ⁊ tamē debellatus fuit·p̄·mach·viij· Fugatus turpiter anthiochus de pſidis ſupbe locutus eſt·ſꝫ deus ꝑcuſſit euꝫ inſanabili plaga·ij·mach·ix· Herodes ſupbe indutus cū ꝑplis clamaret ei laudes diuinas ab āgelo eſt ꝑcuſſus Actuum·xij·
¶ Supbi deſiderāt glaꝫ ⁊ honorēs· naꝫ ſaul pecijt corā ſamuele

a populis et ſenioribꝫ honorari·p̄·Re·xv·Ad cuſtodiam turris poſiti dixerunt faciam⁹ nobis nomē grande·p̄·Mach·v·Conſ gloriātes de pmogenitura eſt ꝙ chaim natus eſt an̄ abel·Gen̄·iiij·Eſau āte iacob·Gen̄·xxv·Manaſſes fili⁹ ioſeph an̄ effraim qui tamē benedictōem dextre·Gen̄·xxviij·Dauid fuit inter frēs minim⁹·p̄·Re·xvi·Adonias natus eſt āte ſalomonē·ij·Re·iij·et tamē ſalomon obtinuit regnū·iij·Regū·ij·¶ Superbia eſt cauſa multorum peccatorū·Nā voluntas dominādi quā habuit ieroboam timēs ne populus rediret ad domum dauid fecit eum ydolatrare·iij·Regū·xij·Poſt victoriam habitā de arphaxat Nabuchodonoſor amplius eſt eleuatū cor ei⁹ et multas gentes et regna deſtruxit·Judith·p̄·Antiochus intrauit ſāctificacōnē cum ſuperbia ⁊ accepit altare aureū·p̄·Mach·pmo·Alchimus ſuperbe et falſe accuſabat iudam et populū iudeorū·p̄·Mach·vij·Diſcipli cum gloriarētur dixerūt et demonia ſubiciunt nob·Reſpōdit criſtus videbā ſathan quaſi fulgur de celo cadētē ſcꝫ vt vos ad pctā traheret·Luc·x·¶ Superbi ſunt dedignātes natu re·Nā abimelech perculſus a muliere vocauit armigerū ſuum dicēs ei·percute me ne dicatur ꝙ a femina percuſſus ⁊ occiſus ſum·Judic·ix·Nicanor iudeis dicētibus eſt deus potens in celo q̄ iuſſit agi diem ſeptimū·indignatus reſpondit et ego potens in terra impero negotia regis impleri·ij·Machabeorū·xv·:·

¶ De ſuſpitione ⁊ falſa credulitate:·:

Suſpitioſi ſunt:·	Zelatores male cogitantes:
	Alioꝝ creditores atqꝫ approbātes:
	Bonoꝝ pueꝛſoēs ꝑue ꝯmutātes:

Suſpicōſi ſunt zelotopi de ſuis vxoribꝫ·Nam cogitauit abraham ꝙ nō erat timor i geraris et ideo timebat occidi ab ipſis ꝓ vxore ſua ⁊ ꝙ occideret ꝓpter vxorem ſuā·Gen̄·xx·Poſt ꝙ turbat⁹ fuit aſſuer⁹ cōtra aman ⁊ ille iaceret ſup lectū heſter ro gans eā pro ſalute ſua dixit rex ꝙ volebat reginā opprimē·Heſter·vij·¶ Suſpicōſi vt plurimū ſūt falſa redētes·Nā ſuſpicat⁹ ē laban ꝙ iacob furat⁹ eēt deos ſuos ⁊ ſcrutat⁹ ē oēm ſuppellectilē ſuam et tn̄ eas furata fuerāt rachel·Gen̄·xxxi·Mēs turbata ſp ꝑſumit ſeua·ſapie·xvij·Jacob vidēs tunicā tinctā i ſāguine credidit ioſeph eē a beſtijs deuorātū·gen̄·xxxvij·Frēs ioſeph du cti ad ꝯmedēdū crediderūt ꝙ vellēt eos ſubiugare ſeruituti·Gen̄·xliij·

Cum iuiſſet ſampſon in domū patris ſui crediderunt parentes
vxoris illius ꝙ odio repudiaſſet eam ⁊ tradiderūt eam alteri
Judicū xv. Videntes diſcipuli dominū ambulare ſup mare pu
tauerūt eum eſſe fantaſma. Math xiiij. Diſcipuli timebāt pau
lo adherere ſuſpicātes eum non fore cōuerſum. Actu. ix. ¶ Su
ſpicioſi omnia bona conuertunt in malū. Nā hely videns annā
oratem al's flentem ⁊ verbum nō ꝓferentem exiſtimabat eam
ebriam eſſe. ꝓ Re. i. Miſit dauid nūtios ad conſolādum regē
amon ſup morte patris. pricipes autē eius ſuſpicati ſūt ꝙ cau
ſa explorandi veniſſent. ij Regū xij. Cū ieremias iret ad terrā
beniamī cuſtos porte ei ipoſuit ꝙ ad chaldeos iret. Jere. xxxvij
Tortores qui eleazarū torquebantur arbitrati ſunt verba eius
ex ſupbia prolata. ij Mach vi. Phariſeus qui inuitauerāt xp̄m
videns mulierem flentem ſuſpicat⁹ eſt ⁊ murmurauit. Luce vij.
Alius phariſeus videns publicanū orantem ſuſpicatus eſt de
eo malum. Luce xviij. De apoſtol' variis liguis loquentib⁹ di
cebant iudei ꝙ erāt ebrii. Act. ij. Barbari videntes viperā pen
dentem ad manum pauli et nō aliqd malum habentem credi
derunt eum eſſe homicidam ⁊ magum. Actuū xxviij.

¶ De tēptatione hominis a deo.

Tēptat de⁹ hoīes. Si
- In volūtatib⁹ ſūt obſeq̄ntes ei credēdo
- In proſperitatibus ſūt ſe corrigentes bene viuendo.
- In aduſitatib⁹ ſūt paciētes n̄ cōq̄rēdo

Temptat deus aliquando homines vt probet ſi ſint obe di
entes ei vl' ſi ſibi credāt. Sic temptauit deus abraham
⁊ dixit. tolle filiū q̄ȝ diligis yſaac ⁊ offer illū. Gen̄ xxij. Dixit do
min⁹ ad philippum. vnde emem⁹ panes vt māducent hij. h'
autem dicebat tēptans eum ip̄e enim ſciebat q̄d eſſet facturus
Joh vi. ¶ Temptat deus homines in ꝓſperitatibus tpalib⁹
et ſpiritualibus vtꝝ ſcȝ bonum faciant. Sic tēptauit populuȝ
in deſerto dicēs ego pluam vob' panem de celo colligat quilibȝ
quātū ſufficere poſſit vt temptē populum vtꝝ ambulet in viis
meis vel in lege mea. Exodi xvi. Loquente dn̄o moyſi cunctus
populus audiebat voces videbant lampades ardentes ⁊ mon
tē fumigātem ⁊ dixit moyſes. vt ꝓbaret vos venit de⁹ ⁊ ne pec
caretis. Exo. xx. ¶ Tēptat deus hōīes ſeu ꝓbat tribulacōib⁹

vt℞ habeāt virtutē paciencie. vn̄ non deleuit dn̄s penitus gen
tes de terra ꝓmiſſiōis vt ꝑ ipſas ꝓbarȝ iſrł ſi cuſtodirent eius
mandata Judicū. ij. Nō deleuit dn̄s chananeū ꝛ ſindonū atqȝ
qn̄qȝ ſatrapas philiſtinoꝝ vt diſceret filij iſrł certare cū hoſtibus
ꝛ haberēt ꝯſuetudinē ꝑliandi. Judic. iij. Dereliqt dn̄s ezechi
am vt temptaret̄ ꝛ non fierēt omnia q̄ erant in corde eius quā
do venerūt nuncij regis babilonis ad eū. ij. pali. xxxij. Poſtq̄
thobias fuit excecatus ſuſtinuit hāc temptacōem ꝛ ido pmiſit
deus illi euenire vt poſteris exēplum paciēcie daretur Thob. ij
Judith dixit tempe obſidiōis holofernis memores eſſe debe
mꝰ qm̄ temptati ſunt prēs vt ꝓbarentur ſi vere colerēt deūȝ Ju
dith. viij. Job ꝑ multas tribulacōes dicebat. ꝓbauit me dn̄s
quaſi auꝝ qd̄ ꝑ ignem trāſit Job. xxiij. Probauit ih̄s petrum
ambulantē ſuꝑ mare ꝑ ventū ſcȝ tribulacōnū. Mat. xiiij.

¶ De temptacōe dei ab homine.

¶ Tēptare nō debȝ hō deū.
- Se exponendo ad magna pericula cum deſperatis.
- Sepe perdendo temporis curri cula cum obſtinatis.

Temptare non debȝ homo deum exponēdo ſe piculis ſic
deſperatus dicit. ſi non pmiſit deus non nocebunt mi
chi Ideo abrahā ingrediēs egiptum prudēter tacuit ſaraȝ eſſe
vxorē ſuam ne ſeꝗ illā diſcrimini exponerȝ Gen̄. xij. Simile fe
cit ide abraham Gen̄. xx. ꝛ yſaac eciā fecit idem Gen̄ xxvij. Ni
ſi em̄ ſic feciſſent deum queādmodū temptaſſent. vt dicit aug'
Quia ſemel ſepatis filijs iſrł iteꝝ ſe piculis expoſuerunt tēpta
tes deum ꝛ ducētes ſecum archā dn̄i. vbi archa capta fuit ꝛ ip
ſi debellati. ꝑ. re. iiij. Sciebat dauid ſe regnatuꝝ poſt ſaulē qꝛ
vnctus erat a ſamuele nō tamē ꝯmittebat ſe diſcrimini ſꝫ cuſto
diebat ſe vt debebat ꝛ meliꝰ poterat ne incidetȝ in manꝰ ſaul ꝑ.
re. xxvi. Cum piſcis inuaſiſſet thobiam non expectauit vt ange
lus eum eripet. ſꝫ ipſe met ſe iuuit ꝛ branciam piſcis arripiens
tenuit piſcem cū tamē angelꝰ cito potuiſſet liberare eū Thob. vi
Saluator temptatus vt ſe de pinaculo templi precipitarȝ. rn̄
dit dyabolo. non temptabis dominū deum tuū Math. iiij ꝛ Lu
ce. iiij. Paulꝰ cū poſſet expectare ꝛ miraculoſe euadere voluit tn̄
ꝑ ſportā ſubmitti de muro Actu. ix. Item cum tribunus vellet

cū facere torqueri dixit ſe eſſe romanū ciuem. Act. xxij. Item cū
haberet iniquū iudicē ad ceſarē appellauit. Act. xxv. ¶ Tēp
tant deum obſtinati et peccatores. Sic populus iſrl' multociens
tēptauit deum in deſerto. Nu. xiiij. Oziam qui ſtatuerat popu
lo terminū rephendit iudith dicens. qui eſtis vos qui tēptatis
dominū deum. Judith viij. Iudeis q̄rentibus ſi licet tributum
dare ceſari an nō vt ihesum caperent in ſermone reprehēdit ihesus
dicēs. vt q̄d tēptatis ypocrite. oſtēdite michi nūmiſma cenſus.
cognouerat enī neq̄tiam eorū. Math. xxij. Cū eieciſſet demoniū
ihesus ꝯ locut⁹ eſt mutus quidā temptātes eum q̄rebāt ſignū
ab eo de celo. Luce xi. Math. xij. Dure increpās petrus dixit ſa
phire vxori anamie. q̄d cōuenit vobis tēptare ſpūm ſāctū. Act. v.

¶ De temptatione dyaboli.

Temptationi dyaboli non eſt credendum
- Quia ſagaciter cū violentia et fraudulentia habet offerre.
- Item nō eſt credendum qz mendaciter verba habet proferre.
- Item nō eſt obſequendū qz tenaciter cū violentia habz īferre
- Sed reſiſtendū eſt ꝑtinacit' et cum prudentia illa referre.

Temptat dyabolus ſagaciter ꝯ cū fraudulentia. Nā in ſer
pente callide genus humanū temptās incepit a ꝑte debili
ori ſcz a muliere. Gen̄ iij. Item explorādo a lōge incepit ꝯ nō ex
obrupto cōmedere pomū ſuaſit. Gen̄ iij. Item non tēptauit mu
lierē de peccatis ad que nullam habebat inclinationē ſed de eſu
pomi ſuaſit ꝯ de curioſitate ſciēdi bonū ꝯ malū ꝯ de dignitate ma
iori. Gen̄ iij. Sagaciter cōſurrexit ſathan cont' iſrahel cū inci
tauit dauid vt populū numeraret. ij Regū xxiiij ꝯ p̄. palipo. xxi
Sagaciter ꝓcurauit dyabolus mortē xpi cū mitteret in cor iu
de vt traderet eū. Joh. xiij. ¶ Temptat etiaz dyabol⁹ mentiēdo
et vnū pro alio oſtēdendo. Nā negauit primis parentib⁹ penam
trāſgreſſionis dicēs. Nequaq̄ moriemini. et ꝓmiſit bona ex trāſ
greſſione ꝓuenientia dicens. eritis ſicut dij. Gen̄ iij. Saluato
ri oſtēdit ipſe dyabol⁹ ōnia regna mundi dicens. Hec omnia
dabo tibi ſi ꝓcidens adoraueris me. Scripta etiā diuina ꝑuer
tit dicens. Angelis ſuis mandauit de te. Mathei iiij ꝯ Luce iiij

Ob hanc causã dixit petrus ananie cur teptauit vos sathanas
mentiri spũisancto Actu·v· ¶ Temptat eciã dyabolꝰ tribulaci
ones inferendo· sicut pecijt iob temptare in rebus suis ꝛ postea
in psona ꝛ in filijs suis Job·p·ꝛ·ij· Instante passione dixit
ihs symoni·sathan expetiuit vos vt cribrarꝫ sicut triticũ Luce
xxij· ¶ Temptacões vincere volẽs debꝫ vti sapiencia in resistẽ
do ꝛ non debꝫ alicui reuelare dominũ qd credit de eo de vel simili
vel maiori esse temptatũ sed alicui viro discreto ꝛ sancto qui ꝯ
fortet eum in bono· Nam illi duo senes temptacões sibi inuicẽ
reuelantes ad peius ꝓuocati sunt Dañ·xiij· Xps in sua temp
tacione quãdo fuit temptatus de tribus scꝫ auaricia·gula· ꝛ su
pbia ad que possunt omnes temptacões reduci Ipse autẽ non
per potenciam sed per sapienciam ꝛ scripture verba vicit ꝛ nos
vincere docuit· Mathei ꝛ Luce quarto capitu·:

¶ De timore domini·

¶ Timẽ dꝫ hõ deũ vt possit
- Subsistẽ in pfectõe ne decipiat·
- Desistẽ ab offensiõe ne reiciatur·:
- Persistẽ i dilectõe vt lex impleat·
- Resistẽ ne pũicõe graui pũiatur·

Timere debꝫ homo semp deum quia vsqꝫ ad beatitudi
nem confirmatus non potest homo esse securus· nã an
geli in celo ꝛ pmi pentes in terrestri padiso peccauerunt Geñ·
tercio· Loth qui inter pessimos peccatores fuit bonus post ꝙ in
de ab eis exiuit inebriatus cũ filiabus peccauit Geñ·xix ¶ Ti
mor dei facit hominẽ a peccato desistere ꝛ pctã cauere· ido crede
bat abraham ꝙ abimelech facerꝫ eum occidi ꝓpter saram dic·
cogitaui ꝙ non essꝫ timor dei in loco isto Geñ·xx· Obstetrices ti
muerunt deum·ido non necauerũt filios hebreoꝝ Exo·p· Tho
bias iunior qui exercebat nupcias cum timore dei non intrauit
ad vxorẽ vsqꝫ ad diem terciũ· Thob·ix· Eleazarus noluit veti
ta comedere ꝫ tormentatus ait· Dñe ꝓpter timorẽ tuum libent
hec pacior·ij·mach·vi· ¶ Timor dei causa est ꝙ homo bñ ope
retur ꝛ diligat deum·ideo voluit dñs filijs israhel timorẽ incu
tere ꝛ legem cum tonitruis ꝛ ignẽ dare Exo·xx· Post transituꝫ
maris rubri populus timuit dominũ ꝛ crediderunt deo ꝛ moy
si seruo eius Exo·xiiij· Abdias dispensator domus achab· qꝛ
dñm timebat abscondit ꝓphas ꝛ pauit eos cũ iezabel volebat

eos occīdere. iii Re. xviii. Joſaphat docuit iudices vt timor dei
eſſet inter eos ſi vellent bene regere populum. ii palipo. xxviii.
Plus timens deum thobias ꝙ̄ regem rapiebat corpa occiſoruz
et ſepeliebat eos. Thob ii. Judith vidua q̄ timebat deum ſic
opabatur vt nullus loq̄retur de ea malum verbū. Judith. viii
Inter alios quib9 cōmendabatur iob ꝙ eſſet bonus et iuſtus
eſt timor domini. Job p̄. Viri timorati ſepelierūt ſtephanum
qḋ eſt opus miſericordie. Act. vii. De conuerſionē cornelii de
um timētes dixit petrus in omni gente q̄ timent deum operatur
iuſtitiam. Act. x. ¶ Timorē domini non habentes grauit̄ pu
niunt̄. Nā homines quos miſit rex babilonis ad habitanduz
ſamariam nō timuerūt deum ⁊ miſit deus leones q̄ interfecerūt
eos. iiii Re. xvii. Jonas qui deum nō timuit tēpeſtatem meruit
qḋ naute videntes timuerūt deum. Jone p̄mo. Ob hāc cauſam
dic̄ dominus. timete eū q̄ poteſt corpus ⁊ animā perdere in iehē
nam. Math. x. Si tā grauiter punitus eſt ſeruus q̄ non multi
plicauit talentuz quid fiet de illis q̄ viuēdo luxurioſe oīa bona
diſſipauerūt. Math. xv. Valde grauiter puniūtur illi qui opa
iniq̄tatis ppetrauerūt deum non timētes ex quo ſic puniunt̄ q̄
opera pietatis ⁊ miſericordie non fecerunt. Mathei xxv.

¶ De timore malorum de bonis.

¶ Timent mali bonos. — Scientes adeſſe pugnatorū pſentiā
Videntes ineſſe punitionis ſententiam

Timent mali bonos q̄ ſciūt deū eſſe cum eis et p eis pug
nare. Ideo dixit abimelech ad abraham. dn̄s tecuz eſt in
omnib9 q̄ agis iura ne noceas michi. Geñ xii. Egipcii inſequē
tes filios iſrahel dixerūt. fugiam9 iſrahel dn̄s eñ pugnat pro
eis cōtra nos. Exodi xiiii. Videns ſaul ꝙ dn̄s eſſet cuz dauid ce
pit timere eum. p̄ Regū xiiii. Herodes metuebat iohannem ſci
ens eum eſſe iuſtum ⁊ ſanctum ⁊ dei amicū. Marci vi. ¶ Timēt
mali bonos propter vindictam et vltiones quas vident fieri
ab ipſis vel a deo pro eis Nam princeps quinquagenarius qui
tertio venit ad helyam reuerēter locutus eſt ei qḋ non fecerunt
alii duo ideo fuerūt ab igne conſumpti. iiii Re. p̄. Cum comple
tus eſſet murus ieruſalem timuerūt omnes gentes per circuitū
Neemie vi. Cecidit timor iude ⁊ fratrum eius propter eorum vi
ctorias ſuper omnes gentes et peruenit ad regez. p̄ Mach iii

Audierūt aduerſarij que opatus eſt ionathas in bello ⁊ fue
runt. p̄. mach. x. Poſtq̄ꝫ liſias fuit debellatus a iuda voluit pa
cem facere cū eo ꝓmittens om̄ia ſe facturꝫ p̄. mach. xi. Poſt ter
ribilē mortē ananie ⁊ ſaphire erant diſcipuli in porticu ſalomo
nis. ceteroꝝ aūt nemo audebat ſe cōiungere ill'. ſꝫ honorabat eos
ppl's Act. v. Facto terremotu paulo ⁊ ſila exiſtētib⁹ in carcere.
cuſtos carceris tremēs cecidit Actu. xvi.

De tyrānorum nequicia.

¶ Tyrānoꝝ neq̄cia apparʒ.
Cū nitūt' extirpaē excellētes eos deꝑmēdo.
Mēciunt' ſe amaē ſbiacētes miſta ꝓmittēdo
Delectātur lacerare impotētes eos occidēdo.
Perſequūt' eos clāē corrigētes penas inferēdo
Amplectūt' delinqūtes malos iuſtos affli gēdo
Illabūtur tormētare innocentes pe
na in malis cōplacēdo.

Tyrānoꝝ nequicia eſt quia nitūtur eos quos regnare
⁊ ꝓſperare timent deicere ⁊ deꝑmere. Ideo pharao vari
as vias inuenit vt poſſꝫ extinguere filios iſrl' cū eos affligēdo
laboribus ⁊ pueros eoꝝ ſubmergēdo Exo. p̄. Abimelech fili⁹
gedeonis vt ſolus dn̄aretur. lxx. frēs ſuos interfecit Iudic. ix.
Poſt multa bn̄ficia a dauid recepta ſaul querebat cuꝫ ad mor
tem ⁊ occaſione illi⁹ occidit octuagintaqnqꝫ ſacerdotes p̄. Reg.
xxij. ¶ Tyrāni ꝓditores ſunt ⁊ non ſeruāt ea q̄ ꝓmittūt. Naꝫ
pharao multa moyſi nequiter ꝓmiſit q̄ poſtea non ſeruauit. ſꝫ
in cōtrariū venit Exo. vi. vij. ⁊. viij. Neq̄ter ⁊ ꝓditorie triphon
occidit ionathan ⁊ duos filios p̄. mach. xiij. Herodes ſe ſimu
lans adorare xp̄m quē volebat occidere ⁊ occaſiōe illi⁹ occidit
om̄es pueros qui erant in bethleem ⁊ in om̄ib⁹ finib⁹ eius. Ma
th. ij. ¶ Tyrāni delectātur in crudelitate. Nam ſeptuaginta
regib⁹ amputatis manuū ⁊ pedū ſūmitatib⁹ faciebat adonibe
ſech colligere reliq̄as ciboꝝ ſub menſa ſua Iudicū. p̄. Manaſ
ſes rex iuda effudit ſanguinē innocentē ⁊ impleuit ihrlm cruorē
occiſorū innocenciū. iiij. Regū. xxi. Quāuis habitatores vrbiū
exirent honorare holofernis ferocitatē. inde tamē ipſā nō muta
uerūt Judith. iij. Aman magis crudeliter parauit om̄es iude
os occidi q̄ꝫ ſoli mardocheo parcere Heſter. iij. Nabuchodono
ſor fecit occidi filios ſedechie in oculis eius ⁊ eū poſtea excecari

Ihere·xxxix· Item nabuchodonoſor rex crudeliter fecit ſocios
danielis mitti in fornacē Dan̄·iij· Effuſio ſanguinis ⁊ multa
alia mala leguntur de anthiocho·p̄·Mach·p̄· Comphenſu an
thiochum ⁊ lyziam noluit vidē demetrius ſed iuſſit occidi p̄·
machabeoꝝ·vi· Nimiā crudelitatē fecerunt tyranni miſſi ab
anthiocho in eleazarum ⁊ ſeptem fratres·ij·macha·vi·⁊·vij·
¶ Tyrannoꝝ iniquitas eſt occidere rephendentes ⁊ corrigen
tes eoꝝ vicia·nam p̄cepit iherobohā cōprehendi viruꝫ qui ar
guebat eum·iij·Re·xiij· Achab fecit poni micheā in carcerē et
ſuſtentare pane ⁊ aqua·q2 eum arguebat·iij·Re·xiij·: Senna
cherib pcuſſus ꝑpter ſuam ſupbiam ⁊ blaſphemiā iratus mlꝰ
tos occidit Thob·p̄·: ¶ Tyrāni bonos opprimūt ⁊ malos ab
ſoluūt·nam iezabel fecit helyam querē ad mortē ⁊ ꝓphetas ba
al ſaluare quos tamē helyas occidit·iij·Re·xix· Naboth bonꝰ
fuit lapidatus ꝓcurante ieſabel·ꝫ non falſi teſtes qui fuerūt cō
tra eū·iij·Regū·xxi· Anthiochꝰ menelaum ſacrilegū accuſatū
abſoluit ⁊ accuſatorēs oppreſſit ⁊ occidit·ij·machabeoꝝ quīto·:
¶ Tyrāni ad peticōem maloꝝ opprimunt bonos vt malis cō
placeant· Nam ad peticōem pricipum p̄cepit ſedechias ihere
miam incarcerari Ihereniie·xxxviij· Anthiochꝰ rogatus ⁊ ap
precatus a menelao occidit onyam ſummū ſacerdotē·ij·Ma
chabeoꝝ·iiij· Herodes iohēm baptiſtā virū iuſtum ad peticio
nē ſaltatricis decollari fecit Mar·vi· Pilatus in xp̄o cauſā non
inueniēs mortis ad peticōem ſacerdotū illum flagellauit ⁊ occi
dit Math·xxvij· Occidit herodes iacobū ⁊ videns q placeret
iudeis petꝝ incarcerauit Actu·xij· Ad peticōem queſtuarioruꝫ
ingratus fecerunt paulū ⁊ ſylam flagellari Act·xvi·

¶ De tribulacōe ⁊ eius effectibꝰ·

¶ Tribulacōis effectꝰ ſunt·
- Pacīētes ꝯfortarē adducēdo ꝯſolacōes
- Delinqn̄tes d̄mōſtrarē on̄dēdo diuiacōeꝫ
- Pēitētes aīare īducēdo ad ꝯtricōem·:
- Suſtinētes exorarē remouēdo idigꝛōꝫ
- ꝓmerētes coronare ꝯferēdo p̄miacōeꝫ·

Tribulacōes pacīēter portātes ſequitur cōſolacio ⁊ ꝓſpe
ritas·nam ioſeph in exilio creuit ⁊ ꝓſperatus eſt plus
q̄ ſi fuiſſꝫ inter frēs ſuos in domo Gen̄·xli· Quāto plꝰ pharao
filios iſrl̄ affligebat tāto plꝰ multiplicabāt̄ ⁊ creſcebāt Exo·i·

Helyam pſecutum a iezabel angelus confortauit panē et aq̄m
preparando quottidie. iii. Re. xviij. Excecatum et denſū thobiam
dominus multipliciť cōſolatus eſt. Thob. ij. Job ſuſtinuit tri
bulationes in reb⁹ quibus fuit ſpoliatus. in filiis in quib⁹ or
batus. in corpe in quo flagellat⁹ et in anima verbis vxoris ꝯ
amicoruꝫ intimatus. Et qꝛ hec omnia portauit paciēter a deo
multas recepit conſolationes. Job ꝑ totuꝫ. Ezechiel in medio
captiuorum vidit mirabiles viſiões vbi fuit multipliciť cōſola
tus. Ezechiel. ꝑ. et quaſi ꝑ totuꝫ. Pueri in camino ignis recepe
runt angelicā cōſolationem cū quibus nabuch. vidit quartuꝫ
ſimilem filio dei vt appareat deum eſſe cuꝫ tribulatis. Dan̄. iij.
¶ Tribulacōes aliquādo veniunt ꝓpter peccata dominū. Ideo
tribulati fratres ioſeph dixerunt merito h̄ patimur qꝛ peccaui
m⁹ in fratrem noſtruꝫ idcirco venit ſup nos tribulatio. Geneſ
xlij. Quia poſt obitū iude machabei ſurrexerūt iniqui ꝯ peccato
res fcā eſt fames valida. ꝑ. Mach. ix. ¶ Tribulacōes inducūt
hōies ad penitentiam et cōtritionem. Naꝫ filij iſrahel afflicti a
ſerpentib⁹ dixerunt. peccauimus. Nū. xxi. Videns dd̄ tribulacō
nem ꝓpter peccatum elacōis ſue humiliť cognouit culpam ſuā
ꝯ peciit penitētiam. ii. Re. xxiiii. Antiochus dū fuit ſanus homi
cida crudelis fuit. ſꝫ pcuſſus penituit ꝯ deū laudauit. ii. Mach.
ix. ¶ Tribulacōnum remedium eſt orō. Nam in tēpore tribula
cionis clamauerūt ad te et exaudiſti eos. Nee. ix. Et vidit cum
tribularētur et audiuit orōnem eoruꝫ. Ps. triceſimoquīto. Su
ſanna in condēnatione mortis poſita nō habens recurſum ad hu
manum adiutorium flens orauit et ſuſpexit in celuꝫ. ſic auis a
canibus circumdata in terra non habet refugium niſi eleuet ſe
in altum et volet verſus celū. Dan̄. xiij. ¶ Tribulationes ꝑmit
tit deus ſuſtinere bonos a malis vt ipi boni magis mereantur.
Nā pro veritate q̄m ieremias populo predicabat fuit percuſſus
et incarceratus. Jere. xxxviij. Decretum iniquū erat factum ab
impiis vt omnes trucidarenť qui ſacrificare nolebāt. ii. Mach.
vi. Natus in mundo domin⁹ cito paſſus eſt pſſuras ab impiis
compulſus eſt fugere in egiptum. Mathei. ij. Lapidato ſtepha
no facta eſt pſecucō in apoſtolis ꝯ diſpſi ſunt per vniuſum mū
dum predicādo. Act. viij. Poſt ꝯuerſionem ſanctus paulus eſt
paſſus tribulacōes mltas a iudeis. Nā pmo noluit cōprehendi

et ſubmiſſus eſt in ſporta per murum. Act. ix. Item paulus et barnabas eiecti ſunt de finib9 perfide excuſſo puluere de pedib9 Actuū xiij. In ciuitate liſtris prius receperunt honorem poſtea lapidatus eſt paulus. Act. xiiij. Occaſione puelle curate paulus et ſila fuerunt ceſi et in carcerem miſſi. Actuū xvi. Multas alias tribulationes et perſecutiones eius require. Actuū apoſtolorum vſq3 ad finem libri. Ab aduentu ſpirit9 ſancti vſq3 ad pſecutionem iohannis ſub domitiano fluxerunt āni circiter quinquaginta et in toto tempe illo iohannes non habuit tot et tantas rebelliones nec tātum eccleſie profuit quantum quādo fuit in exilio ꝛ in inſula pathmos relegatus. Act. per totū.

De veritate que odiū parit.

Veritas parit odiū
- Si de odientibus bona q̄s loq̄tur
- Si delinq̄ntibꝰ q̄ſquā corrigat
- Si pu̇fis gētibꝰ quis cōmiſceat

Veritas parit odium quādo aliq̄s dicit bonū de inimico illius cui loquit᷑. Naz balach rex moab multum dolebat quādo balaam bn̄dicebat populo iſrahel. licz hoc verū eſſet nec eū tantum honorauerat q̄ntum decreuerat honorare. Nu̇. xxiiij. Iratus eſt ſaul cōtra ionathan q2 veritatē dicebat excuſando dd̄ p̄ Re. xx. Cum veritatem dixit achior de populo iſrahel indig̅t9 holofernes voluit eum occidere. Judith v. Maledixerunt iudei ceco nato ꝛ eiecerunt eū quia veritatem dicebat de criſto. Joh. ix. Veritas parit odium quādo reprehēdunt᷑ mali et corrigūtur. Ideo ionathas fili9 gedeonis fugit abimelech quādo dixerat veritatem arguendo eū ꝛ eos qui eligerunt eum. Judicū ix. Achab oderat micheam ꝓphetam qui dicebat ei veritatē arguendo eū. iii Re. xxij. Ad idem achab oderat helyam teſbitem qui ait ad eū nūquid inueniſti michi inimicum. iii Regū xxi. Item amaſias oderat ꝓphetam reprehendentem eū cui reſpondit. nūquid cōſiliarius regis es. vt pz ii palipo. xxv. Cū ꝓpheta icrepaſſet regē azam irat9 rex iuſſit eum mitti in carcerē. ii palipo. xvi. Sedechias incarcerauit ieremiam q2 arguebat eū ꝛ ꝓphetauit ei veritatē. Jere. xxx ꝛ xxxiij. Quia iohānes baptiſta arguebat herodē p veritate ē iuſſus icarcerari ꝛ decollari. Marci vi ꝛ Math. xiiij. Odiebāt phariſei veritatē xp̄i loq̄ntis ꝛ rephendentis ypocritas. Luce ix. Veritas parit odiū in malis hominib9

ꝓpter eorum ꝑuerſitatem. Nam quando ieremias predicabat veritatem miſſus eſt a pueris in lacum vbi non erat aqua. Jere. xxxviij. Ex verbis veris eleazari in irã verſi ſunt impii qui in eum fuerant mitiores. ii. Mach. vi. Pro eo ꝙ oſtendit daniel bel ⁊ dracones non eſſe deos miſſus eſt a peruerſis inter leones. Dan. xiij. Principes ſacerdotum ceſis apoſtolis denuntiauerunt ne in nomine iheſu veritatẽ loq̃rent. Actuũ. v. Audientes phariſei et iudei verba ſtephani diſſecabantur cordib⁹ et ſtridebãt dentibus in eum. Act. vi. Multos aduerſarios habuit paulus pro veritate q̃m predicabat. Actu. ix. et deinceps q̃ſi p totum:.

¶ De vnitate et ↄcordia ⁊ cõſenſu.:.

¶ Vnitas ⁊ ↄcordia eſt:.
- Deo placabilis atq; gratioſa:
- Malis odibilis bonis precõſa:
- In bell' terribil' atq; victoioſa:
- Prelatis eligibilis ⁊ fructuoſa
- Et vita pfectibil' atq; religioſa

Unitas multũ placet deo et ſibi plurimũ gratioſa eſt. Jdeo ex vno homine voluit humanũ genus exire ad oſtẽdendũ quantum ſit ei grata vnitas in pluribus. Vnde beatus auguſt. Creare voluit vnũ. vnde multitudo ꝓpagaretur vt hac vnione vnitas in multis ꝓpagata conſeruaretur. Gen. p̃. ¶ Vniti dñt eſſe homines ad bonum ⁊ nõ ad malum. Vnde populus iſrahel vnitus fuit ad recipiẽdum legẽ. Exodi. xix. Auditis verbis leg̃ a moyſe reſpondit cunctus populus vna voce. Cũcta que locutus eſt dominus faciem⁹. Exodi. xxiiij. Ad fabricandũ tẽplum et veſtes ſac̃s miniſtiorum obtulit populus vnanimiter neceſſaria. Exo. xxiiij. Cõgregatus ois populus iſrahel q̃ſi vir vnus ad planctũ dixerunt eſdre vt afferret librũ legis. Nee. viij. Cuȝ expoſuiſſet achior verba holofernis ois populus cũ lamẽtacõe et fletu preces dño effuderũt. Judith. vi. ¶ Vniti et nõ diuiſi debent eẽ hoies in bello tꝑali ⁊ ſpũali. Naȝ ↄgregatus ẽ ois iſrahel q̃ſi vir vnus ad ꝑliandũ ⁊ vindicãdũ flagitiũ al's ſtupꝛ vx ois leuite. Judic. xx. Egreſſi ſunt oẽs q̃ſi vir vnus ad ſucurrẽdũ fribus in iabes galaad. p̃. Re. xi. ¶ Vniti debent eẽ clerici et ſeculares in electionib⁹. Jdeo venerunt vniuerſe tribus iſrl' ad dauid in ebron vt vngerent eũ in regẽ iſrl'. ii. Re. v. Poſt mortẽ iude ↄgregati ſunt vnanimit' õnes iudei ⁊ dixerũt ionathe te

elegimus eſſe hodie nobis in principem· p Mach ix· ¶ Viriti
et vnanimes debent eſſe religioſi ⁊ apoſtolicí viri· Ideo pꝰ aſcē
ſionem domini ōnes diſcipuli erant vnanimiter in oratione et
ſic inuenit eos ſāctus ſpiritus· Actu· p· Omnes qui credebant
erant ſimul pıter ⁊ habebant ōnia cōmunia· Actu· ii· Punitis
anania ⁊ ſaphira factꝰ eſt timor in eccleſia ⁊ erant omnes vna
nimiter in porticu ſalomonis· Actuū quinto·

¶ De voto ⁊ eiꝰ obſeruatione·

¶ Votū ⁊ eius obſeruātia
- Repletio tormētorū hꝫ reficere
- Diſcretio vouētorum hꝫ afficere
- Impletio ꝓmiſſorum hꝫ pficere

Votum debent vouere tribulationibus opreſſi vt a tribula
tionibus liberentur· Nam iacob fugiens perſecutionem
fratris votum vouit dicens ſi dominus mecum fuerit in via illa
Geñ xxviij· Debellato iſrahel et ablato ab eo preda votum vo
uit domino et poſtea victor fuit· Numeri xxi· Viri qui erant in
naui cum iona tempore tempeſtatis timentes imolauerunt ho
ſtias ⁊ vouerunt votum domino· Jone primo· Antiochus po
ſtq̄m percuſſus fuit a domino plaga inſanabili vouit ſe mirabi
lia facere· ii Machabeoꝝ ix· ¶ Votum indiſcretum non debet
facere homo ⁊ ſi fecerit non debet ſeruare· Tale votum fecit iep
te quando promiſit imolare qđ ſibi primo occurreret· Judicū
xi· Pro indiſcretia ⁊ mala cauſa vouit abſalon volens rebellare
patri ſuo· ii Regū xv· Crudele ⁊ impium votum fecerūt iudei di
centes· deuotio ne deuouemus michil guſtare donec occidamus
paulum· Actuū xxiij· ¶ Votum facientes debent votum redde
re· Ideo anna que vouit pro filio obtinendo ſtatim quando fili
um obtinuit votum adimpleuit· p Re· p̄rio· Letatus eſt popu
lus cum votum ꝓmitteret ſponte quia toto corde que vouerat
obtulit in domum domini aurum ⁊ argentuꝫ vt oſtendatur ꝙ
vota patrum debent reddere filii ⁊ heredes· ii Paralip· xxxi· Rex
alchiodorus precepit eſdre et populo vt faceret munera que ꝓ
miſeāt dn̄o p Eſdre viij Omnis populꝰ poſt victoriā de holofer
ne venit in ieruſalez ⁊ obtulerūt holocauſta ⁊ vota ſua· Judith
xvi· Eleodorus flagellatus ⁊ per orationeꝫ ſanatus hoſtias ob
latis votis redidit· ii Machabeorum tertio·

¶ De zelo bono cõtra pctõres.

Zelus bonus eſt.
- Acriter arguere palã delinqntes.
- Grauit irruere in tranſgrediẽtes.

ZElus bonus eſt arguere acriter delinqntes ⁊ publice. nam videns neemias onera portãtes ⁊ vxores ducẽtes aliemgenas obiurgauit eos Nee. xiij. Confidẽter arguit hely as cõfidentem populũ ⁊ ꝓphetas baal iuſſit occidi. iij. Re. xviij. Miro zelo feruebat iohẽs baptiſta dicens. genimina viperaꝝ quis oñdit vobis ⁊c. Math. iij. Lu. iij. Et in arguẽdo herodem dicens. Nõ licz tibi habere vxorẽ fratris tui Math. xiiij. Dure increpauit dñs ſcribas ⁊ phariſeos plures dicens. ve vobis ſcribe ⁊ phariſei Math. xxiij. Ex ardenti zelo ſtephanus argu ebat iudeos dicens. dure ceruicis ⁊c. Actu. vij. Paul⁹ cũ feruoꝛe reꝓhendit helimã magũ qñ dixit. o plene omni dolo ⁊ fallacia. Actu. xiij. ¶ Zelus bonus eſt eciã vlciſci acriter iniuriaꝫ dei. ido filij iacob ſeuierũt ob ſtupꝝ dine oꝑpreſſe ⁊ acriter ſichen puniuerunt Geñ. xxxiiij. Moyſes iratus eſt ꝑ vitulo fcõ a popu lo tabulas cõfregit ⁊ populũ arguit ⁊ grauiter puniuit Exo. xx xij. Multũ placuit deo zel⁹ quã habuit ꝓhinees qñ tranſfodit adulterantes Nũi. xxv. Precepit ioſue achioꝛ lapidari ⁊ cõbuꝛi ſupellectilez. qꝫ tulerat de anathemate iericho Joſue. vij. Graui ter vindicauerunt filij iſrahel ſcelus ꝑpetratuꝫ in vxorem leuite Judicũ. xx. Licz iehu rex iſrahel mal⁹ fuerit tamẽ laudatur qñ domum achab deſtruxit ⁊ aram baal deleuit. iiij. Regũ. x. Mag nus erat ſcelus mathathie qui trucidauit hominẽ videlicz iude um ⁊ nuncium regis ſup aram. ꝓ. mach. ij. Plures eiecit domi nus ementes ⁊ vendentes de templo facto flagello de funibus Joh. ij. ⁊ Lu. xix. Grandi zelo accenſus eſt petrus in ananiaꝫ ⁊ ſaphiram Actu. v.

¶ De zelo indiſcreto.

Zel⁹ ẽ idiſcret⁹ cũ ꝓcedit.
- Nõ ex leticia caritatis ſꝫ ex inuidecia.
- Nõ ex iuſticia eqtatis ſꝫ ex diſpliceẽcia.
- Non ex amicicia vnitatis nõ ex prouidecia.

ZElus indiſcretus eſt quãdo non ex caritate ſed ex inui dia mouetur. ſic ioſue videns duos viros ꝓphetiſãtes

in caſtris voluit q moyſes ꝓhiberet eos Nuēri·xi· Mal e zela
bant iudei ꝛ phariſei ꝓ obſeruacōe ſabbati qn̄ ex inuidia argu
ebant xp̄m ſabbato curare egrotos Mat·xij· Lu·xiij· Jdo bea
tus iohēs euāgeliſta ꝓhibuit quēdam eiciētem demonia· qꝛ
nō ſeqbatur xp̄m Lu·ix· ¶ Zel⁹ indiſcret⁹ malus eſt qn̄ corre
ctio nō ꝓcedit ex caritate ſꝫ ex ira vel inuidia· ſic abiſai qui volu
it amputare caput ſemei maledicētis dauid· ſꝫ dd̄ nō ꝑmiſit·:
ij·Re·xvi· Jonas iratus ꝓpter ederā deſiccatā volebat q de⁹ de
strueret niniuen ciuitatē· Jone·iiij· Jacob⁹ ꝛ iohēs irati· qꝛ nū
cij domini nō fuerunt recepti· volebant q ignis de celo deſcēde
ret ꝛ conſumerꝫ omnes nā recipiētes· ſꝫ xp̄s reprehēdit eos Lu
ce·ix· Arguit xp̄s petrū qꝛ amputauit auriculam ſeruo· qꝛ non
erat temp⁹ vindicte ſꝫ pacie Math·xxvi· Repleti ſunt iudei zelo
cōtra paulū ꝛ barnaban Actu·xiij· ¶ Zel⁹ indiſcretus eſt qn̄
non eſt ordinatus amor ad ꝑſonam vel filios ſeu eciā ritū· filij
nāqꝫ ꝓphetarum faciebant quereꝛ helyam in aliquo monte vel in
valle cū tamen dn̄s eum aſſumpſiſſꝫ· iiij·Re·ij· Cum dn̄s dice
ret ſe paſſurū a iudeis petrus increpauit eū dicēs· abſit hoc a te
Math·xvi· Phariſei plus zelabant tradicōib⁹ ſuis q diuinis
mandatis Math·xv· Emulator erat paul⁹ apoſtol⁹ paternarū
tradicionum quādo accepit epiſtolas vt ꝑſequeretur chriſtia
nos· Actuum nono·

¶ Figurarū biblie fructuoſū ꝛ vtile cōpendium aureum biblie
repertorium Explicit feliciter·

LANDES-
UND STADT-
BIBLIOTHEK
DÜSSELDORF

dn̄e dn̄s n̄r quā admira